

עזרי מעם השם עושה שמים וארץ

סֵפֶר הַזֹּהַר

שִׁחְבֵר הַתְּנָא הָאֱלֹקִי רַבֵּן שְׁמֵעוֹן בֶּר יוֹחָאִי זִיע"א

וּבּו: "סֵפֶר הַזֹּהַר", "זֹהַר תְּדָשׁ", "תְּקוּנֵי הַזֹּהַר"

מְנַקֵּד

- כֶּרֶךְ נה -

תְּקוּנֵי הַזֹּהַר

דף ס"ז ע"ב - דף פ"ו ע"א

מִבְּאֵר בְּלִשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ עִם פִּרוּשׁ מִלְּוֹד וְנַחֲמָד לְמַעַן יִרְוֶץ הַלּוֹמֵד בּוֹ

מַחֲלָק לְשָׁנָה אַחַת וּלְשָׁלֹשׁ שָׁנִים

מוֹפֵץ לְלֹא מִשְׁרֹת רוּחַ כֹּלָל וְעִיקָר
לְקִירוּב הַגְּאוּלָּה בְּרַחֲמִים

בְּדַקּוֹת סְפּוּרוֹת בְּלִבָּד תִּזְכָּה לְהִיּוֹת בֶּן עוֹלָם הַבָּא

נִסְדֵר, נְעֻרָה וְהוֹנָה מִחֶן שׁ, בְּנִקּוּד וּפְסוּק מְלֵא, עִם מְרָאָה מְקוּזָמוֹת,
בְּחִלּוּק קְטָעִים לְפִי הָעִנְיָנִים, בְּאוֹתֵיזוֹת גְּדוּלוֹת וּמְאִירוֹת עֵינַיִם

יוֹצֵא לְאוֹר עַל יְדֵי "מִפְעַל הַזֹּהַר הָעוֹלָמִי"
בְּעִידָה"ק בֵּית שְׁמַשׁ תּוֹבֵב"א
כְּסִילוֹ תִשְׁעֵ"א לִפ"ק

הוצאת:

שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי" מפעל עולמי להצלת הדת

מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס
כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א
רחוב נחל לכיש 24/8 רמת בית שמש ארץ ישראל
טל: 054-843-6784 / פקס: 02-995-1300

MIFAL HAZOHAR HOILUMI
C/O CHEVREH MAZAKEI HARABIM HOILUMI
Under The Supervision Of Rabbi Sholom Yehuda Gross
The Head Of The Rabbinical Court Of Holmin
Cong. Of Holmin, Nachal Lachish 24/8
Ramat Beth Shemesh 99093, Israel
Tel: 054-843-6784 / fax: 02-995-1300
hazohar.com@gmail.com

מצוה גדולה לזכות את הרבים

ולפרסם ספרי הזוהר היומי

בבתי כנסיות, בבתי מדרשות, בשמחות, לכל החברים וידידים,
ולכל אחד ואחד מישראל, לקרב הגאולה שלימה בב"א
וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים
ולכל ההבטחות הרשב"י זיע"א

כל הזכויות שמורות

ואין למכור או לסחור או לקבל רווח עבור הטקסט או חלקו
מותר ומצוה ללמוד ולזכות את הרבים **בחינם בלבד**

ניתן ל"מפעל הזוהר העולמי"

על ידי הרב הצדיק המקובל **הרב בניהו שמואלי** שליט"א
ראש ישיבת "נהר שלום" (רח' שילה 6 ירושלים)
לעילוי נשמת מורינו ורבינו הצדיק הקדוש
רבי **מרדכי** בן מרים **שרעב"י** זיע"א

תפלה קודם למוד הזהר (קבלה מהאריז"ל)

רבון העולמים ואדוני האדונים, אב הרחמים והסליחות. מודים אנחנו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, בקדה ובהשתחויה, שקרבתנו לתורתך ולעבודתך עבודת הקדש, ונתת לנו חלק בסודות תורתך הקדושה. מה אנו, מה חיינו, אשר עשית עמנו חסד גדול פנה. על פן אנחנו מפילים תחנונינו לפניך, שתמחול, ותסלח, לכל חטאתינו ועוונותינו, ואל יהיו עוונותינו מבדילים בינינו לביניך.

ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתכונן לבבינו ליראתך ואהבתך, ותקשיב אזניך לדברינו אלה, ותפתח לבבינו הערל בסודות תורתך, ויהיה למודנו זה נחת רוח לפני כסא כבודך פריח נחות. ותאציל עלינו אור מקור נשמתנו בכל בחינתינו, ושיתנוצצו ניצוצות עבדיך הקדושים אשר על ידם גלית דבריך אלה בעולם. וזכותם, וזכות אבותם, וזכות תורתם, ותמימותם, וקדשם, יעמוד לנו לבל נפשל בדברים אלו. ובזכותם תאיר עינינו במה שאנו לומדים. כמאמר נעים ומירות ישראל "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך". יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי. כי יי יתן חכמה מפיו דעת ותבונה:

תפלה לאחר למוד הזהר (יאמר בפנות הלב)

אלהינו ואלהי אבותינו מלך רחמן רחם עלינו טוב ומטיב הדרש לנו. שובה אלינו בהמון רחמיה בגלל אבות שעשו רצונך. בנה ביתך כבתחלה וכוונן מקדשך על מכונו. והראנו בבנינו ושמחנו בתקונו. והשב פהנים לעבודתם ולויים לדוכנם לשירם ולזמרים. והשב ישראל לנויהם. ומלאה הארץ דעה את ה' ליראה ולאהבה את שמך הגדול הגבור והנורא אמן פן יהי רצון.

של ברכה, ויקדש אותו מצד של קדשה, וישבות בו מצד של היחוד, וזהו ויכלו, שנקללו בו שלשת האבות, שהם בסוד השם של ע"ב, כמו כן חסד נקרא גדול, משום שהוא הפלל של ע"ב תבות, גבור"ה הפלל של רי"ו אותיות שיש בשם של ע"ב, העמוד האמצעי, שהוא ו' כולל הפל, וזהו סוד ויעבר יהו"ה על פניו, ע"ב רי"ו יהו"ה, על פניו, מה זה פניו? פניו זה וא"ו, י"ג מדות הרחמים, שנאמר בהם וברחמים גדולים אקבצך, גדולים ודאי מצד של החסד, שהוא הא"ל הגדול.

והכ"ר נכלל בשביעית שהיא מלכות, ה'שביעי ה' ודאי, בכל השביעיות פלולה, והיא ה' של יום הששי, יום זה צדיק, עליו נאמר והיה יהו"ה למלך על כל הארץ וגומר, הוא יום הששי, ויום השביעי היום של כל הימים, ועליו נאמר שכבי עד הבקר, וזהו בקר של אברהם, שכתוב וישכם אברהם בבקר, וישכם לגאלה, ובו הבקר אור, שנאמר בו ותורה אור, וזהו האור שנאמר בו ולכל בני ישראל הנה אור, והוא פסח זרוע זמין, ובו עתידים להגאל. דבר אחר, שימני כחותם על לבך, הפסוק הזה נאמר על השכינה שהיא בגלות. לא כתוב חותם, אלא כחותם, באותו חותם של הגושפנקה, שהיא חותם אמת, ובה (ח) חתמנו לחיים, ומיהו החותם הזה שבו יש חיים? אלא זהו עץ החיים שבו בני חיים ומזונות יוצאים, עץ ודאי, אותו שנאמר בו עץ החיים מהלך חמש מאות שנה, והעץ הזה היא ו', מהלך חמש מאות

אותו מסטרא דקדושה, וישבות בו מסטרא דיחוד, ודא איהו ויכלו, דאתפלילו ביה תלת אבהן, דאינון ברזא דשמא דע"ב, כגוונא דא חסד אתקרי גדול, בגין דאיהו פללא דע"ב תיבין, כגוונא דע"ב תיבין, גבור"ה פללא דרי"ו אתון דאית בשמא דע"ב, עמודא דאמצעיטא דאיהו ו' פליל פלא, ודא איהו רזא (שמות לד) ויעבר יהו"ה על פניו, ע"ב רי"ו יהו"ה, על פניו מאי פניו, אנפוי דא וא"ו י"ג מכילן דרחמי, דאתמר בהון (ישעיהו נד) וברחמים גדולים אקבצך, גדולים ודאי מסטרא דחסד, דאיהו הא"ל הגדול.

וברזא אתפליל בשביעית דאיהי מלכות, ה'שביעי ה' ודאי בכל שביעיות פלילא, ואיהי ה' דיום הששי, יום דא צדיק, עליה אתמר (זכריה יד ט) והיה יהו"ה למלך על כל הארץ וגומר, איהו יום הששי, ויום השביעי יום דכלהו יומין, ועליה אתמר (רות ג יג) שכבי עד הבקר, ודא הוא בקר דאברהם, דכתיב (בראשית יט כז) וישכם אברהם בבקר, וישכם לפורקנא, וביה הבקר אור, דאתמר ביה (משלי ו כג) ותורה אור, והאי איהו אור דאתמר ביה (שמות י כג) ולכל בני ישראל הנה אור, ואיהו פסח דרועא ימינא, וביה עתידין ליגאל.

דבר אחר שימני כחותם על לבך (שיר ח ו), האי קרא על שכינתא אתמר דאיהי בגלותא, חותם לא פתיב, אלא כחותם, פההוא חותם דגושפנקה דאיהי חותם אמת, ובה (ג"א ודא) חתמנו לחיים, ומאי ניהו האי חותם דבה חיים, אלא דא עץ החיים, דביה בני חיי ומזוני נפקין, עץ ודאי ההוא דאתמר ביה עץ החיים מהלך חמש מאות שנה, והאי עץ איהו ו', מהלך חמש מאות שנים דא

שנים זה ה', החיים הם אב ואם שהם י"ה, י' היא חכמה, ומנין לנו שנקרא חיים? כמו שנאמר והחכמה תחיה בעליה, ה' בו האם העליונה. מנין לנו שנקראת חיים? כמו שנאמר עץ חיים היא ודאי, ושניהם פי חיים הם למצאיהם.

והשכינה הפחתונה רשומה בחותם הזה, שהוא חותם אמת, וכל ציורי החותם הזה הם רשומים בה, להודיע שהיא הציור של העמוד האמצעי שהוא אמת, אדם (אדם) החותם שלו יו"ד ה"א וא"ו ה"א, הוא חותם בו לחיים, וממנו יורשים בני ישראל בנים חיים ומזונות, חיים מצד של האב והאם שהם י"ה, בנים מצד של העמוד האמצעי, שעל (ועל) שמו נקראו ישראל למטה בני בכרי ישראל, והוא ו'. מזונות מהצד של ה', שהיא המוציא לחם מן הארץ, ובזמן שישורשים ממנו שלש (שתי) הדרגות הללו שפלולות בשמו, נקראים למטה ישראל בני הקדוש ברוך הוא, כמו שנאמר בנים אתם ליהו"ה אלהיכם, ובזמן שישורשים ישראל משמו של הקדוש ברוך הוא שלשת אלה, בנים חיים ומזונות, נאמר בהם פי עזה כמות אהבה, קשה היא ממיתה הפרדת הקדוש ברוך הוא מבניו. ומנין לנו שיש הפרדה בין הקדוש ברוך הוא ובניו? פאן מוכיח, פי אם עונותיכם היו מבדלים וכו', וקשה היא ממיתה, ועליה נאמר פי המות יפריד ביני ובינך.

ובזמן שישאל מקימים את מצוות התורה באהבה, קשה כשאול קנאה, שמקנא הקדוש ברוך הוא על סמא"ל ועל נקבתו,

ה', החיים אינון אבא ואימא דאינון י"ה, י' איהו חכמה, ומנלן דאתקרי חיים, כמה דאת אמר (קהלת יב) והחכמה תחיה בעליה, ה' ביה אימא עלאה, מנא לן דאתקרי חיים, כמה דאת אמר (משלי ג יא) עץ חיים היא ודאי, ותרוייהו (שם ד כב) פי חיים הם למוצאיהם.

ושכינתא תתאה איהו רישומא בהאי חותמא דאיהו חותם אמת, וכל ציורין דהאי חותמא אינון רשימין בה, לאשתמודעא דאיהי ציורא דעמודא דאמצעיתא, דאיהו אמת, אדם (ס"א דא איהו) חותם דיליה יו"ד ה"א וא"ו ה"א, איהו חתים ביה לחיים, ומניה ירתין בני ישראל בני חיי ומזוני, חיי מסטרא דאבא ואימא דאינון י"ה, בני מסטרא (ד ט ט) דעמודא דאמצעיתא, דעל (ג"א ועל) שמייה אתקריאו ישראל לתתא בני בכרי ישראל, ואיהו ו', מזוני, מסטרא דה' דאיהי המוציא לחם מן הארץ, ובזמנא דירתין מניה אלין תלת (ג"א תרין) דרגין דכלילין בשמייה, אתקריאו ישראל לתתא בנוי דקודשא בריך הוא, כמה דאת אמר (דברים יד א) בנים אתם ליהו"ה אלהיכם, ובזמנא דירתין ישראל משמוי דקודשא בריך הוא אלין תלת בני חיי ומזוני, אתמר בהון (שיר ח ו) פי עזה כמות אהבה, תקיפא איהי ממיתה אפרשותא דקודשא בריך הוא מבנוי, ומנלן דאפרשותא אית בין קודשא בריך הוא ובנוי, הקא אוכח, (ישעיה נט ב) פי אם עונותיכם היו מבדילים וכו', וקשה איהי ממיתה, ועלה אתמר (רות א יז) פי המות יפריד ביני ובינך.

ובזמנא דישאל מקיימין פקודיא דאורייתא ברחימו, קשה כשאול קנאה (שיר ח

ו), דמקנא קודשא בריך הוא על סמא"ל ועל נוקביה, דאינון גרמין לבר

שֶׁהֵם גּוֹרְמִים לְאָדָם מִיִּתְה בְּחֻטְאֵיהֶם וְגוֹרְמִים לוֹ לְחֻטְא, וּמְשׁוּם זֶה עֲתִיד הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְטַל מֵהֶם נִקְמָה וּלְהַעֲבִירָם מִן הָעוֹלָם, שְׁסַמְא"ל וְנִקְבָתוֹ הִיא מִיִּתְה, שְׁהִיא לִילִי"ת, מְלֶאֱךָ הַמְּוֹת, יֵצֵר הָרַע, שְׁנִקְבָה הִיא עִם הַזְכָּר, וְזָכַר עִם הַנְּקֵבָה, וְזֶה מִנִּין לָנוּ? הַפְּתוּב מוֹכִיחַ, שְׁפְתוּב בְּעֶצְבוֹן תֵּאכְלֶנָּה. אָדָם חֻטָּא עִם נִקְבָה, נִפְתָן לוֹ יֵצֵר הָרַע נִקְבָה, חֲוָה חֻטְאָה עִם זָכַר, נִפְתָן לָהּ יֵצֵר הָרַע מְזָכַר, וְעַלֶּיהָ נֶאֱמַר בְּעֶצֶב תִּלְדִּי בָנִים, וְזֶהוּ פִי עֵזָה כְּמֹת אֶהְבֶּה וְכוּ'.

וְעוֹד פִּי עֵזָה כְּמֹת אֶהְבֶּה, אִם יִשְׂרָאֵל יַעֲרֹו אֶת הָאֶהְבֶּה הַזֶּה קָדָם הַזְּמַן, צְרִיכִים לְהַעֲרִיבָה פְּרָאוֹי, וְאִם לֹא, אֵל יַעֲזְרֵנוּ אוֹתָהּ. זֶהוּ שְׁפְתוּב הַשְּׁבַעְתִּי אֶתְכֶם בְּנוֹת יְרוּשָׁלַם בְּצַבְאוֹ"ת אוֹ בְּאֵילוֹת הַשָּׂדֶה וְגוֹמֵר, שְׁשִׁבּוּעָה הִיא שְׁלֹא שׁוֹרָה עַל הַכֶּסֶף עַד שְׁנוּטֵל נִקְמָה מֵעַמְלֶק, שְׁחַלֵּל שְׁפִי אוֹתִיּוֹת שְׁהֵן י"ה, שְׁשִׁצָא מִן מִלְּהָ מ"ל י"ה, וּמְשׁוּם זֶה פִּי יָד עַל כֶּסֶף י"ה, וְזוֹ א.

וּבְשִׁמְנֵי הַזְּמַן לְנֶקֶם מִמֶּנּוּ, וְשִׁלְהַבּוֹת אֵשׁ יוֹצֵאוֹת מִי"ה הַזֶּה, כְּמוֹ שְׁנֶאֱמַר רְשָׁפִיהָ רְשָׁפִיהָ אֵשׁ שְׁלֵהַבּת י"ה, וְהֵן הַשְּׁלֵהַבּוֹת שֶׁל אִישׁ וְאִשָּׁה, שְׁשֵׁם א"ש א"ש, וְשֵׁם י"ה. אִישׁ כְּמוֹ שְׁנֶאֱמַר יְהו"ה אִישׁ מְלַחְמָה, שְׁנוּטֵל נִקְמוֹת מִפְּרָעָה וּמַעֲמוֹ, אִשָּׁה זוֹ שְׁכִינָה, שְׁנֶאֱמַר בָּהּ מִצָּא אִשָּׁה מִצָּא טוֹב וְגוֹמֵר.

דְּבָר אַחַר שִׁימְנֵי כְּחוֹתֶם, כ"ח ת"ם, כ"ח זוֹ הַשְּׁכִינָה הַעֲלִינָה, כ"ח מ"ה מִן חֻקְמָה, וְעַלֶּיהָ נֶאֱמַר וְעַתָּה יִגְדַּל נָא כַח אֲדַנִּי, ת"ם זֶה יִשְׂרָאֵל שְׁלִמְעֶלָה, שְׁעַל שְׁמוֹ

נִשׁ מִיִּתְה בְּחוּבֵיִיהוּ, וְגִרְמִין לוֹן לְמַחֲטִי, וּבִגִּין דָּא עֲתִיד קוּדְשָׁא בְּרִין הוּא לְנִטְלָא נּוֹקְמָא מְנִיִּיהוּ, וּלְאֶעְבְּרָא לוֹן מִן עֲלֵמָא, דְּסַמְא"ל וְנוֹקְבָא דִּילִיָּה אִיְהִי מִיִּתְה, דְּאִיְהִי לִילִי"ת מְלֶאֱךָ הַמְּוֹת יֵצֵר הָרַע, דְּנוֹקְבָא אִיְהִי עִם דְּכוּרָא, וְדְכוּרָא עִם נּוֹקְבָא, וְהִיא מְנַלְן, קְרָא אוֹכַח דְּכֶתִיב (בְּרַשִׁית ג' יז) בְּעֶצְבוֹן תֵּאכְלֶנָּה, אָדָם חָאב בְּנוֹקְבָא אֲתִיִּיהִיב לִיָּה יֵצֵר הָרַע נּוֹקְבָא, חֲוָה חֲבַת בְּדְכוּרָא אֲתִיִּיהִיב לָהּ יֵצֵר הָרַע מְדְכוּרָא, וְעַלֶּהּ אֲתִמֵּר (ש"ם טז) בְּעֶצֶב תִּלְדִּי בָנִים, וְדָא אִיְהוּ פִּי עֵזָה כְּמֹת אֶהְבֶּה וְכוּ' (שִׁיר

פ ח).

וְעוֹד פִּי עֵזָה כְּמֹת אֶהְבֶּה, אִם יִשְׂרָאֵל יַתְעַרוּן לָהּ לְהֵאִי אֶהְבֶּה קָדָם זְמַנָּא, צְרִיכִין לְאֲתַעְרָא לָהּ פְּדָקָא יְאוּת, וְאִי לֹאוֹ לֹא יַתְעַרוּן לָהּ, הִדָּא הוּא דְּכֶתִיב (שִׁיר הַשִּׁירִים ג' ה) הַשְּׁבַעְתִּי אֶתְכֶם בְּנוֹת יְרוּשָׁלַם בְּצַבְאוֹ"ת אוֹ בְּאֵילוֹת הַשָּׂדֶה וְגוֹמֵר, דְּאוּמָאָה אִיְהִי דְלָא שְׂרִיָּא עַל פְּרַסְיָא עַד דְּנִטִּיל נּוֹקְמָא מֵעַמְלֶק, דְּחַלֵּל תְּרִין אֲתָוּן דְּאִינוּן י"ה, דְּנִפְיֶק מִן מִלְּ"ה מ"ל י"ה, וּבִגִּין דָּא (שְׁמוֹת יז טז) פִּי יָד עַל כֶּסֶף י"ה וְדָא א.

זְכַר מְטָא זְמַנָּא לְנִקְמָא מְנִיָּה, וְשִׁלְהַבּוּין דְּאִשָּׁא נִפְקִין מֵהֵאִי י"ה, כְּמָה דְּאֲתָ אֲמַר (שִׁיר ח' ט) רְשָׁפִיהָ רְשָׁפִיהָ אֵשׁ שְׁלֵהַבּתִּי"ה, וְאִינוּן שְׁלֵהַבּוּין דְּאִישׁ וְאִשָּׁה, דְּתַמָּן א"ש א"ש, וְתַמָּן י"ה, אִישׁ כְּמָה דְּאֲתָ אֲמַר (שְׁמוֹת טו ג) יְהו"ה אִישׁ מְלַחְמָה, דְּנִטִּיל נּוֹקְמִין מִפְּרָעָה וּמַעֲמִיָּה, אִשָּׁה דָּא שְׁכִינְתָּא דְּאֲתִמֵּר בָּהּ (מְשִׁלֵּי יח כב) מִצָּא אִשָּׁה מִצָּא טוֹב וְגוֹמֵר.

דְּבָר אַחַר שִׁימְנֵי כְּחוֹתֶם, כ"ח ת"ם, כ"ח דָּא שְׁכִינְתָּא עֲלָאָה, כ"ח מ"ה מִן

חֻקְמָה, וְעַלֶּהּ אֲתִמֵּר (בְּמִדְבָר יד יז) וְעַתָּה יִגְדַּל נָא כַח אֲדַנִּי, ת"ם דָּא יִשְׂרָאֵל

נקרא יעקב תם, כמו שנאמר ויעקב איש תם, ומשום שהוא דמות של חותם האמת של מעלה, נאמר בו תתן אמת ליעקב, ומי שמשפדל בתורה שנקראת תורת אמת, דיוקנו חקיק למעלה באותו חותם אמת, ומי שמשקר בה, כאלו הפיל את התורה למטה. זהו שפתיב ותשלף אמת ארצה, ובאותו זמן נופל דיוקנו וחותמו למטה, ונופל מזלו, ומספלק אותו כח ממנו. באותו זמן סמא"ל וכחו, שהם חיות ובהמות ועופות טמאים, ורופים אחריו. זהו שפתיב וילכו בלא כח לפני רודף. אם שב בתשובה, שב אליו אותו כח, שהיא השכינה העליונה, באותו זמן מתקנים בו ואתן אדם תחתיף ולאמים תחת נפשך. מה זה אדם? הרי פרשוהו אל תקרי אדם אלא אדום, ולאמים - ולאם מלאם יאמץ. באותו זמן האמה של ישראל יתחזקו (יתגברו) על האמה של עשו בחיל של הכח שהתלבש בשבע תבות של מעשה בראשית, עשרים ושמונה אותיות השכינה העליונה, שבע תבות כלולות בשכינה התפתחונה.

והכ"ח הזה הוא סוד של עשרים ושמונה פרקים של עשר אצבעות, שבהם והיה כאשר ירים משה ידו וגבר ישראל, ומשום זה פרשוהו זכרונם לברכה, למי נושאים כפים? לרום השמים, שצריך להעלות הכח הזה לחכמה, וזהו רום השמים, וזהו יו"ד ה"א וא"ו ה"א ששורה בעשר אצבעות על הכח הזה, והוא חכמה, כ"ח מ"ה, והכח הזה נאמר עליו ואשר כח בהם לעמד בהיכל המלך, לעמד בתפלת העמידה. בהיכל המלך

דלעילא, דעל שמייה אתקרי יעקב תם, כמה דאף אמר (בראשית כה כז) ויעקב איש תם, ובגין דאיהו דיוקנא דחותם אמת דלעילא, אתמר ביה (מלכה ז כ) תתן אמת ליעקב, ומאן דאשפדל באורייתא דאתקרי תורת אמת, דיוקניה חקיקא לעילא בההוא חותם אמת, ומאן דמשקר בה כאלו אפיל אורייתא לתתא, הדא הוא דכתיב (דניאל ח יב) ותשלף אמת ארצה, ובההוא זמנא נפיל דיוקניה וחותמיה לתתא, ונפיל מזליה, ואסתלק ההוא פח מגייה, בההוא זמנא סמא"ל וחיליה דאינון חיוון ובעירן ועופין מסאבין רדפין אבתריה, הדא הוא דכתיב (איכה א ו) וילכו בלא כח לפני רודף.

אם תב בתויבתא תב ההוא פח לגביה דאיהי שכינתא עלאה, בההוא זמנא אתקיים ביה (ישעיה מג ד) ואתן אדם תחתיף ולאמים תחת נפשך, מאי אדם הא אוקמוהו אל תקרי אדם אלא אדום, ולאומים ולאם מלאום יאמץ (בראשית כה כג), בההוא זמנא אומה דישראל יתקפון (ג"א יתגברון) על אומה דעשו, בחילא דהאי פח דאתלבש בשבע תיבין דעובדא דבראשית, כ"ח אתון שכינתא עלאה, שבע תיבין פלילן בשכינתא תתאה.

והאי כ"ח איהו רזא דכ"ח פרקין דעשר אצבעות, דבהון והיה כאשר ירים משה ידו וגבר ישראל (שמות יז יא), ובגין דא אוקמוהו זכרונם לברכה למי נושאים כפים לרום השמים, דצריך האי פח לסלקא ליה לגבי חכמה, ודא איהו רום שמים, ואיהו יו"ד ה"א וא"ו ה"א דשארי בעשר אצבען, על האי פח, ואיהו חכמה כ"ח מ"ה, והאי פח עליה אתמר (דניאל א ד) ואשר כח בהם לעמוד בהיכל המלך, לעמוד בצלותא דעמידה, בהיכל

הַמְלִיךְ סֶתֶם דָּא אַדְנִי דְסָלִיק לְחוּשְׁבֵּן הֵיכָל, וְהָאֵי כ"ח אִיהוּ רְזָא (דברים ו ד) דִּיהוּ"ה אֱלֹהֵינוּ (ד טו טז ע"ב) יְהוּ"ה, כּוּז"ו בְּמוֹכַס"ז כּוּז"ו, וְעֵלִיָּה אֲתָמַר כָּל הָעוֹנָה אֲמֵן יְהֵא שְׁמִיָּה רַבָּא מְבָרַךְ בְּכָל כַּחוּ, דְּאִיהוּ כַח דְּאֲתַלְבֵּשׁ בְּתָרִין דְּרוּעִין דְּאֵינוֹן חֶסֶד וּגְבוּרָה, וְצָרִיף לְסַלְקָא לִיָּה לְגַבֵּי י' דְּאִיהוּ רוּם שְׁמַיִם, וּלְנַחְתָּא לִיָּה לְגַבֵּי ו' דְּאִיהוּ שְׁמַיִם, דְּעֵלִיָּה אֲתָמַר (מלכים א א לב) וְאֲתָה תִשְׁמַע הַשְּׁמַיִם, כַּד נַחְתָּא לִיָּה לְגַבֵּי עֲמוּדָא דְאַמְצָעִיתָא, לְמַפְרַק בַּהּ לְיִשְׂרָאֵל בְּנוֹי, וְכַד סָלִיק לָהּ לְגַבֵּי רוּם הַשְּׁמַיִם דְּאִיהִי י', לְמִיטַל נּוֹקְמָא מֵעֲמַלְק.

סֶתֶם זָה אַדְנִי שְׁעוּלָה לְחֻשְׁבוֹן הֵיכָל, וְהַכֹּחַ הַזֶּה הוּא הַסּוּד שֶׁל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוּ"ה, כּוּז"ו בְּמוֹכַס"ז כּוּז"ו, וְעֵלִיָּה נֶאֱמַר כָּל הָעוֹנָה אֲמֵן יְהֵא שְׁמִיָּה רַבָּא מְבָרַךְ בְּכָל כַּחוּ, שֶׁהוּא כַח שֶׁהַתְּלַבֵּשׁ בְּשִׁפְתַי זְרוּעוֹת, שֶׁהֵן חֶסֶד וּגְבוּרָה, וְצָרִיף לְהַעֲלוֹתוֹ לִי, שֶׁהוּא רוּם הַשְּׁמַיִם, וּלְהַוְרִידוֹ לוֹ, שֶׁהוּא שְׁמַיִם, שְׁעֵלִיָּה נֶאֱמַר וְאֲתָה תִשְׁמַע הַשְּׁמַיִם, כְּשִׁמּוֹרִידוֹ אֶל הָעֲמוּדָא דְאַמְצָעִי לְגֵאל בּוֹ אֶת יִשְׂרָאֵל בְּנוֹי, כְּשִׁמְעָלָה אוֹתָהּ לְרוּם הַשְּׁמַיִם שֶׁהִיא י', לְטַל נְקָמָה מֵעֲמַלְק.

וְדָא אִיהוּ וְהִיָּה כְּפֶאֶר שֶׁרִים מְשֵׁה יְד"ו (שמות יד י"א), וְאִיהוּ יְד' ו', וְאִיהוּ יו"ד, וְאִיהוּ י"ה, וּלְבַתֵּר נַחֲתֵת הָאֵי כ"ח לְגַבֵּי וְא"ו, דְּאִיהוּ י"ג מְכִילֵן דְּרַחֲמֵי, לְמַפְרַק לְבְנוֹי דְיִשְׂרָאֵל, כְּמָה דְאֲתָ אֲמַר (ישעיה נד ז) וּבְרַחֲמֵים גְּדוּלִים אֶקְבָּצֶךָ, וְכ"ח בְּהָאֵי וְא"ו אֲשַׁתְּלִים וְאֲתַעְבִּיד אֲ"ם, בְּהָהוּא זְמַנָּא (בראשית ג כ) כִּי הִיא הִיָּתָה אֲ"ם כָּל חָ"י, וְדָא חָ"י עֲלָמִין, דְּבָהּ אֲתַמְלִי וְאֲשַׁתְּלִים בְּחָ"י בְּרַכָּאָן דְּצִלוֹתָא.

וְהוּוּ וְהִיָּה כְּפֶאֶר שֶׁרִים מְשֵׁה יְד"ו, וְהִיא יְד' ו', וְהוּא יו"ד, וְהוּא י"ה, וְאַחַר כֵּן יוֹרֵד הַכֹּחַ הַזֶּה לְוָא"ו, שֶׁהוּא י"ג מַדּוֹת הַרַחֲמִים, לְגֵאל אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר וּבְרַחֲמֵים גְּדוּלִים אֶקְבָּצֶךָ, וְכ"ח כְּוָא"ו הִנֵּה הַשְּׁתַלֵּם וְנַעֲשֵׂה אֲ"ם, בְּאוֹתוֹ הַזְּמַן כִּי הִיא הִיָּתָה אֲ"ם כָּל חָ"י, וְהוּוּ חָ"י הָעוֹלָמִים, שְׁבוּ הַתְּמַלָּא וְהַשְּׁתַלֵּם בְּחָ"י בְּרַכּוֹת הַתְּפִלָּה.

ה"א ה"א תְּלִיִין מִן דְּאֵינוֹן ה"ה, דְּאֵינוֹן ה"א ה"א בְּחוּשְׁבֵּנָא י"ב, וּמִנִּיָּהוּ תְּלִיִין אֲתוּוֹן כְּפוּלִים, וְאֵינוֹן תְּלִיִין מִן תְּרִין ה"ה פְּשׁוּטוֹת, וּבְהוֹן סָלְקִין לְחוּשְׁבֵּן י"ד, וְדָא אִיהִי כִי י"ד עַל פֶּס י"ה (שמות יז טז), וְכֵן וְא"ו י"ג מְכִילִין דְּתְלִיִין מִן ו"ו פְּשׁוּטָה, וּבָהּ אֲשַׁתְּלִים י"ד, וְדָא אִיהוּ יְד' לִיד לֹא יִנְקָה רַע (משלי יא כא), דָּא עֲמַלְק, לְעֵילָא וְתַתָּא נְטִיל נּוֹקְמָא מִיָּנִיָּה, נְטִיל נּוֹקְמָא לְעֵילָא בְּנִ"ד, וְלַתְּתָא בְּנִ"ד, וְדָא אִיהוּ הִנֵּה י"ד יְהוּ"ה הוּיָה (שמות ג), ו' ו' ה"א (נ"א ו' וְה"א ע"ב) וְה"ה אֵינוֹן כ"ח,

ה"א ה"א תְּלִיִים מִן שְׁנַיִם ה"ה, שְׁהֵם ה"א ה"א בְּחֻשְׁבוֹן י"ב, וּמֵהֶם תְּלִיִיּוֹת אוֹתִיּוֹת כְּפוּלִיּוֹת, וְהֵם תְּלִיִים מְשֻׁנִים ה"ה פְּשׁוּטוֹת, וּבְהֵם עוֹלִים לְחֻשְׁבוֹן י"ד, וְהוּוּ כִי י"ד עַל פֶּס י"ה, וְכֵן וְא"ו י"ג מַדּוֹת שְׁתַּלְיִיּוֹת מִן ו"ו פְּשׁוּטוֹת, וּבָהּ הַשְּׁתַלֵּם י"ד, וְהוּוּ יְד' לִיד לֹא יִנְקָה רַע, זֶה עֲמַלְק, לְמַעַלָּה וּלְמַטָּה נוֹטֵל נְקָמָה מִמֶּנּוּ, נוֹטֵל נְקָמָה לְמַעַלָּה בְּנִ"ד, וּלְמַטָּה בְּנִ"ד, וְהוּוּ הִנֵּה י"ד יְהוּ"ה הוּיָה, ו' ו' ה"א (ו' וְה"א ע"ב) וְה"ה הֵם כ"ח, יו"ד כ' וְתְלִיִים מִן יו"ד פְּשׁוּטָה - הָרִי עֲשָׂרִים וְאַחַת, כְּחֻשְׁבוֹן אַהֲיָה, וְהַכֹּל עוֹלָה

יו"ד כ' וְתְלִיִין מִן י' פְּשׁוּטָה הָרִי כ"א, כְּחוּשְׁבֵּן אַהֲיָה, וְסָלִיק כְּלָא

לאַרְבַּעִים וְתִשְׁעַ פְּנִים שֶׁל הַתּוֹרָה, כְּמוֹ כֵּן כ"ח שֶׁהִיא שְׁמוֹנֶה וְעֶשְׂרִים, אַהֲיִי הִיא שְׁמוֹנֶה וְאַחַת - הֲרִי אַרְבַּעִים וְתִשְׁעַ, וְהַכֵּל יוֹד ה"א וְא"ו ה"א, יְהו"ה יוֹד ה"א וְא"ו ה"א מ"ה, יְהו"ה ד' עוֹלָה לְאַרְבַּעִים וְתִשְׁעַ. הַרְבּוּשׁ שֶׁל יוֹד - חֶסֶד, הַלְבּוּשׁ שֶׁל ה"א - גְּבוּרָה, הַלְבּוּשׁ שֶׁל וְא"ו - תְּפָאֶרֶת, הַלְבּוּשׁ שֶׁל ה"א - מַלְכוּת, נֶצַח הוּא הַקָּשֶׁר שֶׁל עִם חֶסֶד. זֶהוּ שְׁפָתוֹב גַּעְמוֹת בִּמְיַנְדָּה נֶצַח. הוּד, הַקָּשֶׁר שֶׁל גְּבוּרָה, הַצְדִּיק, הַקָּשֶׁר שֶׁל הַעֲמוּד הָאֲמֻצָּעִי, שְׁגוּף וְכִרִית נֶחֱשָׁבִים לְאַחַד. הַמַּלְכוּת הִיא הַשְּׁלֵמוֹת שֶׁלָּהֶם, הִיא שְׁלֵמוֹת הַעֲלִיּוֹנִים וְהַתַּחְתּוֹנִים.

בְּתָר עֲלִיּוֹן זוּהִי שְׁלֵמוֹת שֶׁל חֲמִשִּׁים שְׁעָרֵי בִינָה, וְזֶהוּ שֶׁלֹּא נִתַּן לְמֹשֶׁה, שְׁעֲלִי נֶאֱמַר נְתִיב לֹא יִדְעוּ עֵיט, וְעֲלִי אֲמָרוּ זְכוּרִים לְבִרְכָה, בְּמַפְלֵא מְמָד אֵל תְּדַרְשׁ וְכו', מִשׁוּם שֶׁהוּא מְקוּר שְׂאִין לוֹ סוּף, וּבְמְקוּר שְׂאִין לוֹ סוּף מִי יְכוֹל לְהַשִּׁיג וְלִמְצֵא לוֹ (סוּף)?

קָם הַזֶּקֶן וְשָׂאֵל: וְלָמָּה נִקְשֶׁר נֶצַח עִם חֶסֶד כְּמוֹ שֶׁבְּאַרְנֵי גַעְמוֹת בִּמְיַנְדָּה נֶצַח, וְכֵן הוּד עִם גְּבוּרָה? אֵלֶּא שְׁמִשׁוּם שֶׁבְּזוּרְעַ הַיָּמִין, אֵין בָּהּ אֵלֶּא שְׁלֹשָׁה פְּרָקִים, וְכֵן בְּשִׂמְאֵל, וּמִשׁוּם כִּף נִקְשֶׁר שׁוֹק יָמִין, שִׁישׁ בָּהּ שְׁלֹשָׁה פְּרָקִים עִם זְרֹעַ יָמִין לְהַשְׁרוֹת בּוֹ ה"א, וְכֵן זְרֹעַ שְׂמָאל עִם שׁוֹק שְׂמָאל לְהַשְׁרוֹת בּוֹ ה"א, וְכֵן גּוּף וְכִרִית הֵם ו' ו', וְשׁוֹרָה בָּהֶם אֵ שֶׁהִיא הָאֵם, וְנִצְעָו י"ג, וְא"ו, יוֹד שׁוֹרִים בְּעֶשֶׂר אֲצַבְעוֹת שֶׁל הַיָּדַיִם וּבְעֶשֶׂר אֲצַבְעוֹת שֶׁל הַרְגְלַיִם, מִשׁוּם שֶׁתַּחֲלַת הַשֵּׁם הַקְּדוֹשׁ מִתְחִילָה מְחַכְמָה שֶׁהִיא בְּאֲצַבְעוֹת.

בְּתָר עֲלִיּוֹן שׁוֹרָה כְּרָאשׁ הָאָדָם,

מ"ט אֲנַפִּין דְּאֲוֲרִייתָא, כְּגוֹנוֹנָא דָּא כ"ח דְּאִיהוּ תְּמַנְיָא וְעֶשְׂרִין, אַהֲיִי הִיא דְּאִיהוּ כ"א, הֲרִי מ"ט, וְכֵלָּא יוֹד ה"א וְא"ו ה"א, יְהו"ה, יוֹד ה"א וְא"ו ה"א מ"ה, יְהו"ה ד', סְלִיק מ"ט.

לְבּוּשָׂא דְיוֹד חֶסֶד, לְבּוּשָׂא דְה"א גְּבוּרָה, לְבּוּשָׂא דְוְא"ו תְּפָאֶרֶת, לְבּוּשָׂא דְה"א מַלְכוּת, נֶצַח קְשׁוּרָא דִילֵיהּ חֶסֶד, הִיא הוּא דְכְּתִיב (תְּהִלִּים טז יא) גַּעְיִמוֹת בִּמְיַנְדָּה נֶצַח, הוּד קְשׁוּרָא דִילֵיהּ גְּבוּרָה, צְדִיק קְשׁוּרָא דִילֵיהּ עֲמוּדָא דְאֲמֻצָּעִיתָא, דְּגוּף וְכִרִית חֲשִׁבִינָן חֶד, מַלְכוּת שְׁלִימוֹ דְלַהוֹן, אִיהִי שְׁלִימוֹ דְעֲלָאִין וְתַתְּאִין.

בְּתָר עֲלִיּוֹן דָּא אִיהוּ שְׁלִימוֹ דְחֲמִשִּׁין שְׁעָרֵי בִינָה, וְדָא אִיהוּ דָּלָא אֲתִיְהִיב לְמֹשֶׁה, דְעֲלִיָּה אֲתַמַּר (איוב כא ז) נְתִיב לֹא יִדְעוּ עֵיט, וְעֲלִיָּה אֲמָרוּ זְכוּרִים לְבִרְכָה בְּמוֹפְלֵא מְמָד אֵל תְּדַרְשׁ וְכו', בְּגִין דְּאִיהוּ מְקוּר דְלִית לֵיהּ סוּף, וּבְמְקוּרָא דְלִית לֵיהּ סוּף מְאֵן יְכִיל לְאַשְׁגָּא וְלֹא שְׁכָחָא לֵיהּ (סוּפָא).

קָם סְבָא וְשָׂאִיל וְאֲמָאי אֲתַקְשֶׁר נֶצַח עִם חֶסֶד כְּמָה דְּאוּקִימָנָא גַעְיִמוֹת בִּמְיַנְדָּה נֶצַח (תְּהִלִּים טז יא), וְכֵן הוּד עִם גְּבוּרָה, אֵלֶּא בְּגִין דְּזְרֹעָא יְמִינָא לֹא אִית בִּיהּ אֵלֶּא תַלְת פְּרָקִין, וְכֵן בְּשְׂמָאלָא, וּבְגִין דָּא אֲתַקְשֶׁר שׁוֹקָא יְמִינָא דְאִית בָּהּ תַלְת פְּרָקִין עִם זְרֹעָא יְמִינָא לְשְׂרִיא בִּיהּ ה"א, וְכֵן זְרֹעָא שְׂמָאלָא עִם שׁוֹקָא שְׂמָאלָא לְשְׂרִיא בִּיהּ ה"א, וְכֵן גּוּף וְכִרִית אֵינּוּן ו' ו', וְשְׂרִיא בְּהוֹן אֵ דְאִיהִי אֵימָא, וְאֲתַעְבִּידוּ י"ג וְא"ו, יוֹד שְׂרִיין בְּעֶשֶׂר אֲצַבְעָאן דִּיִּדִין וּבְעֶשֶׂר אֲצַבְעָאן דְּרַגְלִין, מִשׁוּם דְּאֲתַחֲלַתָּא דְשְׂמָא קְדִישָׁא מְחַכְמָה שְׂרִיא דְאִיהִי בְּאֲצַבְעוֹן.

בְּתָר עֲלָאָה שְׂרִיא כְּרִישָׁא דְבֵר נִשׁ, דְתַמָּן

ששם המחשבה הנסתרת, וכמו שמחשבה היא סתומה, כך הוא נסתר, אין סוף נקרא מבפנים, כתר עליון מבחוץ, כתר הראש העליון, ארבע יסודות הגוף שבהם שורה יהו"ה, וזהו כל הנקרא בשמי ולכבודי בראתיו וצרתיו אף עשיתיו, בראתיו זו הנשמה הקדושה, שהיא עולם המחשבה, וצרתיו זו רוח מדברת שממנה החיות (החיים) מדברות, עשיתיו זו הנפש, ששם עשייה, ששורה במקומים ארבעים ושמונה מצוות.

תקון עשרים ושש

בראשית, ברי"ת א"ש, ברית זה צדיק שנקרא כל, הקשר של כל איברי הגוף, ח' שהיא שמונה ימים, הם שעור של שבת, שהוא אלפים אמות לכל צד, לשמר בהם אות שבת. כמו כן הם שמונה ימים, התחום לקבל בהם אות ברית ולשמר אותו בהם, שלא נעשה באות הברית חלול. אמר רבי אלעזר: אבא, יום אחד הייתי הולך אני ורבי יוסי, ובא בנו של רב המנונא הנקן מאותו העולם בדמות של העולם הזה, והודמן לנו בדרך כמו שמחמר עם שני חמורים, ושאלנו, מה זה את שבתתי תשמרו ומקדשי תיראו? ואמר הוא דברים יפים, אבל עם כל זה רציתי לשמע מפיו. אמר לו: בני, ודאי שברית שקולה לשבת, ומשום זה (בראשית ורא שבת וכו').

תקון עשרים וארבעה

בראשית, יר"א שב"ת, (ובה) שבתותי תקיה ירא, יר"א תור"ה, יר"א ברי"ת, כמו שצריך שמירת הברית, שלא יכניסנה לרשות זרה, כמו כן צריך אדם שמירת

מחשבה סתימאה, וכמה דמחשבה איה סתימא, כך איהו סתים, אין סוף אתקרי מלגאו, כתר עלאה מלבר, כתרא דרישא עלאה, ארבע יסודין דגופא בהון שריא יהו"ה, ודא איהו כל הנקרא בשמי ולכבודי בראתיו וצרתיו אף עשיתיו (ישעיה מג ז), בראתיו דא נשמתא קדישא דאיהי עולם המחשבה, וצרתיו דא רוח ממלא דמיניה חיוון (ג"א חיון) ממלליו, עשיתיו דא נפש דתמן עשייה, דשריא ברמ"ח פקודין. (דף טט ע"א).

תקונא עשרין ותלת

בראשית ברי"ת א"ש, ברית דא צדיק, כל אתקרי, קשורא דכל אברין דגופא, ח' דאיהו תמניא יומין, אינון שעורא דשבת, דאיהו תרין אלפין אמין לכל סטר, לנטרא בהון אות שבת, כגוונא דא אינון תמניא יומין תחום לקבלא בהון אות ברית, ולנטרא ליה בהון, דלא אתעביד באות ברית חלול.

אמר רבי אלעזר אבא יומא חד הוינא אזלי אנא ורבי יוסי, ואתא בריה דרב המנונא סבא מההוא עלמא, בדיוקנא דהאי עלמא ואזדמן לן בארחא כגוונא דמחמר בתרין חמרין, ושאיילנא (ג"א ושאל לן) מאי את שבתותי תשמורו ומקדשי תיראו (ויקרא יט ג), ואמר איהו מילין שפירין, אבל עם כל דא בעינא למשמע מפומך, אמר ליה ברי בודאי ברית איהו שקיל לשבת, ובגין דא (בראשית ירא שבת וכו').

תקונא עשרין וארבע

בראשית יר"א שב"ת, (ובה) שבתותי תהא דחיל, יר"א תור"ה, יר"א ברי"ת, כמה דצריך נטירו דברית, דלא יעול ליה ברשו נוכראה, כגוונא דא צריך בר נש נטירו דשבת, דלא לאפקא מרשות היחיד ויעול ברשות

הַרְבִּים, וְרִשׁוֹת הַיְחִיד אִיהִי שְׂכִינְתָא, רְחֹבוֹ ד' וְאִינוּן יְהוּ"ה, וְגָבְהוּ עֶשְׂרֵה יו"ד ה"א וא"ו ה"א, וְרִשׁוֹת הַרְבִּים נְחֹשׁ אֶשֶׁת זְנוּנִים, סַם דְּאֵל אַחַר דְּאִיהוּ סַמָּא"ל, וְאִיהוּ כְּלָלָא דְשִׁבְעִין אֹמְיִן, וְאִיהִי חֲלָלָה זֹנָה, וּבַעֲלָה חֲלוּל שִׁבְתָּ אִיהוּ, וּבְגִין דָּא מָאן דְּאֶפִּיק מִרִשׁוֹת הַיְחִיד לְרִשׁוֹת הַרְבִּים חַיִּיב סְקִילָה.

עְרוּב אִיהוּ עֲמוּדָא דְאֶמְצָעִיתָא, וּבִיָּה מְטֻלְטֵלִין מִבֵּית לְבֵית, דְּאִינוּן שְׂכִינָה עֲלָאָה וְתַתָּאָה, וְעֲלִיָּיהוּ אֶתְמַר אֶת שִׁבְתוֹתֵי תִשְׁמֹרוּ וּמְקַדְּשֵׁי תִירָאוּ, דָּא מְקַדְּשׁ יו"ד, אוֹת שִׁבְתָּ (דָּא בְרִית) דְּצָרִיף לְנִטְרָא לִיהַּ בְּבַת זֹגְיָה, דְּאִיהִי קְדוּשָׁה דִּילִיָּה, בְּרָכָה דִּילִיָּה, דְּעֲלָה אֶתְמַר (בְּרֵאשִׁית ב ג) וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדֵּשׁ אוֹתוֹ, וַיְבָרֶךְ דָּא בְּרָכָה, וַיְקַדֵּשׁ דָּא קְדוּשָׁה, וּלְגַבֵּי תַרְוִיָּיהוּ הוּוּ נִפְקֵי קְדָמָי לְקַדְמוֹת כְּלָה, וְהוּוּ אֶמְרֵי תְרֵי זְמַנֵּי בְּאֵי כְלָה בְּאֵי כְלָה, בְּהַהוּא זְמַנָּא קוּל חֲתָן וְקוּל כְּלָה. וְעוּד מְקַדְּשֵׁי בְּאֶת יו"ד, בְּגִין דְּלִית קְדוּשָׁה פְּחוֹת מִעֶשְׂרֵה, וְצָרִיף לְבְּרָכָא לֹוּן וּלְקַדֵּשׁ לֹוּן בְּקְדוּשׁ עַל הֵיזֵן, בְּשִׁבְעִין תִּיבִין דְּקְדוּשׁ וַיִּכְלֹ"ו כְּחוֹשְׁבֵן בִּי"ן, וְצָרִיף לְמִימַר סְבָרֵי מְרַנֵּן, וְאִינוּן דְּאֶמְרִין וְעָנוּ לְחַיִּי, בְּגִין דְּאֶתְקַשְׁרוּ בְּאִילָנָא דְּחַיִּי, וְלֹא בְּאִילָנָא דְּמוֹתָא, דְּאִיהוּ גְּפֵן דְּחָב בֵּיהַּ אָדָם קְדָמָאָה, דְּיַחַד אֶמַר חֲטָה הָיָה, וְיַחַד אֶמַר גְּפֵן, וְכִלָּא קְשׁוּט.

שְׁבַע מִינֵין אִינוּן חֲטָה וּשְׁעוּרָה גְּפֵן וְתַאנָּה וְרִמּוּן זֵית שְׁמֵן וְדָבֶשׁ, חֲטָה וּשְׁעוּרָה וְהָא אֶתְמַר, וְצָרִיף לְאַחֲזָרָא עֲלִיָּיהוּ, חֲטָה הָא אֶתְמַר, שְׁעוּרָה דְּאֶפִּיק ה' מִשְׁעוֹר דִּילָהּ, גְּפֵן סַחֲטָה עֲנָבִים בְּרִשׁוֹ אַחֲרָא, וְעַבְד יִין נֶסֶף, שְׁלָה, גְּפֵן סַחֲטָה עֲנָבִים בְּרִשׁוֹת אַחַר, וְעֶשֶׂה יִין נֶסֶף, וְנַעֲשֶׂה הַעֵץ שֶׁל טוֹב וְרַע. תַּאנָּה לֹוּקֵט

שִׁבְתָּ, שְׁלָא לְהוֹצִיא מִרִשׁוֹת הַיְחִיד וַיִּכְנִס לְרִשׁוֹת הַרְבִּים. רִשׁוֹת הַיְחִיד הִיא הַשְּׂכִינָה, רְחֹבוֹ ד' וְהֵם יְהוּ"ה, וְגָבְהוּ עֶשְׂרֵה יו"ד ה"א וא"ו ה"א, וְרִשׁוֹת הַרְבִּים נְחֹשׁ אֶשֶׁת זְנוּנִים, סַם שֶׁל אֵל אַחַר שֶׁהוּא סַמָּא"ל, וְהוּא כְּלָלָא שֶׁל שִׁבְעִים אֲמוֹת, וְהִיא חֲלָלָה זֹנָה, וּבַעֲלָה הוּא חֲלוּל שִׁבְתָּ, וּמִשּׁוּם זֶה מִי שְׁמוּצִיא מִרִשׁוֹת הַיְחִיד לְרִשׁוֹת הַרְבִּים חַיִּיב סְקִילָה.

הַעְרוּב הוּא הָעֲמוּד הָאֶמְצָעִי, וְכוּ מְטֻלְטֵלִים מִבֵּית לְבֵית, שֶׁהֵם שְׂכִינָה עֲלִיּוֹנָה וְתַתְּחוּנָה, וְעֲלִיָּהֶם נֶאֱמַר אֶת שִׁבְתַּתִּי תִשְׁמֹרוּ, וּמְקַדְּשֵׁי תִירָאוּ זֶה מְקַדְּשׁ יו"ד, אוֹת שִׁבְתָּ, (וּ בְרִית), שְׁצָרִיף לְשִׁמּוֹר אוֹתוֹ בְּבַת זֹגְיָה, שֶׁהִיא הַקְּדוּשָׁה שֶׁלּוֹ, הַבְּרָכָה שֶׁלּוֹ, שְׁעֲלִיָּה נֶאֱמַר וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדֵּשׁ אוֹתוֹ. וַיְבָרֶךְ זֶה בְּרָכָה, וַיְקַדֵּשׁ זֶה קְדוּשָׁה, וְלִשְׁנֵיהֶם הָיוּ יוֹצֵאִים הַרְאִשׁוֹנִים לְפָנֵי הַכְּלָה וְהָיוּ אוֹמְרִים פְּעַמִּים בְּאֵי כְלָה בְּאֵי כְלָה, בְּאוֹתוֹ זְמַן קוּל חֲתָן וְקוּל כְּלָה.

וְעוּד מְקַדְּשֵׁי בְּאוֹת יו"ד, מִשּׁוּם שְׂאִין קְדוּשָׁה פְּחוֹת מִעֶשְׂרֵה, וְצָרִיף לְבָרְכֶם וּלְקַדֵּשׁ אוֹתְכֶם בְּקְדוּשׁ עַל הֵיזֵן בְּשִׁבְעִים תְּבוֹת שֶׁל קְדוּשׁ, וַיִּכְלֹ"ו כְּחוֹשְׁבֹן בִּי"ן, וְצָרִיף לֹוּמַר סְבָרֵי מְרַנֵּן, וְאוֹתְכֶם שְׂאוּמְרִים וְעוֹנִים לְחַיִּים, מִשּׁוּם שְׁנִקְשְׁרוּ בְּעֵץ הַחַיִּים, וְלֹא בְּעֵץ הַמּוֹת, שֶׁהוּא גְּפֵן שְׁבוּ חֲטָא אָדָם הַרְאִשׁוֹן, וְאַחַד אֶמַר חֲטָה הָיָה, וְאַחַד אֶמַר גְּפֵן, וְהַכֹּל אֶמַת. שְׁבַעָה מִינֵים הֵם, חֲטָה וּשְׁעוּרָה גְּפֵן וְתַאנָּה וְרִמּוּן זֵית שְׁמֵן וְדָבֶשׁ. חֲטָה וּשְׁעוּרָה וְהָרִי נִתְבָּאֵר, וְצָרִיף לְחִזְרוּ אַחֲרֵיהֶם, חֲטָה הָרִי נִתְבָּאֵר, שְׁעוּרָה שְׁמוּצִיא ה' מִהַשְׁעוֹר שְׁלָה, גְּפֵן סַחֲטָה עֲנָבִים בְּרִשׁוֹת אַחַר, וְעֶשֶׂה יִין נֶסֶף, וְנַעֲשֶׂה הַעֵץ שֶׁל טוֹב וְרַע. תַּאנָּה לֹוּקֵט

וְאֵתְעֵבִיד אֵילָנָא דְטוֹב וְרַע, תְּאֵנָה לְקִיט תְּאִינֵי
 קָדָם זְמַנֵּיהּוּ קָדָם דְּאֵתְבַשְׁלוּ, כִּף לְקִיט הוּא
 מַעְלָמָא קוּדָם זְמַנֵּיהּ, וְדָא אִיהוּ רְזָא מָאן
 דְּגָרִים דִּי יְמוּתוֹן בְּנוֹי קָדָם זְמַנֵּיהּוּ, הֵדָא הוּא
 דְכִתְיִב (קהלת ה ה) לָמָּה יִקְצוּף הָאֱלֹהִים עַל
 קוּלְךָ וְחִבַּל אֶת מַעֲשֵׂה יְדִיךָ, וְרְזָא דְמַלְּהָה (ירמיהו
 ב ל) לְשׂוֹא הַפִּיתִי אֶת בְּנֵיכֶם וְגוֹמֵר, וּבְגִין
 דָּא (שמות כז) לֹא תִשָּׂא אֶת שֵׁם יְהוָה אֱלֹהֵיִךָ
 לְשׂוֹא. רְמוּן, בֶּן זֹמָא בֵּיה חֵב, אֲבָל רַבִּי מְאִיר
 תּוֹכוֹ אֲכָל קְלִיפְתּוֹ זֶרֶק, דְּקְלִיפִין אֵינוֹן אוֹמוֹת
 הָעוֹלָם, יִשְׂרָאֵל מוֹחָא בִּינֵיהּוּ, בֶּן כְּגוֹוְנָא דָּא
 שְׂכִינְתָּא אִיהִי פְרִדָּס (דף טט ע"ב) בְּגִלּוֹתָא, וְאִיהִי
 מוֹחָא מְלָגוּ, אֲגוּז קָרִינָן לֵיהּ, כִּמְה דְאָמַר
 שְׁלֹמֹה מְלָפָא, אֶל גִּנַּת אֲגוּז יִרְדְּתִי (שיר ו
 יא). וְאִיהִי שְׂכִינְתָּא אֵיבָא מְלָגָא, הֵדָא הוּא
 דְכִתְיִב (תהלים מה יד) כָּל כְּבוֹדָה בַּת מְלֶךְ פְּנִימָה
 מִמַּשְׁבְּצוֹת זָהָב לְבוּשָׁה, וְקְלִיפִין הֵן כִּמְה
 רְשׁוּיּוֹת נוֹכְרָאִין, וּבְשִׁבְתָּ מְכַלָּא אֲתַפְשֻׁטָּת,
 וְאֲתַלְבַּשְׁתָּ בְּלְבוּשֵׁין שְׂפִירָאן, וְכֵן צְרִיכִין
 יִשְׂרָאֵל לְתַתָּא, לְאֲתַחְדֵּשָׁא בְּשִׁבְתָּ בְּלְבוּשֵׁין
 שְׂפִירָאן, וְכֵן לְאֲטַעְמָא בְּשִׁבְתָּ מְכַלָּא מְאֲכַלִּין
 טְבִין, בְּגִין לְקַשְׂרָא וּלְאַרְקָא בְּרַכָּאן לְגַבְהָ מְכַלָּא
 סְפִירָן, וּלְמַהֲוִי אֲשַׁתְקִיא מְכַלְהוּ.

וְצִרִיךְ לְקַיֵּמָא בְּה עֲנֵג, דְּאִיהוּ צְדִיק דְּנַפִּיק
 מֵעֲדוֹן, דְּאִיהִי בִינָה עֲלָמָא דְאֵתִי,
 לְהַשְׁקוֹת אֶת הַגֶּן דָּא שְׂכִינְתָּא תַתָּא, וְנִהְרָא
 אִיהוּ ו' דְּנַפִּיק מִן י"ה, וְאֲזִיל חֲמֵשׁ מְאָה שְׁנִין,
 דְּאֵינוֹן חֲמֵשׁ סְפִירָאן, וּמְטִי לְצַדִּיק, לְאֲשַׁקְּאָה
 מְנִיָּה גִנַּתָּא דְאִיהִי ה', וְעַל כֵּן יַעֲזֹב אִישׁ אֶת
 אָבִיו וְאֶת אִמּוֹ וְדַבֵּק בְּאֲשֶׁתּוֹ וְגוֹמֵר (בראשית ב
 כב).

תְּאִינִים קָדָם זְמַנָּם קָדָם
 שְׁהַבְשִׁילוּ, כִּף נִלְקַט הוּא מִן
 הָעוֹלָם קָדָם זְמַנּוֹ, וְזֵהוּ סוּד מִי
 שְׂגוּרָם שְׂיִמוּתוֹ בְּנִים קָדָם זְמַנָּם.
 זֵהוּ שְׁכַתּוֹב לָמָּה יִקְצַף הָאֱלֹהִים
 עַל קוּלְךָ וְחִבַּל אֶת מַעֲשֵׂה יְדִיךָ,
 וְסוּד הַדְּבָר - לְשׂוֹא הַפִּיתִי אֶת
 בְּנֵיכֶם וְגוֹמֵר, וּמִשּׁוּם זֵה לֹא תִשָּׂא
 אֶת שֵׁם יְהוָה אֱלֹהֵיִךָ לְשׂוֹא.
 רְמוּן, בֶּן זֹמָא חֲטָא בו, אֲבָל רַבִּי
 מְאִיר, תּוֹכוֹ אֲכָל קְלִפְתּוֹ זֶרֶק,
 שְׁהַקְלִפּוֹת הֵן אֲמוֹת הָעוֹלָם,
 יִשְׂרָאֵל הַמַּח בִּינֵיהֶם. כֵּן כְּמוֹ זֵה,
 הַשְׂכִּינָה הִיא פְרִדָּס בְּגִלּוֹת, וְהִיא
 מַח מִבְּפָנִים, אֲגוּז קוּרָאִים לָהּ,
 כְּמוֹ שְׂאֵמֵר שְׁלֹמֹה הַמֶּלֶךְ אֶל גִּנַּת
 אֲגוּז יִרְדְּתִי, וְהַשְׂכִּינָה הִיא פְרִי
 מִבְּפָנִים. זֵהוּ שְׁכַתּוֹב כָּל כְּבוֹדָה
 בַּת מְלֶךְ פְּנִימָה מִמַּשְׁבְּצוֹת זָהָב
 לְבוּשָׁה, וְהַקְלִפּוֹת הֵן כִּמְה רְשׁוּיּוֹת
 נְכֹרִיוֹת, וּבְשִׁבְתָּ הִיא מִתְפַּשְׁטָּת
 מִן הַכֹּל וּמִתְלַבַּשְׁתָּ בְּלְבוּשִׁים
 יְפִים, וְכֵן צְרִיכִים יִשְׂרָאֵל לְמַטָּה,
 לְהַתְחַדֵּשׁ בְּשִׁבְתָּ בְּלְבוּשִׁים יְפִים,
 וְכֵן לְטַעַם בְּשִׁבְתָּ מְכַלָּא מְאֲכַלִּים
 הַטְּוִבִים, כְּדִי לְקַשֵּׁר וּלְהַרְיֵק
 בְּרַכּוֹת אֵלֵיהֶם מְכַלָּא הַסְפִירוֹת,
 וּשְׁתַּהֲוִי מְשַׁקִּית מְכַלָּם.

וְצִרִיךְ לְקַיֵּם בְּה עֲנֵג, שֶׁהוּא צְדִיק
 שְׂיִצְא מֵעֲדוֹן, שֶׁהִיא בִינָה,
 הָעוֹלָם הַבָּא, לְהַשְׁקוֹת אֶת הַגֶּן,
 זֵה הַשְׂכִּינָה הַתַּחְתּוֹנָה, וְהָאוֹר הוּא
 ו' שְׂיִצְא מִן י"ה, וְהוֹלֵךְ חֲמֵשׁ
 מְאוֹת שָׁנִים, שֶׁהֵם חֲמֵשׁ סְפִירוֹת,
 וּמִגִּיעַ לְצַדִּיק לְהַשְׁקוֹת מִמֶּנּוּ אֶת
 הַגֶּן שֶׁהוּא ה', וְעַל כֵּן יַעֲזֹב אִישׁ
 אֶת אָבִיו וְאֶת אִמּוֹ וְדַבֵּק בְּאֲשֶׁתּוֹ
 וְגוֹמֵר.

וְכֵן בְּרִית מִלְּהָה הִיא כְּמוֹ אֲגוּז,
 צְרִיךְ לְשַׁבֵּר אֶת קְלִפּוֹת הָעֲרֵלָה
 וְהַפְרִיעָה, וּלְהַעֲבִירָם מִשֵּׁם

וְכֵן בְּרִית מִלְּהָה אִיהִי כְּגוֹוְנָא דְאֲגוּז, צְרִיךְ
 לְתַפְרָא קְלִיפִין דְּעֲרֵלָה וּפְרִיעָה, וּלְאַעֲבָרָא לוֹן מִתְמָן, וּלְאַתְגַּלְיָא

וּלְגַלוֹת אֶת הַמַּח מִבְּפָנִים, וְזוֹ
אוֹת בְּרִית, וְזֶה עֵץ חַיִּים, אֲבָל
הַבְּרִית שֶׁהִיא בְּעָרְלָתוֹ וְאִין בּוֹ
פְּרִיעָה, עָלָיו נֶאֱמַר וּמַעַץ הַדַּעַת
טוֹב וְרַע לֹא תֹאכַל מִמֶּנּוּ, כִּי בַיּוֹם
אֲכַלְךָ מִמֶּנּוּ מוֹת תָּמוּת, מוֹת -
בְּעוֹלָם הַזֶּה, תָּמוּת - בְּעוֹלָם
הַבָּא.

וְעוֹד הַלֵּב הוּא אֲגוּז, וּמִי שֶׁשׁוֹבֵר
קְלִפָּתוֹ, שֶׁהוּא יֵצֵר הָרַע, עָלָיו
נֶאֱמַר לֵב נִשְׁבֵּר וְנִדְכָּה אֱלֹהִים
לֹא תִבְזֶה, וְגִסּוֹת הַלֵּב שֶׁהוּא שָׁלֵם
בְּקַלְפוֹתָיו וְלֹא נִשְׁבֵּר, עָלָיו נֶאֱמַר
תּוֹעֵבֶת יְהוָה כָּל גְּבוּהַ לֵב,
וְהַשְׂכִּינָה לֹא שׁוֹרָה עָלָיו, וּמַצַּד
הַקַּלְפוֹת נִקְרְאוּ בְּנֵי אָדָם עַרְלֵי
לֵב.

וּבִשְׂבָת, גִּיהֶנָם לֹא שׁוֹלֵט בְּעוֹלָם
וְלֹא הַמְּמַנִּים שָׁלוֹ, בְּגַלְל זֶה צִוְּהָ
לְיִשְׂרָאֵל לֹא תִבְעֲרוּ אֵשׁ בְּכָל
מוֹשְׁבוֹתֵיכֶם בַּיּוֹם הַשְּׂבָת, וְאִם
אָדָם מִבְּעֵיר בְּשַׂבָּת, אוֹמֵר
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֲנִי הֵייתִי
מְכַבֵּה אֶת הָאֵשׁ שֶׁלֹּא תִשְׂרֹף,
וְאַתֶּם מִבְּעֵירִים אוֹתָהּ? אַתֶּם
תִּשְׂרְפוּ בְּגִיהֶנָם, בְּגַלְל זֶה לֹא
תִבְעֲרוּ אֵשׁ בְּכָל מוֹשְׁבוֹתֵיכֶם,
וְאִפְלוּ בְּגוֹף, וּמָה הוּא הַגִּיהֶנָם
בְּגוֹף? הַכְּבֵד שֶׁבּוֹ הַמְּרָה, שֶׁהוּא
גִּיהֶנָם, סַם הַמָּוֶת, סַם שֶׁל אֵל
אֲחֵר, חֲרַבּוֹ שֶׁל מַלְאָךְ הַמָּוֶת,
וְעָלָיו נֶאֱמַר וְאַחֲרִיתָהּ מְרָה
כְּלַעֲנָה, חֲדָה כְּחָרֵב פִּיּוֹת.

וְצָרִיךְ שֶׁלֹּא יִתְעַר (נ"א לְאַתְעָרָא) עֲצִיבוּ וּקְטֹטָה
מִסְטָרָא דְטָחוּל, אֲלֵא דִתְהֵא לֵב נָטִיר
מִפְּלֵהוּ, דְאִיהוּ שַׂבָּת שְׁמוֹר, וּמוֹחָא זְכוֹר,
וְצָרִיךְ לְקַבְּלָא אוֹשְׁפִיזִין דְאִינוּן מְלֹאכִין,
עוֹלִימָן דְנִשְׁמָה יִתְרָה דְאִיהִי שְׂכִינְתָא עַלְאָה,
וְנַפְשׁ יִתְרָה דְאִיהִי שְׂכִינְתָא תַתְאָה, וְאוֹשְׁפִיזִין
דְנַחְתִּין עִמָּה.

וְהַאֲוֹרְחִים שִׁיּוֹרְדִים עִמָּה.
וְצָרִיכָה הָאֵשׁ לְתַקַּן נַר בְּלִיל
שַׂבָּת לְיָמִין, וְנַחֲשֵׁב לָהּ כְּאֵלוֹ

מוֹחָא מְלָגוּ, וְדָא אוֹת בְּרִית, וְדָא עֵץ חַיִּים,
אֲבָל בְּרִית דְאִיהוּ בְּעָרְלָתָהּ וְלֹא אִית בֵּיה
פְּרִיעָה, עָלֶיהָ אִתְמַר (שם י') וּמַעַץ הַדַּעַת טוֹב
וְרַע לֹא תֹאכַל מִמֶּנּוּ, כִּי בַיּוֹם אֲכַלְךָ מִמֶּנּוּ מוֹת
תָּמוּת, מוֹת בְּעוֹלָם הַזֶּה, תָּמוּת בְּעוֹלָם הַבָּא.

וְעוֹד לְבָא הוּא אֲגוּז, וּמֵאֵן דְתִבְרַר קְלִיפָה
דִּילֵיהָ דְאִיהוּ יֵצֵר הָרַע, עָלֶיהָ
אִתְמַר (תהלים נא יט) לֵב נִשְׁבֵּר וְנִדְכָּה אֱלֹהִים לֹא
תִבְזֶה וְגִסּוֹת לְבָא דְהוּא שְׁלִים בְּקַלְפִּין דִּילֵיהָ
וְלֹא אִתְבַּר, עָלֶיהָ אִתְמַר (משלי טז ה) תּוֹעֵבֶת
יְהוָה כָּל גְּבוּהַ לֵב, וְשְׂכִינְתָא לֹא שְׂרִיא עָלֶיהָ,
וּמִסְטָרָא דְקַלְפִּין אִתְקִרְיָאוּ בְּנֵי נִשְׂא עַרְלֵי לֵב.

וּבִשְׂבָת גִּיהֶנָם לֹא שֶׁלְטָא בְּעֵלְמָא, וְלֹא מְמַנָּן
דִּילֵיהָ, בְּגִין דָּא מְנִי לְיִשְׂרָאֵל לֹא

תִּבְעֲרוּ אֵשׁ בְּכָל מוֹשְׁבוֹתֵיכֶם בַּיּוֹם הַשְּׂבָת (שמות
לח א), וְאִי בַר נִשׁ אוֹקִיד בְּשַׂבָּת, אִמַּר קוּדְשָׁא
בְּרִיךְ הוּא, אֲנָא הָיִיתִי מְכַבֵּה לְנוֹרָא דְלֵא
אוֹקִיד, וְאַתּוֹן מוֹקְדִין לֵיה, אַתּוֹן תִּתּוֹקְדוּן
בְּגִיהֶנָם, בְּגִין דָּא לֹא תִבְעֲרוּ אֵשׁ בְּכָל
מוֹשְׁבוֹתֵיכֶם, וְאִפְלוּ בְּגוֹפָא, וּמֵאִי נִיהוּ גִיהֶנָם
בְּגוֹפָא, כְּבֵד דְבִיהַ מְרָה דְאִיהוּ גִיהֶנָם, סַם
הַמָּוֶת סַם דְאֵל אֲחֵר, חֲרַבָּא דְמַלְאָךְ הַמָּוֶת,
וְעָלֶיהָ אִתְמַר (משלי יד ה) וְאַחֲרִיתָהּ מְרָה כְּלַעֲנָה,
חֲדָה כְּחָרֵב פִּיּוֹת.

וְצָרִיךְ שֶׁלֹּא יִתְעַר (נ"א לְאַתְעָרָא) עֲצִיבוּ וּקְטֹטָה
מִסְטָרָא דְטָחוּל, אֲלֵא דִתְהֵא לֵב נָטִיר
מִפְּלֵהוּ, דְאִיהוּ שַׂבָּת שְׁמוֹר, וּמוֹחָא זְכוֹר,
וְצָרִיךְ לְקַבְּלָא אוֹשְׁפִיזִין דְאִינוּן מְלֹאכִין,
עוֹלִימָן דְנִשְׁמָה יִתְרָה דְאִיהִי שְׂכִינְתָא עַלְאָה,
וְנַפְשׁ יִתְרָה דְאִיהִי שְׂכִינְתָא תַתְאָה, וְאוֹשְׁפִיזִין
דְנַחְתִּין עִמָּה.

וְצָרִיךְ אִתְתָּא לְתַקַּנָּא שְׂרָגָא בְּלִיל שַׂבָּת
לְיָמִינָא, וְאַתְחַשִּׁיב לָהּ כְּאֵלוֹ תַקְנָה

תקנה מנוחה בדרום ושלחן בצפון, ועליהם נאמר הרוצה להחכים ידרים, הרוצה להעשיר יצפין, והן שכינה עליונה ותחתונה, השכינה העליונה מנוחה לדרום, צריך לתקנה, משום ששם חכמה, ומשום זה הרוצה להחכים ידרים.

ובאותו בית שמוצאים דירה זו מתקנת בסדור הזה, מנוחה בדרום ושלחן בצפון, ומטה בין צפון לדרום, אומרים המלאכים הללו שיוודים עם השכינה, שהיא הנשמה היתרה, אין זה מקום הדיוט של עם הארץ, אלא הן מקום של רצון בו מלפני יהו"ה.

השלחן צריך לתקנו לצפון, והשלחן היא שכינה התחתונה, שנאמר בה כל כבודה בת מלך פנימה ממשבצות זהב לבושה. מה זה זהב? זו גבורה, שנאמר בה מצפון זהב יאתה. ממשבצות זהב, שני עמודי אמת. מטה למערב בין צפון לדרום, לתקנה אל העמוד האמצעי, שנאמר בו בני בכרי ישאל, ובבית שלא מתקנים התקונים הללו בליל שבת, האורחים אומרים, זו לא דירה של ישראל, שנאמר בה ושמרו בני ישראל את השבת לעשות את השבת לדרתם, לדרתם פתוב חסר, מלשון דירה, וכל התקונים הללו צריך לתקן בליל שבת, שהיא ממש אות ברית מילה.

אמר רבי אלעזר: וכי ברית המילה לכל בני האדם היא שוה? אמר לו: לא, שברית מילה לרשעים, העפר שתקן בפלי הוא מזון לנחש שהפריד ממנו, זהו שפתוב ונחש עפר לחמו, ודם הברית הוא המזון של סמאל, שהוא רוצח, שהפריד ממנו,

מנרתא בדרום, ופתורא בצפון, ועלייהו אתמר הרוצה להחכים ידרים, הרוצה להעשיר יצפין, ואינון שכינתא עלאה ותתאה, שכינתא עלאה מנרתא לדרום, צריכא לאתקנא לה, בגין דתמן חכמה, ובגין דא הרוצה להחכים ידרים.

ובהוא ביתא דאשפחין דירה דא מתקנא בהאי סדורא, מנרתא בדרום ושלחן בצפון ומטה בין צפון לדרום, אמרין אלין מלאכין דקא נחתין עם שכינתא דאיהי נשמה יתירה, לית דין אתר הדיוט דעם הארץ, אלהין אתר דרענא ביה מן גדם יהו"ה.

פתורא צריכא לתקנא לה לגבי צפון, ופתורא איהי שכינתא תתאה, דאתמר בה (תהלים מה ד) כל כבודה בת מלך פנימה ממשבצות זהב לבושה, מאי זהב דא גבורה, דאתמר בה (איוב לז כב) מצפון זהב יאתה, ממשבצות זהב תרי סמכי קשוט, מטה למערב בין צפון לדרום, לתקנא ליה לגבי עמודא דאמצעיתא, דאתמר ביה (שמות ד כב) בני בכורי ישראל, ובביתא דלאו אינון מתתקנין אלין תקונין בליל שבת, אושפיזין אמרין לאו איהי דא דירה דישראל, דאתמר בה (שם לא טז) ושמרו בני ישראל את (דף ע"א) השבת, לעשות את השבת, לדרתם, לדרתם פתיב חסר, מלשון דירה, וכל אלין תקונין צריכין לתקנא בליל שבת דאיהי ממש אות ברית מילה.

אמר רבי אלעזר, וכי ברית מילה לכל בני נשא איהו שוה, אמר ליה, לא, דברית מילה לחייביא, עפרא דתקין במנא איהו מזונא לחויא, דאפריש מניה, הדא הוא דכתיב (ישעיהו סה כה) ונחש עפר לחמו, ודם ברית איהו מזונא לסמאל דאיהו רוצח, דאפריש

וסוד הדבר - אם רעב שונאך
האכילהו לחם ואם צמא השקהו
מים.

רבינוניים נחשב ברית המילה
העברת דם ובשר פקדון, זהו
שכתוב וזבחתי עליו את עלתיך
ואת שלמיך, לצדיקים ודאי,
במקום המילה והפריעה שורה
יהו"ה, וזהו ומבשרי אחזה
אלו"ה, ועליהם נאמר ואמר לך
בדמיך חיי, לצדיקים (וכתוב גם את
בדם בריתך שלחתי אסירך מבור, שהוא
גיהנם).

תקון עשרים וחמשה

בראשית זו התורה, זהו שכתוב
יהו"ה קנני ראשית דרכו קדם
מפעליו מאז, מאותו מקום
שנאמר בו נכון כסאך מאז,
ובתורה יש שתי מצוות, אחת
והגית בו יומם ולילה, והשנית
שיהיה למלך ספר תורה, שהולך
עמו בכל מקום. זהו שכתוב
והיתה עמו וקרא בו כל ימי חיו.
למה ספר תורה למלך? משום
שהוא אינו מלך אלא מצד
המלכות, וצריך שיהיה לו עמו
בכל מקום ספר תורה, שהוא
העמוד האמצעי לקשר בו את
הקדוש ברוך הוא עם שכינתו,
וספר התורה הוא הדרגה של
יעקב, שנאמר בו ויעקב איש
תם, וספר תורה כן צריך להיות
תם בלא פסלת, ואם ספר התורה
חסר במקום של מלא, או מלא
במקום של חסר, או אות אחת
חסרה או יתרה או מחלפת, ספר
התורה פסול, הוא אינו כדמות
ספר התורה של מעלה.

כמו זה הם חמשה פנפי ראה,
כמו שחמשה חמשי תורה,
והנרדא כמו שזה הספר שהוא
ספר ישרים, אם אונות חסר או
יתר או מחלף, הוא כבש פסול,

מניה, ורזא דמלה אם רעב שונאך האכילהו
לחם ואם צמא השקהו מים (משלי כה כא).

רבינוניים אתחשיב ברית מילה אעברו דדמא
ובשרא פקרבנא, הדא הוא דכתיב
(שמות כ כד) וזבחתי עליו את עלתיך ואת שלמיך,
לצדיקיא ודאי באתר דמילה ופריעה שריא
יהו"ה, ודא איהו ומבשרי אחזה אלו"ה (איוב
יט כב), ועלייהו אתמר (יחזקאל טו ו) ואמר לך
בדמיך חיי לצדיקיא, (וכתיב (זכריה ט יא), גם את בדם
בריתך שלחתי אסירך מבור, דאיהו גיהנם).

תקונא עשרין וחמשה

בראשית דא אורייתא, הדא הוא
דכתיב (משלי ח כב) יהו"ה קנני
ראשית דרכו קדם מפעליו מאז, מההוא אתר
דאתמר ביה (תהלים צג ב) נכון כסאך מאז,
ואורייתא תרין פקודין אית בה, חד והגית בו
יומם ולילה (יהושע א ח), תננינא למיהוי למלכא
ספר תורה, דאזיל עמיה בכל אתר, הדא הוא
דכתיב (דברים יז יט) והיתה עמו וקרא בו כל ימי
חיו, ספר תורה אמאי למלך, בגין דאיהו לאו
איהו מלכא אלא מסטרא דמלכות, וצריך
למיהוי ליה עמה בכל אתר ספר תורה דאיהו
עמודא דאמצעיתא, לאתקשרא ביה קודשא
ברוך הוא עם שכינתיה, וספר תורה היא דרגא
דיעקב, דאתמר ביה (בראשית כה כז) ויעקב איש
תם, וספר תורה כן צריך למיהוי תם בלא
פסולת, ואם ספר תורה איהו חסר באתר
דמלא, או מלא באתר דחסר, או אות חד
חסיר, או יתיר, או חליף, ספר תורה פסול,
לאו איהו פדיוקנא דספר תורה דלעילא.

בגוונא דא אינון חמש פנפי ריאה, בגוונא
דחמשה חומשי תורה, ונרדא בגוונא
דזה ספר דאיהו ספר ישרים, אי אוני חסיר

או יתיר או חליף, איהו אמרא פסול, ומאן דעבר עליהו כאלו עבר על אורייתא וחמשה חומשי דילה, דחמשה כנפי ריאה ונרדא אינון שית, דא ו', כל מאן דעבר (על דא, כאלו עבר) על דא.

וחמשה דברים המפסידין את השחיטה, (כל מאן דאעבר עליהו) כאלו אעבר בה' מן יהו"ה, כנפי ריאה צריך שלא יהיה בהם סרכות, שמונה עשרה סרכות הן, מי שעובר עליהם כאלו עבר על ברית שהוא ח"י העולמים, והסרכה היא סם המות, הסם של אל אחר, שהוא סמא"ל, עליה נאמר רגליה ירדות מות, בכל מקום שנסרכת, הורגת, וכנפי ראה הם כנפי החיות, וצריכות להיות פרודות מלמעלה. זהו שכתוב ופניהם וכנפיהם פרודות מלמעלה, אם הם בחבור, טרפה, ושתי אמות (אונות) הן בראה, ובהן שש כנפים, חמש אונות ונרדא, ועליהם נאמר שרפים עמדים ממעל לו שש כנפים שש כנפים לאחד, ששה הם מהצד של האות ו', שהוא ספר התורה.

ואי שעובר עליהם כאלו עבר על התורה וחמשה החמשים שלה, שחמשה כנפי ראה והנרדא הם שש, זה ו', כל מי שעובר (על זה, כאלו עבר) על זה.

וחמשה דברים המפסידים את השחיטה, (כל מי שעובר עליהם), כאלו עבר בה' מן יהו"ה, כנפי ריאה צריך שלא יהיה בהם סרכות, שמונה עשרה סרכות הן, מי שעובר עליהם כאלו עבר על ברית שהוא ח"י העולמים, והסרכה היא סם המות, הסם של אל אחר, שהוא סמא"ל, עליה נאמר רגליה ירדות מות, בכל מקום שנסרכת, הורגת, וכנפי ראה הם כנפי החיות, וצריכות להיות פרודות מלמעלה. זהו שכתוב ופניהם וכנפיהם פרודות מלמעלה, אם הם בחבור, טרפה, ושתי אמות (אונות) הן בראה, ובהן שש כנפים, חמש אונות ונרדא, ועליהם נאמר שרפים עמדים ממעל לו שש כנפים שש כנפים לאחד, ששה הם מהצד של האות ו', שהוא ספר התורה.

הארון של ספר התורה זה הפיס של הלב, והיא אש בוערת, ואם לא כנפי הראה שנושבים עליו, היה הלב שורף את כל הגוף, ואותה האש שהיא דם העורקים של הלב, הרוח נושבת אחריו בעורקי הדם, וכלם מתנהגים אחריו, וזהו שכתוב אל אשר יהיה שמה הרוח ללכת ילכו וגומר, וכשעולה הרוח מן הלב (ונפרדת מן הגוף, שהיא ו'), על הדם האש בוערת, נאמר בנפש אני ישנה, וכשיבא הרוח אליו נאמר ולבי ער, וזהו נפשי אוייתיך בלילה אף רוחי בקרבי אשחרך,

בלילה, אף רוחי בקרבי

דאיהו ספר תורה. ארנא דספר תורה דא פיסא דלבא, ואיהו נור דליק, ואי לא כנפי ריאה דאינון נשבין עליה, הוה לבא אוקיד כל גופא, וההוא נורא דאיהו דדם דערקין דלבא, רוחא נשיב אפתייהו בערקין דדמא, וכלהו מתנהגין אפתייהו, ודא הוא דכתיב (יחזקאל א יב) אל אשר יהיה שמה הרוח (דף ע"ב) ללכת ילכו וגומר, ולבא פד סליק מניה רוחא (ואתפרש מן נפשא דאיהו) על דמא נור דליק, אתמר בנפשא (שיר ה ב) אני ישנה, וכד ייתי רוחא לגביה אתמר ולבי ער, ודא איהו (ישעיהו כו ט) נפשי אוייתיך

וכשפתבא הרוח ללב ששם הנפש,
נאמר בו קול דודי דופק, דופק
על שער הלב שש דפיקות,
להודיע שהו' הוא שיבא אל ה'
(ד), שהיא הנפש, ובה הם עשרה,
וכלם בפיוס. זהו שפתוב פתחי לי
אחותי רעיתי יונתי תמתי שראשי
נמלא טל.

ובתקון שמונה עשר, (ובתקון זה שש
אותיות) שהוא בר"א שי"ת, הם
רמוזים כמו זה: פתחי לי באות
ב' שהיא השער, אחותי באות א',
רעיתי באות ר', יונתי באות י',
תמתי באות ת', שראשי נמלא טל
זה יו"ד, הנקדה של אות ב',
קנצותיו אלו ששת הצדדים,
שנאמר בהם שוקיו עמודי שש,
והם הדפיקות, במוליך ומביא את
מי שארבעת הצדדים שלו,
ומעלה ומוריד את מי שהשמים
והארץ שלו, וששת הצדדים הם
שש הספירות, והדפק עולה ויורד
בהם באריכות של חסד כמו זה
התקיעות, בשכר של הגבורה
שהם שכרים, במהירות של
העמוד האמצעי שהוא תרועה,
בחסד גבורה תפארת הם עולים,
בנצח והוד יסוד הם יורדים.

ובכ"ם דופקים לשכינה שהיא
סלם, שבו שש דרגות, וזה הלב,
ובו מלאכי אלהים עולים
ויורדים, שהם הדפיקות של
הרוח, ואותם השש עולים לעשר,
וזה י', הן קשר"ק קש"ק קר"ק,
עד שנכללו בעשרה זכרונות
ובעשר מלכיות ובעשרה שופרות,
שלושים עולים ממטה למעלה,
ושלושים יורדים ממעלה למטה,
וכלם עולים לששים, שש פעמים
עשר, כשעולה הדפק בחזק של
הגבורה בהתגברות, הוא הדין
הקשה, כשעולה הדפק ומתרפא,
החלי יתרפא, שהרי מטה כלפי
חסד.

אשחרך, וכד ייתי רוחא לגבי לבא דתמן
נפשא, אתמר ביה (שיר ה ב) קול דודי דופק,
דפיק לתרעא דלבא שית דפיקין, לאשתמודע
דאיהו ו' דייתי לגבי ה' (ג"א ד'), דאיהי נפש,
ובה אינון עשרה, וכלהו בפיוסא, הדא הוא
דכתיב (שם ה ב) פתחי לי אחותי רעיתי יונתי
תמתי שראשי נמלא טל.

ובתקונא תמני סרי, (ג"א ובתקונא דא שית אתוון),
דאיהו בר"א שי"ת, אינון רמיזין
כגוונא דא, פתחי לי באת ב' דאיהי תרעא,
אחותי באת א', רעיתי באת ר', יונתי באת י',
תמתי באת ת', שראשי נמלא טל דא יו"ד
נקודה דאת ב', קנצותיו אלין שית סטרין,
דאתמר בהון (שם טו) שוקיו עמודי שש, ואינון
דפיקין במוליך ומביא למאן דארבע סטרין
דיליה, ומעלה ומוריד למאן דשמיא וארעא
דיליה, ושית סטרין אינון שית ספירן, ודפיקו
סליק ונחית בהו, באריכו דחסד כגוונא דא
תקיעות, בתבירו דגבורה דאינון שכרים,
במהירו דעמודא דאמצעיתא דאיהו תרועה,
בחסד גבורה תפארת סלקין, בנצח והוד יסוד
נחתין.

וברהו דפקין לגבי שכינתא דאיהי סלם, דביה
שית דרגין, ודא לבא, וביה מלאכי
אלהים סלקין ונחתין, דאינון דפיקין דרוחא,
ואינון שית סלקין לעשר, ודא י', ואינון
קשר"ק קש"ק קר"ק, עד דאתפלילו בעשרה
זכרונות ובעשר מלכיות ובעשר שופרות,
תלתין סלקין מתתא לעילא, ותלתין נחתין
מעילא לתתא, וסלקין פלהו לשתין, שית זמנין
עשר, כד סליק דפיקו בתקיפו דגבורה בגבירו
איהו דינא תקיפא, כד סליק דפיקו ואתארך,
מרעא אתארך דהא מטה כלפי חסד.

קם הנקן שנית מאותם ראשי הישיבה, ואמר: מנורה הקדושה, הרי הסימנים הללו הם של החלי בגלות, כשהדפק מתקצר והגלות מתקצר, הרי מטה פלפי גבורה בית הדין הגדול, והמגפה מראים למשיח ולשבטים, ומשום זה נשבעה אותה חולה בגלות לישראל, אם תעירו ואם תעוררו, שלא יהיה במהירות, אלא עד שתחפץ.

ואם הדפק מתארך, הרי מטה פלפי חסד, ועם כל זה החלי בגלות מתארך, ואם הדפק לא ארך ולא קצר, הרי מתעוררים רחמים לחולה בגלות, שהיא הלב, ולעורקים שלה שהם בנייה, ישראל, וזהו העמוד האמצעי, עליו נאמר וברחמים גדולים אקבצך.

ועוד, כשהדפק הוא כמו תרועה במהירות, דחק אחר דחק, מיד תבא הגאולה. ועוד, אותה חולה, שהיא הלב, כשהרוח אינה נושבת אליה, שנאמר בו ורוח אלהים על פני המים, היא לא דופקת בעורקים שלה, וכלם חשובים בגלות כמו מתים, ונאמר בהם במחשכים הושיבני כמתי עולם, ומשום זה בגלות אני ישנה, והיא חולה בגלות, וכמה רופאים תלמידי חכמים משתדלים עליה עם כמה בשמים וריחות של שושנים, תפוחים ואגוזים ורמונים, ולא חוזרת אליה הרוח בהם בגלות בחלי שלה, והדפק לא חוזר אליה, עד שיבא הרועה הנאמן האהוב שלה, שנאמר בו הרועה בשושנים, ומביא לה תפוח ושם בחטמה, ומריחה בו, ונודעת אליו. זהו שפתוב מנחם משיב נפשי מיד חוזרת הרוח והדפק אליה.

קם סבא מאינון מארי מתיבתא, ואמר בוצינא קדישא, הָא סַמְנִין אֵלִין אֵינון דְּמַרְעָא בְּגֻלוּתָא, כַּד דְּפִיקוּ אֶתְקַצֵּר וְגֻלוּתָא אֶתְקַצֵּר, הָא מְטָה פְּלַפֵּי גְבוּרָה בִּי דִּינָא רַבְרָבָא, וּמוֹתָנָא קָא אַחֲזִי לְמָשִׁיחַ וּשְׁבָטִין, וּבְגִין דָּא אוּמִיָּאת הֵיא חוּלָה בְּגֻלוּתָא לְיִשְׂרָאֵל (שם ב) אִם תְּעִירוּ וְאִם תְּעוֹרְרוּ, דִּלָּא יְהֵא בְּמַהִירוּ, אֶלָּא עַד שְׁתַּחֲפֵץ.

ואם דפיקו אתארך, הָא מְטָה פְּלַפֵּי חֶסֶד, וְעַם כָּל דָּא מַרְעָא בְּגֻלוּתָא אֶתְאַרְךָ, וְאִי דְּפִיקוּ אִיהוּ לָא אַרְיָךְ וְלָא קַצֵּר, הָא אֶתְעַר רַחֲמֵי לְגַבֵּי חוּלָה בְּגֻלוּתָא דְּאִיהִי לְפָא, וּלְגַבֵּי עַרְקִין דִּילָהּ דְּאֵינון בְּנֵהָא יִשְׂרָאֵל, וְדָא אִיהוּ עֲמוּדָא דְּאַמְצָעִיתָא, עֲלִיהּ אֶתְמַר (ישעיהו נד) וּבְרַחֲמִים גְּדוּלִים אֶקְבָּצֶךָ.

ועוד כד דפיקו איהו בתרועה במהירו, דוחקא בתר דוחקא, ייתי פורקנא, ועוד ההיא חולה דאיהו לפא, כד רוחא לא נשיב לגבה, דאתמר ביה (בראשית א ב) ורוח אלהים מרחפת על פני המים, איהי לא דפיקת בערקין דילה, וכלהו חשיבין בגלותא פמתים, ואתמר בהו (איכה ג טו) במחשפים הושיבני עולם, ובגין דא בגלותא אני ישנה, ואיהי חולה בגלותא, וכמה אסיין תלמידי חכמים קא משתדלן לגבה, בכמה בוסמין וריחין דשושנים תפוחים ואגוזים ורמונים, ולא אתחזרת רוחא לגבה בהון בגלותא במרעא דילה, ולא דפיקו אתחזרת לגבה, עד דיייתי רעיא מהימנא רחימו דילה, דאתמר ביה (שיר ב טו) הרועה בשושנים, ואייתי לה תפוח, ושוי לחוטמא, וארחא ביה, ואשתמודעת לגביה, הדא הוא דכתיב (איכה א טו) מנחם משיב נפשי, מיד חזרת רוחא ודפיקו לגבה.

בְּאוֹתוֹ זְמַן מִשְׁבַּחַת אוֹתוֹ,
פְּתוּחַ בְּעֵצֵי הַיַּעַר כִּן דְּוִדֵי בֵין
הַבְּנִים וְכוּ', וְאַחַר כִּךָ יִכְנָס לְגַן
וּמוֹצֵיא מִשָּׁם רְמוֹנִים, וְנוֹתֵן לָהּ
מַעְסִים הַרְמוֹנִים, וְלוֹקֵט אֶגְוִז
וְשׁוֹבֵר הַקְּלָפוֹת, וְנוֹתֵן לָהּ הַמַּחַ
מִבְּפָנִים, וְהִיא אוֹכֵלֶת וְשׁוֹתָה
מַעְסִים הַרְמוֹנִים וְנִרְפָּאת, וְזֶהוּ
שְׁאֵמֵר הַפְּתוּב אֶל גִּנַּת אֶגְוִז
יְרֻדְתִּי. בֵּינְתִים הִנֵּה בָּא הַנָּשֵׁר,
הַנָּשֵׁר הַגְּדוֹל בְּעַל הַכְּנָפִים, וְנוֹתֵן
שְׁלֵשָׁה קוֹלוֹת, וְעוֹלָה לְהָרִים.
אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן לְחַבְרֵי: בְּוֵדַי
שְׁנַמְצָא רְצוֹן לְמַעְלָה, וְרַחֲמִים
נִמְצְאִים לְשִׁכְנֵיהּ וְיִשְׂרָאֵל בְּגִלוֹת,
שְׁוֵדַי שְׁלֹשׁ חֲיוֹת הֵן בְּמִרְכָּבָה,
אַרְיֵה שׁוֹר נֶשֶׁר, וּבְכֻלָּם אֵין
רַחֲמִים כְּבִנְשֵׁר, וּמִשׁוּם זֶה אָמַר
לְיִשְׂרָאֵל וְאַשָּׂא אֶתְכֶם עַל כְּנָפֵי
נְשָׁרִים וְאַבִּיא אֶתְכֶם אֵלַי. בֵּינְתִים
הִנֵּה הַנָּשֵׁר בָּא אֵלֵיהֶם פַּעַם
אַחֲרַת, וְהִפֵּה בְּכַנְפָיו עֲלֵיהֶם,
וְהָרִים קוֹלוֹת וְעָלָה לְהָר. אָמַר
רַבִּי שְׁמַעוֹן: בְּוֵדַי שֶׁהוּא מִכָּה
בְּכַנְפָיו עֲלֵינוּ וְעוֹלָה שָׁם. אָמְרוּ
לוֹ: עָלָה, וְהָרִי אֲנַחְנוּ אַחֲרֶיךָ. עָלוּ
כֻלָּם אַחֲרָיו לְהָר, וְהוּא עָלָה
לְמַעְלָה עַד שְׁלֹא נִרְאָה.

רַבִּי שְׁעָה הָרִי הַנָּשֵׁר בָּא, וְשָׁתִי
שׁוֹשְׁנִים בְּפִיו, וְזָרַק אוֹתָם עַל
(דִּיהֶם) רֹאשָׁם (עַל יְדֵיו). מִיָּד שְׁמַח
רַבִּי שְׁמַעוֹן שְׁמַחָה רַבָּה. אָמַר
לָהֶם: חֲבָרִים, בְּוֵדַי שְׁמַחָה
הַזְּדַמְנָה לְשִׁכְנֵיהּ שֶׁהִיא חוֹלָה,
שְׁהָרִי אִם שׁוֹשְׁנָה אַחַת נִתֵּן
בִּינֵינוּ, לֹא הִיָּתָה זֹר רְפוּאָה,
מִשׁוּם שְׁשׁוֹשְׁנִים רְמוּזִים כְּנִגְד
בֵּית רֵאשׁוֹן וְשֵׁנִי, שְׁנִשְׁבַּע הַקְּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא שְׁלֹא יִכְנָס זֶה בְּלֵי זֶה,
וּמִשׁוּם שְׁזָרַק שְׁנַיִם, זֶה רוּמֵז עַל
שְׁנֵי שׁוֹשְׁנִים, כְּפַעַת זֹהוּי רְפוּאָה
שְׁלֵמָה, וְאִז צְרִיךְ לְפַתַּח עֲלֵיהֶם
כְּמוֹ שֶׁהֵינּוּ.

בְּהוֹרֵא זְמַנָּא שְׁבַחַת לֵיה (שִׁיר ב ג) פְּתוּחַ
בְּעֵצֵי הַיַּעַר כִּן דְּוִדֵי בֵין הַבְּנִים וְכוּ',
וּלְבַתֵּר יַעוּל לְגִנְתָּא וְאַפִּיק מִתְּמָן רְמוֹנִים,
וְיַהִיב לָהּ מַעְסִים רְמוֹנִים, וְלָקִיט אֶגְוִז
וְתַבֵּר (דף עא ע"ב) קְלִיפִין, וְיַהִיב לָהּ מוֹחָא
מְלַגָּאוּ, וְאַיְהִי אַכְלָה, וְשִׁתִּית מַעְסִים הַרְמוֹנִים,
וְאַתְסִיאַת, וְדָא הוּא דְאָמַר קָרָא (שִׁיר ו יא) אֶל גִּנַּת
אֶגְוִז יְרֻדְתִּי, אַדְהִכִּי הָא נִשְׂרָא קָא אַתִּיא, הַנָּשֵׁר
הַגְּדוֹל בְּעַל הַכְּנָפִים, וְיַהִיבַת תֵּלַת קְלִין,
וּסְלִיקַת לְטוּרִין, אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן לְחַבְרֵי
בְּוֵדַי רַעוּא אֲשַׁתְּפַח לְעֵילָא, וְרַחֲמִים
אֲשַׁתְּפַחוּ לְגַבֵּי שְׁכִינְתָּא וְיִשְׂרָאֵל בְּגִלוֹתָא,
דְּוֵדַי תֵּלַת חֲיוּן אֵינוּן בְּמִרְכָּבָתָא, אַרְיֵה שׁוֹר
נֶשֶׁר, וּבְכֻלְהוּ לִית רַחֲמִים כְּנִשְׂרָא, וּבְגִין דָּא
אָמַר לְיִשְׂרָאֵל וְאַשָּׂא אֶתְכֶם עַל כְּנָפֵי נְשָׁרִים
וְאַבִּיא אֶתְכֶם אֵלַי (שְׁמוֹת יט ד), אַדְהִכִּי הָא נִשְׂרָא
קָא אַתִּיא לְגַבֵּיהּ זְמַנָּא אַחֲרָא, וּבְטָשַׁת
בְּגַדְפָּהָא עֲלֵיהּ, וְרַמַּת קְלִין וּסְלִיק לְטוּרָא,
אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן בְּוֵדַי אֵיְהִי דְקָא בְּטָשַׁת
בְּגַדְפָּהָא עֲלֵנָּא וּסְלִיק הָתָם, אָמְרוּ לֵיה סְלִיק
וְהָא אֲנָן אַבְתְּרֵךְ, סְלִיקוּ כְּלָהּ אַבְתְּרֵיהּ לְטוּרָא,
וְאַיְהִי סְלִיקַת לְעֵילָא, עַד דְּלָא אַתְחַזִּיאַת.

לְפֻם שְׁעָתָא הָא נִשְׂרָא קָא אַתִּיא, וְיִתְרִין
שׁוֹשְׁנִים בְּפוּמָהָא, וְזָרִיק לֹזֵן עַל (יְדָהָא)
רִישֵׁייהוּ (ג"א ע"ל ידו) מִיָּד חֲדָא רַבִּי שְׁמַעוֹן חֲדוּה
סְגִיא, אָמַר לֹזֵן חֲבָרִיא בְּוֵדַי חֲדוּה אֲזַדְמַנַּת
לְגַבֵּי שְׁכִינְתָּא דְאֵיְהִי חוֹלָה, דְּהָא אִם שׁוֹשְׁנָה
חֲדָא יַהִיב בִּינָנָא לָא הוּה אַסְוּוֹתָא, בְּגִין
דְּשׁוֹשְׁנִים אֵינוּן רְמוּזִין לְקַבֵּל בֵּית רֵאשׁוֹן וְשֵׁנִי,
דְּאוּמֵי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא דְלֹא יַעוּל דָּא בְּלֹא
דָּא, וּבְגִין דְּזָרִיקַת תְּרִין, רְמוּזַת דָּא תְּרִי
שׁוֹשְׁנִים, כְּעַן אֵיְהִי אַסְוּוֹתָא שְׁלִמְתָּא, וּכְדִין
צְרִיךְ לְמַפְתַּח עֲלֵיהּ כְּמָה דְּהוּינָן.

פֶּתַח רַבִּי שְׁמֵעוֹן וְאָמַר: אֲנִי לְדוּדֵי הַרוּעָה בְּשׁוֹשְׁנִים (שיר ו ג), מֵאֵי שׁוֹשְׁנִים אֶלֶּא שׁוֹשְׁנָה עֲלָאָה שְׂכִינְתָּא עֲלָאָה, וְאִיהִי קְרִיאַת שְׁמַע דְּשַׁחְרִית, וְשׁוֹשְׁנָה תְּנִינָא קְרִיאַת שְׁמַע דְּעַרְבִית שְׂכִינְתָּא תַּתְּאָה, דָּא לִימִנָא, וְדָא לְשִׁמְאֵלֵא, הַרוּעָה בְּשׁוֹשְׁנִים דָּא עֲמוּדָא דְאַמְצְעִיתָא, וְשׁוֹשְׁנָה עֲלָאָה דְקְרִיאַת שְׁמַע דְּשַׁחְרִית, דְּאִיהוּ בְּקָר יִמִּנָא דְאַבְרָהָם, אִית לִיה חֲמֵשׁ טְרַפִּין, וְאִינוּן שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה (דברים ו ד), וְתִלַּת עֶשֶׂר עַלְיָן מְלָגוּ אַחֲד, שִׁית סוּמְקִי, וְשִׁית חוּרִי, וְשׁוֹשְׁנָה דְאַתְפְּלִילַת בְּהוּן הָא תִּלַּת עֶשֶׂר כְּחוּשְׁפֵן אַחֲד, וְכֵן שׁוֹשְׁנָה בְּהַ"ה גְּרַעֲיָנִין כְּתַפּוּחַ דִּילָהּ, כְּחֻשְׁפֵן כ"ה אַתְּוּוֹן דִּיחֻדָּא, וְכֵן בְּשׁוֹשְׁנָה תְּנִינָא כ"ה גְּרַעֲיָנִין, וְסֻלְקִין כְּלָהוּ לְחַמְשִׁים, שׁוֹשְׁנָה בֵּין הַחוּחִים דָּא בְּרֵאשִׁית בְּרֵא, וְדָא (בראשית ב' שושנה י').

תְּקוּנָא עֶשְׂרִין וְשִׁית

בְּרֵאשִׁית ב' שׁוֹשְׁנָה, חֲמֵשׁ עַלְיָן דִּילָהּ רֵאשִׁית, בְּרֵאשִׁית לְחֻשְׁפֵן זְעִיר דְּחֲנוּף תִּלַּת עֶשֶׂר, חוּחִים דִּילָהּ תִּלַּת עֶשֶׂר תִּיבִין מִן אֱלֹהִים וְעַד אֱלֹהִים, וְאֵלִין אִינוּן. אֵת הַשָּׁמַיִם וְאֵת הָאָרֶץ וְהָאָרֶץ הִיְתָה תְּהוּ וְבָהּ וְחֻשְׁףָּה עַל פְּנֵי תְּהוּם וְרוּחַ אֱלֹהִים (בראשית א א), חֲמֵשׁ חוּחִים אַחֲרָנִין, מְרַחֶפֶת עַל פְּנֵי הַמַּיִם וַיֹּאמֶר.

מֵאֵי אִיהִי בֵּין הַחוּחִים, אֶלֶּא מִדְּחֶרֶב בֵּי מִקְדָּשָׁא וְהָאָרֶץ הִיְתָה תְּהוּ וְבָהּ, וְנִפְלַת שׁוֹשְׁנָה בֵּין הַחוּחִים, כַּד יִיְתִי פּוּרְקָנָא תְּהִיָּה בְּשׁוֹשְׁנָה דְשַׁחְרִית, דְּאַתְמַר בְּהַ"ה (בראשית מד ג) הַבְּקָר אֹר (וְהַאֲנָשִׁים שְׁלָחוּ), וְאִינוּן חֲמֵשׁ אֹר חֲמֵשׁ עַלְיָן דְּשׁוֹשְׁנָה עֲלָאָה, חַד וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אֹר, תְּנִינָא וַיְהִי אֹר, תִּלַּת וַיִּרְא

תְּקוּן עֶשְׂרִים וְשִׁשָּׁה

בְּרֵאשִׁית ב' שׁוֹשְׁנָה, חֲמֵשׁ הָעֲלִים שְׁלָה רֵאשִׁית, בְּרֵאשִׁית לְחֻשְׁפֵן קָטָן שֶׁל חֲנוּף שְׁלָה עֶשֶׂר, הַחוּחִים שְׁלָה שְׁלָשׁ עֶשְׂרֵה תְּבוֹת מִן אֱלֹהִים וְעַד אֱלֹהִים, וְאֵלֶּה הֵם: אֵת הַשָּׁמַיִם וְאֵת הָאָרֶץ וְהָאָרֶץ הִיְתָה תְּהוּ וְבָהּ וְחֻשְׁפָּה עַל פְּנֵי תְּהוּם וְרוּחַ אֱלֹהִים, חֲמֵשׁ חוּחִים אַחֲרִים - מְרַחֶפֶת עַל פְּנֵי הַמַּיִם וַיֹּאמֶר.

כֹּה הִיא בֵּין הַחוּחִים? אֶלֶּא מִשְׁחֶרֶב בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, וְהָאָרֶץ הִיְתָה תְּהוּ וְבָהּ, וְנִפְלָה הַשׁוֹשְׁנָה בֵּין הַחוּחִים. כְּשֶׁתְּבֵא הַגְּאֻלָּה, תְּהִיָּה בְּשׁוֹשְׁנָה שְׁלָה שַׁחְרִית, שְׁנֵאמַר בְּהַ"ה הַבְּקָר אֹר (וְהַאֲנָשִׁים שְׁלָחוּ), וְהֵם חֲמֵשׁ אֹר, חֲמֵשׁ עַלְיָן שְׁלָה הַשׁוֹשְׁנָה הָעֲלִינָה, אַחַד - וַיֹּאמֶר

אלהי"ם יהי אור, השני - ויהי אור, שלשה - ויבא אלהי"ם את האור, ארבעה - ויבדל אלהי"ם בין האור, חמשה - ויקרא אלהי"ם עלים מפנים, ויהי ערב ויהי בקר יום אחד, אחד אחד בשתי שושנים, זה יהו"ה, עליו נאמר ביום ההוא יהיה יהו"ה אחד ושמו אחד, והוא העמוד האמצעי, הרועה בשושנים, וחסבונו אח"ד, השושנה המתחננה, בה פחד והוא יראה, השושנה העליונה אהבת האהבה, ובה נאמר אם תעירו ואם תעוררו את האהבה עד שתחפץ.

במה יתון לאתערא לה בימינא, ואיהי לא רעית בהו, עד דייתי רענא מהימנא, דאתמר ביה (בראשית א ב) ורוח אלהי"ם מרחפת, דאיהו ריח דמשיח, דאתמר ביה (ישעיה יא ב) ונחה עליו ריח יהו"ה, ברוח חולה ואתסיאת, ובגין דא השבעתי אתכם בנות ירושלם בצבאות או בראיות השדה ואם תעירו ואם תעוררו את האהבה עד שתחפץ, והוא מריח ריח בשני תפוחים (והוא ריח של שני תפוחים), שנאמר (בו) בהם וריח אפך כתפוחים, ומה הם? שני עמודי אמת, והם שני רמונים, האגוז זה הצדיק, גנת אגוז זו השכינה, וזהו שאמר שלמה אל גנת אגוז ירדתי.

גנת ג' גימטריאות (אדנ"י ביהו"ה), שהן פרפראות לחכמה, נ' נוטריקון, ת' תמורה, גימטריאות זה אדנ"י יהו"ה, עולה בחשבון אמ"ן, אהי"ה אדנ"י עולה בחשבון שמונים וששה אלהי"ם, שהוא פנו"י, מ"ה - מ"ם ה"א, מ"ם ה"א בגימטריא אלהי"ם, יו"ד ה"א וא"ו ה"א בגימטריא מ"ה, וזהו עשר ספירות בלימ"ה,

אלהי"ם את האור, ארבע ויבדל אלהי"ם בין האור, חמש ויקרא אלהי"ם לאור יום, תלת עשר עלין מלגו, ויהי ערב ויהי בקר יום אחד, אחד אחד בתרין שושנים, דא יהו"ה, עליה אתמר (זכריה יד ט) ביום ההוא יהיה יהו"ה אחד ושמו אחד, ואיהו עמודא (ד' ט' ע"א) דאמצעיתא הרועה בשושנים, וחושבניה אח"ד, שושנה תתאה בה דחילו ואיהו יראה, שושנה עלאה רחימו דאהבה, ובה אתמר (שיר ג ה) אם תעירו ואם תעוררו את האהבה עד שתחפץ.

במה יתון לאתערא לה בימינא, ואיהי לא רעית בהו, עד דייתי רענא מהימנא, דאתמר ביה (בראשית א ב) ורוח אלהי"ם מרחפת, דאיהו ריח דמשיח, דאתמר ביה (ישעיה יא ב) ונחה עליו ריח יהו"ה, ברוחא דא ארחת ההיא חולה ואתסיאת, ובגין דא השבעתי אתכם בנות ירושלם בצבאות או בראיות השדה ואם תעירו ואם תעוררו את האהבה עד שתחפץ (שיר ג ה), ואיהו ארח ריח בתרין תפוחין (נ"א ואיהו ריח דתרין תפוחין), דאתמר (ביה) בהו (שם ז ט) וריח אפך כתפוחים, ומאי נינהו תרי סמכי קשוט ואינון תרי רמונים, אגוז דא צדיק גנת אגוז דא שכינתא, ודא איהו דאמר שלמה (שם ו יא) אל גנת אגוז ירדתי.

גנת ג' גימטריאות (אדנ"י ביהו"ה), דאינון פרפראות לחכמה, נ' נוטריקון, ת' תמורה, גימטריאות דא אדנ"י יהו"ה, סליק בחשבון אמ"ן, אהי"ה אדנ"י סליק בחושבון פ"ו אלהי"ם, דאיהו פנו"י, מ"ה מ"ם ה"א, מ"ם ה"א בגימטריא אלהי"ם, יו"ד ה"א וא"ו ה"א בגימטריא מ"ה, ודא איהו עשר ספירות בלימ"ה, ואיהו מעיד על

והוא מעיד על היחוד הקדוש,
ומשום זה מ"ה אַעֲיֹדָךְ.

דָּבָר אַחֵר, א"ב ג"ד ה"ו ז"ח ט"י
בְּגִימָטְרִיא שְׁכִינָה, כְּמוֹ זֶה: א'
פַּעַם אַחַת, ב' פַּעַמִּים, ג' שְׁלֹשׁ
פַּעַמִּים, ד' אַרְבַּע פַּעַמִּים, ה'
חֲמִשׁ פַּעַמִּים, ו' שֵׁשׁ פַּעַמִּים, ז'
שִׁבְעַת פַּעַמִּים, ח' שְׁמוֹנֶה פַעַמִּים,
ט' תִּשְׁעַת פַּעַמִּים, י' עֶשְׂרֵת פַּעַמִּים,
כָּלֵם עוֹלָיִם לְחֻשְׁבוֹן שְׁכִינָה,
וְסוּד הַחֻשְׁבוֹן, לְקַיֵּם שְׁאִין שְׁכִינָה
יִרְדֹּת פַּחוֹת מַעֲשָׂרָה, וְלֹא עוֹלָה
לְמַעַלָּה מַעֲשָׂר.

וְעוֹד, הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְקוּמוֹ
שֶׁל עוֹלָם, וְהַמְּלָאכִים לֹא יוֹדְעִים,
וְשׂוֹאֲלִים אֵיךְ מְקוֹם כְּבוֹדוֹ
לְהַעֲרִיצוֹ, וּמִצְאָנוּ אוֹתוֹ
בְּגִימָטְרִיא מְקוֹם נוּטְרִיקוֹן כְּמוֹ
זֶה: י' עֶשְׂרֵת פַּעַמִּים - מָאָה, ה'
חֲמִשׁ פַּעַמִּים - עֶשְׂרִים וְחֲמִשׁ, ו'
שֵׁשׁ פַּעַמִּים - שְׁלֹשִׁים וְשֵׁשׁ, ה'
חֲמִשׁ פַּעַמִּים - עֶשְׂרִים וְחֲמִשׁ
בְּגִימָטְרִיא מְקוֹם, וְעָלְיוֹ אֲמָרוּ
הַמְּלָאכִים בְּרוּךְ כְּבוֹד יְהו"ה
מְקוּמוֹ, יֵשׁ אַחֲרֵים
בְּגִימָטְרִיאֹת שְׁאִין לָהֶם חֻשְׁבוֹן,
מְשׁוּם שֶׁהֵם פְּרַפְּרָאוֹת לְחֻכְמָה
שְׁאִין לָהּ סוּף, הַתְּמוֹרוֹת אֵלוֹ
אֶלְפָּא בֵּיתוֹת, כְּמוֹ כּוּז"ו
בְּמוֹכַס"ז כּוּז"ו, שֶׁהֵן תְּמוֹרוֹת
יְהו"ה אֱלֹהֵינוּ יְהו"ה, וְיֵשׁ
תְּמוֹרוֹת אַחֲרוֹת מִכְּמָה מִיָּנַיִם.

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר: וְהָרִי כְּתוּב אָנִי
יְהו"ה לֹא שְׁנִיתִי? אָמַר לוֹ: בְּנִי,
אוֹי לְבִנְיָה עוֹלָם שֶׁהֵם אֲטוּמֵי לֵב,
שְׁחוֹשְׁבִים שִׁיּוּדְעִים וְלֹא יוֹדְעִים,
וְדַאי אָנִי, הִיא הַשְׁכִּינָה. זְהוּ
שְׁפָתוֹב וְיִסְרָתִי אֲתָכֶם אֶף אָנִי,
הִיא לֹא מִשְׁתַּנֶּה וְאֵינָה תְּמוֹרָה
מִמֶּנּוּ בְּאַחֵר, וְהוּא לֹא מִשְׁתַּנֶּה
וְלֹא מִסְתַּתֵּר מִמֶּנָּה, אֲבָל אֶל
הַרְשָׁעִים מִשְׁתַּנֶּה הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ
הוּא וּמִסְתַּתֵּר מֵהֶם. זְהוּ שְׁפָתוֹב
אִסְתִּירָה פָּנָי מֵהֶם אֲרָאָה מָה

יְחוּדָא קְדִישָׁא, וּבְגִין דָּא מ"ה אַעֲיֹדָךְ.
דָּבָר אַחֵר א"ב ג"ד ה"ו ז"ח ט"י בְּגִימָטְרִיא
שְׁכִינָה, פְּגוּוֹנָא דָּא, א' זְמַנָּא חָדָא, ב'
תְּרֵי זְמַנִּין, ג' תְּלַת זְמַנִּין, ד' אַרְבַּעַת זְמַנִּין,
ה' חֲמִשׁ זְמַנִּין, ו' שִׁית זְמַנִּין, ז' שְׁבַעַת זְמַנִּין,
ח' תְּמַנְיָא זְמַנִּין, ט' תִּשְׁעַת זְמַנִּין, י' עֶשְׂרֵת
זְמַנִּין, פְּלִהוּ סְלָקִין לְחוּשְׁבוֹן שְׁכִינָה. וְרָזָא
דְּחוּשְׁבוֹנָא, לְקַיֵּימָא דְלִית שְׁכִינָה נְחֻתָא פַּחוֹת
מַעֲשָׂרָה, וְלֹא סְלָקָא לְמַעַלָּה מַעֲשָׂר.

וְעוֹד קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא הוּא אַתְרִיהַ דְּעֶלְמָא,
וּמְלָאכִין לֹא יוֹדְעִין וְשׂוֹאֲלִין אֵיךְ מְקוֹם
כְּבוֹדוֹ לְהַעֲרִיצוֹ וְאֲשַׁפְּחִינָן לֵיהּ בְּגִימָטְרִיא
מְקוֹם נוּטְרִיקוֹן פְּגוּוֹנָא דָּא, י' עֶשְׂרֵת זְמַנִּין
מָאָה, ה' חֲמִשׁ זְמַנִּין עֶשְׂרִין וְחֲמִשׁ, ו' שִׁית
זְמַנִּין תְּלַתִּין וְשִׁית ה' חֲמִשׁ זְמַנִּין עֶשְׂרִין
וְחֲמִשׁ, בְּגִימָטְרִיא מְקוֹם, וְעָלְיָה אֲמָרוּ
מְלָאכִיא בְּרוּךְ כְּבוֹד יְהו"ה מִמְּקוּמוֹ (יחזקאל ג'
יב). אֵיךְ אַחֲרָנִין בְּגִימָטְרִיאֹת דְּלִית לוֹן חוּשְׁבוֹן,
בְּגִין דְּאֵינוֹן פְּרַפְּרָאוֹת לְחֻכְמָה דְּלִית לָהּ סוּף,
תְּמוֹרוֹת אֵלִין אֶלְפָּא בֵּיתוֹת כְּגוֹן כּוּז"ו
בְּמוֹכַס"ז כּוּז"ו, דְּאֵינוֹן תְּמוֹרוֹת (דְּבָרִים ו'
ד) יְהו"ה אֱלֹהֵינוּ יְהו"ה, וְאֵיךְ תְּמוֹרוֹת
אַחֲרָנִין מִכְּמָה מִיָּנַיִם.

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר וְהָא כְּתִיב (מִלְאכֵי ג' ו') אָנִי
יְהו"ה לֹא שְׁנִיתִי, אָמַר לֵיהּ בְּרִי, וּוִי
לְבִנְיָ עֶלְמָא דְּאֵינוֹן אֲטִימִין לְפָא, דְּחֻשְׁבוֹן
דִּידְעִין וְלֹא יוֹדְעִין, וְדַאי אָנִי אֵיךְ שְׁכִינָתָא,
הָדָא הוּא דְּכְתִיב (ויקרא כו' כא) וְיִסְרָתִי אֲתָכֶם אֶף
אָנִי, אֵיךְ לֹא אֲשַׁתַּנִּי וְלֹא אֵיךְ תְּמוֹרָה מִיָּנַיִם
בְּאַחֲרָא, וְאֵיךְ לֹא אֲשַׁתַּנִּי וְלֹא אִסְתַּתֵּר מִיָּנַיִם,
אֲבָל לְגַבֵּי חַיִּיבִיא אֲשַׁתַּנִּי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
וְאִסְתַּתֵּר מִיָּנַיִם, הָדָא הוּא דְּכְתִיב (דְּבָרִים לב'
ג) אִסְתִּירָה פָּנָי מֵהֶם אֲרָאָה מָה אַחֲרִיתָם,

ואמאי בגין פי דור תהפוכות המה בנים לא
אמון בם.

אחריתם, ולמה? בגלל פי דור
תהפוכות המה בנים לא אמון
בם.

מיד קמו פלהו חבריא דשמעו מלין אלין,
ונשקו ליה על רישיה, ואמרו אלו לא
אתינא לעלמא אלא למשמע דא דינו, דודאי
קודשא בריך הוא ושכינתיה לא אשתני דא
מן דא, אבל לגבי אתרנין אשתני ואסתתר,
בכמה לבושין, ובכמה פשוין, ובכמה קליפין,
ובגין דא אמר שלמה עליו השלום (שירויא) אל
גנת אגוז ירדתי, דאיהו הוה ידע בקליפין
פלהו, ובגין דא לא שביק אפילו מיני דכשוף
דלא ידע, בגין דינע (נ"א למנע) בקליפין. ורעינא
מהימנא איהו תבר פל קליפין, ונפיק מתמן
מוחא דאיהו יהו"ה לארבע סטרי דאגוזא,
(דאינון תהו ובהו וחשך ותהום), ומפרנס מגיה לההיא
חולה דאיהי אדנ"י, דבאלין קליפין די באגוז
דאינון תהו ובהו וחשך ותהום אמר (דברים לב
ב) אסתירה פני מהם, ואית שנויין אוחרנין
לטב לכל חד פנים עובדיה. (דף עב ע"א) זמנין
אתגליא לון בדמות אריה, הדא הוא
דכתיב (עמוס ג ח) אריה שאג מי לא ירא, זמנין
בדיוקנא דשור, הדא הוא דכתיב (דברים לג
יז) בכור שורו הדר לו וקרני ראם קרניו, וזמנין
בדיוקנא דנשר, הדא הוא דכתיב (שם לב
יא) כנשר יעיר קנו, וזמנין בדיוקנא דאדם
סבא, כמה דאתדמיא לאלין דאמרי זה אלי
ואנוהו (שמות טו ב). דאיהו הוה אתדמיין לון
בדמות סבא, ואתמר בהו (נ"א ביה) (דברים לב
יג) ויניקוהו דבש מסלע ושמן מחלמיש צור,
אבל לאלין דתליין מגיה ומשכינתיה לא
אשתני לעולם.

מיד קמו כל החברים ששמעו
את הדברים הללו, ונשקו אותו
על ראשו, ואמרו, אלו לא באנו
לעולם אלא לשמע את זה - דינו,
שודאי הקדוש ברוך הוא
ושכינתו לא משתנים זה מזה,
אבל לאחרים משתנה ומסתתר
בכמה לבושים, ובכמה פשוים,
ובכמה קלפות, ומשום זה אמר
שלמה, עליו השלום, אל גנת
אגוז ירדתי, שהוא היה יודע את
כל הקלפות, ומשום זה לא
השאיר אפלו מיני כשוף שלא
ידע, משום שידע (לדעת) את
הקלפות, והרועה הנאמן ישבר
את כל הקלפות, ומוציא משם
המח, שהוא יהו"ה, לארבעת
צדדי האגוז, (שהם תהו ובהו וחשך
ותהום), ומפרנס ממנו את אותה
חולה שהיא אדנ"י, שבקלפות
הללו שבאגוז, שהם תהו ובהו
וחשך ותהום, אמר אסתירה פני
מהם, ויש שנויים אחרים לטוב
לכל אחד כפי מעשיו. לפעמים
מתגלה להם בדמות אריה, זהו
שכתוב אריה שאג מי לא ירא,
לפעמים בדמות שור, זהו שכתוב
בכור שורו הדר לו וקרני ראם
קרניו, ולפעמים בדמות נשר, זהו
שכתוב כנשר יעיר קנו, ופעמים
בדמות אדם זקן, כמו שנדמה
לאלו, שאמרו זה אלי ואנוהו,
שהוא היה מתדמה להם בדמות
זקן, ונאמר בהם (כו) ויניקוהו דבש
מסלע ושמן מחלמיש צור, אבל
לאלו שתלויים ממנו ומשכינתו,
לא משתנה לעולם.

ואותן התמורות הן סוד היבום,
שנאמר בה ביבמה על הגאלה
ועל התמורה, לקים כל דבר,
שלף איש נעלו ונתן לרעהו,

ואינון תמורות אינון רזא דיבום, דאתמר בה
ביבמה (רות ד ז) על הגאלה ועל

באותה נעל שנתן לרעהו יש תמונה ושנוי רצון, ושם צריך שנוי מקום ושנוי השם ושנוי מעשה לקיים כל דבר, הנעל הוא הגוף.

ולכמה בחליצת נעל שנתן לרעהו יש תמונה ושנוי? אמר זקן אחד: רבי רבי, אל תאמר כך, אלא למה חליצה בנעל? אלא היא הקלפה להסתתר בה להנצל ממנו, ולא נודע אל המקטרגים שלו, ובחליצה של נעל חולץ לו י"ה, ומשום זה שלף איש נעלו ונתן לרעהו, נעל ו', גן נעל, שהוא בן י"ה, להכנס בין ו"ה, וזהו חלץ י"ה.

ובמשה נאמר של נעליך מעל רגליך, זה בהפך של אחרים, שלא צריך להראות לפני השכינה עם קלפה, וסוד הדבר - כי אין לבא אל שער המלך בלבוש שק, ולאבות לא נראה אלא בנעלים, זהו שכתוב מה יפו פעמיו בנעלים בת נדיב, אבל למשה בלי כסוי כלל, וסוד הדבר - וארא אל אברהם אל יצחק ואל יעקב בא"ל שד"י ושמי יהו"ה לא נודעתי להם, ובמשה נאמר ואמרתי ל"י מה שמ"ו מ"ה אומר אליהם.

ועוד, למה צריך חליצה בנעל באשה? משום שמי שימות בלי בן, הוא קשור ברגלו ליבם, וסוד הדבר - הוא ישופך ראש ואתה תשופנו עקב, וכדי שלא ימית אותו הנחש שהוא כרוף על עקבו, צריך לחלץ לגבי נעל של אשה, ונפטר ממנו אותו הנחש. והב"ל על אותה טפה, שהיא י', שפרחה מיעקב למקומו, ויעקב בגלל זה קנה ממנו את הבכורה, להחזיר י' למקומו, שהיא טפה בכורה, שבה חטא אדם ופרחה ממנו, ונשאר יחיד בלי עזר,

התמונה, לקיים כל דבר שלף איש נעלו ונתן לרעהו, בההוא נעל דנתן לרעהו אית תמונה, ושנוי רצון, ותמן צריך שנוי מקום ושנוי השם ושנוי מעשה לקיים כל דבר, נעל איהו גופא. ואמאי בחליצת נעל דנתן לרעהו אית תמונה ושנוי, אמר סבא חדא, רבי רבי, לא תימא הכי, אלא אמאי חליצה בנעל, אלא איהו קליפה לאתטמרא בה לאשתזבא מניה, ולא אשתמודע לגבי מקטרגין דיליה, ובחליצה דנעל חלץ ליה י"ה, ובגין דא שלף איש נעלו ונתן לרעהו, נעל ו', גן נעל, דאיהו בן י"ה, לאעלא בין ו"ה, ודא איהו חלץ י"ה.

ובמשה אתמר ביה (שמות ג ה) של נעליך מעל רגליך, דא בהפוכא דאחרנין, דלא צריך לאתחזיא קדם שכינתא בקליפה, ורזא דמלה פי אין לבא אל שער המלך בלבוש שק (אסתר ד ב), ולגבי אבהן לא אתחזיא אלא בנעלים, הדא הוא דכתיב (שיר ז ב) מה יפו פעמיו בנעלים בת נדיב, אבל לגבי משה בלא פסויה כלל, ורזא דמלה וארא אל אברהם אל יצחק ואל יעקב בא"ל שד"י, ושמי יהו"ה לא נודעתי להם (שמות ו א), ובמשה אתמר ביה (שם ג יג) ואמרתי ל"י מ"ה שמ"ו מ"ה אומר אליהם.

ועוד אמאי צריך חליצה בנעל באשה, בגין דמאן דימות בלא בר איהו קשיר ברגליה דיבם, ורזא דמלה הוא ישופך ראש ואתה תשופנו עקב (בראשית ג יד), ובגין דלא ימית ליה חו"א דאיהו פרוף על עקבו, צריך לחלוץ לגבי נעל דאתתא, ואתפטר ההוא חו"א מניה. וכ"ל על ההיא טפה דאיהי י' דפרח מן יעקב לאתריה, ויעקב בגין דא קנה מניה בכרותא, לאחזרא י' לאתריה, דאיהי טפה בוכרא, דבה חאב אדם, ופרח מניה ואשתאר

ומשום זה אמר למה איך בימי רע עון עקבי יסופני, ומשום זה הביא הקדוש ברוך הוא את אדם הראשון שלש פעמים בגלגול. זהו שכתוב הן כל אלה יפעל א"ל פעמים שלוש עם גבר, וזהו שנוי מקום ושנוי השם ושנוי מעשה. ועל אותה טפה נאמר בה מה יפו פעמיך בנעלים בת נדיב, ונדבקה ביעקב, והוציאה ממנו שנים עשר שבטים. זהו שכתוב שבטי י"ה עדות לישראל, שנאמר בו אדם ישראל, ובאותו זמן הרויח יעקב מה שאבד, שהוא י מיעקב. זהו שכתוב לא יעקב יאמר עוד שמך פי אם ישראל. באברהם הציל מסם מות, חטאו של אדם, גיהנם, נחש, אשת זנונים שנאמר בה לא תנאף. ביצחק הציל מאל אחר שנאמר בו לא תרצח. ביעקב מצא מקום להיניק (לנקות) בניו, וזה שנוי מקום, ואין אחד מהם שלא נכלל בשלשה, לקים הן כל אלה יפעל א"ל פעמים שלוש עם גבר.

קם זקן ואמר: רבי רבי, כמה הקימות הסוד של יבום וחליצה, שהרי ברור הדבר שמעתי? אמר לו: מה ששמעת אמר. אמר: ודאי בסוד היבום מצאה מקום אותה נשמה ערטילאית, זהו שכתוב גם צפור מצאה בית, וזו הנפש שבאה בגלגול פעם ראשונה, ודרור קן לה - זו רוח שבאה בגלגול פעם שנייה, אשר שתה אפרוחיה - זו נשמה שבאה בגלגול פעם שלישית, וממנה יוצאים אפרוחים שהם בניו, ובסוד היבום כל השלש יורדים בבת אחת, זהו שכתוב אם ישים אליו לבו, רוחו ונשמתו אליו

אפרוחיה (שם), דא נשמתא דאתיא בגלגולא זמנא תליתאה, ומינה נפקין

יחיד בלא עזר, ובגין דא אמר (תהלים מט ו) למה איך בימי רע עון עקבי יסופני, ובגין דא אתי ליה קודשא בריך הוא תלת זמנין לאדם קדמאה בגלגולא, הדא הוא דכתיב (איוב לג כט) הן כל אלה יפעל א"ל פעמים שלוש עם גבר, ודא איהו שנוי מקום ושנוי השם ושנוי מעשה.

ועל ההיא טפה אתמר בה (שיר ז ב) מה יפו פעמיך בנעלים בת נדיב, ואתדבקת ביעקב, ואפיקת מניה י"ב שבטין, הדא הוא דכתיב (תהלים קכב ד) שבטי י"ה עדות לישראל, דאתמר ביה אדם ישראל, ובההוא זמנא ריוח יעקב מה דאביד דאיהו י מיעקב, הדא הוא דכתיב (בראשית לב כט) לא יעקב יאמר עוד שמך פי אם ישראל.

באברהם שזיב מסם המות, חובא דאדם, גיהנם, נחש, אשת זנונים דאתמר ביה (שמות כ יד) לא תנאף. ביצחק שזיב מאל אחר דאתמר ביה (שם יג) לא תרצח. ביעקב אשפח אתר לינקא (ג"א לנקאה) בנוי, ודא שנוי מקום, ולית חד מניהו דלא אתפליל בתלתא, לקיימא הן כל אלה יפעל א"ל פעמים שלוש עם גבר (איוב לג כט).

קם סבא ואמר רבי רבי במאי אוקימתא סוד יבום וחליצה, דהא בריא דמלה שמענא, אמר ליה מה דשמעת אימא, אמר ודאי ברזא דיבום אשפח אתרא ההיא נשמתא ערטילאה, הדא הוא דכתיב (תהלים פד ד) גם צפור מצאה בית, ודא נפש דאתיא בגלגול זמנא קדמאה, ודרור קן לה (שם), דא רוחא דאתיא בגלגולא זמנא תניינא, אשר שתה אפרוחיה (שם), דא נשמתא דאתיא בגלגולא זמנא תליתאה, ומינה נפקין

יֵאָסֵף. לְבוּ שְׁשֵׁם הַנֶּפֶשׁ, הַרוּחַ
בְּכַנְפֵי רֵאָה, הַנְּשָׁמָה בְּמֶח, וְכֻלָּם
אֶחָד בְּקֶשֶׁר אֶחָד, אֲבָל הַחֲלִיצָה
מִצִּילָה אוֹתָהּ נְשָׁמָה וְרוּחַ וְנֶפֶשׁ,
שֵׁהֶם קְשׁוּרִים בְּשִׁלְשָׁה קְשָׁרִים
שֶׁל הַנֶּחֱשׁ, וְסוּד הַדְּבָר - נִפְשָׁנוּ
כְּצִפּוֹר נִמְלָטָה מִפֶּחַ יוֹקֵשִׁים הַפֶּחַ
נִשְׁבֵּר וְאֶנְחָנוּ נִמְלָטָנוּ. קָם רַבִּי
שִׁמְעוֹן כִּדִּי לְנִשְׁקָא אוֹתוֹ, פָּרַח מִיַּד
וְלֹא נִרְאָה.

תקון עשרים ושמונה

בְּרֵאשִׁית, בּוּ שֵׁלֶשׁ מִצְוֹת,
הָאֶחָת - יִרְאֵת יְהו"ה כְּמוֹ זֶה:
בְּרֵאשִׁית יִרְאֵת בְּשִׁית, וְהָרִי
פִּרְשׁוּהוּ. הַשְּׁנִיָּה - בְּרִית כְּמוֹ זֶה:
בְּרֵאשִׁית בְּרִית א"ש. שְׁלִישִׁית
- שֶׁבֶת כְּמוֹ זֶה: שְׁבִית יִרְאֵת.

מִצְוָה רֵאשׁוֹנָה יִרְאֵת יְהו"ה,
עָלֶיהָ נֶאֱמַר יִרְאֵת יְהו"ה הִיא
אוֹצְרוֹ, וְעוֹד נֶאֱמַר בָּהּ יִרְאֵת
יְהו"ה רֵאשִׁית דְּעַת, רֵאשִׁית
חֲכָמָה יִרְאֵת יְהו"ה, וּבּוֹדָאי מִי
שֶׁאֵין בּוֹ יִרְאָה, שֶׁהִיא אוֹצֵר, אֵין
שֵׁם חֲכָמָה. הָאוֹצֵר שֶׁל הַחֲכָמָה
הַזֶּה הִיא ב'. וּבִתְקוּן אֶחָד,
בְּרֵאשִׁית ב' רֵאשִׁית, נִקְדָּה
בְּהִיכְלוֹ, עָלֶיהָ נֶאֱמַר גֵּן נְעוּל
אֲחוּתִי כֻלָּה גֵל נְעוּל מְעִין חֲתוּם,
הַגֵּן הוּא תוֹרָה שֶׁבְּכַתָּב, שֶׁהוּא
גֵּין סְדָרִים שֶׁל הַתּוֹרָה, גֵּל הוּא
תּוֹרָה שֶׁבְּעַל פִּה, וְשְׁנִיָּהם ב'
מִבְּרֵאשִׁית, מְעִין חֲתוּם זוֹ רֵאשִׁית
נִקְדָּה בְּהִיכְלוֹ.

וּבְכָה הוּא חֲתוּם? בָּאוֹת ו',
וְנִעֲשִׂית ב' עִם הַחֲתִימָה שֶׁל ו'
ם, מַה שֶׁהִיא ב' נִעֲשֶׂתָה ם, יֵין
סְתוּם וְחֲתוּם, יֵינָה שֶׁל תּוֹרָה
סְתוּם וְחֲתוּם שֶׁלֹּא יִכְנָס נְכָרִי
לְשֵׁם, וְזֶה יֵין הַמְּשֻׁר בְּעַנְבֵי

אֶפְרוּחִין דְּאֵינוּן בְּנִין, וּבְרָזָא דִּיבּוּם כְּלֵהוּ תִּלְת
נְחִתִין בְּבַת אַחַת, הִדָּא הוּא דְכְּתִיב (איוב לד
י) אִם יֵשִׁים אֱלֹוֹ לְבוּ רִחוּ וְנִשְׁמָתוּ (דף עב
ע"ב) אֱלֹוֹ יֵאָסוּף, לְבוּ דְתַמָּן נֶפֶשׁ, רוּחַ בְּכַנְפֵי
רֵאָה, נִשְׁמָתָא בְּמוֹחָא, וְכֻלָּהוּ חַד בְּקֶשֶׁר
חֲדָא, אֲבָל חֲלִיצָה אִיהִי שְׁזַבַת הִיא נִשְׁמָתָא
וְרוּחָא וְנֶפֶשָׁא דְאֵינוּן קְטִירִין בְּתִלְת קְשׁוּרִין
דְּחוּזָא, וְרָזָא דְמִלָּה נִפְשָׁנוּ כְּצִפּוֹר נִמְלָטָה מִפֶּחַ
יוֹקֵשִׁים הַפֶּחַ נִשְׁבֵּר וְאֶנְחָנוּ נִמְלָטָנוּ (תהלים קכד
ז), קָם רַבִּי שִׁמְעוֹן כִּדִּי לְנִשְׁקָא לִיה, פָּרַח מִיַּד
וְלֹא אֶתְחַזִּי.

(תקון כ"ו גרפס בהקדמה כי שם ביתו).

תקוּנָא עֲשָׂרִין וְתַמְנִיא

בְּרֵאשִׁית בִּיה תִּלְת פְּקוּדִין, חַד יִרְאֵת יְהו"ה
כְּגוּוּנָא דָא בְּרֵאשִׁית יִרְאֵת בְּשִׁית
וְהָא אוּקְמוּהוּ, תְּנַיִנָא בְּרִית כְּגוּוּנָא דָא
בְּרֵאשִׁית בְּרִית א"ש, תְּלִיתָאָה שֶׁבֶת כְּגוּוּנָא
דָא שְׁבִית יִרְאֵת.

פְּקוּדָא קְדָמָאָה יִרְאֵת יְהו"ה, עָלֶיהָ
אֶתְמַר (ישעיה לג ו) יִרְאֵת יְהו"ה הִיא
אוֹצְרוֹ, וְעוֹד אֶתְמַר בָּהּ (משלי א ז) יִרְאֵת יְהו"ה
רֵאשִׁית דְּעַת, רֵאשִׁית חֲכָמָה יִרְאֵת
יְהו"ה (תהלים קיא ז). וּבּוֹדָאי מָאן דְּלִית בִּיה דְּחִילוֹ
דְּאִיהוּ אוֹצֵר, לִית תַּמָּן חֲכָמָה, אוֹצְרָא דְּהִיא
חֲכָמָה אִיהִי ב', וּבִתְקוּנָא אֶחָדָא בְּרֵאשִׁית ב'
רֵאשִׁית, נִקְוּדָה בְּהִיכְלִיהָ, עָלֶיהָ אֶתְמַר (שיר ד
י) גֵּן נְעוּל אֲחוּתִי כֻלָּה גֵל נְעוּל מְעִין חֲתוּם,
גֵּן אִיהוּ אוֹרִייתָא דְּבְכַתָּב, דְּאִיהוּ גֵין סְדָרִים
דְּאוֹרִייתָא, גֵל אִיהוּ אוֹרִייתָא דְּבְעַל פִּה,
וְתוֹרָהּ ב' מִבְּרֵאשִׁית, מְעִין חֲתוּם דָּא רֵאשִׁית
נִקְוּדָה בְּהִיכְלִיהָ.

וּבְכָמֵי אִיהוּ חֲתוּם, בָּאוֹת ו', וְאֶתְעַבִּידַת ב' עִם חֲתִימוֹ דו' ם, מַה דְּהָוָה
ב' אֶתְעַבִּידַת ם, יֵין סְתוּם וְחֲתוּם, יֵינָא דְּאוֹרִייתָא סְתִים וְחֲתִים

מששת ימי בראשית, ולא לחנם תקנו בעלי המשנה, חתימת זין שלא התנסף ויתערב בצד האחר, ועל היין הזה נאמר לא עשה כן לכל גוי ומשפטים כל ידעום, כ"ן ודאי ז"ן, שבעים הפנים של התורה, ועליהם נאמר סוד יהו"ה ליראיו.

הקנקן של היין הזה זה לבו של אדם, שאם הוא קנקן חדש והתנסף ביין נסף, שהוא יצר הרע, צריך שלש פעמים הדחה, והן כל אלה יפעל א"ל פעמים שלוש עם גבר, ולא לחנם תקנו כוס של ברכה אף כף הדחה ושטיפה, הדחה מבפנים ושטיפה מבחוץ, להיות תוכו כברו, וסוד הדבר - וטהרו וקדשו, וכאשר הקנקן, שהוא לב זך מבפנים ומבחוץ, שורה שם חכמה, שנאמר ביה יהו"ה קנני ראשית דרכו, קנני הוא קנקן ודאי, ואם הקנקן הזה הוא זך, נאמר בו ונקה, ואם לאו, לא ינקה כל הנוגע ביה.

וקנקן של אדם זו האשה, והוא כוס, כף צריכה שטיפה והדחה, אם היא כוס של ברכה, ועליה נאמר, להניח ברכה אל ביתך, ואם לאו, נקראת כוס התרעלה, ועל היין שלה נאמר תנו שכר לאובד ויין למרי נפש וכו'. השדים שלה הן אשכולות מרורות, אבל היין של כוס של ברכה עליו נאמר ויין ישמח לבב אנוש, ששם פקודי יהו"ה ישרים משמחי לב, שהם האשכולות שלה.

תקון עשרים ותשעה

בראשית ברא אלהים, ב' נקדה בהיכלו, עליה נאמר גן נעול

בראשית ברא אלהים, ב' נקודה בהיכליה, עליה אתמר (שיר ד יב) גן

דלא יעול נוכראה תמן, ודא זין המשומר בענביו מששת ימי בראשית, ולא למגנא תקינו מארי מתניתין, חתימת זין דלא יתנסף ויתערב בסטרא אחרא, ועל האי זין אתמר (תהלים קמו יב) לא עשה כן לכל גוי ומשפטים כל ידעום, כ"ן ודאי ז"ן שבועין אנפין דאורייתא, ועלייהו אתמר (שם כה יד) סוד יהו"ה ליראיו.

קנקן דהאי ז"ן דא לבא דבר נש, אם הוא קנקנא חדתא ואתנסף ביין נסף דאיהו יצרא בישא, צריך תלתא זמנין הדחה, והן כל אלה יפעל א"ל פעמים שלש עם גבר (איוב לג כט), ולא למגנא תקינו כוס דברכה אוף הכי הדחה ושטיפה, הדחה מבפנים שטיפה מבחוץ, למהוי תוכו כברו, ורזא דמלה וטהרו וקדשו (ויקרא טז יט), וכד איהו קנקן דאיהו לבא דכיא מלגאו ומלבר, שריא תמן חכמה, דאתמר ביה (משלי ח כב) יהו"ה קנני ראשית דרכו קנני איהו קנקן ודאי, ואם האי קנקן איהו דכיא, אתמר ביה ונקה, ואם לאו לא ינקה כל הנוגע ביה (שם ו כט).

וקנקן דבר נש דא אתתא, ואיהו כוס, הכי צריכה שטיפה והדחה, אם היא כוס דברכה, ועלה אתמר (יחזקאל מד ל) להניח ברכה אל ביתך, ואם לאו אתקריאת כוס התרעלה, ויין דילה עליה אתמר (משלי לא ו) תנו שכר לאובד ויין למרי נפש וכו', שדים דילה אינון אשכולות מרורות, אבל זין דכוס דברכה עליה אתמר (תהלים קד טו) ויין ישמח לבב אנוש דתמן פקודי יהו"ה ישרים משמחי לב (שם יט טו), דאינון אשכולות דילה.

תקונא עשרין ותשע

בראשית ברא אלהים, ב' נקודה בהיכליה, עליה אתמר (שיר ד יב) גן

אֲחֹתִי כָּלָה גַל נְעוּל מְעִין חָתוּם, מֵאֵן מְעִין חָתוּם דָּא נְקוּדָה, מֵאֵן נִיהוּ נְעוּל (ד' ט עג) וְדִילָהּ, דָּא ו' דְּסָתִים לְהִיכָלָא וּבָהּ אֲתַעְבִּיד ׀ סְתִימָא, אִיהִי ׀ רַבְתָּא מְלֻסְרָבָה הַמְשָׁרָה (ישעיה טו), וְהֵאֵי נְקוּדָה עֲלָהּ אֲתַמַּר (אייב כח כא) וְנְעֻלְמָה מְעִינִי כָּל חֵי וּמְעוּף הַשָּׁמַיִם נִסְתָּרָה, וְהֵאֵי נְקוּדָה הוּוּ מֵצַד הַיָּמִין נִקְרָאת אַחְבָּה, וּמֵצַד הַשְּׂמָאל נִקְרָאת יִרְאָה, וּמֵצַד הָעֵמוּד הָאֲמֻצְעִי נִקְרָאת תּוֹרָה, וְהִיא מְצוּנָה, שְׁהַעֲמוּד הָאֲמֻצְעִי כּוֹלֵל אֶת שְׁנֵיהֶם, מִשׁוּם שְׁהוּ כּוֹלֵל אֶת י"ה, שְׁהֵם לְיָמִין וּלְשְׂמָאל, וְהוּ בְּאֲמֻצְעֵי כּוֹלֵל אֶת שְׁנֵיהֶם, וְהַשְּׂכִינָה הַתַּחְתּוֹנָה מְצוּנָה הַכּוֹלֵלָה מְאַרְבַּע אוֹתִיּוֹת, הִיא נִקְרָאת י' מֵצַד הַחֲכָמָה, ה' מֵצַד הָאֵם הָעֲלִיוֹנָה, וְנִקְרָאת תּוֹרָה מֵהַצַּד שֶׁל הָעֵמוּד הָאֲמֻצְעִי. זֶהוּ שְׁפָתוֹב יְהו"ה קִנְנִי רֵאשִׁית דְּרָכּוֹ, דְּרָכּוֹ דְּרָךְ ו', קִנְנִי שְׁהוּא הַקֵּן שְׁלָהּ, וּמִשׁוּם שְׁהִיא כּוֹלֵלָה מְכַל הָאֲרַבְעֵ, נִקְרָאת מְצוּנָה. מ"ץ בְּאוֹתִיּוֹת א"ת ב"ש הוּא י"ה, י"ם ה"ץ, וּבָהּ כְּלוּלִים מְצוּוֹת עֲשֵׂה וְלֹא תַעֲשֶׂה. הַמְצוּוֹת שֶׁל לֹא תַעֲשֶׂה מֵצַד הַדִּין שְׁהוּא אֱלֹהִים, שְׁשֵׁם י"ה, וְעֲלִיָּה נְאֻמַּר זֶה שְׁמִי, וְהָרִי פְּרִשׁוּהוּ. מְצוּוֹת עֲשֵׂה מֵצַד הַיָּמִין שְׁהוּא רַחֲמִים, שְׁכְּלוּלִים בְּאַבְרָהָם, וְעֲלִיָּהם נְאֻמַּר בְּרַגְזוֹ רַחֵם תִּזְכֹּר.

קָם זְקוּן אַחַד מֵאַחַר הַצֵּל (הַבְּתֵל) וְאָמַר: רַבִּי רַבִּי, מְנוּרָה הַקְדוּשָׁה, קוּם הַדֶּלֶק נֵר שְׁהִיא מְצוּנָה, הַשְּׂכִינָה הַקְדוּשָׁה, שְׁעֲלִיָּה נְאֻמַּר אֲשֶׁ תְּמִיד תִּתְקַד עַל הַמְזֻבָּח לֹא תִכְבֶּה, וְעֲלִיָּה נְאֻמַּר לְהַעֲלֹת נֵר תְּמִיד, נֵר יְהו"ה נִקְרָאת וְדָאִי, הָאוּר שְׁמֵאִירָה בּוֹ נִשְׁמַת אָדָם, קוּם הַדֶּלֶק בָּהּ.

נְעוּל אֲחֹתִי כָּלָה גַל נְעוּל מְעִין חָתוּם, מֵאֵן מְעִין חָתוּם דָּא נְקוּדָה, מֵאֵן נִיהוּ נְעוּל (ד' ט עג) וְדִילָהּ, דָּא ו' דְּסָתִים לְהִיכָלָא וּבָהּ אֲתַעְבִּיד ׀ סְתִימָא, אִיהִי ׀ רַבְתָּא מְלֻסְרָבָה הַמְשָׁרָה (ישעיה טו), וְהֵאֵי נְקוּדָה עֲלָהּ אֲתַמַּר (אייב כח כא) וְנְעֻלְמָה מְעִינִי כָּל חֵי וּמְעוּף הַשָּׁמַיִם נִסְתָּרָה, וְהֵאֵי נְקוּדָה הוּוּ מֵצַד הַיָּמִין נִקְרָאת אַחְבָּה, וּמֵצַד הַשְּׂמָאל נִקְרָאת יִרְאָה, וּמֵצַד הָעֵמוּד הָאֲמֻצְעִי נִקְרָאת תּוֹרָה, וְהִיא מְצוּנָה, שְׁהַעֲמוּד הָאֲמֻצְעִי כּוֹלֵל אֶת שְׁנֵיהֶם, מִשׁוּם שְׁהוּ כּוֹלֵל אֶת י"ה, שְׁהֵם לְיָמִין וּלְשְׂמָאל, וְהוּ בְּאֲמֻצְעֵי כּוֹלֵל אֶת שְׁנֵיהֶם, וְהַשְּׂכִינָה הַתַּחְתּוֹנָה מְצוּנָה הַכּוֹלֵלָה מְאַרְבַּע אוֹתִיּוֹת, הִיא נִקְרָאת י' מֵצַד הַחֲכָמָה, ה' מֵצַד הָאֵם הָעֲלִיוֹנָה, וְנִקְרָאת תּוֹרָה מֵהַצַּד שֶׁל הָעֵמוּד הָאֲמֻצְעִי. זֶהוּ שְׁפָתוֹב יְהו"ה קִנְנִי רֵאשִׁית דְּרָכּוֹ, דְּרָכּוֹ דְּרָךְ ו', קִנְנִי שְׁהוּא הַקֵּן שְׁלָהּ, וּמִשׁוּם שְׁהִיא כּוֹלֵלָה מְכַל הָאֲרַבְעֵ, נִקְרָאת מְצוּנָה. מ"ץ בְּאוֹתִיּוֹת א"ת ב"ש הוּא י"ה, י"ם ה"ץ, וּבָהּ כְּלוּלִים מְצוּוֹת עֲשֵׂה וְלֹא תַעֲשֶׂה. הַמְצוּוֹת שֶׁל לֹא תַעֲשֶׂה מֵצַד הַדִּין שְׁהוּא אֱלֹהִים, שְׁשֵׁם י"ה, וְעֲלִיָּה נְאֻמַּר זֶה שְׁמִי, וְהָרִי פְּרִשׁוּהוּ. מְצוּוֹת עֲשֵׂה מֵצַד הַיָּמִין שְׁהוּא רַחֲמִים, שְׁכְּלוּלִים בְּאַבְרָהָם, וְעֲלִיָּהם נְאֻמַּר בְּרַגְזוֹ רַחֵם תִּזְכֹּר.

נְעוּל אֲחֹתִי כָּלָה גַל נְעוּל מְעִין חָתוּם, מֵאֵן מְעִין חָתוּם דָּא נְקוּדָה, מֵאֵן נִיהוּ נְעוּל (ד' ט עג) וְדִילָהּ, דָּא ו' דְּסָתִים לְהִיכָלָא וּבָהּ אֲתַעְבִּיד ׀ סְתִימָא, אִיהִי ׀ רַבְתָּא מְלֻסְרָבָה הַמְשָׁרָה (ישעיה טו), וְהֵאֵי נְקוּדָה עֲלָהּ אֲתַמַּר (אייב כח כא) וְנְעֻלְמָה מְעִינִי כָּל חֵי וּמְעוּף הַשָּׁמַיִם נִסְתָּרָה, וְהֵאֵי נְקוּדָה הוּוּ מֵצַד הַיָּמִין נִקְרָאת אַחְבָּה, וּמֵצַד הַשְּׂמָאל נִקְרָאת יִרְאָה, וּמֵצַד הָעֵמוּד הָאֲמֻצְעִי נִקְרָאת תּוֹרָה, וְהִיא מְצוּנָה, שְׁהַעֲמוּד הָאֲמֻצְעִי כּוֹלֵל אֶת שְׁנֵיהֶם, מִשׁוּם שְׁהוּ כּוֹלֵל אֶת י"ה, שְׁהֵם לְיָמִין וּלְשְׂמָאל, וְהוּ בְּאֲמֻצְעֵי כּוֹלֵל אֶת שְׁנֵיהֶם, וְהַשְּׂכִינָה הַתַּחְתּוֹנָה מְצוּנָה הַכּוֹלֵלָה מְאַרְבַּע אוֹתִיּוֹת, הִיא נִקְרָאת י' מֵצַד הַחֲכָמָה, ה' מֵצַד הָאֵם הָעֲלִיוֹנָה, וְנִקְרָאת תּוֹרָה מֵהַצַּד שֶׁל הָעֵמוּד הָאֲמֻצְעִי. זֶהוּ שְׁפָתוֹב יְהו"ה קִנְנִי רֵאשִׁית דְּרָכּוֹ, דְּרָכּוֹ דְּרָךְ ו', קִנְנִי שְׁהוּא הַקֵּן שְׁלָהּ, וּמִשׁוּם שְׁהִיא כּוֹלֵלָה מְכַל הָאֲרַבְעֵ, נִקְרָאת מְצוּנָה. מ"ץ בְּאוֹתִיּוֹת א"ת ב"ש הוּא י"ה, י"ם ה"ץ, וּבָהּ כְּלוּלִים מְצוּוֹת עֲשֵׂה וְלֹא תַעֲשֶׂה. הַמְצוּוֹת שֶׁל לֹא תַעֲשֶׂה מֵצַד הַדִּין שְׁהוּא אֱלֹהִים, שְׁשֵׁם י"ה, וְעֲלִיָּה נְאֻמַּר זֶה שְׁמִי, וְהָרִי פְּרִשׁוּהוּ. מְצוּוֹת עֲשֵׂה מֵצַד הַיָּמִין שְׁהוּא רַחֲמִים, שְׁכְּלוּלִים בְּאַבְרָהָם, וְעֲלִיָּהם נְאֻמַּר בְּרַגְזוֹ רַחֵם תִּזְכֹּר.

קָם סָבָא חַד מִבְּתֵר טוּלָא (כּוֹתְלָא), וְאָמַר רַבִּי רַבִּי בּוֹצִינָא קְדִישָׁא, קוּם אֲדִלִיק שְׂרָגָא דְּאִיהִי מְצוּנָה, שְׁכִינְתָּא קְדִישָׁא, דְּעֲלָהּ אֲתַמַּר (ויקרא ו) אֲשֶׁ תְּמִיד תִּתְקַד עַל הַמְזֻבָּח לֹא תִכְבֶּה, וְעֲלָהּ אֲתַמַּר (שמות כז ב) לְהַעֲלֹת נֵר תְּמִיד, נֵר יְהו"ה אֲתַקְרִיאת וְדָאִי, אוּר דְּנִהִיר בֵּיהּ נִשְׁמַת אָדָם, קוּם אֲדִלִיק בָּהּ.

קם רבי שמעון על רגליו, וישב רגע אחד ואמר: רבון העולמים, שאתה הוא בעל המלכים ומגלה רזים, יהי רצונך לסדר דברים בפני, לקיים בי את הפסוק הזה, ואנכי אהיה עם פיך, שלא אפגס בבושה לפניך, פתח ואמר.

תקון שרשים

בראשית, מי הראשית? זו חכמה, זו נקדה של בפנים, שנאמר בה כל כבודה בת מלך פנימה, וזו יראה שהיא מצוה ראשונה, ועליה נאמר יראת יהוה ראשית דעת, והיא רמוזה במלת בראשית, ויש יראה רעה, רצועה להלקות את הרשעים, והנקדה הזו היא אות שבת ימים טובים, ואות של תפלין ואות של ברית מילה. אותה הרצועה היא יראה רעה, היא ערלה. אשרי הוא מי שמעביר אותה ממנו, שאין רשות לרצועה להלקות אותו, ועל הנקדה הזו נאמר מחלליה מות יומת. מה זה מחלליה? אלא מי שמכניס רשות זרה בחלל שלה, שהיא רשות היחיד, שעליה נאמר ונכרתה הנפש ההיא מתוך הקהל, כי את מקדש יהוה טמא.

והכל נרמז בתבה הזו, יראה ברי"ת שב"ת, כמו זה: יראת בראשית, ברי"ת בראשית, שב"ת בראשית, והנקדה הזו היא ראשית, יהוה קנני ראשית דרפו, כמו זה בראשית, הכל היא נקדה אחת, היא ראשית, והיא אות ברית, והיא אות שבת, והיא יראת יהוה.

מי החלל שלה? ב', ו' הוא בעלה, בו היא שמונה ונסתרת בגלות, זהו שכתוב יהיה סגור ששת ימי המעשה, כמו זה סתומה, והרי נתבאר, והנקדה

קם רבי שמעון על רגליו ויתיב רגעא חדא ואמר, רבון עלמין דאנת איהו מארי מלכין וגלי רזין, יהא רעוא דילך לסדרא מלין בפומאי, לקיימא בי האי קרא (שם ד יב) ואנכי אהיה עם פיך, דלא אעול בכסופא קדמך, פתח ואמר.

תקונא תלתין

בראשית מאן ראשית דא חכמה, דא נקודה דלגאו, דאתמר בה (תהלים מה יד) כל כבודה בת מלך פנימה, ודא יראה דאיהי פקודה קדמאה, ועלה אתמר (משלי א י) יראת יהוה ראשית דעת, ואיהי רמיזא במלת בראשית, ואית יראה רעה רצועה לאלקאה לחייביא, והאי נקודה איהי אות שבת וימין טבין ואות דתפלין ואות דברית מילה, ההיא רצועה איהי יראה רעה איהי ערלה, זכאה איהו מאן דאעבר לה מניה, דלית לה רשו לרצועה לאלקאה ליה, והאי נקודה עלה אתמר (שמת לא יד) מחלליה מות יומת, מאי מחלליה אלא מאן דאעיל רשו נוכראה בחלל דילה דאיהי רשות היחיד, דעלה אתמר (במדבר יט כ) ונכרתה הנפש ההיא מתוך הקהל כי את מקדש יהוה טמא.

וברא אתרמיז בהאי תיבה יראה ברי"ת שב"ת, פגוונא דא יראת בראשית, ברי"ת בראשית, שב"ת בראשית, והאי נקודה איהי ראשית, יהוה קנני ראשית דרפו (משלי א כב), פגוונא דא בראשית, פלא איהי נקודה חדא, איהי ראשית, ואיהי אות ברית, ואיהי אות שבת, ואיהי יראת יהוה.

מאן חלל דילה ב, ו' איהו בעלה, ביה איהי נטירא וסתימא בגלותא, הדא הוא דכתיב (יחזקאל מז א) יהיה סגור ששת ימי המעשה,

פְּגוּוֹנָא דָא ם סְתִימָא, וְהָא אֲתָמַר, וְנִקְוֹדָה
אִיהִי שְׁבִיעָאָה תְּגָא עַל רִישֵׁיהּ, תְּגָא דְסִפְר
תּוֹרָה, עֶטְרָה עַל בְּרִית, ז' דְאִיהִי יוֹם שְׁבִיעִי
יוֹם הַשַּׁבָּת, שְׁבִיעִי וְדָאִי, וְעַלִּיהּ אֲתָמַר וּבִיוֹם
הַשַּׁבָּת יִפְתַּח, אֲבָל בְּיוֹמֵי דְחוּל גַּן נַעוּל אֲחוּתֵי
כֻלָּה (שיר ד'יב). (ד' ע"ג ע"ב) אֲתִקְרִיאַת סְתִימָא בְּאוֹת
ו'.

וְהָא עֶרְלָה וּפְרִיעָה אֵינוֹן פְּמוֹץ וְתַבְּן דְחֻטָּה,
בְּיוֹמֵי דְחוּל אֲתִקְרִיאַת ה"א, דְאִיהוּ
הַב"ל לַה"ב הַמְזַבֵּחַ, לְאֲדֻלְקָא מוֹץ וְתַבְּן,
וְאֲשַׁתְּאֲרַת אִיהִי סֵלַת נְקִיָּה, אֲבָל בְּיוֹמֵי דְשַׁבָּת
וְיוֹמֵי טְבִינְךָ אֲתִקְרִיאַת י' עֶטְרָה עַל פְּלָא,
וּבִיתָא, (נ"א וְכַסָּא) דִּילָהּ, ל"ב אֱלֹהִי"ם דְעוּבְדָא
דְּבְרָאשִׁית, וְאִיהִי ב' פְּלִילָא מְעַשֵּׁר אֲמִירָן בְּכָל
סְטָרָא, הָאִי י' אֲתִקְרִיאַת יִרְאָה, בֵּין בְּשַׁבָּת בֵּין
בְּבִרִית מִילָהּ בֵּין בְּדִינָא וְהָכִי בְּכָל פְּקוּדָא.

אֲרַהֲוִים דָּא נְתִיב קְדָמָאָה, עַלִּיהּ אֲתָמַר (איו"ב
כח ז) נְתִיב לֹא יִדְעוּ עָיִט וְלֹא שְׁזַפְתּוּ
עֵינֵי אֵיָהּ, מֵאִי עֵינֵי אֵיָהּ, אֲלֵא מֵאֵינוֹן מְלֹאֲכִין
דְּאֲמַרִין אֵיָהּ מְקוּם פְּכוּדוֹ לְהַעֲרִיצוּ, כַּד אִיהִי
בְּהָאִי נְתִיב לִית לֹון יִדְיעָה בְּהּ, דְאִיהִי סְתִירָא
מַחֲיוֹן דְּמַרְפְּכָתָא.

וְהָאֲרִין הֵיִתָּה תְּהוּ וְבַהּוּ (בראשית א ב). מֵאִי
וְהָאֲרִין הֵיִתָּה תְּהוּ וְבַהּוּ, אֲלֵא מָאן
דְּאֲפִיק מְרֻשׁוֹת הֵיִחִיד לְרֻשׁוֹת הָרַבִּים גְּרִים
לְשְׁכִינְתָא, לְמַהוּי תְּהוּ וְבַהּוּ חֲשָׁן וְתַהוּם,
דְּאֲתַלְבָּשַׁת בְּאֵינוֹן קְלִיפִין, דְּאֵינוֹן אַרְבַּע
גְּלִיּוֹת, וְלֹא עוּד אֲלֵא דְגְרִים לָהּ לְמַהוּי יִבְשָׁה
תְּהוּ, דְּאֲסַתְּלַקַּת נְקוּדָה מְחַלְלֵל דִּילָהּ דְאִיהִי ב',
וְאֲשַׁתְּאֲרַת יְבִישָׁה.

נְתִיב תְּנִינָא, וְרוּחַ אֱלֹהִי"ם מְרַחֶפֶת עַל פְּנֵי
הַמַּיִם (שם). מֵאִי וְרוּחַ, אֲלֵא בּוּדָאִי
בְּזַמְנָא דְשְׁכִינְתָא נְחַתת בְּגִלוּתָא, הָאִי רוּחַ

הִיא הַשְּׁבִיעִית כְּתוּב עַל רִאשׁוֹן,
וְכַתּוּב שֶׁל סֵפֶר תּוֹרָה הַעֲטָרָה עַל
הַבְּרִית, ז' שֶׁהִיא הַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי,
יוֹם הַשַּׁבָּת, שְׁבִיעִי וְדָאִי, וְעַלִּיו
נֶאֱמַר וּבִיוֹם הַשַּׁבָּת יִפְתַּח, אֲבָל
בִּימֹת הַחַל גַּן נַעוּל אֲחוּתֵי כֻלָּה.
נְקִרָאֵת סְתוּמָה בְּאוֹת ו'.

וְהַעֲרָלָה וְהַפְרִיעָה הַזֹּאת הֵן כְּמוֹץ
וְתַבְּן שֶׁל הַחֻטָּה, בִּימֹת הַחַל
נְקִרָאֵת ה"א, שֶׁהוּא הַב"ל לַה"ב
הַמְזַבֵּחַ, לְהַדְלִיק מוֹץ וְתַבְּן, וְהִיא
נִשְׁאֲרַת סֵלַת נְקִיָּה, אֲבָל בְּיָמֵי
שֶׁל שַׁבָּת וְיָמֵי טוֹבִים נְקִרָאֵת י'
עֶטְרָה עַל הַכֹּל, וְהַבִּיט (וְהַכַּסָּא)
שֶׁלָּה שְׁלֹשִׁים וּשְׁנַיִם אֱלֹהִי"ם שֶׁל
מְעַשֵּׂה בְּרָאשִׁית, וְהַב' הִיא
כְּלוּלָה מְעַשֵּׂר אֲמִירוֹת בְּכָל צַד,
ה' הַזֶּה נְקִרָאֵת יִרְאָה, בֵּין בְּשַׁבָּת
בֵּין בְּבִרִית מִילָהּ וּבֵין בְּדִין, וְכַד
בְּכָל מְצוּהָ.

אֲרַהֲוִים זֶה הַנְּתִיב הַרְאשׁוֹן, עַלִּיו
נֶאֱמַר נְתִיב לֹא יִדְעוּ עָיִט וְלֹא
שְׁזַפְתּוּ עֵינֵי אֵיָהּ. מַה זֶה עֵינֵי אֵיָהּ?
אֲלֵא מֵאוֹתָם מְלֹאֲכִים שְׁאוּמְרִים
אֵיָהּ מְקוּם פְּכוּדוֹ לְהַעֲרִיצוּ,
כְּשֶׁהִיא בְּנְתִיב הַזֶּה, אֵינֶן לָהֶם כַּה
יִדְיעָה, שֶׁהִיא נִסְתַּרְתָּ מַחֲיוֹת
הַמְרַפְּכָה.

וְהָאֲרִין הֵיִתָּה תְּהוּ וְבַהּוּ, מַה זֶה
וְהָאֲרִין הֵיִתָּה תְּהוּ וְבַהּוּ? אֲלֵא מִי
שְׁמוּצִיא מְרֻשׁוֹת הֵיִחִיד לְרֻשׁוֹת
הָרַבִּים, גּוֹרֵם לְשְׁכִינָה לְהִיּוֹת תְּהוּ
וְבַהּוּ חֲשָׁן וְתַהוּם, שְׁמַתְּלַבְּשַׁת
בְּאוֹתָן קְלִפּוֹת, שֶׁהֵן אַרְבַּע גְּלִיּוֹת,
וְלֹא עוּד, אֲלֵא שְׁגוֹרֵם לָהּ לְהִיּוֹת
יְבִשָׁה, תְּהוּ, שְׁמַסְתְּלַקַּת הַנְּקוּדָה
מִהַחֲלָל שֶׁלָּהּ, שֶׁהִיא ב', וְנִשְׁאֲרַת
יְבִישָׁה.

הַנְּתִיב הַשְּׁנִי, וְרוּחַ אֱלֹהִי"ם
מְרַחֶפֶת עַל פְּנֵי הַמַּיִם. מַה זֶה
וְרוּחַ? אֲלֵא בּוּדָאִי בְּזַמֵּן
שֶׁהַשְּׁכִינָה יוֹרְדַת לְגִלוּת, הַרוּחַ

נְשִׁיב עַל אֵינוֹן דְּמַתְּעַסְקִי

הזו נושבת על אותם שמתעסקים
בתורה, משום שהשכינה נמצאת
ביניהם, והרוח הזו נעשית קול,
ותאמר קף: אותם ישנים ששנה
בנחיריהם, סתומי העינים
ואטומי הלב, קומו והתעוררו אל
השכינה, שיש לכם לב פלי
השכל לדעת אותה, והיא ביניכם.

וסוד הדבר - קול אומר קרא, כמו
קרא נא ה'יש עונף וא'ל מי
מקדושים תפנה, והיא אומרת
מה אקרא, כל הבשר חציר, הכל
הם כבהמות שאוכלות חציר, וכל
חסדו כציץ השדה, כל החסד
שעושים, עושים לעצמם. ואפלו
כל אלו שמשתדלים בתורה, כל
חסד שעושים - לעצמם עושים.
באותו זמן ויזכר פי בשר המה
רוח הולך ולא ישוב לעולם,
וזהו רוחו של משיח, אוי להם
מי שגורמים שילך לו מן העולם
ולא ישוב לעולם, שאלו הם
שעושים את התורה יבשה, ולא
רוצים להשתדל בחכמת הקבלה,
וגורמים שמסתלק מעין החכמה,
שהיא "ממנה, ונשאת ב'
יבשה, אוי להם שגורמים עניות
וחרב וביזה והרג ואבדן בעולם,
והרוח הזו שמסתלקת היא רוח
המשיח, כמו שנתבאר, והיא רוח
הקדש, והיא רוח חכמה ובינה
רוח עצה וגבורה, רוח דעת
ויראת יהו"ה.

מצוה שניה, ויאמר אלהי"ם יהי
אור ויהי אור, וזו אהבה שהיא
אהבת חסד. זהו שכתוב ואהבת
עולם אהבתיה על פן משחתיה
חסד, ועליה נאמר אם תעירו ואם
תעוררו את האהבה עד שתחפץ.
יראה נקראת מצד השמאל,
ואהבה נקראת מצד הימין.

יש יראה ויש יראה, יש אהבה

באורייתא, בגין שכינתא דאשתפחת בינייהו,
והאי רוח אתעביד קלא, ויימא הכי אינון
דמיכין דשינתא בחוריהון, סתימין עיינין
אטימין דלבא, קומו ואתערו לגבי שכינתא,
דאית לכוין לבא בלא סכלתנו למנדע בה,
ואיהו ביניכו.

ורוא דמלה קול אומר קרא (ישעיה מ ו), פגון
קרא נא ה'יש עונף וא'ל מי מקדושים
תפנה (איוב ח א), והיא אומרת מה אקרא, כל
הבשר חציר, בלא אינון כבעירן דאכלין חציר,
וכל חסדו כציץ השדה (שם), כל חסד דעבדין
לגרמיהו עבדין, ואפילו כל אינון דמשתדלין
באורייתא, כל חסד דעבדין לגרמיהו עבדין,
בההוא זמנא ויזכור פי בשר המה הולך
ולא ישוב (תהלים עח ט) לעלמא, ודא איהו רוחא
דמשיח, וי לון מאן דגרמין דיזיל ליה מן
עלמא ולא יתוב לעלמא, דאלין אינון דעבדין
לאורייתא יבשה, ולא בעאן לאשתדלא
בחכמה דקבלה, דגרמין דאסתלק נביעו
דחכמה דאיהי י' מינה, ואשתארת ב' יבישה,
וי לון דגרמין עניותא וחרבא וביזה והרג
ואבדן בעלמא, והאי רוח דאסתלק איהו רוח
דמשיח כמה דאתמר, ואיהו רוח הקדש,
ואיהו רוח חכמה ובינה רוח עצה וגבורה רוח
דעת ויראת יהו"ה (ישעיה יא ב).

פקודא תננינא ויאמר אלהי"ם יהי אור ויהי
אור (בראשית א ג), ודא אהבה דאיהו
אהבת חסד, הדא הוא דכתיב (ירמיה לא ב) ואהבת
עולם אהבתיה על פן משחתיה חסד, ועלה
אתמר (שיר ב ו) אם תעירו ואם תעוררו את
האהבה עד שתחפץ, יראה אתקריאת מסטרא
דשמאלא, ואהבה אתקריאת מסטרא

אית יראה ואית יראה, אית אהבה ואית אהבה, יראה דדחיל בר נש

וְיֵשׁ אֶהְבֵּהּ. יִרְאֶה, שִׁירָא אָדָם מִהֶקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּדִי שְׁלֵא יֵרֵד מִנְכֶסְיוֹ אוֹ כְּדִי שְׁלֵא יָמוּתוּ בְּנָיו בְּחַיָּיו. נִמְצָא שְׁאֵם הִיָּה יוֹרֵד מִנְכֶסְיוֹ אוֹ אִם יָמוּתוּ בְּנָיו בְּחַיָּיו, הוּא לֹא הִיָּה יָרָא מִמֶּנּוּ, וּמִשׁוּם זֶה הִיָּה אוֹהֵב אוֹתוֹ, הִיָּרְאֶה וְהֶאֱהָבָה הִלְלוּ לֹא שֵׁם אֵת יִרְאֵת יְהוָה וְאֵת הֶאֱהָבָה שְׁלוֹ לְעֶקֶר, אֲבָל אֶהְבֵּה וִירְאֶה הֶעֱקֵר שְׁלוֹ בֵּין טוֹב וּבֵין רַע, וּמִשׁוּם זֶה נִקְרְאוֹת הִיָּרְאֶה וְהֶאֱהָבָה הִלְלוּ עַל מְנַת לְקַבֵּל פָּרֶס.

וּמִשׁוּם זֶה אָמַר הֶקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, הַשְּׁבַעְתִּי אֶתְכֶם בְּנוֹת יְרוּשָׁלַם בְּצִבְאוֹת אוֹ בְּאֵילוֹת הַשָּׂדֶה אִם תַּעֲרִירוּ וְאִם תַּעֲזוּרוּ, אֵת הֶאֱהָבָה עַד שְׁתַּחֲפֹץ, שְׁהִיא אֶהְבֵּה (שְׁהִיא רַחֲמִים) בְּלִי פָּרֶס, (עַד שְׁהִיא יַחֲפֹץ), וְלֹא עַל מְנַת לְקַבֵּל פָּרֶס, שִׁירְאֶה וְאֶהְבֵּה עַל מְנַת לְקַבֵּל פָּרֶס הִיא שֵׁל שְׁפָחָה, וְתַחַת שְׁלוֹשׁ רְגָזָה אֶרֶץ וּגּוֹמֵר תַּחַת עֶבֶד כִּי יִמְלוֹךְ וְשְׁפָחָה כִּי תִירֵשׁ גְּבִירָתָהּ.

אֲלֹהִים זֶה מִן וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אֹר, הוּא הַנְּתִיב הַשְּׁלִישִׁי, יְהִי אֹר י"ה אוֹי"ר, אוֹר י', וְכִשְׁהִנְקֵדָה הִזוּ מִתְעַטֶּפֶת (מִתְפַּשֶּׁט) בְּאוֹר הַזֶּה וְנַעֲשִׂית אוֹיֵר, מִכָּאן נִמְשְׁכוּ כָּל הַהֲוִיּוֹת.

קָם זָקֵן אֶחָד, פָּתַח וְאָמַר: יְהִי אֹר וַיְהִי אֹר, יְהִי אֹר זֶה הַיָּמִין, וַיְהִי אֹר זֶה הַשְּׂמָאל, שְׁבָכָל מְקוֹם וַיְהִי הוּא לְשׁוֹן צַעַר, וּמִשׁוּם כֶּן וַיְהִי הַיּוֹם, שְׁזָהוּ רֹאשׁ הַשָּׁנָה, שְׁהוּא שְׂמָאל שְׁהוּא דָן אֵת דִּין כָּל הָעוֹלָם, וּבִגְלָלָה נֹאמֵר וַיְהִי אֹר. וַיִּרְא אֱלֹהִים אֵת הָאוֹר כִּי טוֹב, זֶה הָעֲמוּד הָאֲמֻצְעִי שְׁהוּא טוֹב, וַיִּבְדֵּל אֱלֹהִים בֵּין הָאוֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ, בֵּין הָאוֹר - זֶה

לְקוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא בְּגִין דְּלֹא נְחִית מִנְכֶסְיוֹ, אוֹ בְּגִין דְּלֹא יָמוּתוּן בְּנוֹי בְּחַיָּיו, אֲשֶׁתַּפַּח דְּאֵם הָהּ נְחִית מִנְכֶסְיוֹ אוֹ אִם יָמוּתוּן בְּנוֹי בְּחַיָּיו דְּלֹא הָהּ דְּחִיל לֵיהּ, וּבְגִין דָּא הָהּ רַחִים לֵיהּ, הֵאי יִרְאֶה וְאֶהְבֵּה לֹא שׁוֹי לְיִרְאֵת יְהוָה וְלֹאֶהְבֵּה דִילֵיהּ לְעֶקֶרָא, אֲבָל רַחֲמֵי וּדְחִילוּ עֵיקְרָא דִילֵיהּ בֵּין טַב וּבֵין בִּישׁ, וּבְגִין דָּא אֲתַקְרִיאֵת הֵאי יִרְאֶה וְאֶהְבֵּה עַל מְנַת לְקַבֵּל פָּרֶס.

וּבְגִין דָּא אָמַר קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא (שם), הַשְּׁבַעְתִּי אֶתְכֶם בְּנוֹת יְרוּשָׁלַם בְּצִבְאוֹת אוֹ בְּאֵילוֹת הַשָּׂדֶה, אִם תַּעֲרִירוּ וְאִם תַּעֲזוּרוּ אֵת הֶאֱהָבָה עַד שְׁתַּחֲפֹץ, דְּאִיהוּ רַחֲמֵי (ג"א דְּאִיהוּ רַחֲמֵי) בְּלֹאוּ פָּרֶס, (עַד דְּאִיהוּ יַחֲפֹץ), וְלֹא עַל מְנַת לְקַבֵּל פָּרֶס, דִּירְאֶה וְאֶהְבֵּה עַל מְנַת לְקַבֵּל פָּרֶס (דָּן טו ע"א) אִיהִי שְׁלֵשׁ שְׁפָחָה, וְתַחַת שְׁלֵשׁ רְגָזָה אֶרֶץ וּגּוֹמֵר (מִשְׁלִי ל לא) תַּחַת עֶבֶד כִּי יִמְלוֹךְ, וְשְׁפָחָה כִּי תִירֵשׁ גְּבִירָתָהּ.

אֲלֹהִים דָּא מִן וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אֹר, אִיהוּ נְתִיב תְּלִיתָאָה, יְהִי אֹר י"ה אוֹי"ר, אוֹר י', וְכַד הֵאי נִקּוּדָה אֲתַעַטֶּפֶת (ג"א אֲתַפְשֶׁט) בְּהֵאי אֹר וְאֲתַעֲבִידֵת אוֹיֵר, מִהֶכָּא אֲתַמְשְׁכוּ כָּל הַהֲוִיּוֹת.

קָם סְבָא חַד פָּתַח וְאָמַר, יְהִי אֹר וַיְהִי אֹר, יְהִי אֹר דָּא יְמִינָא, וַיְהִי אֹר דָּא שְׂמָאלָא, דְּבָכָל אֲתֵר וַיְהִי אִיהוּ לְשׁוֹן צַעַר, וּבְגִין דָּא וַיְהִי הַיּוֹם דְּדָא אִיהוּ רֹאשׁ הַשָּׁנָה דְּאִיהוּ שְׂמָאלָא, דְּאִיהוּ דָן דִּינָא דְּכָל עֲלָמָא, וּבְגִינָה אֲתַמֵּר (בְּרֹאשִׁית א) וַיְהִי אֹר, וַיִּרְא אֱלֹהִים אֵת הָאוֹר כִּי טוֹב, דָּא עֲמוּדָא דְּאֲמֻצְעִיתָא דְּאִיהוּ טוֹב, וַיִּבְדֵּל אֱלֹהִים בֵּין הָאוֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ (שם), בֵּין הָאוֹר דָּא אֶהְרֵן פְּהֵנָא, וּבֵין הַחֹשֶׁךְ דָּא קִרְחָא, אָמַר מִשָּׁה

אָהָרָן הַכֹּהֵן, וּבֵין הַחֹשֶׁף - זֶה קָרַח. אָמַר מֹשֶׁה, לִי רְאוּי לְהַפְרִיד הַמַּחְלָקָת, שְׁאֵנִי הוּא דְמוּת שֶׁל הַטּוֹב שֶׁל מַעְלָה. רְאֵה שְׁנֹדְבֵק קָרַח בַּחֲשֵׁכָה שֶׁל הַצַּד הָאֲחֵר וְהַכְּחִישׁ אֶת מַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית, שְׁלֵא רָצָה לְהַדְבִּיק בְּשִׂמְאֵל שֶׁהוּא לֹוִי, אָמַר הַבְּדִלוּ מִתּוֹךְ הָעֵדָה הַזֹּאת (במדבר טז כא).

לִי אֲתַחֲזִי לְאַפְרָשָׁא מַחְלָקָת, דְּאַנָּא אִיהוּ דִּיּוֹקְנָא דְטוֹב דְלַעִילָא, חָזָא דְאַתְדַּבֵּק קָרַח בַּחֲשׂוּכָא דְסִטְרָא אַחְרָא, וְאַכְחִישׁ עוֹבְדָא דְבְּרֵאשִׁית, דְּלֹא בַעָא לְאַתְדַּבֵּקָא בְּשִׂמְאֵלָא דְאִיהוּ לֹוִי, אָמַר הַבְּדִלוּ מִתּוֹךְ הָעֵדָה הַזֹּאת (במדבר טז כא).

הַזֹּאת - וְרָזָא דְמַלְהָ וַיִּבְדֵּל אֱלֹהִים בֵּין הָאוּר וּבֵין הַחֹשֶׁף (בראשית א ד), וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לְאוּר יוֹם וְלַחֹשֶׁף קָרָא לַיְלָה (שם ה), שׁוּקָא דִימִינָא דְהוּא אוּר, דְּאַתְמַר וַיִּבְדֵּל אֱלֹהִים בֵּין הָאוּר אִיהוּ שׁוּקָא יְמִינָא פְּהֵנָא, דְּאַתְמַר בֵּיהּ (תהלים טז יא) נַעֲמוֹת בִּימִינְךָ נַצַּח, וּבְכַמָּה דְנַצַּח אֲתַקְשֵׁר בִּימִינָא, הֲכִי הוּד אֲתַקְשֵׁר בְּשִׂמְאֵלָא, וַיְהִי עָרֵב וַיְהִי בִקְרִי יוֹם אֶחָד, עָרֵב דָּא עָרֵב דִּיצְחָק, בִּקְרִי דָּא בִקְרִי דְאַבְרָהָם, יוֹם אֶחָד עַמּוּדָא דְאַמְצַעִיתָא וְצַדִּיק דְחֹשְׁבִינָן חַד, וְלִית יוֹם בְּלֹא לַיְלָה דְאִיהִי שְׂכִינְתָּא.

וְרָזָא דְמַלְהָ וַיִּבְדֵּל אֱלֹהִים בֵּין הָאוּר וּבֵין הַחֹשֶׁף (בראשית א ד), וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לְאוּר יוֹם וְלַחֹשֶׁף קָרָא לַיְלָה (שם ה), שׁוּקָא דִימִינָא דְהוּא אוּר, דְּאַתְמַר וַיִּבְדֵּל אֱלֹהִים בֵּין הָאוּר אִיהוּ שׁוּקָא יְמִינָא פְּהֵנָא, דְּאַתְמַר בֵּיהּ (תהלים טז יא) נַעֲמוֹת בִּימִינְךָ נַצַּח, וּבְכַמָּה דְנַצַּח אֲתַקְשֵׁר בִּימִינָא, הֲכִי הוּד אֲתַקְשֵׁר בְּשִׂמְאֵלָא, וַיְהִי עָרֵב וַיְהִי בִקְרִי יוֹם אֶחָד, עָרֵב דָּא עָרֵב דִּיצְחָק, בִּקְרִי דָּא בִקְרִי דְאַבְרָהָם, יוֹם אֶחָד עַמּוּדָא דְאַמְצַעִיתָא וְצַדִּיק דְחֹשְׁבִינָן חַד, וְלִית יוֹם בְּלֹא לַיְלָה דְאִיהִי שְׂכִינְתָּא.

בֵּין כָּף, הָרִי קוֹל עוֹלָה וּמִתְפּוֹצֵץ בְּרוּמֵי הָרְקִיעִים וְהִיָּה אוֹמֵר: מַחְנוֹת קְדוּשִׁים שֶׁל יְשִׁיבַת הָרְקִיעַ שֶׁל מַעְלָה וּמַטָּה, הַזְדַּרְזוּ וְהִתְתַּקְּנוּ לִפְנֵי הַגְּבִירָה שְׂבָאָה לְהַפְגִּס לִפְנֵי הַמְּלָךְ בְּכַמָּה קְשׁוּטִים שֶׁל מַצּוֹת עֲשֵׂה, קוּמוּ מַחְנוֹת לְקִרְאָתָהּ. בִּינְתִים הָרִי קוֹל שְׁנֵי הִיָּה מִתְעוֹרֵר אֶל בַּעֲלֵי הַמִּפְתָּחוֹת, הָרִי הַשְּׂכִינָה בָּאָה לְהַפְגִּס לְהִיכְלָהּ, אַדְנִי שְׁפַתִּי תִפְתַּח.

אֲדַחְבִּי הָא קָלָא סְלִיק וּמִתְפּוֹצֵץ בְּרוּמֵי רְקִיעִין, וְהָוָה אָמַר, מִשְׁרִיין קְדִישָׁאן דְמִתִּיבְתָא דְרְקִיעָא דְלַעִילָא וְתַתָּא, אַזְדַּרְזוּ וְאַתְקַנּוּ לְקַדְמוֹת מְטְרוֹנִיתָא, דְקָא אֲתִנָּא לְמִיעָאֵל גְּדָם מְלֻכָא, בְּכַמָּה קְשׁוּטִין דְפַקוּדִין דַּעֲשֵׂה, קוּמוּ מִשְׁרִיין לְקַדְמוֹתָהּ, אֲדַחְבִּי הָא קָלָא תְנִינָא הָוָה מִתְעָרָא לְגַבֵּי מְאִרֵי מִפְתָּחָן, הָא שְׂכִינְתָּא קָא אֲתִנָּא לְמִיעָאֵל לְהִיכְלָא דִילָהּ, אַדְנִי שְׁפַתִּי תִפְתַּח.

בְּהוּוּא זְמַנָּא מְטְרוֹנִיתָא עֲלָאָה קָא נַחַתת לְגַבֵּיהּ, לְקַבְלָא לָהּ בְּפַקוּדָא קְדָמָאָה, בְּכַמָּה קָלִין וְשׁוּפְרוֹת, וְסְלָקִין תְּרוּיָהּ לְגַבֵּי מְלֻכָא, וְכִלְהוּ הָוּוּ שְׂאֵלִין (שיר ה ה) מִי זֹאת עוֹלָה מִן הַמְדַבֵּר, מִי דְאִיהִי אִימָא עֲלָאָה, בְּזֹא"ת עוֹלָה, וְכַד סְלִיקַת לַעִילָא אֲתַעֲבִידַת כְּסָא לְמְלֻכָא עֲלָאָה, וּבָה פְתַח אַנְכִי, דְהֲכִי סְלִיק

בְּהוּוּא זְמַנָּא מְטְרוֹנִיתָא עֲלָאָה קָא נַחַתת לְגַבֵּיהּ, לְקַבְלָא לָהּ בְּפַקוּדָא קְדָמָאָה, בְּכַמָּה קָלִין וְשׁוּפְרוֹת, וְסְלָקִין תְּרוּיָהּ לְגַבֵּי מְלֻכָא, וְכִלְהוּ הָוּוּ שְׂאֵלִין (שיר ה ה) מִי זֹאת עוֹלָה מִן הַמְדַבֵּר, מִי דְאִיהִי אִימָא עֲלָאָה, בְּזֹא"ת עוֹלָה, וְכַד סְלִיקַת לַעִילָא אֲתַעֲבִידַת כְּסָא לְמְלֻכָא עֲלָאָה, וּבָה פְתַח אַנְכִי, דְהֲכִי סְלִיק

עולה לחשבון כפ"א, וכששניהם התחברו, נאמר בהם אנכי יהו"ה אלהיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים.

אשר, רמז הוא במלת בראשית. אשר, זו האם, שהיא אשר אהי"ה, אשר קדשנו במצותיו, אשר קדש ידיד מבטן, שהיא הבטן שנאמר בה מבטן מי יצא הקרח, הקרח הנורא. מה זה נורא? זה העמוד האמצעי. מה זה קדש ידיד מבטן? הבטן שנאמר בו זה צדיק, אשר, שהיא האם העליונה, קדשנו, בעמוד האמצעי, וצוננו, בצדיק על כל מצוה ומצוה, משום שאחד הוא מצוה ואחד עושה, אחד מצוה על המצוה שהיא שכינה, מצות יהו"ה ברה מאירת עינים, ואחד עושה עשייתה שהיא מעשה של מצוה, שפך פרשוהו בעלי המשנה, גדול המצוה ועושה ממי שאינו מצוה ועושה.

ועוד מצוה זה העמוד האמצעי, שהוא מצוה מצד האב שהוא רא"ש, ומצד האם שהיא אש"ר, וכך צדיק מצוה ועושה משניהם, ומשום כך נאמר על שניהם אשר קדשנו. האם - קדשנו, והאב - צוננו. על מי? על השכינה התחתונה שהיא פטר כל רחם, פתיחת הרחם, שהוא מאתים ארבעים ושמונה מצוות, היא מצות יהו"ה בכל איבר ואיבר של המלך, היא מצוה, ועוד אשר קדשנו, מצד האב והאם. זהו שכתוב ויאמר אלהי"ם יהי אור ויהי אור, ויאמר - מצד האב שהוא י, יהי - מצד האם שהיא ה, אמירה אחת והנה אחת, עשייתה של שניהם - יהי אור. ועוד אשר, על שם באשרי פי

ועוד אשר על שם באשרי פי אשרוני בנות

לחשבון כפ"א, וכד אתחברו תרוייהו אתמר בהו (שמות כ ב) אנכי יהו"ה אלהיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים.

אשר איהו רמיז במלת בראשית, אשר דא אימא, דאיהי אשר אהי"ה, אשר קדשנו במצותיו, אשר קדש ידיד מבטן, דאיהי בטן דאתמר ביה (איוב לט כט) מבטן מי יצא הקרח, הקרח הנורא (יחזקאל א כב), מאי נורא דא עמודא דאמצעיתא, מאי קדש ידיד מבטן, בטן דאתמר ביה דא צדיק, אשר דאיהי אימא עלאה, קדשנו בעמודא דאמצעיתא, וצוננו בצדיק, על כל פקודא ופקודא, בגין דחד איהו מצוה וחד עושה, חד מצוה על המצוה דאיהי שכינתא, מצות יהו"ה ברה מאירת עינים (תהלים יט ט), וחד עושה עשייתה דאיהו מעשה דפקודא, דהכי אוקמוהו מארי מתניתין גדול המצוה ועושה ממי שאינו מצוה ועושה.

ועוד מצוה דא עמודא דאמצעיתא, דאיהו מצוה מסטרא דאבא דאיהו רא"ש, ומסטרא דאימא דאיהי אש"ר, והכי צדיק מצוה ועושה מתרוייהו, ובגין דא אתמר על תרוייהו אשר קדשנו, אמא קדשנו ואבא צוננו, על מאן על שכינתא תתאה, דאיהי פטר כל רחם, פתיחו דרחם, דאיהו רמ"ח פקודין, איהי מצות יהו"ה בכל אבר ואבר דמלכא, איהי מצוה, ועוד אשר קדשנו מסטרא דאבא (דף עד ע"ב) ואימא, הדא הוא דכתיב (בראשית א ג) ויאמר אלהי"ם יהי אור ויהי אור, ויאמר מסטרא דאבא דאיהו י, יהי מסטרא דאימא דאיהי ה, חד אמירה וחד הנהי, עשייתה דתרוייהו יהי אור.

ועוד אשר על שם באשרי פי אשרוני בנות

אשרוני בנות, אשר הוצאתיך מארץ מצרים, וכי עבד שהוא בבית אסורי המלך, והבטיח לו המלך להוציאו מבית האסורים, יש לו למלך לשבח את עצמו אשר הוצאתיך מארץ מצרים כמה פעמים? אלא חמשים פעמים הזכיר בתורה יציאת מצרים פנגד חמשים שערי בינה, להודיע להם מאיזה מקום הוציאתם מן הגלות.

וכשירדה אליהם, ירדה לגאל אותם בכמה קולות וברקים, זהו שפתוב ויהי ביום השלישי בהיות הבקר ויהי קולות וברקים וגומר, ועליהם נאמר וכל העם ראים את הקולת. את, זו השכינה התחתונה שהיתה עולה בכל קול וקול מאותם שבע קולות, והיא היתה בת קול של כל אחד ואחד, קול דברים אתם שמעים, זה הקול העליון הפלול משלשה קולות עליונים שהם שלש הספירות העליונות, ועל האם העליונה נאמר, ותמונה אינכם רואים זולתי קול, אבל על בת קול נאמר וכל העם ראים את הקולת ואת, ואת ודאי, שנאמר בה ותמונת יהו"ה יביט. קולות הם מצדו של העמוד האמצעי, הוא קול השופר השביעי באם העליונה, ולמטה ששה קולות.

ברקים מצד הצדיק, שנאמר בו ויצא כפרק חצו, ענן זו השכינה הפלולה משבעה ענני כבוד, שבו מתפסים קולות וברקים, ומצד הימין נקראת ענן, ומצד השמאל ערפל. זהו שפתוב ומשה נגש אל הערפל אשר שם האלה"ם. ועוד, אנכי זו שכינה התחתונה, וסוד הדבר - אנכי אנכי הוא מנחמכם. האם העליונה אנכי למעלה, אנכי האם התחתונה למטה, על שתיקן נאמר ראו עתה

מארץ מצרים (שמות כ ב), וכי עבד דאיהו בבי אסירי דמלכא, ואבטח ליה מלכא לאפקא ליה מבי אסירי, אית ליה למלכא לשבחא גרמיה, אשר הוצאתיך מארץ מצרים כמה זמנין, אלא חמשים זמנין אדפיר באורייתא יציאת מצרים, לקבל חמשים תרעין דבינה, לאשתמודעא לון מאן אתר אפיק לון מן גלותא.

וכד נחתת לגבייהו נחתת למפרק לון בכמה קלין וברקין, הדא הוא דכתיב (שמות יט טז) ויהי ביום השלישי בהיות הבקר ויהי קולות וברקים וגומר, ועלייהו אתמר (שם כ יח) וכל העם ראים את הקולת, את דא שכינתא תתאה, דהות סלקא בכל קלא וקלא מאינון שבע קלין, ואיהי הות בת קול דכל חד וחד, קול דברים אתם שמעים (דברים דיב), דא קלא עלאה פלילא מתלת קלין עלאין, דאינון תלת ספירן עלאין, ועל אימא עלאה אתמר (שם) ותמונה אינכם רואים זולתי קול, אבל בת קול עלה אתמר וכל העם ראים את הקולת, ואת ודאי, דאתמר בה (במדבר יב ח) ותמונת יהו"ה יביט, קולות אינון מסטרא דעמודא דאמצעיתא, איהו קול השופר שביעאה באימא עלאה, ולתתא שית קלין.

ברקים מסטרא דצדיק, דאתמר ביה (זכריה ט יד) ויצא כפרק חצו, ענן דא שכינתא פלילא משבעה ענני כבוד, דבה מתפסין קלין וברקין, ומסטרא דימינא אתקריאת עננא, ומסטרא דשמאלא ערפל, הדא הוא דכתיב (שמות כ כא) ומשה נגש אל הערפל אשר שם האלה"ם. ועוד אנכי דא שכינתא תתאה, ורזא דמלה אנכי הוא מנחמכם (ישעיה נא יב). אימא עלאה אנכי לעילא, אנכי אימא

כִּי אָנִי אֲנִי הוּא, כְּשִׁמְךָ אֱלֹהִים
כִּן תִּהְלֶתְךָ עַל קִצּוֹי אֶרֶץ.

הָרִי כִּאֵן מְצוּהָ רֵאשׁוֹנָה, וְאִין
מְצוּהָ שְׁלֵא נִתְּנָה בִּירְאָה וְאֶהְבָּה
שֶׁהוּא ב', וְזֶה ב' מְבֹרָאשִׁית
הַפְּחָד שֶׁל הִירְאָה וְאֶהְבָּה, שֶׁהֵן
ב' עֲלִיּוֹנָה וּב' תַּחְתּוֹנָה, ב'
הַעֲלִיּוֹנָה הָרִי נִתְּבָאָר שֶׁהִיא יִרְאָה
וְאֶהְבָּה, ב' אַחֲרוֹנָה (תַּחְתּוֹנָה) תּוֹרָה
וּמְצוּהָ, וְהִיא ב' מְבֹרָא, בְּהַפּוֹף
אוֹתִיּוֹת אַבְרָם, הִיא מְצוּהָ בְּכָל
(שֶׁל כָּל) אֵיבֵר וְאֵיבֵר, הַמְצוּהָ
הַרְאשׁוֹנָה הִיא אֲנֹכִי יְהוּ"ה
אֱלֹהֵיךָ, וְהוּא ב', יִרְאָה וְאֶהְבָּה,
אִישׁ אִמּוֹ וְאָבִיו תִּירָאוּ מִצַּד שֶׁל
הִירְאָה, כִּפְדֵּי אֶת אָבִיךָ וְאֶת אִמְךָ
מִצַּד שֶׁל הָאֶהְבָּה, וּשְׁנֵיהֶם הֵם
זְכוֹר וְשִׁמּוֹר.

הַפְּלִין שֶׁל רֵאשׁ וְתַפְלִין שֶׁל יָד,
הָאֵב תַּפְלִין שֶׁל רֵאשׁ (עַל הַרְאֵשׁ),
שֶׁהוּא רֵאשׁ דְּכֹרֶךְ אֲמַת, הַעֲמוּד
הָאֲמִצְעִי, וְהָאֵם תַּפְלִין שֶׁל יָד,
שֶׁהִיא הַשְּׂכִינָה הַתַּחְתּוֹנָה. הָאֵב
וְאֵם תַּפְלִין שֶׁל רַבּוֹן הַעוֹלָם,
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְשִׁכְנָתוֹ, שֶׁהֵם
בֶּן וּבַת, הֵם הַתַּפְלִין שְׁלֹנּוּ.

וְעוֹד נִתְּי"ב הַשְּׁלִישִׁי, בּוֹ הַמְצוּהָ
הַשְּׁלִישִׁית, שֶׁהִיא נְבוֹאָה, זְהוּ
שְׁכַתוֹב וְיֵאמֵר אֱלֹהִים יְהִי אוֹר
וְיְהִי אוֹר, חֲמִשָּׁה אוֹר הֵם,
וְעַלֵּיהֶם נִאֲמַר נִפְתַּחוּ הַשָּׁמַיִם
וְאִרְאֶה מִרְאֹת אֱלֹהִים, הָאֵם
הַעֲלִיּוֹנָה הַמְרָאָה הַנִּסְתָּר שְׂאִין בּוֹ
דְּמִיוֹן, הָאֵם הַתַּחְתּוֹנָה מְרָאָה
בְּגִלּוּי שֵׁשׁ בְּהַ דְּמִיוֹן, וְעַלֵּיהָ
נִאֲמַר וּבִיד הַנְּבִיאִים אֲדַמָּה,
אֲדַמָּה הִיא דְּמִיוֹן לְכָל הַנְּבִיאִים,
וּלְכָל אֶחָד כְּפִי כְחוֹ, וּמִשׁוֹם
שֶׁהִיא שׁוֹלֶטֶת עַל כָּל הַמְרַכְּבוֹת
שְׁלֵמָטָה, וְעַל כָּל כּוֹכָבִים וּמַזְלוֹת
וְאֵילָנוֹת וּדְשָׁאִים, וְעַל כָּל עוֹפוֹת
הַשָּׁמַיִם וְחַיּוֹת הָאֶרֶץ וְדַגֵּי הַיָּם,

דִּלְתַתָּא, וְעַל כָּל כְּכִבְיָא וּמַזְלִי, וְאֶלְנִין וּדְשָׁאִין, וְעַל כָּל עוֹפֵי שְׁמַיָא וְחַיּוֹן

תַּתָּאָה לְתַתָּא וְעַל תַּרְוִייהוּ אֲתַמַּר (דְּבֵרִים לֵב ט)
רֵאוּ עֲתָה כִּי אָנִי אֲנִי הוּא, כְּשִׁמְךָ אֱלֹהִים כִּן
תִּהְלֶתְךָ עַל קִצּוֹי אֶרֶץ (תְּהִלִּים מֵח כֵּא).

הָא הֲכֵא פְקוּדָא קְדַמָּאָה, וְלִית פְּקוּדָא דְלֵא
אֲתִייהִיב בְּדַחִילוֹ וּרְחִימוֹ דְאִיהוּ ב', וְדֵא
ב' מִן בְּרֵאשִׁית דְּחִילוֹ דִּירְאָה וּרְחִימוֹ, דְאִינוֹן
ב' עֲלֵאָה ב' תַּתָּאָה, ב' עֲלֵאָה הָא אֲתַמַּר דְאִיהוּ
דְּחִילוֹ וּרְחִימוֹ, ב' בְּתַרְאָה (נ"א תַּתָּאָה) תּוֹרָה
וּמְצוּהָ, וְאִיהִי ב' מְבֹרָא, בְּהַפּוֹף אֲתוֹן אַבְרָם,
אִיהִי מְצוּהָ בְּכָל (נ"א דְכָל) אַבְרָם וְאַבְרָם, פְּקוּדָא
קְדַמָּאָה אִיהוּ אֲנֹכִי יְהוּ"ה אֱלֹהֵיךָ (שְׁמוֹת כ
ב), וְאִיהוּ ב', דְּחִילוֹ וּרְחִימוֹ, אִישׁ אִמּוֹ וְאָבִיו
תִּירָאוּ (וְיִקְרָא יֵט א) מְסֻטְרָא דְדַחִילוֹ, כִּפְדֵּי אֶת
אָבִיךָ וְאֶת אִמְךָ (שְׁמוֹת כ יב) מְסֻטְרָא דְרְחִימוֹ,
וְתַרְוִייהוּ אִינוֹן זְכוֹר וְשִׁמּוֹר.

הַתַּפְּלִין דְרֵאשׁ וְתַפְלִין דְיָד, אַבָּא תַּפְּלִין
דְרִישָׂא (נ"א עַל רִישָׂא) דְאִיהוּ רֵאשׁ דְּכֹרֶךְ
אֲמַת (תְּהִלִּים קִיט קס) עֲמוּדָא דְאֲמִצְעִיתָא, אִימָא
תַּפְּלִין דְיָד דְאִיהִי שְׂכִינְתָא תַּתָּאָה, אַבָּא וְאִימָא
תַּפְּלִין דְמֵאֲרִי עֲלֵמָא, קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא
וְשְׂכִינְתָּיה דְאִינוֹן בְּרָא וּבְרַתָּא אִינוֹן תַּפְּלִין
דִּילָן.

וְעוֹד נִתְּי"ב תַּלִּיתָאָה, בֵּיה פְּקוּדָא תַּלִּיתָאָה
דְאִיהוּ נְבוֹאָה, הֲדָא הוּא דְכַתִּיב (בְּרֵאשִׁית
א א) וְיֵאמֵר אֱלֹהִים יְהִי אוֹר וְיְהִי אוֹר, חֲמִשׁ
אוֹר אִינוֹן, וְעַלֵּיהוּ אֲתַמַּר (יִחְזַקְאֵל א א) נִפְתַּחוּ
הַשָּׁמַיִם וְאִרְאֶה מִרְאֹת אֱלֹהִים, אִימָא עֲלֵאָה
מְרָאָה סְתִימָא דְלִית בְּהַ דְּמִיוֹן, אִימָא תַּתָּאָה
מְרָאָה בְּאֲתַגְלִיָּא דְאִית בְּהַ דְּמִיוֹן, וְעַלֵּיהָ
אֲתַמַּר (הוֹשֵׁעַ יב יא) וּבִיד הַנְּבִיאִים אֲדַמָּה, אֲדַמָּה
אִיהִי דְמִיוֹן לְכָל נְבִיאֵי, וּלְכָל חַד כְּפּוֹם
חִילִיָּה, וּבְגִין דְאִיהִי שְׁלֵטָא עַל כָּל מְרַכְּבוֹת

בגלל זה נקראת בשם של כלם. מצד החיות היא נקראת חיה, ומצד העופות - נשר יונה צפור, ומצד הדגים - הדג. צד (שפחה) הרע בהפוך דגה, ומצד העשבים נקראת שכינה שושנה.

הנתיב הרביעי - ויבדל אלהים בין האור ובין החושך, וינקבה הם, חשך לילה, זהו שפתוב ולחשך קרא לילה, ויש חשך מצד הטהר ולילה מצד הטהר, זהו שפתוב גם חשך לא יחשיך ממך ולילה פיום יאיר כחשכה פאורה, והחשך היא נקבה שמקבלת מהאור שהוא אור זכר, כמו שהלכנה שמקבלת מן השמש, ושניהם הם האספקלריה המאירה והאספקלריה שאינה מאירה, ויש חשך של הצד האחר שיש בו הבדלה ולא חבור, ואותו האור הוא כמח באגוז.

בינתיים הנה קול נשמע ברומי הרקיעים: בעלי האוצרות, בעלי ההיכלות, פתחו את ההיכלות, הרי הגבירה רוצה להפגס להיכלו. באותו זמן אדני שפתי תפתח, ההיכל כלול משבעה היכלות. באותו זמן פמה נביאים עולים עמה ומתכנסים עמה, שיש נביאים ויש נביאים, יש נביאים שהם בעלי הבית של הגבירה, ויש נביאים שהם בעלי הבית של המלך, אלו מהאספקלריה המאירה, ואלו מהאספקלריה שאינה מאירה. הנביאים של האספקלריה המאירה הם מצד של יהו"ה, והנביאים של האספקלריה שאינה מאירה הם מצד של אדני, והם שקולים לתורה שבכתב ולתורה שבעל פה. הנביאים מצדו של אדני

וארעא, ונוני ימא, בגין דא אתקריאת בשמא דכלהו, מסטרא דחיוון אתקריאת חיה, ומסטרא דעופין נשר יונה צפור, ודנונין הדג, סטרא (ג"א שפחה) בישא בהפוכא דגה, ומסטרא דעשבין אתקריאת שכינתא שושנה. (דף עה ע"א).

נתיב רביעאה ויבדל אלהים בין האור ובין החושך (בראשית א ד), דכר ונוקבא אינון, חשך לילה, הדא הוא דכתיב (שם ה) ולחשך קרא לילה, ואית חשך מסטרא דדכיו ולילה מסטרא דדכיו, הדא הוא דכתיב (תהלים קלט יב) גם חשך לא יחשיך ממך ולילה פיום יאיר כחשכה פאורה, וחשך איהי נוקבא דמקבל מנהורא דאיהו אור דכר, כגוונא דסיהרא דמקבלת מן שמשא, ותרווייהו אינון אספקלריאה דנהרא ואספקלריאה דלא נהרא, ואית חשך דסטרא אחרא דאית בה הבדלה ולא חבורא, וההוא אור איהו כמוחא באגוזא.

אדרכי הא קלא אשתמע ברומי רקיעין, מארי דאוצרין מארי דהיכלין, אפתחו היכלין הא מטרוניתא קא בעיא לאעלא בהיכליה, בההוא זמנא אדני שפתי תפתח, היכלא פלילא משבעה היכלין, בההוא זמנא פמה נביאים סלקין עמה ומתכנסים עמה, דאית נביאים ואית נביאים, אית נביאים דאינון מארי דביתא דמטרוניתא, ואית נביאים דאינון מארי דביתא דמלפא, אלין מאספקלריא דנהרא ואלין מאספקלריא דלא נהרא, נביאים דאספקלריא דנהרא אינון מסטרא דיהו"ה, ונביאים דאספקלריא דלא נהרא אינון מסטרא דאדני, ואינון שקילין לאורייתא דככתב ואורייתא דבעל פה, נביאים

- מצד הַיְרָאָה, וְהַנְּבִיאִים שֶׁהֵם מצדוֹ של יְהוָה הֵם מצד של הַאֲהָבָה.

בְּאוֹתוֹ זְמַן כִּמְהָ בְּעֵלֵי שְׁעָרִים מִזְדַּעְזָעִים וּמִזְדַּמְנִים לְהִיכַל, וְכִמְהָ בְּעֵלֵי חוֹתְמוֹת, וְכִמְהָ בְּעֵלֵי שְׁאֵלוֹת, וְכִמְהָ בְּעֵלֵי תְּשׁוּבוֹת, שֶׁבָּהֶם נִבְיָא שׁוֹאֵל וּמְשִׁיב, וְכִמְהָ בְּעֵלֵי עֲתִידוֹת, מֵה שֶׁהִיָּה וּמֵה שֶׁעֲתִיד לְהִיּוֹת, וְכִמְהָ בְּעֵלֵי עֵינַיִם שֶׁהֵם מְרֵאוֹת וְחוֹזִים שֶׁל נְבִיאִים, וְכִמְהָ בְּעֵלֵי אֲזַנַיִם שֶׁהֵם בְּעֵלֵי כְּנָפַיִם, שֶׁנֶּאֱמַר בָּהֶם וְאִשְׁמַע אֶת קוֹל כְּנַפְיָהֶם, וְכִמְהָ בְּעֵלֵי חֹטֵם שֶׁשֵׁם רִיחַ, שֶׁנֶּאֱמַר בָּהֶם אִשָּׁה רִיחַ נִיחַח, וְכִמְהָ בְּעֵלֵי פְּנִים, שֶׁנֶּאֱמַר בָּהֶם וְאַרְבָּעָה פְּנִים לְאַחַת, וְכִמְהָ בְּעֵלֵי קוֹלוֹת וּבְעֵלֵי דְבוּרִים וּבְעֵלֵי הַבָּלִים שֶׁהֵם לְהַבּוֹת אֵשׁ, זֶהוּ שֶׁפְּתוּב קוֹל יְהוָה חֲצַב לְהַבּוֹת אֵשׁ, וְכִמְהָ בְּעֵלֵי יָדַיִם, שֶׁנֶּאֱמַר בָּהֶם וַיְדִי אֶדְם מִפֶּתַח כְּנַפְיָהֶם, וְכִמְהָ בְּעֵלֵי קוֹמָה, וְהֵם שְׁעוֹר הַקּוֹמָה שֶׁל הַכֶּסֶּא, וְכִמְהָ בְּעֵלֵי אוֹת בְּרִית, שֶׁנֶּאֱמַר בָּהֶם וְזֶה לֶךָ הָאוֹת, וְכִמְהָ בְּעֵלֵי רַגְלַיִם שֶׁנֶּאֱמַר בָּהֶם וְהַחִיּוֹת רָצוּ וְשׁוּב.

כִּי תִקְוִי הַנְּבִיאִים מִבְּחוּץ (מִבְּפְּנִים) בְּגוֹף, בְּאִיבְרֵי הַגּוֹף, בְּעֵלֵי הַחֲכָמָה הֵם מִבְּפְּנִים בְּמַחַ, וּמִשׁוּם זֶה חָכַם עֲדִיף מִנְּבִיא, וּמֵן הַמַּחַ תְּלוּיִים ל"ב נְתִיבוֹת, וְזֶה ל"ב, שֶׁנֶּאֱמַר לֵב מִבִּין, וַיִּבְדֵּל אֱלֹהִיִּים בֵּין הָאוֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ, כָּאֵן הַסּוֹד שֶׁל הַנְּתִיב הַרְבִּיעִי, מֵה הַהִבְדָּלָה כָּאֵן בְּנִבְוָאָה? אֵלֶּא כִּמְהָ נְבִיאִי שֶׁקָּרָה הֵם מִצַּד הַחֹשֶׁךְ, שֶׁהוֹלְכִים בְּאוֹר לְהִטְעוֹת בְּנֵי אָדָם. בְּאוֹתוֹ זְמַן שֶׁהִיָּה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עִם שְׁכִינָתוֹ, וַיִּבְדֵּל אֱלֹהִיִּים בֵּין הָאוֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ.

בְּרִי תִקְוִי הַנְּבִיאִי מְלַכָּר (ג"א מְלַגְאוֹ) בְּגוֹפָא, בְּאִיבְרֵים דְּגוֹפָא, מְאָרִי דְּחֲכָמָה אֵינוֹן מְלַגְאוֹ בְּמוֹחָא, וּבְגִין דָּא חָכַם עֲדִיף מִנְּבִיא, וּמִמוֹחָא תְּלִיין ל"ב נְתִיבוֹת, וְדָא ל"ב דְּאֲתַמְר לֵב מִבִּין, וַיִּבְדֵּל אֱלֹהִיִּים בֵּין הָאוֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ (בְּרֵאשִׁית א ד), הֵכָא רָזָא דְּנְתִיב רְבִיעָאָה, מְאִי הַבְּדִלָה הֵכָא בְּנִבְוָאָה, אֵלֶּא כִּמְהָ נְבִיאִי שֶׁקָּרָא אֵינוֹן מְסֻטְרָא דְּחֹשֶׁךְ, דְּאֲזַלִּין בְּאוּרָא לְאַטְעָאָה בְּנֵי נְשָׂא, בְּהֵוּא זְמַנָּא דִּיהָא קוֹדֶשָׁא בְּרִיף הוּא בְּשִׁכְנִיתִיהָ, וַיִּבְדֵּל אֱלֹהִיִּים בֵּין הָאוֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ.

מְסֻטְרָא דְּאֲדַנִּי מְסֻטְרָא דִּירָאָה, וּנְבִיאִים דְּאֵינוֹן מְסֻטְרָא דִּיהוֹ"ה אֵינוֹן מְסֻטְרָא דְּאֲהָבָה. בְּהֵוּא זְמַנָּא כִּמְהָ מְאָרִי תְּרַעִין מִזְדַּעְזָעִין וּמִזְדַּמְנִין לְהִיכְלָא, וְכִמְהָ מְאָרִי חוֹתְמוֹת, וְכִמְהָ מְאָרִי שְׁאֵלוֹתִין, וְכִמְהָ מְאָרִי תְּשׁוּבוֹת, דְּבִהוֹן נְבִיא שׁוֹאֵל וּמְשִׁיב, וְכִמְהָ מְאָרִי עֲתִידוֹת, מֵה דִּיהוּה וּמֵה דְּעֲתִיד לְמַהוּי, וְכִמְהָ מְאָרִי דְּעֵינַיִן דְּאֵינוֹן מְרֵאוֹת וְחוֹזִין דְּנְבִיאִים, וְכִמְהָ מְאָרִי דְּאוּדְנִין דְּאֵינוֹן מְאָרִי דְּגִדְפִין, דְּאֲתַמְר בְּהוֹן (יְחֻזְקָאֵל א כד) וְאִשְׁמַע אֶת קוֹל כְּנַפְיָהֶם, וְכִמְהָ מְאָרִי דְּחוֹטְמָא דְּתַמְן רִיחַ, דְּאֲתַמְר בְּהוֹן (וִיקְרָא א יג) אִשָּׁה רִיחַ נִיחַח, וְכִמְהָ מְאָרִי דְּאַנְפִּין דְּאֲתַמְר בְּהוֹן (יְחֻזְקָאֵל א) וְאַרְבָּעָה פְּנִים לְאַחַת, וְכִמְהָ מְאָרִי דְּקָלִין וּמְאָרִי דְּדְבוּרִין, וּמְאָרִי דְּהַבָּלִים דְּאֵינוֹן לְהַבּוֹת אֵשׁ, הֵדָּא הוּא דְּכְתִיב (תְּהִלִּים כט ז) קוֹל יְהוָה חֲצַב לְהַבּוֹת אֵשׁ, וְכִמְהָ מְאָרִי דִּידִין, דְּאֲתַמְר בְּהוֹן (יְחֻזְקָאֵל א ח) וַיְדִי אֶדְם מִפֶּתַח כְּנַפְיָהֶם, וְכִמְהָ מְאָרִי דְּקוֹמָה וְאֵינוֹן שְׁעוֹר קוֹמָה דְּכְרִסְיָא, וְכִמְהָ מְאָרִי דְּאוֹת בְּרִית דְּאֲתַמְר בְּהוֹן (שְׁמוֹת ג יב) וְזֶה לֶךָ הָאוֹת, וְכִמְהָ מְאָרִי דְּרַגְלִין דְּאֲתַמְר בְּהוֹן (יְחֻזְקָאֵל א יד) וְהַחִיּוֹת רָצוּ וְשׁוּב.

בְּרִי תִקְוִי הַנְּבִיאִי מְלַכָּר (ג"א מְלַגְאוֹ) בְּגוֹפָא, בְּאִיבְרֵים דְּגוֹפָא, מְאָרִי דְּחֲכָמָה אֵינוֹן מְלַגְאוֹ בְּמוֹחָא, וּבְגִין דָּא חָכַם עֲדִיף מִנְּבִיא, וּמִמוֹחָא תְּלִיין ל"ב נְתִיבוֹת, וְדָא ל"ב דְּאֲתַמְר לֵב מִבִּין, וַיִּבְדֵּל אֱלֹהִיִּים בֵּין הָאוֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ (בְּרֵאשִׁית א ד), הֵכָא רָזָא דְּנְתִיב רְבִיעָאָה, מְאִי הַבְּדִלָה הֵכָא בְּנִבְוָאָה, אֵלֶּא כִּמְהָ נְבִיאִי שֶׁקָּרָא אֵינוֹן מְסֻטְרָא דְּחֹשֶׁךְ, דְּאֲזַלִּין בְּאוּרָא לְאַטְעָאָה בְּנֵי נְשָׂא, בְּהֵוּא זְמַנָּא דִּיהָא קוֹדֶשָׁא בְּרִיף הוּא בְּשִׁכְנִיתִיהָ, וַיִּבְדֵּל אֱלֹהִיִּים בֵּין הָאוֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ.

נְתִיב חֲמִשָּׁאָה, וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לְאֹר יוֹם (שם)
(ה), אֲלִין מְאָרִי מְקָרָא, דְּמְאָרִי מְקָרָא
אֵינוֹן פְּתִילָה, וּמְאָרִי מְשָׁנָה זֵית, וּמְאָרִי תַלְמוּד
דְּאִיהוּ קְבֻלָּה לְמִשָּׁה מְסִינֵי נָר.

פְּקוּדָא רְבִיעָאָה לְאַתְעֶסְקָא בְּאוּרִייתָא דְבַעַל
פְּהָ, וּלְאַפְרָשָׁא בְּהָ בְּשִׁית דְּרִגְיִן,
בְּאַסוּר וְהֵתֵר טוּמְאָה וּטְהָרָה כְּשֵׁר וּפְסוּל, הֵדָא
הוּא דְכְתִיב (שם ו) וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי רְקִיעַ
בְּתוֹךְ הַמַּיִם, וַיְהִי מְבַדִּיל בֵּין מַיִם לְמַיִם, בֵּין
מַיִם דְּדִכּוּי דְטְהָרָה הֵתֵר כְּשֵׁר, וּבֵין מַיִם
דְּמְסָאָבוּ דְאֵינוֹן אֲסוּר טְמָא פְסוּל, דְּאֵינוֹן מִי
בוֹרוֹת נְשַׁבְרִים מַיִם סְרוּחִים מַיִם מְטוּנְפִין,
וְעֲלִייהוּ אֲתָמֵר (שמות כ א) לֹא יִהְיֶה לָךְ אֱלֹהִים
אַחֲרַיִם עַל פְּנֵי, וְהָאִי רְקִיעַ דְּאַפְרִישׁ בִּינֵיהוּ
דָּא רְקִיעַ דְּעַל רִישֵׁי חִיוּן, וְדָא מְטוּרִין,
דְּעֲלִיָּה אֲתָמֵר (יחזקאל א כב) וּדְמוֹת עַל רִאשֵׁי (ד) ִ
עַה ע"ב) הַחִיָּה רְקִיעַ, וְעֲלִיָּה אֲתָמֵר (בראשית א
ו) וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים וְגוֹמֵר, וְדָא נְתִיב שְׁתִּיתָאָה,
וְאִית רְקִיעַ לְעִילָא מְרְקִיעַ, וְדָא צְדִיק דְּאַפְרִישׁ
בֵּין מֵיזֵן נוֹקְבִין לְמֵיזֵן דְּכוּרִין, לְאַשְׁתְּמוּדְעָא
בִּיהָ, וְעֲלִיָּה אֲתָמֵר (שם) וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת
הָרְקִיעַ, וַיַּבְדֵּל בֵּין הַמַּיִם אֲשֶׁר מִתַּחַת לָרְקִיעַ
וּבֵין הַמַּיִם אֲשֶׁר מֵעַל לָרְקִיעַ, וְדָא נְתִיב
שְׁבִיעָאָה צְדִיק.

נְתִיב תְּמִינָאָה וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לָרְקִיעַ
שְׁמַיִם (שם), וַיִּקְרָא אֱלֹהִים דָּא אִמָּא
עֲלָאָה, לָרְקִיעַ דָּא עֲמוּדָא דְאַמְצְעִיתָא דְאִיהוּ
בֵּין יְמִינָא וּשְׁמָאלָא וּכְלִיל תְּרוּוִיָּהוּ, הֵדָא הוּא
דְכְתִיב (שם) וַיְהִי עֶרֶב וַיְהִי בֹקֶר יוֹם אֶחָד,
וְאֵינוֹן עֶרֶב דִּינְצַחֵק וּבֹקֶר דְּאַבְרָהָם.

תקונא תלתין וחד

בְּרֵאשִׁית בְּר"א שְׁת"י, וְעֲלִיָּהוּ אֲתָמֵר (רות א
ט) וַתִּלְכְּנָה שְׁתֵּיהֶם וְגוֹמֵר, וְאֵינוֹן

הַנְּתִיב הַחֲמִישִׁי, וַיִּקְרָא אֱלֹהִים
לְאֹר יוֹם, אֵלוּ בְּעִלֵי מְקָרָא,
שְׁבַעֲלֵי מְקָרָא הֵם פְּתִילָה, וּבְעִלֵי
הַמְשָׁנָה - זֵית, וּבְעִלֵי תַלְמוּד
שְׁהוּא קְבֻלָּה לְמִשָּׁה מְסִינֵי - נָר.
מְצוּדָה רְבִיעִית - לְהַתְעַסֵּק בְּתוֹרָה
שְׁבַעֲלֵי פְּהָ וּלְהַפְרִיד בְּהֵם בְּשֵׁשׁ
דְּרָגוֹת, בְּאַסוּר וְהֵתֵר, טְמָאָה
וּטְהָרָה, כְּשֵׁר וּפְסוּל. זְהוּ שְׁפִתּוּב
וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי רְקִיעַ בְּתוֹךְ
הַמַּיִם וַיְהִי מְבַדִּיל בֵּין מַיִם לְמַיִם,
בֵּין מַיִם שֶׁל טְהָרָה הֵתֵר כְּשֵׁר,
וּבֵין מַיִם שֶׁל טְמָאָה, שֶׁהֵם אֲסוּר
טְמָא פְסוּל, שֶׁהֵם מִי בוֹרוֹת
נְשַׁבְרִים, מַיִם סְרוּחִים, מַיִם
מְטוּנְפִים, וְעֲלִיהֶם נֹאמֵר לֹא יִהְיֶה
לָךְ אֱלֹהִים אַחֲרַיִם עַל פְּנֵי,
וְהִרְקִיעַ הַזֶּה שֶׁמְבַדִּיל בֵּינֵיהֶם, זֶה
הָרְקִיעַ שֶׁעַל רִאשֵׁי הַחַיּוֹת, וְזֶה
מְטוּרִין, שֶׁעֲלָיו נֹאמֵר וּדְמוֹת
עַל רִאשֵׁי הַחַיּוֹת רְקִיעַ, וְעֲלָיו
נֹאמֵר וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים וְגוֹמֵר, וְזֶה
הַנְּתִיב הַשְּׁשִׁי, וַיֵּשׁ רְקִיעַ מֵעַל
לָרְקִיעַ, וְזֶה הַצְּדִיק שֶׁמְפָרִיד בֵּין
מַיִם נְקִבִיִּים לְמַיִם זְכָרִיִּים לְהוֹדֵעַ
בוֹ, וְעֲלָיו נֹאמֵר וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים
אֶת הָרְקִיעַ, וַיַּבְדֵּל בֵּין הַמַּיִם אֲשֶׁר
מִתַּחַת לָרְקִיעַ וּבֵין הַמַּיִם אֲשֶׁר
מֵעַל לָרְקִיעַ, וְזֶה הַנְּתִיב הַשְּׁבִיעִי
- צְדִיק.

הַנְּתִיב הַשְּׁמִינִי, וַיִּקְרָא אֱלֹהִים
לָרְקִיעַ שְׁמַיִם. וַיִּקְרָא אֱלֹהִים -
זוֹ הָאֵם הַעֲלִיוֹנָה, לָרְקִיעַ - זֶה
הַעֲמוּד הָאֲמִצְעִי, שְׁהוּא בֵּין יְמִין
וּשְׁמָאל וּכּוֹלֵל אֶת שְׁנֵיהֶם. זְהוּ
שְׁפִתּוּב וַיְהִי עֶרֶב וַיְהִי בֹקֶר יוֹם
אֶחָד, וְהֵם הָעֶרֶב שֶׁל יְצַחֵק
וְהַבֹּקֶר שֶׁל אַבְרָהָם.

תקון שרשים ואחד

בְּרֵאשִׁית, בְּר"א שְׁת"י, וְעֲלִיָּהוּ
נֹאמֵר וַתִּלְכְּנָה שְׁתֵּיהֶם וְגוֹמֵר, וְהֵן
שְׁתֵּי תוֹרוֹת, תּוֹרָה שְׁכַתְּבָת וְתוֹרָה
שְׁבַעֲלֵי פְּהָ, וְעוֹד, שְׁנֵי לוחות

הלכו להר סיני, מיד ותהם כל העיר עליהן, הודיעו כל העולם. זהו שכתוב וכל העם ראים את הקלת וכו' וירא העם ויניעו, ואמרו הזאת נעמי, זוהי הנעימות של התורה? מיד נאמר וישבר אותם תחת החר. פרוחה התורה משם ואמרה, אני מלאה הלכתי להר סיני, וכעת ריקם השיבני יהו"ה, מליא"ה מלא י"ה, וכעת פרח ממני מלא"ה י"ה, שהיא יהו"ה, ונשארה ה' יחידה אל"ם, נאלמתי דומי"ה, דו"ם י"ה, החשיתי מטוב שהוא ו'.

דבר אחר ותלכנה שתייהן, הגוף והנפש, לאיזה מקום הלכו? לבית הקברות, הגוף נדון ונרקב, ובנפש נאמר ותגל מרגלותיו ותשכב.

קם זקן אחד ואמר: מנורה הקדושה חזר בך, ערפה היא הגוף, רות היא הנפש, השתפה שלה נעמי, נשמת חיים, מחלון הרוח, הגוף שהיא ערפה החזירה ערף אל הנשמה (השכינה), הנפש נדבקה בנשמה, זהו שכתוב באשר תלכי אלך - במצוות עשה, ובאשר תליני אלין - במצוות לא תעשה.

דבר אחר, באשר תלכי אלך - בגלות, שנאמר בה ובפשעכם שלחה אמכם, ובאשר תליני אלין, שמשפך בגלות, זהו שכתוב על משפכי בלילות. עמך עמי - אלו ישראל, ואלהי"ך אלהי"י - זה הקדוש ברוך הוא. אלימלך זה י', נעמי זו ה', מחלון ו', רות בה נדבקה ה' ונעשתה תורה, ועליה נאמר וקול התור נשמע בארצנו.

ה', מחלון ו', רות בה אתדבקת ה' ואתעבדת תורה, ועלה אתמר (שיר ב) וקול התור נשמע בארצנו.

תרי תורות אורייתא דבכתב ואורייתא דבעל פה, ועוד תרי לוחות אזלו לטורא דסיני, מיד ותהם כל העיר עליהן (שם) אזדעזע כל עלמא, הדא הוא דכתיב (שמות כ יח) וכל העם ראים את הקלת וכו' וירא העם ויניעו, ואמרו הזאת נעמי, דא איהו נעימו דאורייתא, מיד אתמר (שם לב יט) וישבר אותם תחת החר, פרוחה אורייתא מתמן, ואמרת (רות א כא) אני מלאה הלכתי לטורא דסיני, וכען וריקם השיבני יהו"ה, מליא"ה מלא"ה י"ה, וכען פרח מני מלא"ה י"ה דאיהו יהו"ה, ואשתארת ה' יחידה אל"ם, נאלמתי דומי"ה (תהלים לט ג), דו"ם י"ה, החשיתי מטוב דאיהו ו'.

דבר אחר ותלכנה שתייהן גוף ונפש, לאן אתר אזלי, לבי קברא, גוף אתדן ואתרקב, נפש אתמר בה (רות ג ז) ותגל מרגלותיו ותשכב.

קם סבא חד ואמר, בוצינא קדישא חזור בך, ערפה איהי גוף, רות איהי נפש, שותפו דילה נעמי נשמת חיים, מחלון רוחא, גופא דאיהי ערפה חזרה עורף לגבי נשמה (ג"א שכינתא), נפש אתדבק בה בנשמתא, הדא הוא דכתיב (רות א טז) באשר תלכי אלך בפקודין דעשה, ובאשר תליני אלין בפקודין דלא תעשה.

דבר אחר באשר תלכי אלך בגלותא, דאתמר בה (ישעיה נ א) ובפשעכם שלחה אמכם, ובאשר תליני אלין דמשפכא דילך בגלותא, הדא הוא דכתיב (שיר ג א) על משפכי בלילות, עמך עמי אלין ישראל, ואלהי"ך אלהי"י דא קודשא בריה הוא, אלימלך דא י', נעמי דא

ה', מחלון ו', רות בה אתדבקת ה' ואתעבדת תורה, ועלה אתמר (שיר ב) וקול התור נשמע בארצנו.

עֲרַפָּה אִימָא דְעַרְב רַב, דְּאִתְמַר בְּהוּן (שמות לד) כִּי עִם קָשָׁה עוֹרְףָּה הוּא, דְּחִזְרַת לְסַרְחָנָה, וְחִזְרַת עוֹרְףָּה לְגַבֵּי חֲמוּתָהּ, כְּלִיּוֹן בְּעֵלָה דְעַרְפָּה, יִצַר הָרַע דְּאִתְיָא כְּלִיָּה מְנִיָּה לְעֵלְמָא, וְאִיהוּ כְּלִיּוֹן, וְאִתְתִּיָּה לִילִית כְּלִיָּה. נִשְׁמָה וְנַפְשָׁה כַּד בַּר נִשְׁ אִיהוּ מְחוּיָּב בְּחוּבֵין וּמְתַגְבְּרִין עַל אַבְרִים, נִשְׁמַת חַיִּים אֶסְתַּלְקַת מִן גּוּפָא, וְנַפְשָׁה אֶשְׁתְּאַרַת תַּמָּן, וְאִתְמַר בָּהּ (רות ג ז) וַתִּגַּל מְרַגְלוֹתָיו, לְגַבֵּי מְאֵן לְגַבֵּי צְדִיק וְדָא בְרִית מִיָּלָה, דְּאִיהוּ בּוּעִז ב"ו ע"ז תְּקִיף עַל יִצְרִיָּה, וַיִּמַּד שֵׁשׁ שְׁעוּרִים וַיִּשֶׁת עָלֶיהָ (שם טז), שׁוֹקִיו עֲמוּדֵי שֵׁשׁ (שיר ה טז), שׁוֹאִיַת לֹוֹן עֲלֶהָ לְאַגְנָא עֲלֶהָ, וְאוּקְמוּהָ וַתִּלְכְּנָה שְׁתִּיָּהֶם בְּשִׁכְיִנְתָּא עֲלָהָ וַתִּתְאַה, וְעֲלִיָּהּ אִתְמַר (רות ד יז) וַתִּקְרָאנָה לוֹ הַשְּׂכָנֹת שֵׁם, לְאִמְרָה יֵלֵד בֶּן לְנַעֲמִי, דָּא עֲמוּדָא דְאַמְצַעִיתָא דְאִתְמַר בֵּיהּ (שמות ד כב) בְּנֵי כְּרִי יִשְׂרָאֵל, כַּד חָאבוּ יִשְׂרָאֵל וְגֵרְמוּ לְאַסְתַּלְקָא שְׂכִינְתָּא, עֲלֶהָ אִתְמַר בְּשִׁכְיִנְתָּא תִּתְאַה וַתִּגַּל מְרַגְלוֹתָיו (רות ג ז).

דְּכַר אַחַר וַתִּלְכְּנָה שְׁתִּיָּהֶם, אִיהוּ מְמַלֵּל בְּגוּפָא וְנַפְשָׁא, וּמִרְחִימוּ דְגוּפָא כַּד אִיהוּ בְּעַל תְּשׁוּבָה, יִימָא נַפְשָׁא לְגַבֵּהּ בְּאֶשְׁר תְּמוּתֵי אָמוּת וְשֵׁם אַקְבַּר (שם א יז), וְלֹא תִזְוִז נַפְשָׁא בְּקַבְרָא מְנִיָּה, וְעֲלֶהָ אִתְמַר (משלי ו כב) בְּהִתְהַלֵּךְ (דף עו ע"א) תִּנְחָה אוֹתָךְ בְּעֵלְמָא דִּין, בְּשִׁכְבְּךָ תִּשְׁמֹר עֲלֶיךָ בְּקַבְרָא, וְהִקִּיצוֹת לְתַחֲיִית הַמֵּתִים (ג"א לְעוֹלָם הַבָּא) הִיא תְּשִׁיחָךְ, דָּא נַפְשָׁא לְגַבֵּי גּוּפָא, וּבּוּצִינָא קְדִישָׁא אִם גּוּפָא לֹא חִזַר בְּתִיּוּבְתָא, וְחִזַר עוֹרְףָּה לְגַבֵּי תִיּוּבְתָא, נַפְשָׁה אִתְפָּרַשׁ מְנִיָּה וְאִתְקַרֵּי עַרְפָּ"ה, וְגוּפָא דָּא אִתְאַבִּיד מִתְרִין עֲלֵמִין.

עֲרַפָּה הִיא הָאֵם שֶׁל הָעַרְב רַב, שְׁנֵאמַר בָּהֶם כִּי עִם קָשָׁה עוֹרְףָּה הוּא, שְׁחִזְרָה לְסַרְחָנָה וְהִחְזִירָה עוֹרְףָּה לְחֲמוּתָהּ, כְּלִיּוֹן בְּעֵלָה שֶׁל עֲרַפָּה, יִצַר הָרַע, שְׂבָאָה כְּלִיָּה מְמַנּוּ לְעוֹלָם, וְהוּא כְּלִיּוֹן, וְאִשְׁתּוּ לִילִית כְּלִיָּה. נִשְׁמָה וְנַפְשָׁה, כְּשֵׁאֲדָם מְחִיב בְּחֻטְאִים וְהֵם מְתַגְבְּרִים עַל הָאִבְרִים, נִשְׁמַת חַיִּים מִסְתַּלְקַת מִהַגּוּף, וְהַנַּפֶּשׁ נִשְׁאַרַת שָׁם, וְנֵאמַר בָּהּ וַתִּגַּל מְרַגְלוֹתָיו, לְמִי? לְצְדִיק, וְזוֹ בְרִית מִיָּלָה, שֶׁהוּא בּוּעִז ב"ו ע"ז, תְּקִיף עַל יִצְרוֹ, וַיִּמַּד שֵׁשׁ שְׁעוּרִים וַיִּשֶׁת עָלֶיהָ, שׁוֹקִיו עֲמוּדֵי שֵׁשׁ, שְׂמָה אוֹתָם עָלֶיהָ לְהִגֵּן עָלֶיהָ, וּפְרִשׁוּהָ וַתִּלְכְּנָה שְׁתִּיָּהֶם, עִם הַשְּׂכִינָה הָעֲלִיּוֹנָה וְהַתַּחְתּוֹנָה, וְעֲלִיָּהֶם נֵאמַר וַתִּקְרָאנָה לוֹ הַשְּׂכָנֹת שֵׁם, לְאִמְרָה יֵלֵד בֶּן לְנַעֲמִי, זֶה הָעֲמוּד הָאֲמֻצְעִי, שְׁנֵאמַר בּוֹ בְּנֵי כְּרִי יִשְׂרָאֵל. כְּשִׁחְטָאוּ יִשְׂרָאֵל וְגֵרְמוּ לְהֶסְתַּלְקוֹת הַשְּׂכִינָה, עַל הַשְּׂכִינָה הַתַּחְתּוֹנָה נֵאמַר וַתִּגַּל מְרַגְלוֹתָיו. דְּכַר אַחַר וַתִּלְכְּנָה שְׁתִּיָּהֶם, הוּא מְדַבֵּר בְּגוּף וְנַפְשָׁה, וּמֵאֲהַבַת הַגּוּף כְּשֶׁהוּא בְּעַל תְּשׁוּבָה, תֵּאמַר הַנַּפֶּשׁ אֵלָיו בְּאֶשְׁר תְּמוּתֵי אָמוּת וְשֵׁם אַקְבַּר, וְלֹא תִזְוִז הַנַּפֶּשׁ בְּקַבְרָא מְמַנּוּ, וְעֲלִיו נֵאמַר בְּהִתְהַלֵּךְ תִּנְחָה אוֹתָךְ - בְּעוֹלָם הַזֶּה, בְּשִׁכְבְּךָ תִּשְׁמֹר עֲלֶיךָ - בְּקַבְרָא, וְהִקִּיצוֹת - לְתַחֲיַת הַמֵּתִים (לְעוֹלָם הַבָּא), הִיא תְּשִׁיחָךְ - זֶה הַנַּפֶּשׁ לְגוּף, וּמְנִירָה הַקְּדוּשָׁה, אִם הַגּוּף לֹא חִזַר בְּתִשׁוּבָה וְהִחְזִיר עוֹרְףָּה לְתִשׁוּבָה, הַנַּפֶּשׁ נִפְרְדַת מְמַנּוּ וְנִקְרְאֵת עַרְפָּ"ה, וְהַגּוּף הַזֶּה נֵאכְד מְשַׁנֵּי הָעוֹלָמוֹת. אָמַר לוֹ: זְקַן זְקַן, וְהָרִי כְּמָה קְבָרִים לְחַנְּסִים, וְהָרִי אִם הַגּוּף

אָמַר לִיָּה סְבָא סְבָא, וְהָא כְּמָה קְבָרִין לְמַגְנָא, וְהָא אִם גּוּפָא אִתְאַבִּיד

נֶאֱבָד, עַל מַה תְּקוּם הַנֶּפֶשׁ לְתַחֲתֵי הַמַּתִּים? שֶׁהֲרֵי וְדָאֵי הַגּוּף נֶאֱבָד, וְנִתְבָּאָר שְׁנֵי מִשְׁנֵי עוֹלָמוֹת, וְהֲרֵי יָרַד לְנִשְׁיָהּ שְׁשֻׁם נִשְׁכַּח לְדוּרֵי דוֹרוֹת, אִם כֵּן, כַּמָּה קַבְרִים לְחַנּוּם?

אֲרָא וְדָאֵי שֶׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לֹא יִשְׁנֶה אֶת מַעֲשֵׂי יָדָיו, שְׁוֹדָאֵי הָעוֹלָם הַזֶּה וְהָעוֹלָם הַבָּא, שֶׁהֵם שְׁמַיִם וְאָרֶץ, הֵם שֶׁל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְעֲלֵיהֶם אָמַר דְּוֹר הַשְּׁמַיִם שְׁמַיִם לִיהוּ"ה, הָאָרֶץ - אֶתְהַלֵּךְ לְפָנֵי יְהוּ"ה בְּאַרְצוֹת הַחַיִּים, עֲלֵיהֶם נֶאֱמַר הָעוֹלָם הַזֶּה וְהָעוֹלָם הַבָּא בְּשֵׁם יְהוּ"ה. זֶהוּ שְׁכֵתוֹב יִשְׁמַחוּ הַשְּׁמַיִם וְתִגַּל הָאָרֶץ, מִתִּי? בְּזִמְנָא שְׁנֵי מִשְׁנֵי וְהָאָרֶץ, שֶׁל סַמְא"ל וְנַחֲשׁ, כִּי שְׁמַיִם כַּעֲשֵׂן נִמְלָחוּ וְהָאָרֶץ כַּפְגָּד תִּבְלָה, וְאַחַר שִׁימְחָה אוֹתָם וְיִשְׁמִיר אֶת אוֹתָם הַמְּמַנִּים שְׁעֲלֵיהֶם, מִיַּד יַחֲדָשׁ הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת הַשְּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ, שִׁימְחוּ בְּגִלְגֵּל הַמְּמַנִּים הַרְעִים הַלְלוּ. זֶהוּ שְׁכֵתוֹב כִּי כֹאֲשֶׁר הַשְּׁמַיִם הַחֲדָשִׁים וְהָאָרֶץ הַחֲדָשָׁה אֲשֶׁר אֲנִי עֹשֶׂה וְגוֹמֵר, וְהַכֹּל כְּדִי שְׁלֹא יִכְלוּ מַעֲשֵׂי יָדָיו, שֶׁהֵם הַנִּשְׁמוֹת וְהַגּוֹפּוֹת שְׁנֵי מִשְׁנֵי הָעוֹלָמוֹת, וְאֵלּוּ הַעֲשִׂירִים שְׁבַגְלוֹת, בְּגִלְגֵּל שֶׁהָעוֹלָם הַזֶּה הוּא שְׁלֵהֶם.

אֲבָל הַעֲנִיִּים שֶׁהֵם צְדִיקִים, הַטּוֹב שְׁלֵהֶם לְאוֹתָם הָעוֹלָמוֹת הַטּוֹבִים, שְׁבָהֶם נִבְרָאוּ שְׁתֵּי תוֹרוֹת, תּוֹרַת שְׁבַכְתָּב וְתּוֹרַת שְׁכַעַל פָּה, שְׁשֻׁכְרָם שֵׁם, וּבִשְׁבִיל שְׁלֵמֻטָּה שֶׁל אָרֶץ הַחַיִּים, שֵׁם הַגּוֹפּוֹת לְנִשְׁמוֹת קְדוּשׁוֹת שְׁנִבְרָאוּ בְּשֵׁם יְהוּ"ה, וְהַגּוּף שֶׁל מִשְׁה, שְׁנֵי מִשְׁה בּוֹ לֹא כְהִתָּה עֵינֹו וְלֹא נִס לִיחָה, מִשֵּׁם הָיָה, וּבִשְׁבִילֹו הוּא הָיָה מְבַקֵּשׁ רַחֲמִים שְׁלֹא יָמוּת וְיִצֵּא מִמֶּנּוּ, וְלֹא עַל הַגּוּף שֶׁל הָעוֹלָם הַזֶּה שְׁנִקְרָא

עַל מַה תְּקוּם נֶפֶשׁ לְתַחֲתֵי הַמַּתִּים, דְּהָא וְדָאֵי גּוּפָא אֲתַאֲבִיד, וְאֲתַמַּר דְּאֲתַאֲבִיד מִתְרִין עַלְמִין, וְהָא נְחִית לְנִשְׁיָהּ דְתַמָּן אֲתַנְשִׂי לְדָרֵי דְרִין, אִם כֵּן כַּמָּה קַבְרִין לְמַגְנָא.

אֲרָא וְדָאֵי קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא לֹא יִשְׁנֵי עוֹבְדֵי יְדוּי, דְּוֹדָאֵי עַלְמָא דִּין וְעַלְמָא דְאֲתִי דְאִינוּן שְׁמַיָּא וְאַרְעָא דְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא אִינוּן, וְעַלְיָהּוּ אָמַר דְּוֹד (תהלים קטו טז) הַשְּׁמַיִם שְׁמַיִם לִיהוּ"ה, אַרְעָא אֶתְהַלֵּךְ לְפָנֵי יְהוּ"ה בְּאַרְצוֹת הַחַיִּים (שם קטו טז), עַלְיָהּוּ אֲתַמַּר עַלְמָא דִּין וְעַלְמָא דְאֲתִי בְשֵׁם דְּיְהוּ"ה, הַדָּא הוּא דְכֵתִיב (שם צו יא) יִשְׁמַחוּ הַשְּׁמַיִם וְתִגַּל הָאָרֶץ, אִימְתִי בְּזִמְנָא דְאֲתַמַּר לְגַבֵּי שְׁמַיִם וְהָאָרֶץ דְסַמְא"ל וְנַחֲשׁ, כִּי שְׁמַיִם כַּעֲשֵׂן נִמְלָחוּ וְהָאָרֶץ כַּפְגָּד תִּבְלָה (ישעיה נא ו), וְלִכְתָּר דִּימְחִי לֹון וְיִשְׁעִי לְאֵלִין מִמֶּנּוּ דְעַלְיָהּוּ, מִיַּד יַחֲדָשׁ לֹון קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא לְשְׁמַיָּא וְאַרְעָא, דִּיתַמְחוּן בְּגִין אֵלִין מִמֶּנּוּ בִישִׁין, הַדָּא הוּא דְכֵתִיב (שם סו כב) כִּי כֹאֲשֶׁר הַשְּׁמַיִם הַחֲדָשִׁים וְהָאָרֶץ הַחֲדָשָׁה אֲשֶׁר אֲנִי עֹשֶׂה וְגוֹמֵר, וְכֹלָא בְּגִין דְלֹא יִשְׁתַּצוּן עוֹבְדֵי יְדוּי, דְאִינוּן נִשְׁמַתִּין וְגוֹפִין דְאֲתַאֲבִידוּ מִתְרִין עַלְמִין, וְאֵלִין עֲתִירִין דְבְּגִלוּתָא, בְּגִין דְהָאֵי עַלְמָא אִיהוּ דְלַהוּן.

אֲבָל מִסְפְּנֵי דְאִינוּן צְדִיקָא, טוֹבָא דְלַהוּן לְאִינוּן עַלְמִין טְבִין, דִּי בַהוּן אֲתַבְרִיאוּ תְרֵי תוֹרוֹת אוֹרִייתָא דְבְּכֵתָב וְאוֹרִייתָא דְבַעַל פֶּה, דְאֲגָרָא דְלַהוּן תַּמָּן וּבְגִין דְלִתְתָא דְאָרֶץ הַחַיִּים, תַּמָּן גּוֹפִין לְנִשְׁמַתִּין קְדִישִׁין דְאֲתַבְרִיאוּ בְשֵׁם דְּיְהוּ"ה, וְגוֹפָא דְמִשְׁה דְאֲתַמַּר בִּיהַ (דברים לד ז) לֹא כְהִתָּה עֵינֹו וְלֹא נִס לִיחָה מִתַּמָּן הָיָה, וּבְגִינֵיהּ הָיָה אִיהוּ בְעָא רַחֲמֵי דְלֹא יָמוּת וְיִפּוּק מִנֵּיהּ, וְלֹא עַל גּוֹפָא

אָצְלוּ סַנְדָּל, שְׁעָלִיו נֹאמֵר לוֹ שֶׁל
נְעֻלֶיךָ מֵעַל רַגְלֶיךָ.

וְאַדָּם וְחַיִּיתוֹ וּבְהֵמֹת וְעוֹפּוֹת שֶׁל
שָׁם הֵם מַעֲשֵׂי בְּרֵאשִׁית, וְהֵם
בְּדַמּוֹת עֲלִיּוֹן שֶׁל אֵלֶּה שֶׁנֹּאמֵר
בָּהֶם בְּמִרְכָּבָה וּדְמוֹת פְּנִיָּהֶם פְּנֵי
אָדָם וְגוֹמֵר, שֶׁהֵם בְּהֵמֹת
עֲלִיּוֹנוֹת, עֲלֵיהֶן נֹאמֵר יַעֲשֶׂה
לְמַחֲכָה לוֹ, וְשֵׁם עֵץ הַחַיִּים, שְׁמִי
שְׂאוּכַל מִמֶּנּוּ נֹאמֵר בּוֹ וְאָכַל וְחַי
לְעוֹלָם.

וְשֵׁם פְּסָאוֹת שֶׁל זָהָב וְכֶסֶף
וְאַבְנֵי יָקָרוֹת, וּמִטּוֹת שֶׁל זָהָב
וְכֶסֶף, וּרְמ"ח מִצְוֹת שְׂצוּיָה אוֹתָן
מִשֶּׁה לְיִשְׂרָאֵל בְּעוֹלָם הַזֶּה, לְטַהֵר
אֶת מַאֲתִים אַרְבָּעִים וּשְׁמוֹנֶה
אֵיבָרִים שֶׁל אוֹתוֹ הַגּוֹף, וְהַגּוֹף
שֶׁל הָעוֹלָם הַשֶּׁפֶל הַזֶּה הוּא סַנְדָּל
לְנִשְׁמָה, שְׁמַתְטַנֵּף (וּמַחֲטַנֵּפֵת)
בְּזַהֲמַת הָעוֹלָם הַזֶּה. הָרִי פֶּאֶן
שְׁלֵשִׁים וְאַחַת פְּעֻמִּים שֶׁהַתְּפֹרֶשׁ
בְּרֵאשִׁית, וְעֶשֶׂר אַמִּירוֹת,
וּשְׁלִשִׁים וּשְׁנַיִם שְׁבִילִים, הָרִי
שְׁבַעִים וּשְׁתַּיִם, וְצָרִיךְ לְפָרֵשׁ
אוֹתָם. פֶּתַח וְאֵמֵר בְּרֵאשִׁית.

תקון שְׁלֵשִׁים וּשְׁנַיִם

בְּרֵאשִׁית, הַמֹּאמֵר הַרְאֵשׁוֹן לְכָל,
וְהוּא כּוֹלֵל שְׁנֵי דְבוּרִים, אֲנֹכִי וְלֹא
יְהִי לְךָ, שֶׁנֹּאמְרוּ בְּדְבוּר אֶחָד,
וּשְׁנֵיהֶם רְמוּזִים בְּמִלַּת בְּרֵאשִׁית,
בְּגִלְל זֶה בְּרֵאשִׁית, א"ב רְשִׁית,
א"ב א' אֲנֹכִי ב' לֹא יְהִי לְךָ,
וְהַפֶּל בְּאוֹת אֶחָד ב', וְהִיא ב'
מִבְּרֵאשִׁית.

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר: וְכִי מִי שֵׁישׁ
לוֹ עֶבֶד וְהוֹצִיא אוֹתוֹ לַחֲרוֹת
מִשְׁעַבְדּוֹ, יֵשׁ לְרַבּוֹנוֹ לְשַׁבַּח אֶת
עֲצָמוֹ בְּהוֹצָאָה לַחֲרוֹת שֶׁל עֶבְדּוֹ?
וְכִי הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂאֵמֵר
לְאַבְרָהָם כִּי גֵר יְהִי זֶרְעֶךָ וְכוּ',
יֵשׁ לְשַׁבַּח עֲצָמוֹ כְּמָה פְּעֻמִּים
אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם?
אָמַר לוֹ רַבִּי שְׁמַעוֹן: וְדַאי כֶּף

דְּהָאֵי עֲלָמָא דְאַתְקָרִי סַנְדָּל לְגַבִּיָּה, דְעָלִיָּה
אֶתְמַר לִיָּה (שְׁמוֹת ג' ה) שֶׁל נְעֻלֶיךָ מֵעַל רַגְלֶיךָ.

וְאַדָּם וְחַיִּוֹן וּבְעִירָן וְעוֹפִיִן דְתַמָּן אֵינוֹן
עוֹבְדָא דְבְּרֵאשִׁית, וְאֵינוֹן בְּדִיוֹקְנָא
עֲלָאָה דְאַלִּין דְאַתְמַר בְּהוֹן בְּמִרְכָּבָתָא (יַחֲזַקְאֵל א'
וּדְמוֹת פְּנִיָּהֶם פְּנֵי אָדָם וְגוֹמֵר, דְאֵינוֹן בְּעִירָן
עֲלָאִין עֲלֵיָּהוּ אֶתְמַר (יִשְׁעִיָּה סד ג) יַעֲשֶׂה לְמַחֲכָה
לוֹ, וְתַמָּן עֵץ חַיִּים דְמָאֵן דְאַכִּיל מִנִּיָּה אֶתְמַר
בִּיָּה (בְּרֵאשִׁית ג' יב) וְאָכַל וְחַי לְעוֹלָם.

וְתַמָּן פְּרִסְיִין דִּי דְהֶבֶא וְכֶסֶף אֶתְמַר וְאֶבְנֵי יַקִּירִין,
וְעֶרְשִׁין דְכֶסֶף וְדְהֶבֶא, וְרְמ"ח פְּקוּדִין
דְמַנִּי לוֹן מִשֶּׁה לְיִשְׂרָאֵל בְּהָאֵי עֲלָמָא, לְדַכְּאָה
רְמ"ח אֵבָרִים דְהֵהוּא גּוֹפָא, וְגוֹפָא דְהָאֵי
עֲלָמָא שְׁפֵלָא אִיהוּ סַנְדָּל לְנִשְׁמַתָּא, דְאַתְטַנֵּף
(נ"א וְאַתְמַנֵּפֵת) בְּזוּהֶמָא דְהָאֵי עֲלָמָא. הָא הֶכָא
תְּלַתִּין וְחַד זְמַנִּין דְאַתְפָּרֵשׁ בְּרֵאשִׁית, וְעֶשֶׂר
אֵמִירָן וְתְּלַתִּין וְתַרִּין שְׁבִילִין הָא שְׁבַעִין וְתַרִּין,
וְצָרִיךְ לְפָרֵשׁא לוֹן. פֶּתַח וְאֵמֵר בְּרֵאשִׁית.

תקונא תְּלַתִּין וְתַרִּין

בְּרֵאשִׁית מֹאמֵר קְדַמָּה לְכָלָא, וְאִיהוּ כְּלִיל
תְּרִין דְבוּרִין אֲנֹכִי וְלֹא יְהִיָּה
לְךָ (שְׁמוֹת כ' ב) דְאַתְמַרוּ בְּדְבוּרָא חֲדָא, וְתַרְוִיָּהוּ
אֵינוֹן רְמִיזוֹן בְּמִלַּת בְּרֵאשִׁית, בְּגִין דְא
בְּרֵאשִׁית א"ב רְשִׁית, א"ב א' אֲנֹכִי ב' לֹא
יְהִיָּה לְךָ, וְכָלָא בְּאֵת אֶחָד ב', וְאִיהִי ב'
מִבְּרֵאשִׁית.

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, וְכִי מָאֵן דְאִית לִיָּה עֶבְדָּא
וְאַפִּיק לִיָּה לְחִירוֹ מִשְׁעַבְדִּיָּה, אִית לִיָּה
לְרַבּוֹנִיָּה לְשַׁבַּחָא גְרַמִּיָּה בְּמִפְקָנוּתָא לְחִירוֹ
לְעַבְדִּיָּה, וְכִי קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא דְאָמַר
לְאַבְרָהָם (בְּרֵאשִׁית טו יג) כִּי גֵר יְהִי זֶרְעֶךָ וְכוּ' אִית
לְשַׁבַּחָא גְרַמִּיָּה כְּמָה (דף עו ע"ב) זְמַנִּין אֲשֶׁר
הוֹצֵאתִיךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם (שְׁמוֹת כ' ג), אָמַר לִיָּה רַבִּי

הוא, אָבֵל פֶּאֶן לֹא מִשְׁפַּח הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת עֲצֻמוֹ שֶׁהוֹצִיא אוֹתָם מִן הַגְּלוּת, אֶלֶּא חֲמִשִּׁים פַּעַם הַזְּכִיר בַּתּוֹרָה יְצִיאַת מִצְרַיִם, לְהוֹדִיעַ הַדְּרָגָה שֶׁהוֹצִיאָה אוֹתָם, שֶׁהִיא הַיּוֹבֵל, שֶׁנֶּאֱמַר בָּהּ יוֹבֵל הִיא שְׁנַת הַחֲמִשִּׁים שָׁנָה, וְהֵם חֲמִשִּׁים שְׁעָרֵי בֵּינָה שֶׁנִּמְסְרוּ לְמִשָּׁה בְּסִינַי, פָּרַט לְאַחַד שְׁלֹא נִמְסַר לוֹ, וְלָכֵן הַזְּכִיר חֲמִשִּׁים פַּעַם בַּתּוֹרָה יְצִיאַת מִצְרַיִם. אָמַר, הָרִי וְדַאי הַתִּישְׁבָּה דַעְתִּי.

מִי זֶה אֱלֹהִים אַחֲרֵים? אֵלֹו הַמְּמַנִּים שֶׁל שְׁבַעִים אַמּוֹת, וְסַמָּא"ל וְנַח"ש הָרִי שְׁבַעִים וּשְׁנַיִם, בְּגַלְל זֶה נִתֵּן הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא תּוֹרָה מִמֶּיֶן, שֶׁהוּא חֶסֶד, וּמִשְׁמָאל שֶׁהוּא גְבוּרָה, שְׁלִישׁ בָּהּ שְׁבַעִים פָּנִים לְהַנְצִל מִשְׁבַּעִים אַמּוֹת, וְהַתּוֹרָה נִתְּנָה מִמֶּיֶם וְאֵשׁ, שֶׁהֵם שְׁנַיִם, לְהַצִּיל אֶת יִשְׂרָאֵל מִסַּמָּא"ל וְנַחֲשׁ, שֶׁהֵם מִמֶּיֶם וְאֵשׁ, וּבְגַלְלֵם נֶאֱמַר לֹא יִהְיֶה לָּךְ אֱלֹהִים אַחֲרֵים עַל פָּנָי, וּכְנַגְד שְׁבַעִים אַמּוֹת שְׁבַעִים נֶפֶשׁ, וּמִי שְׁעוֹבֵר עַל שְׁבַעִים פָּנִים שֶׁל הַתּוֹרָה, שֶׁנֶּאֱמַר לֹא יִהְיֶה לָּךְ אֱלֹהִים אַחֲרֵים עַל פָּנָי, שׁוֹלְטִים שְׁבַעִים מְמַנִּים וְאַמּוֹת שֶׁל יֵצֵר הָרַע עַל שְׁבַעִים נֶפֶשׁ.

וְכַמּוֹה גְּלוּלִים יָבֹאוּ לְאַדָּם עַל הַחֲטָאִים הַלְלוֹ, וְאִם לֹא חוֹזֵר הָאָדָם בְּתַשׁוּבָה בְּגְלוּלִים הַלְלוֹ, אוֹתוֹ הַגּוֹפֵר יוֹרֵד לְאַבְדּוֹן, הַגְּלוּל הָרֵאשׁוֹן נִצְבָּע נִצְבָּע לְכֹן, וְרוֹכֵב הַנֶּפֶשׁ עַל סוּס לְכֹן שֶׁהִיא הַגּוֹפֵר, וְאִם חוֹזֵר בְּתַשׁוּבָה, נֶאֱמַר בּוֹ אִם יִהְיֶה חֲטָאִיכֶם כְּשָׁנִים כְּשָׁלֹשׁ יָלְפִינוּ, וְאִם לֹא, יָבֹא בְּגְלוּל שְׁנִי, וְרוֹכֵב עַל סוּס אָדָם, וְאִם חוֹזֵר בְּתַשׁוּבָה נֶאֱמַר עַל חֲטָאוֹ אִם יֵאָדִימוּ כְּתוֹלַע כְּצִמְרָן יִהְיוּ, וְאִם לֹא, חוֹזֵר וּמִתְגַּלְגַּל

שְׁמַעוֹן הָכִי הוּא וְדַאי, אָבֵל הָכֹא לֹא מִשְׁפַּח קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא גְּרַמִּיָּה דְאַפִּיק לֹוֹן מִן גְּלוּתָא, אֶלֶּא חֲמִשִּׁין זְמַנִּין אַדְפִּיר בְּאוּרִייתָא יְצִיאַת מִצְרַיִם, לְאַשְׁתְּמוּדְעָא בְּדַרְגָּא דְאַפִּיק לֹוֹן דְאִיהוּ יוֹבֵלָא, דְאַתְמַר בֵּיהּ (וַיִּקְרָא כֹה יֵא) יוֹבֵל הִיא שְׁנַת הַחֲמִשִּׁים שָׁנָה, וְאִינוּן חֲמִשִּׁין תַּרְעִין דְּבֵינָה דְאַתְמַסְרוּ לְמִשָּׁה בְּסִינַי בַּר חַד דְּלֹא אַתְמַסַּר לִיהּ, וּבְגִין דָּא אַדְפִּיר חֲמִשִּׁין זְמַנִּין בְּאוּרִייתָא יְצִיאַת מִצְרַיִם. אָמַר הָא וְדַאי אַתִּישְׁב דַּעְתִּאי.

מִאֵן אֱלֹהִים אַחֲרֵים, אֵלִין מְמַנִּין דְּשַׁבְּעִין אוּמִין, וְסַמָּא"ל וְנַח"ש הָא ע"ב, בְּגִין דָּא יְהִיב קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא אוּרִייתָא מִימִינָא דְאִיהוּ חֶסֶד וּמִשְׁמָאלָא דְאִיהוּ גְבוּרָה, דְאִית בָּהּ שְׁבַעִין אַנְפִּין לְשַׁזְבָּא מִשְׁבַּעִין אוּמִין, וְאוּרִייתָא אַתִּייהִיבַת מִמֶּיָּא וְאַשָּׁא דְאִינוּן תַּרִּין, לְשַׁזְבָּא לְיִשְׂרָאֵל מִסַּמָּא"ל וְנַחֲשׁ דְאִינוּן מִמֶּיָּא וְאַשָּׁא, וּבְגִינֵיהּ אַתְמַר (שְׁמוֹת כ ג) לֹא יִהְיֶה לָּךְ אֱלֹהִים אַחֲרֵים עַל פָּנָי, וְלִקְבֹּל שְׁבַעִין אוּמִין שְׁבַעִין נֶפֶשׁ, וּמִאֵן דְּעֵבֵר עַל שְׁבַעִין אַנְפִּין דְּאוּרִייתָא דְאַתְמַר לֹא יִהְיֶה לָּךְ אֱלֹהִים אַחֲרֵים עַל פָּנָי, שְׁלֹטִין שְׁבַעִין מְמַנִּין וְאוּמִין דִּיֵּצֵר הָרַע עַל שְׁבַעִין נֶפֶשׁ.

וְכַמּוֹה גְּלוּלִין יִתּוּן לְבַר נֶשׁ עַל חוֹבִין אֵלִין, וְאִם לֹא חוֹזֵר בַּר נֶשׁ בְּתִיּוּבְתָא בְּאֵלִין גְּלוּלִין, הֵהוּא גּוּפָא נְחִית בְּאַבְדּוֹן, גְּלוּלָא קְדַמָּא אַצְטַבַּע בְּגוּוֹן תּוּר, וְרָכִיב נֶפֶשָּׁא בְּסוּסִיא חוּרָא דְאִיהוּ גּוּפָא, אִם חוֹזֵר בְּתִיּוּבְתָא אַתְמַר בֵּיהּ (יִשְׁעִיָּה א יח) אִם יִהְיוּ חֲטָאִיכֶם כְּשָׁנִים כְּשָׁלֹשׁ יָלְפִינוּ, וְאִם לֹא יִתִּי בְּגְלוּלָא תַנְיִנָּא, וְרָכִיב בְּסוּסִיא סוּמָקָא, וְאִם חוֹזֵר בְּתִיּוּבְתָא אַתְמַר בְּחוּבָא דִּילֵיהּ (עו) אִם יֵאָדִימוּ כְּתוֹלַע כְּצִמְרָן יִהְיוּ, וְאִם לֹא, אַתְחַזֵּר אַתְגַּלְגַּל בְּגְלוּלָא

בגלגול שלישי, ורוכב על סוס ירק, וזה הגוף.

והם מזל אריה, מזל שור, מזל נשר, שעליהם נאמר הן כל אלה יפעל א"ל פעמים שלש עם גבר, ואם שלש אלה לא יעשה לה, לנפש, בשלשה גלגולים, שעושה לה שאר פסות ועונה, ויצאה חנם אין פסוף, ועל שלשה פשעי ישראל ועל ארבעה לא אשיבנו (עמוס ב א), ועל ארבעה דאיהו מזל אדם לא אשיבנו, דלא יקלקלו אותו.

אבר לצדיקים, ועשה חסד לאלפים, אלפים ודאי, שלשה גלגולים בהם הוא מרויח שלשת אלפים, שהם עולמות של פסופים, ולמי? לאהביו ולשמרי מצותיו. לרשעים שהם לא יחזרו בתשובה בשלשת הגלגולים הללו, נאמר בהם והאבדתי את הנפש ההיא מקרב עמה. אמר: רבי, אם פן אני יורד, אלא שבע ארצות הן, ועולים לשבעים פנגד שבעים נפש, ושבע ארצות הן: ארץ, אדמה, ארקא, גיא, ציה, נשיה, תבל, והם שבעה מדורי גיהנם. אותה נפש שלא חזרה בתשובה בשלשת אלה, מוריד אותה הקדוש ברוך הוא למדורי גיהנם הללו, ושם נשפחת לדורי דורות.

ואם הוא צדיק, נאמר בו כי שבע פול צדיק וקם. אמר לו רבי אלעזר: ואם הוא צדיק, למה ירד לשם? אלא פדי להוציא משם כל נפש ונפש שהרהרו תשובה ומתו בקצור שנים, והוא טורח בשבילו, והו מאמר ראשון שהוא בראשית.

תקון שלשים וששה

בראשית, זו מצוה ראשונה, שנרמזה בשלשים ושנים שבילים, שהם שלשים ושנים

תליתאה, ורכיב בסוסיא ירוקא ודא גופא. ואינון מזל אריה מזל שור מזל נשר, דעלייהו אתמר (איוב לג כט) הן כל אלה יפעל א"ל פעמים שלש עם גבר, ואם שלש אלה לא יעשה לה (שמות כא יא) לנפשא בתלת גלגולין, דעביד לה שאר פסות ועונה, ויצאה חנם אין פסוף (שם), ועל שלשה פשעי ישראל ועל ארבעה לא אשיבנו (עמוס ב א), ועל ארבעה דאיהו מזל אדם לא אשיבנו, דלא יקלקלו ליה.

אבר לצדיקיא ועשה חסד לאלפים (שמות כ ה), אלפים ודאי, תלת גלגולין בהון איהו רוח תלת אלפין דאינון עלמין דכסופין, ולמאן לאהביו ולשמרי מצותיו (שם) לחייביא דאינהו לא יחזרון בתיובתא בתלת גלגולין אלין, אתמר בהון (ויקרא כג לא) והאבדתי את הנפש ההיא מקרב עמה, אמר רבי אם פן אנה נחית, אלא שבע ארעין אינון, וסלקין לשבעין לקבל שבעים נפש, ושבע ארעין אינון ארץ אדמה ארקא גיא ציה נשיה תבל, ואינון שבע מדורין דגיהנם, ההיא נפשא דלא חזרה בתיובתא באלין תלת, נחית לה קודשא בריה הוא במדורין דגיהנם אלין, ותמן אתנשי לדרי דרין.

ואם הוא צדיק אתמר ביה (משלי כד טז) כי שבע יפול צדיק וקם, אמר ליה רבי אלעזר, ואם הוא צדיק אמאי נחית תמן, אלא בגין לאפקא מתמן כל נפשא ונפשא מאלין דהרהרו בתיובתא ומתו בקצרות שנין, ואיהו טרח בגיניה, דא איהו מאמר קדמא דאיהו בראשית.

תקונא תלתין ותלת

בראשית דא פקודא קדמא, דאתרמיז

בל"ב שבילין, דאינון ל"ב אלהי"ם דעובדא
 דבראשית, כ"ב אתוון ועשר אמירן דאתפלילן
 בהו, תקינא קדמא יראה, ועלה אתמר (תהלים
 קיא) ראשית חכמה יראת יהו"ה, דאית דחילו
 ואית דחילו, (דף טו ע"א) יראת יהו"ה דא
 שכינתא מלכות קדישא, יראה רעה דא רצועה
 לאלקאה לחייביא, ומאי ניהו סם המות
 דסמא"ל, נוקבא דיליה, יראת יהו"ה איהי
 אגרא למאן דנטיר פקודין דלא תעשה, יראה
 רעה איהי רצועה לאלקאה למאן דאעבר
 עלייהו.

אלהי"ם של מעשה בראשית,
 עשרים ושנים אותיות ועשר
 אמירות שנקללו בהם. התקון
 הראשון יראה, ועליה נאמר
 ראשית חכמה יראת יהו"ה, שיש
 יראה ויש יראה. יראת יהו"ה זו
 השכינה, המלכות הקדושה,
 יראה רעה זו רצועה להלקות את
 הרשעים, ומי הוא? סם המות
 של סמא"ל, הנקבה שלו, יראת
 יהו"ה היא שזכר למי ששומר
 מצוות לא תעשה, יראה רעה היא
 רצועה להלקות את מי שעובר
 עליהן.

קם רבי שמעון ואמר אלעזר ברי, אית מאן
 דדחיל לקודשא בריה הוא בגין דייחון
 בנוי ויסגי עותריה בהאי עלמא, ואי חסר
 מהאי לא דחיל ליה, האי לא שוי ליה יראת
 יהו"ה לעקרא, אבל מאן דדחיל לקודשא
 בריה הוא בין בטיבו בין בעאקו, הא דא שוי
 יראת יהו"ה ביה לעקרא, דתלת דרגין אינון
 דיראה, אית יראה בין בטיבו בין בעאקו, ואית
 יראה דדחיל לקודשא בריה הוא בטיבו ולא
 בעאקו, ואית יראה דלא עליה לעקרא
 בין לטיבו בין לעאקו, צדיק גמור שוי לה
 עליה לעקרא בין לטיבו בין לדינא, בינוני
 שוי ליה עליה לטיבו ולא לדינא, רשע גמור
 לא שוי ליה עקרא לא בטיבו ולא בדינא.

קם רבי שמעון ואמר:
 בני, יש מי שירא מהקדוש ברוך
 הוא כדי שייחיו את בניו ויגדל
 עשרו בעולם הזה, ואם חסר
 מזה, אינו ירא ממנו, זה לא שם
 לו את יראת יהו"ה לעקר, אבל
 מי שירא את הקדוש ברוך הוא
 בין בטוב בין בצרה, זהו מי ששם
 את יראת יהו"ה בו לעקר, ששלש
 דרגות הן של יראה, יש יראה בין
 בטוב בין בצרה, ויש יראה שירא
 את הקדוש ברוך הוא בטוב ולא
 בצרה, ויש יראה שלא שם אותה
 עליו לעקר, בין לטוב בין לצרה.
 צדיק גמור שם אותה עליו לעקר
 בין לטוב בין לדין, הבינוני שם
 אותה עליו לטוב ולא לדין,
 הרשע הגמור לא שם אותה עקר,
 לא בטוב ולא בדין.

ושכינתא אמאי אתקריאת יראה, דהא
 היא מסטרא דעמודא דאמצעיתא
 אתנטילת, אלא כמה דעמודא דאמצעיתא
 נטיל מרחמי ודינא דאינון ימינא ושמאלא,
 הכי איהי נטלא מתרוייהו, מסטרא
 דשמאלא דא אתקריאת יראה פחד יצחק,
 דמסטרא דימינא אהב"ה אתקרי, ודא
 פקודא תנינא דאתמר בה (ירמיה לא ב) ואהבת

ורכמה השכינה נקראת יראה?
 שהרי היא נטלה מצד העמוד
 האמצעי. אלא כמו שהעמוד
 האמצעי נוטל מרחמים ודין,
 שהם ימין ושמאל, כך היא
 נוטלת משניהם, מצד השמאל זו
 נקראת יראה, פחד יצחק, שמצד
 הימין נקרא אהב"ה, וזו המצוה
 השניה שנאמר בה ואהבת עולם
 אהבתיך על כן משכתיך חסד.
 ומצד שני הצדדים הללו נקרא

עולם אֶהְבֵּתִיךָ עַל פֶּן מְשַׁכְתִּיךָ חֶסֶד.
 וּמִתְרִין סִטְרִין אֵלֶיךָ אֲתִקְרִי עֲמוּדָא
 דְּאֲמַצְעִיתָא אֹרְה וְנֵר, וְשְׁכִינְתָא אֹרְה
 אַבּוּקָה, אֹרְה, לְיִהוּדִים הִיתָה אֹרְה (אסתר ה
 טו). אַבּוּקָה הָכִי אֹקְמוּהוּ מְאִרִי מִתְנִיתִין
 דְּצִדִּיקִים קְיִימִין קִמְי שְׁכִינְתָא פְּנֵר לְפָנֵי
 הָאֲבּוּקָה. מִסְטָרָא דִּימִינָא יְהו"ה, וּמִסְטָרָא
 דְּשְׁמָאֲלָא אֲדִנִּי דְתַמְּן דִּין, וּבְגִין דָּא בְּיוֹמָא
 קִדְמָאָה וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אֹר (בראשית א
 ג). בְּגִין דְּחִמְשׁ אֹר אֵינוֹן בְּיוֹמָא קִדְמָאָה,
 וְאֵינוֹן ה' עֲלָאָה וּמִתְפָּן נְהָרִין, י' בְּשְׁמָאֲלָא
 וְדָא נֵר, וְדָא ה"י מִן אֱלֹהִים ה' לִימִינָא י'
 לְשְׁמָאֲלָא, (ו' מְל"א מִתְרַוְוִיָּהוּ עֲמוּדָא דְּאֲמַצְעִיתָא, בֵּן י"ה,
 וְדָא אִיהוּ רִזָּא אֱלֹהִים מְל"א ה"י, דָּא בְּתִיבַת קִדְמָאָה. וְרוּזָא דְּמִלְכָה
 ה"א, אֱלֹהִים דָּא מְלִיאָ"ה בְּהַפּוּדָא אֲתוּוֹן, וְדָא ה' וְעִירָא, דְּאִיהִי
 מְלִיאָ מִתְלַת אֲתוּוֹן, וְאֲתַעֲבִידַת הַיּוֹ"ה, לְעִילָא אִיהוּ הַיּוֹ"ה, וּבְה
 מִתְחִילִין אֲתוּוֹן דְּאֹרְוִיתָא ה"ו וּלְבַתֵּר ט"י, וְאִנָּה אֲשַׁתְּכַח ה'
 בְּתַרְאָה, אֲלָא ד' תּוֹת לְמַהוּ ה', אֲלָא מֵאֵן גֵּרַם דְּפִרַח מִינָהּ ו'
 דְּאִיהוּ יֶרֶךְ דִּילָהּ, אֲלָא גִתְנִי שׁוּמְמָה כָּל הַיּוֹם דְּנָה (איכה א יג),
 דָּא הוּד דְּאִיהוּ יֶרֶךְ דִּילָהּ דְּאֲתַחֲזַרַת אִיהוּ דְּנָה בְּאֵלְפָ חֲמִשָּׁאָה,
 בְּגִין דְּפִרַח מְנִיָּה יֶרֶךְ, דְּעִלִּיָּה אֲתַמֵּר (בראשית לב כג) וְתַקַּע כַּף יֶרֶךְ
 יַעֲקֹב, אֲשַׁתְּמוּדַע דְּמִימִינָא קָא מִתְחַלַּת לְמִמְנֵי אֲת ד' עַד נִצַּח,
 וְהוּד אִיהוּ יֶרֶךְ שְׁלִימוּ דִּילָהּ, וְדָא אִיהוּ דְּאֲתַתְּיָהִיב לְמִשָּׁה, הָרָא
 הוּא דְּאֲתַמֵּר וְנָתַן הוּד לְמִשָּׁה).

תקונא תלתין וארבע

בְּרִאשִׁית, ב' נוֹקְבָא פְּתִיחָא לְקַבְּלָא מִימִינָא,
 לְהֵהוּא (נ"א מְהֵהוּא) דְּגַמִּיל חֶסֶד
 עֲמָה, וְאֲמַאי דָּאֵת י' עַל רִישִׁיָּה פְּגוּוֹנָא דָּא
 ג', וּבְגִין דָּא הַרְוּצָה לְהַחֲפִים יְדָרִים, אִם פֶּן
 אֲמַאי ג' אַחֲזוֹר לְב', אֲלָא רִזָּא דְּמִלְכָה וְאִישׁ
 אֲשֶׁר יִקַּח אֶת אֶחָתוֹ בֵּת אֲבִיו אוֹ בֵּת אִמּוֹ וְרָאָה
 אֶת עֵרְוַתָּהּ וְהִיא תִרְאֶה אֶת עֵרְוַתוֹ חֶסֶד הוּא,
 ב' הַחֲזִירָה פְּנִיָּה מֵא', ג' הַחֲזִירָה
 פְּנִיָּה מִב', ד' הַחֲזִירָה פְּנִיָּה מִג',
 ה' הַחֲזִירָה פְּנִיָּה מִד', כָּל
 הַאוֹתִיּוֹת הַחֲזִירוּ פְּנִיָּהֶן זֹו מִזֹּו,
 הוּא (ויקרא כ יז). ב' חֲזַרְתָּ אֲנִפּוּי מֵא', ג' אַחֲזַרְתָּ אֲנִפּוּי מִב', ד' חֲזַרְתָּ אֲנִפּוּי

הַעֲמוּד הָאֲמַצְעִי אֹר וְנֵר,
 וְהַשְׁכִּינָה אֹרְה, אַבּוּקָה. אֹרְה -
 לְיִהוּדִים הִיתָה אֹרְה, אַבּוּקָה -
 כֶּךָ פְּרָשׁוּהוּ בְּעִלֵי הַמִּשְׁנָה,
 שְׁצִדִּיקִים עוֹמְדִים לְפָנֵי הַשְׁכִּינָה
 כְּנֵר לְפָנֵי הָאֲבּוּקָה, מִצַּד הַיָּמִין
 יְהו"ה, וּמִצַּד הַשְּׂמָאל אֲדִנִּי,
 שְׁשֵׁם הַדִּין, וּמִשׁוּם זֶה בְּיוֹם
 הָרִאשׁוֹן וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אֹר,
 מִשׁוּם שְׁחַמְשָׁה אֹר הֵם בְּיוֹם
 הָרִאשׁוֹן, וְהֵם ה' הַעֲלִינוּנָה, וּמִשְׁשׁ
 מְאִירִים, י' בְּשְׂמָאל, וְזֶה נֵר, וְזֶה
 ה"י מִן אֱלֹהִים, ה' לְיָמִין י'
 לְשְׂמָאל, (ו' מְל"א מִשְׁנִיָּהֶם הַעֲמוּד הָאֲמַצְעִי,
 בֵּן י"ה וְהוּוֹ סוּד אֱלֹהִים מְל"א ה"י, זֹו כְּתוּבָה
 רִאשׁוֹנָה. וְסוּד הַדְּבָר - ה"א, אֱלֹהִים זֶה מְלִיאָ"ה
 בְּהַפּוּדָא אוֹתִיּוֹת, וְזֹו ה' וְעִירָה, שְׂהִיא מְלִיאָה
 מְשַׁלֵּשׁ אוֹתִיּוֹת, וְנַעֲשִׂית הַיּוֹ"ה, לְמַעַלָּה הוּא
 הַיּוֹ"ה, וּבְהָ מִתְחִילִים אוֹתִיּוֹת הַתּוֹרָה ה"ו וְאֲחֵר
 כֶּךָ ט"י, וְאִנָּה נִמְצָאָת 'א אַחֲרוּנָה? אֲלָא ד' הִיתָה
 לְהִיּוֹת ה', אֲלָא מִי גֵרַם שְׁפִרַח מִמְנָהּ ו' שְׂהוּא
 הַיֶּרֶךְ שְׁלָה? אֲלָא גִתְנִי שׁוּמְמָה כָּל הַיּוֹם דְּנָה,
 וְזֹו הוּד שְׂהוּא הַיֶּרֶךְ שְׁלָה, שְׂהוּא חוֹר דְּנָה בְּאֵלְפָ
 הַחֲמִישִׁי, מִשׁוּם שְׁפִרַח מִמְנָהּ יֶרֶךְ, שְׁעִלְיוֹ נֹאֲמֵר
 וְתַקַּע כַּף יֶרֶךְ יַעֲקֹב, נוֹדַע שְׁמִקְמִין מִתְחִילָה לְמַנּוֹת
 הַאוֹתִו ד' עַד נִצַּח, וְהוּד הוּא הַיֶּרֶךְ. הַשְּׁלֹמּוֹת שְׁלָה,
 וְזֹו שְׁנַתן לְמִשָּׁה, וְזֹו שְׁנֹאֲמֵר וְנָתַן הוּד לְמִשָּׁה).

תקון שלשים וארבעה

בְּרִאשִׁית, ב' נְקִבָּה פְּתוּחָה לְקַבְּלָא
 מִיָּמִין, לְאוֹתוֹ (מֵאוֹתוֹ) שְׁגוּמֵל עֲמָה
 חֶסֶד, וְלָמָּה? שְׂהָאוֹת י' עַל רִאשׁוֹ
 פְּמוֹ זֶה ג', וּמִשׁוּם זֶה הַרוּצָה
 לְהַחֲפִים יְדָרִים, אִם פֶּן, לְמָה ג'
 אַחֲזוֹר לְב'? אֲלָא סוּד הַדְּבָר -
 וְאִישׁ אֲשֶׁר יִקַּח אֶת אֶחָתוֹ בֵּת
 אֲבִיו אוֹ בֵּת אִמּוֹ וְרָאָה אֶת עֵרְוַתָּהּ
 וְהִיא תִרְאֶה אֶת עֵרְוַתוֹ חֶסֶד הוּא,
 ב' הַחֲזִירָה פְּנִיָּה מֵא', ג' הַחֲזִירָה
 פְּנִיָּה מִב', ד' הַחֲזִירָה פְּנִיָּה מִג',
 ה' הַחֲזִירָה פְּנִיָּה מִד', כָּל
 הַאוֹתִיּוֹת הַחֲזִירוּ פְּנִיָּהֶן זֹו מִזֹּו,

ב' חֲזַרְתָּ אֲנִפּוּי מֵא', ג' אַחֲזַרְתָּ אֲנִפּוּי מִב', ד' חֲזַרְתָּ אֲנִפּוּי

וְאִינּוּן פְּנִים בְּפָנִים, וְלָמָּה? אֵלֶּא
סוּד הַדְּבָר - וְרֵאִיתָ אֶת אַחֲרֵי וְכוּ',
וְלָמָּה מַחֲזִירוֹת פְּנִים זֶה מִזֶּה?
בְּשִׁבִיל הַעֲרִיּוֹת שֶׁהֵן פְּנִינָדָם, א'
פְּנִינָדָם אֲרוּר שֶׁהוּא עֲרוּהָ, וְעֲלִיו
נֶאֱמַר אֲרוּר שֶׁכָּב עִם אַחֲתוֹ,
שֶׁהַעֲרִיּוֹת הִלְלוּ, כֹּל אֶחָד שׁוֹכֵב
עִם אִמּוֹ וְעִם אַחֲתוֹ וְעִם בֵּיתוֹ,
וּמְחִזְרִים פְּנִים אֵלֵיהֶם, שְׂאִין
לָהֶם בֵּשֶׁת פְּנִים, אֲבָל הָאוֹתִיּוֹת
הַקְּדוּשׁוֹת מַחֲזִירוֹת פְּנִינָהן בְּבֵשֶׁת
בְּעֲנוּהָ, עֲרִיָּה תְּעוּרָה, וּבִגְלִילָה
נֶאֱמַר וְלִפְנֵי עוֹר לֹא תִתֵּן מִכְשׁוֹל,
עוֹר שֶׁהוּא עוֹר, וְסוּד הַדְּבָר -
עֲרוּם רָאָה רָעָה וְנִסְתָּר.

וְאַחַר כֵּן כְּשֶׁמִּתְפַּשְׁטִים מֵהֶם,
כֹּלָם מִתְיַחֲדִים וְלֹא יִתְבַּשְׁשׁוּ,
וּמִתְיַחֲדִים אָב עִם אָם, אָח עִם
אֲחֻתוֹ. כְּעֵת שֶׁעֲרוּהָ בִּינֵיהֶם, יֵשׁ
פְּרוּד בְּאוֹתִיּוֹת שֶׁהֵן יְהוּ"ה, זֶהוּ
שְׁכֵתוֹב כִּי הַמּוֹת יִפְרִיד (בֵּין אַחִים)
בִּינֵי וּבִינָהן. אַחַר שֶׁהַעֲרִיּוֹת
עוֹבְרוֹת מֵהֵן, יִהְיֶה יְהוּ"ה אֶחָד
וְשְׁמוֹ אֶחָד, וְהַסוּד שֶׁל אֶחָד - אָח
ד', הַעֲרוּהָ שֶׁל שְׁנֵיהֶם אַחַר. בְּזִמְנָן
שֶׁמִּסְתַּלֵּק הַקּוֹץ מִד' שֶׁל אֶחָד
נִשְׁאָר אַחַר, וְעֲלִיו נֶאֱמַר וְסוּד
אַחַר אֵל תִּגַּל.

תקון שְׁרֵשִׁים וְחִמְשָׁה

בְּרֵאשִׁית, בְּתִשְׂרִי נִבְרָא הָעוֹלָם,
חֶסֶד א' לְהִיּוֹת בְּרֵאשִׁית, זֶה אָדָם
שֶׁנִּבְרָא בְּתִשְׂרִי, וּמִשׁוּם שֶׁעֲתִידָה
הָאָרֶץ לְהִתְקַלֵּל בְּגִלְלוֹ, זֶהוּ
אֲרוּרָה הַאֲדָמָה בְּעִבּוּרָהּ. הַסְתַּלֵּק
מִן תִּשְׂרִי וּפְתַח בְּב' שֶׁהִיא בְּרָכָה
שֶׁתִּתְבַּרֵךְ הָאָרֶץ, וְלִהְיוֹת אוֹתָהּ
מִן הַקְּלָלָה, וְלֹא עוֹד, אֵלֶּא מִשׁוּם
שֶׁתִּשְׂרִי הוּא דִין, לֹא נִזְכָּר שֵׁם
בְּתִשְׂרִי, שֶׁלֹּא יִתְכַּן בּוֹ פַּעַם
אַחֲרָת. זֶהוּ שְׁכֵתוֹב גַּר יְהוּ"ה
נִשְׁמַת אָדָם.

אִיהוּ דִין, לֹא אֲדַבֵּר תִּמְנָן בְּתִשְׂרִי, דְּלֹא יִתְכַּן בֵּיהּ זִמְנָא אַחְרָא, הֲדָא הוּא
דְּכִתְיִב (מִשְׁלֵי כ כז) גַּר יְהוּ"ה נִשְׁמַת אָדָם. (כך מִצְאָתוֹ).

מַג', ה' חֲזַרְתָּ אֲנַפּוּי מַד', כֹּל אַתּוּן חֲזַרְיִן
אֲנַפּוּי (דף ע"ב) דָּא מִן דָּא, וְלֹא אִינּוּן אֲנַפּוּי
בְּאֲנַפּוּי, וְאַמַּאי אֵלֶּא רָזָא דְמִלָּה וְרֵאִיתָ אֶת אַחֲרֵי
וְכוּ' (שְׁמוֹת לג כג), וְאַמַּאי חֲזַרְיִן אֲנַפּוּי דָּא מִן דָּא,
בְּגִין עֲרִיִין דְּאִינּוּן לְקַבְּלֵיהוּ, א' לְקַבְּלֵיהּ אֲרוּר
דְּאִיהוּ עֲרוּהָ, וְעֲלִיהּ אֲתַמַּר (דְּבָרִים כז כב) אֲרוּר
שֶׁכָּב עִם אַחֲתוֹ, דְּאֵלִין עֲרִיִין כֹּל חַד שֶׁכִּיב עִם
אִמִּיהּ וְעִם אַחֲתֵיהּ וְעִם בְּרַתֵּיהּ, וְחֲזַרְיִן אֲנַפּוּי
לְגַבְיֵיהּ דְּלִית לוֹן בֵּשֶׁת פְּנִים, אֲבָל אַתּוּן
קְדִישִׁין חֲזַרְיִן אֲנַפּוּיֵיהּ בְּבֵשֶׁת בְּעֲנוּהָ, עֲרִיָּה
תְּעוּרָה, וּבִגְיֵנָה אֲתַמַּר (וִיקְרָא יט יד) וְלִפְנֵי עוֹר לֹא
תִתֵּן מִכְשׁוֹל, עוֹר דְּאִיהוּ עוֹר, וְרָזָא דְמִלָּה עֲרוּם
רָאָה רָעָה וְנִסְתָּר (מִשְׁלֵי כב ג).

וְלִבְתָּר דְּמִתְפַּשְׁטִין מִנֵּיהּ מִתְיַחֲדִין כְּלָהוּ
וְלֹא יִתְבַּשְׁשׁוּ, וּמִתְיַחֲדִין אָבָא עִם
אִמָּא, אָח עִם אַחֲתֵיהּ, כְּעַן דְּעֲרוּהָ בִּינֵיהּ
אִית פְּרוּדָא בְּאַתּוּן דְּאִינּוּן יְהוּ"ה, הֲדָא הוּא
דְּכִתְיִב (רוֹת א יז) כִּי הַמּוֹת יִפְרִיד (בֵּין אַחִים) בִּינֵי
וּבִינָהן, לְבָתָר דְּאֲתַעֲבַר עֲרִיּוֹת מִנֵּיהּ, יְהֵא
יְהוּ"ה אֶחָד וְשְׁמוֹ אֶחָד, וְרָזָא דְּאֶחָד אָח ד',
עֲרוּהָ דְתַרְוֵיהּ אַחַר, בְּזִמְנָא דְּאִסְתַּלֵּק קוֹצָא
מִן ד' מִן אֶחָד אֲשַׁתָּא אַחַר, וְעֲלִיהּ
אֲתַמַּר (מִשְׁלֵי כה ט) וְסוּד אַחַר אֵל תִּגַּל.

תקוּנָא תִּלְתִּין וְחִמְשָׁא

בְּרֵאשִׁית, בְּתִשְׂרִי אֲתַבְּרִי עֲלָמָא, חֶסֶד א'
לְמַהוּי בְּרֵאשִׁית, דָּא אָדָם דְּאֲתַבְּרִי
בְּתִשְׂרִי, וּבְגִין דְּעֲתִידָה אֲרַעָא לְאַתְלִטִּיא
בְּגִינֵיהּ, דָּא הוּא אֲרוּרָה הַאֲדָמָה
בְּעִבּוּרָהּ (בְּרֵאשִׁית ג יז), אִסְתַּלֵּק מִן תִּשְׂרִי, וּפְתַח
בְּב' דְּאִיהִי בְּרָכָה לְאַתְבְּרָכָא אֲרַעָא, וְלֹא אִפְקָא
לָהּ מִן לְוִטִּיא, וְלֹא עוֹד אֵלֶּא בְּגִין דְּתִשְׂרִי
אִיהוּ דִין, לֹא אֲדַבֵּר תִּמְנָן בְּתִשְׂרִי, דְּלֹא יִתְכַּן בֵּיהּ זִמְנָא אַחְרָא, הֲדָא הוּא
דְּכִתְיִב (מִשְׁלֵי כ כז) גַּר יְהוּ"ה נִשְׁמַת אָדָם. (כך מִצְאָתוֹ).

תקונא תלתין ושתא

תקון שדשים ושתא

בראשית, דאיהו שבת בראשית, דהא שבע שבתות אינון, ולכל חד אית ליה שית ימי המעשה, וכל יומא דקודשא בריהו הוא אלה שנים, דהא הוא דכתיב (תהלים צד) כי אלה שנים בעיניך וכו', ושבת בראשית שית יומין דיליה אינון שני אלפים תהו, שני אלפים תורה, שני אלפים ימות המשיח.

שני אלפים תהו והארץ היתה תהו, שני אלפים תורה ורוח אלהיים מרחפת על פני המים (בראשית א ב), ולית מים אלא אורייתא, פני המים תרין אנפין דילה, דאינון מצות עשה ומצות לא תעשה, חוור וסומק, ימינא ושמאלא, ואלין אינון שני אלפים תורה, שני אלפים ימות המשיח, ויאמר אלהיים יהי אור ויהי אור (שם ג), עלייהו אתמר (ישעיה כד טו) על פן באורים כפדו יהוה, על פן ודאי דאתמר ביה ויהי כ"ן, ואינון שבעין, ועל תרין מאורות אלין אתמר דו פרצופין דכר ונוקבא, יהי אור דא פסח, אור לארבעה עשר, ויהי אור ראש השנה, דאתמר ביה ויהי היום, הכא ויהי והתם ויהי, ובכל אתר ויהי לישנא דצערא.

בראשית, שהוא שבת בראשית, שתי שבע שבתות הן, ולכל אחת יש לו ששה ימי המעשה, וכל יום של הקדוש ברוך הוא הוא אלה שנים, זהו שפתיב פי אלה שנים בעיניך וכו'. ושבת בראשית ששת הימים שלו הם שני אלפים תהו, שני אלפים תורה, שני אלפים ימות המשיח. שני אלפים תהו - והארץ היתה תהו, שני אלפים תורה - ורוח אלהיים מרחפת על פני המים, ואין מים אלא תורה, פני המים - שני הפנים שלה, שהן מצוות עשה ומצוות לא תעשה, לבן ואדם, זמין ושמאל, ואלה הם שני אלפים תורה, שני אלפים ימות המשיח. ויאמר אלהיים יהי אור ויהי אור, עליהם נאמר על פן באורים כפדו יהוה, על פן ודאי, שנאמר בו ויהי כ"ן, והם שבעים, ועל שני המאורות הללו נאמר דו פרצופים זכר ונקבה. יהי אור - זה פסח, אור לארבעה עשר, ויהי אור - ראש השנה, שנאמר בו ויהי היום, כאן ויהי ושם ויהי, ובכל מקום ויהי לשון צער.

שבת בראשית נקודה בחלל דילה, (דאיהי שבת בריח), י' שבת חלל, חלל למאן, לההיא נקודה, מחלליה מות יומת (שמות לא יד), למאן דעאל נוכראה בחלל דילה, דאיהי רשות הרבים יין נסוף זונה, ובגין דא הכא צריך דחילו, ודא איהו בראשית יר"א שפ"ת, דהא הוא דכתיב (ויקרא יט ג) איש אמו ואביו תיראו ואת שבתותי תשמורו, ומאן דעאל רשו נוכראה בחלל (דף עח ע"א) דילה, דאיהי רשות הרבים יין נסוף זונה, עליה אתמר (במדבר יט יג) את מקדש יהוה טמא ונכרתה וכו', והאי נקודה

שבת בראשית נקודה בחלל שלה, (שהיא שבת בריח), י' שבת חלל, חלל את מי? את אותה נקודה, מחלליה מות יומת, למי שמכניס נכריה בחלל שלה, שהיא רשות הרבים, יין נסוף זונה, ומשום זה כאן צריך יראה, וזהו בראשית יר"א שפ"ת. זהו שפתיב איש אמו ואביו תיראו ואת שבתותי תשמורו, ומי שמכניס רשות נכריה בחלל שלה, שהיא רשות הרבים, יין נסוף זונה, עליו נאמר את מקדש יהוה טמא ונכרתה וכו', והנקודה הזו היא אות של שבת,

אות של ימים טובים, אות של תפלין, אות של ברית מילה, עטרת הברית, כתר של ספר תורה קוראים לו, כתר בראש כל צדיק, הנקדה שעליה נאמר אדם וחוה שהיו דו פרצופים, ועליה אמרה הלכנה אי אפשר לשני מלכים שישתמשו בכתר אחד.

הסוד הזה נמסר לחכמי הלב, (ח) (ד' ו') היא ה' אחרונה, ששניהם י', ובה נעשו אחד, והנקדה הזו היא סתומה וחתומה בששת ימי החל. זהו שפתוב י'היה סגור בששת ימי המעשה, במה? באות ו', (ב) סתומה באות ו', ב' ימות החל, וביום השביעי נפתחת לקבל את בעלה, ומשום זה הזווג של תלמידי חכמים משבת לשבת, ויורשים נשמות קדושות חדשות לבניהם.

ומשום זה הנקדה נקראת בתולה, ואיש לא ידעה, כשהיא גל (ג) נעול מעין חתום, עד שנפתחת לבעלה, וכשהיא סתומה, נקראת יראה, בכל ששת ימי החל שהיא סגורה ושמונה בעשר אמירות ושלושים ושנים אלהיים, שהם ארבעים ושנים אותיות הגבורה, ששם בינה, בשבת ויכלו השמים, ויכל'ו החסד של הזמין כולל שבעים ושנים שמות, ששם חכמה, כמו שאמרנו הרוצה להחפים ידריים. יראה בששת ימי החל, איש אמו ואביו תיראו, אהבה בשבת, כפד את אביך ואת אמך. כשנפתחת לבעלה נקראת אהבה, ומיראה ואהבה נתנו מצוות עשה ולא תעשה.

תקון שבעה ושרשים

בראשית הוא ברי"ת, ודאי כשהוא בלבושים של הקלפות הללו שהן ערלה ופריעה, שם צריך יראה, ועליהם נאמר לא

איהי אות דשבת אות דימין טבין אות דתפלין אות דברית מילה, עטרת דברית, תגא דספר תורה קרינן ליה, כתרא בריש כל צדיק, נקודה דעלה אתמר אדם וחוה דהו דו פרצופים, ועלה אמרה סיהרא אי אפשר לשני מלכים שישתמשו בכתר אחד.

רוא דא לחפיימי לבא אתמסר, (דא) (נ"א ד' ו') איהו ה' בתראה, דתרוייהו י', ובה אתעבידו חד, והאי נקודה איהי סתימא וחתומה בשית יומין דחול, הדא הוא דכתיב (יחזקאל מו א) יהיה סגור ששת ימי המעשה במאי באת ו', (ב') סתים באת ו' ב' יומי דחול, וביומא שביעאה אתפתחת לקבלא לבעלה, ובגין דא זווגא דתלמידי חכמים משבת לשבת, וירתין נשמתין קדישין חדתין לבנייהו.

ובגין דא איהי נקודה אתקריאת בתולה ואיש לא ידעה (בראשית כד טז), פד איהי גל (נ"א ג) נעול מעין חתום (שיר ד יב), עד דאתפתחת לבעלה, וכד איהי סתימא אתקריאת יראה, בכל ו' יומי דחול דאיהי סגירא ונטירא, בעשר אמירן ול"ב אלהיים דאינון מ"ב אתון דגבורה, דתמן בינה, בשבת ויכלו השמים, ויכל'ו חס"ד דימינא כליל ע"ב שמהן, דתמן חכמה, כמה דאמרן הרוצה להחפים ידריים, דחילו בשית יומין דחול איש אמו ואביו תיראו (ויקרא יט ג), רחימו בשבת כפד את אביך ואת אמך (שמות כ יב), פד אתפתחת לגבי בעלה אתקריאת אהבה, ומדחילו ורחימו אתייהבו פקודין דעשה ולא תעשה.

תקונא שבע ותלתין

בראשית איהו ברי"ת, ודאי פד איהו בלבושין דאלין קליפין דאינון

יהיה לך אלהים אחרים על פני,
והאות הזו אין יורשים אותה
אלא ישראל, שאין אות ברית עד
שמעבירים את הקלפות הללו
מהם, שהן ערלה ופריעה עם
הטפת דם.

שרש קלפות הן בערלה פנגד
שלש קלפות האגוז, ועליהם
נאמר והארץ היתה תהו ובהו
וחשך. תהו - קו ירק, קלפה
ראשונה, בהו - קלפה שנייה,
חשך - קלפה שלישית, ושלש
אלו זו על גב זו, פנגד שלשת
צבעי העין, שנאמר בהם ולא
תתורו אחרי לבבכם ואחרי
עיניכם וכו', פנגדם שלשת צבעי
הקשת שבהם נקרא בת עין,
שהיא נקדה אות ברית, עליה
נאמר וראיתיה לזכור ברית עולם,
ועליהם נאמר שלש פעמים כל
גוים וכו' פי אמילם, ומתי יעביר
הקדוש ברוך הוא את הקלפות
הללו מן העולם ויזכור ברית
עולם? בזמן הגאולה. זהו שפתוב
ולא יפנה עוד מוריד, מתי? אחר
שיעבירו שלש הקלפות הרעות
ממנה, ובזמן שהיא מתלבשת
בקלפות הללו, היא אומרת אל
תראני שאני שחרחרת,
שבקלפות הללו היא מתחללת,
ומשום זה מחלליה מות יומת.
תהו"ם היא המו"ת, אליו צריך
פריעה עם הטפת דם, ועד
שנפרעת הפריעה הזו, היא לא
מתגלה בעולם ולא תהיה אות
בעולם, וסוד הדבר, כשעוברים
ממנה ערלה ופריעה, רומא
וקושטאנדינא, מיד מתגלה
האות בעולם לאותו שנאמר בו
וזה לך האות פי אנכי שלחתיך,
לקים בו הפתוב פימי צאתך
מארץ מצרים אראנו נפלאות.

ערלה ופריעה, צריך תמן דחילו, ועלייהו
אתמר (שמות כג) לא יהיה לך אלהים אחרים על
פני, והאי אות לא ירתין ליה אלא ישראל,
דלית אות ברית עד דעברין מנייהו אלין
קליפין, דאינון ערלה ופריעה באטיפו דדמא.
תלת קליפין אינון בערלה לקבל תלת קליפין
דאגוזא, ועלייהו אתמר (בראשית א

ב) והארץ היתה תהו ובהו וחשך, תהו קו ירוק
קליפה קדמאה, בהו קליפה תניינא, חשך
קליפה תליתאה, ותלת אלין דא על גב דא,
לקבל תלת גוונין דעינא, דאתמר בהון (במדבר
טו לט) ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם
וכו', לקבלייהו תלת גוונין דקשת, דבהון
נקרא בת עין דאיהי נקודה אות ברית, עליה
אתמר (בראשית ט טז) וראיתיה לזכור ברית עולם,
ועלייהו אתמר תלת זמנין כל גוים וכו' פי
אמילם (תהלים קיח יט), ואימתי יעבור קודשא
ברוך הוא הני קליפין מעלמא ויזכור ברית
עולם, בזמנא דפורקנא, הדא הוא
דכתיב (ישעיה ל ב) ולא יפנה עוד מוריד, אימתי
לבתר דמתעברין תלת קליפין בישין מינה,
ובזמנא דאיהי מתלבשא באלין קליפין איהי
אמרת אל תראוני שאני שחרחרת (שיר א
י) דבאלין קליפין איהי מתחללת, ובגין דא
מחלליה מות יומת (שמות לא יד).

תהו"ם איהו המו"ת, לגביה צריך פריעה
באטיפו דדמא, ועד דאתפרע האי
פריעה איהי לא אתגלייא בעלמא, ולא יהא
אות בעלמא, ורזא דמלה פד אתעבר מינה
ערלה ופריעה רומי וקושטאנדינא, מיד
אתגלייא אות בעלמא, להווא דאתמר
ביה (שם ג יב) וזה לך האות פי אנכי שלחתיך,

לקיימא ביה קרא (מכיה ז טו) פימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות.

וּבְגִין דָּא אֶלְעָזָר בְּרִי לָא תַצְפִּי לְרַגְלָא
 דְּמַשִּׁיחָא עַד דְּתַחֲזִי קִשְׁתַּת בְּגִוּוֹנוּי
 נְהִירִין, אוּ עַד דְּאִתְגַּלְיָא אוֹת בְּעֵלְמָא, מֵאִי
 אוֹת. אֶלָּא דְרַף פְּכָב מֵיַעֲקֹב (במדבר כד יז), דָּא אֶת
 י' אוֹת בְּרִית, וּמֵיָד וְקָם שְׁבֵט מִיִּשְׂרָאֵל לְגַבְהָ,
 הֵהוּא דְאִתְמַר בֵּיהּ (דברים לג ה) וַיְהִי בִישְׂרוּן מֶלֶךְ
 (חסר).

הָא תְּחִי יוֹמָא חֲדָא שְׂאִילְנָא (דף עח
 ע"ב) לְאֵלֵיהּוּ, עֲרָלָה אֲמַאי שׁוֹיֵנן בְּמֵאנָא
 בְּעַפְרָא, אָמַר לִי שְׁמַעְנָא בְּמִתִּיבְתָא, דְּעֲרָלָה
 אִיהּוּ נְחֵשׁ, וְכִיּוֹן דְּאֶעְפְּרִינֵן לִיהּ מֵאִתְרִיהּ צְרִיף
 לְמִיָּהֵב לִיהּ מְזוֹנִיָּה, הֲדָא הוּא דְכִתִּיב (ישעיה סה
 לה) וְנָחֵשׁ עֲפָר לַחֲמוֹ, וּבּוֹדָאֵי בְרִי בְּדָא אֲשִׁתְּזִיב
 בַּר נֶשׁ מְדִינָא דְחַבּוּט הַקְּבָר, וּדְמָא דְאֲטִיפִין
 מְפָרִיעָה לְמִיָּהֵב מְזוֹנָא לְהֵהוּא פְּלַבָּא דְאִיהּוּ
 רוֹצֵחַ, וּבְדָא אֲשִׁתְּזִיב בַּר נֶשׁ מְחַרְבָּא דְּמִלְאָף
 הַמּוֹת.

וְעַל דָּא אָמַר אָדָם קְדָמָה קָמִי קוּדְשָׁא בְרִיף
 הוּא, מִי מְצִיל בְּנֵי מְחַרְבַּת הַמֵּתֵהֶפֶכֶת,
 אָמַר לִיהּ חֲרָבָא דְּמִלָּה, כְּמָה דְּאִתְּ אָמַר (יהושע
 ח ב) עֲשֵׂה לָךְ חֲרָבוֹת צוּרִים, וְחֲרָבָא דְּקוּדְשָׁא
 בְּרִיף הוּא י"ו פִּיפִיּוֹת, לְקַבֵּל מִיָּלָה וּפְרִיעָה
 וּמְצִיעָה וּי"ג בְּרִיתוֹת שְׁנִכְרְתוּ עֲלֵיהּ, וְכֵן
 אוּרִייתָא שְׁזִיב לְבַר נֶשׁ מִי"ו פִּיּוֹת דְּחֲרָבָא,
 כְּמָה דְּאָמַר שְׁלֵמָה (משלי ג יב) עֵץ חַיִּים הִי"א
 דְּסָלִיק לִי"ו.

וְלְקַבֵּל אֵלִין תְּרִין אָמַרְתָּ אוּרִייתָא לֹא תִרְצַח
 וְלֹא תִנְאַף (שמות כ יג-יד), לֹא תִנְאַף לְקַבֵּל
 נְחֵשׁ אֲשֶׁת זְנוּנִים, לֹא תִרְצַח לְקַבֵּל סַמְא"ל,
 וְאָמַר דָּוִד עֲלֵיהּ (תהלים כב כא) הֲצִילָה מְחַרְבַּ
 נְפִשִׁי מִיַּד פְּלָב יַחֲדַתִּי, תֵּלַת קְלִיפִין דְּעֲרָלָה
 אֵינּוּן מְשַׁחֲיִית א"ף וְחִימ"ה, לְקַבֵּל עֲרָלָה
 אִיהּוּ עוֹן, וְהֵינּוּ דְתַקִּינוּ בְּצִלוֹתָא לְגַבִּייהּוּ,

וּמַשּׁוּם זֶה, אֶלְעָזָר בְּנֵי, אֵל תַּצְפֵּה
 לְרַגְלֵי מִשִּׁחַ, עַד שְׁתַּרְאֵה אֶת
 הַקִּשְׁתַּת בְּגִוּוֹיָהּ הַמְּאִירִים, אוּ עַד
 שְׁיִתְגַּלֶּה אוֹת בְּעוֹלָם. מָה זֶה
 אוֹת? אֶלָּא דְרַף פְּכָב מֵיַעֲקֹב, זֹ
 הָאוֹת י', אוֹת בְּרִית. וּמֵיָד וְקָם
 שְׁבֵט מִיִּשְׂרָאֵל אֵלֵיהּ, אוֹתוֹ
 שְׁנַאֲמַר בּוֹ וַיְהִי בִישְׂרוּן מֶלֶךְ.

בֹּא וּרְאֵה, יוֹם אֶחָד שְׂאֵלְתִי אֶת
 אֵלֵיהּוּ, לְמָה שְׁמִים הָעֲרָלָה בְּכִלֵּי
 עֲפָר? אָמַר לִי, שְׁמַעְתִּי בְּיִשְׁבִּיבָה,
 שְׁעֲרָלָה הוּא נְחֵשׁ, וְכִיּוֹן
 שְׁמַעְבִּירִים אוֹתוֹ מִמְקוֹמוֹ, צְרִיף
 לְתַת לוֹ מְזוֹנוֹ, זֶהוּ שְׁכַתוֹב וְנָחֵשׁ
 עֲפָר לַחֲמוֹ, וּבּוֹדָאֵי בְּנֵי, בְּזָה נְצַל
 אָדָם מִדִּין חַבּוּט הַקְּבָר, וְהֵדָם
 שְׁמַטְסִיפִים מִהַפְּרִיעָה, לְתַת מְזוֹן
 לְאוֹתוֹ הַפְּלָב שֶׁהוּא רוֹצֵחַ, וּבְזָה
 נְצַל אָדָם מְחַרְבּוֹ שֶׁל מִלְאָף
 הַמּוֹת.

וְעַל כֵּן אָמַר אָדָם הִרְאֵשׁוֹן לְפָנֵי
 הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, מִי מְצִיל בְּנֵי
 מְחַרְבַּת הַמֵּתֵהֶפֶכֶת? אָמַר לוֹ, חֲרַב
 הַמִּילָה, כְּמוֹ שְׁנַאֲמַר עֲשֵׂה לָךְ
 חֲרָבוֹת צוּרִים, וְחַרְבּוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ
 בְּרוּךְ הוּא שֵׁשׁ עֲשָׂרֵה פִּיפִיּוֹת,
 כְּנֶגֶד מִילָה וּפְרִיעָה וּמְצִיעָה
 וּשְׁלֹשׁ עֲשָׂרֵה בְּרִיתוֹת שְׁנִכְרְתוּ
 עֲלֵיהּ, וְכֵן הַתּוֹרָה מְצִילָה אֶת
 הָאָדָם מִשֵּׁשׁ עֲשָׂרֵה פִּיּוֹת הַחֲרַב,
 כְּמוֹ שְׁאָמַר שְׁלֵמָה עֵץ חַיִּים
 הִי"א, שְׁעוּלָה לִשְׁשׁ עֲשָׂרֵה.

וּבְכֶנֶד שְׁנֵי אֵלֵה אָמַרְתָּ תּוֹרָה לֹא
 תִרְצַח וְלֹא תִנְאַף. לֹא תִנְאַף כְּנֶגֶד
 נְחֵשׁ אֲשֶׁת זְנוּנִים, לֹא תִרְצַח כְּנֶגֶד
 סַמְא"ל, וְאָמַר דָּוִד עֲלֵיו, הֲצִילָה
 מְחַרְבַּת נְפִשִׁי מִיַּד פְּלָב יַחֲדַתִּי.
 שְׁלֹשׁ קְלִפּוֹת הָעֲרָלָה הֵן מְשַׁחֲיִית
 א"ף וְחִימ"ה, כְּנֶגֶד הָעֲרָלָה, הוּא
 הָעוֹן. וְהֵינּוּ מֵה שְׁתַּקְּנוּ בַתְּפִלָּה
 אֶצְלָם, וְהוּא רַחוּם יִכְפֹּר עוֹן - זֶה
 עוֹן, וְלֹא יִשְׁחִית - זֶה מְשַׁחֲיִית,

(שם עח לח) וְהוּא רַחוּם יִכְפֹּר

והרבה להשיב אפו - זה אף, ולא יעיר כל חמתו - זו חמה, ומי שמכניס את הברית לרשות נכריה, ארבעה הללו שולטים עליו. זהו שפתוב והמים גברו מאד מאד על הארץ. על הארץ - זה הגוף שלו, וארבע פעמים נאמר בפרשת נח ויגברו המים, גברו, כנגדם, והרי פרושהו.

ערלה ופריעה, שמעתי שהן רומי רבתי ורומי הקטנה, בזמן שפעברנה מן העולם, מתגלה אות הברית, שהיא בת עין, ציון, שהיא נקדת העולם, שבזמן שהקלפות הללו שולטות בעולם, חוזר העולם לתהו ובהו. זהו שפתוב והארץ היתה תהו ובהו, בזמן שתבא הגאולה, מיד ויאמר אלהים יהי אור ויהי אור. היתה אור לא כתוב, אלא יהי (יהי אור) אור, ויהי ערב ויהי בקר יום אחד, ביום ההוא יהיה יהוה אחד ושמו אחד.

תקון שמונה ושלשים

בראשית ברא אלהים, פתח ואמר פשושנה בין החוחים וכו', פשושנה יש חמשה עלים מבפנים וחמשה עלים מבחוץ, והם ה"ה, השרביט שלה ו', התפוח שלה י', והכל אלהים. חמש האותיות שלו ה' חמשה עלים מבחוץ, ה' חמשה עלים מבפנים, י' תפוח, ו' מל"א שרביט.

בזמן שהשושנה הזו היא בגלות, היא אטומה. בזמן שתהיה גאלה בעולם, נפתחת בחמשה אור. זהו שפתוב ויאמר אלהים יהי אור, ובאותו הזמן שנתפתח, מתלבשת בכמה לבושים של אורות התורה, ומתקשטת בכמה

עון דא עון, ולא ישחית דא משחית, והרבה להשיב אפו דא אף, ולא יעיר כל חמתו דא חמה, ומאן דאעיל אות ברית ברשו נוכראה אלין ארבעה שלטין עליה, הדא הוא דכתיב (בראשית ז ט) והמים גברו מאד מאד על הארץ, על הארץ דא גופא דיליה, וארבע זמנין אתמר בפרשת נח (שם יח) ויגברו המים, גברו, לקבלייהו, והא אוקמוהו.

ערלה ופריעה שמענא דאינון רומי רבתי ורומי זעירתא, בזמנא דמתעברין מעלמא אתגליא אות הברית, דאיהו בת עין ציון דאיהי נקודת עלמא, דבזמנא דאלין קליפין שלטין בעלמא אתחזר עלמא לתהו ובהו, הדא הוא דכתיב (בראשית א ב) והארץ היתה תהו ובהו, בזמנא דיתי פורקנא מיד ויאמר אלהים יהי אור ויהי אור (שם ג) היתה אור לא כתיב אלא יהי (יהי אור) אור, ויהי ערב ויהי בקר יום אחד (שם ד), ביום ההוא יהיה יהוה אחד ושמו אחד (זכריה יד ט).

תקונא תמניא ותלתין

בראשית ברא אלהים, פתח ואמר פשושנה בין החוחים וכו' (שיר ב ב), שושנה אית בה חמש עלין מלגו וחמש עלין מלבר, ואינון ה"ה, שרביט דילה ו', תפוח דילה י', וכלא אלהים, חמש אתוון דיליה ה' חמש עלין מלבר, ה' חמש עלין מלגאו, י' תפוח, ו' מל"א שרביט.

בזמנא דהאי שושנה איהי בגלותא איהי אטומא, בזמנא דיהא פורקנא בעלמא אתפתחת בחמש אור, הדא הוא דכתיב (בראשית א ג) ויאמר אלהים יהי אור, ובההוא זמנא דאתפתחת אתלבשת בכמה לבושין דנהורין דאורייתא, ואתקשטת בכמה

קשוטין דפקודין דעשה,

קשויטים של מצוות עשה, ובזמן שנפתחת ומתקשטת בקשויטיה, בארבעה בגדי לכן שהם יהו"ה, ובארבעה בגדי זהב שהם אדני", בארבעת בתי תפלין של יד ובארבעת בתי תפלין של ראש שהם כנגדם. ארבעה לבושי פהן הדיוט, הם כנגד ארבע פנפות כסותף אשר תכסה בה.

ובשמותהקנת בלבושים הללו, מיד נפתח ההיכל אליה. זהו שכתוב אדני"י שפתי תפתח, ולקול נעיומות הרמונים והפעמונים של לבושה, נאמר בחיות ואשמע את קול כנפיהם, וכשישראל אומרים קריאת שמע, מה כתוב בה? וישמע את הקול מדבר אליו, הקול נשמע אליה מבין שני הפרוכים, שהם דו פרצופים, וכשמתיחד הדבור עם הקול, נעשים קול דממה דקה, וזו תפלה בחשאי, ובאותו זמן, מי שרוצה לבקש בקשתו יבקש, שבאותו זמן יהיה עת רצון, שהרי שני השמות כאחד - יאהדונה", אז תקרא ויהו"ה יענה, מיד א"ז יאהדונה", שני שמות ושמונה אותיות שבהם, הרי עשר, (וזה סוד ארור אשר לא יקים את דברי התורה הזאת וכו', זהו החבור של חמן וכלה, כי אז אהפך אל עמים שפה ברורה וכו', וזה סוד ואמר כל העם אמין).

ועד שיצאו בני ישראל מן הגלות, לא יהיו בזווג אחד, ובזמן שיצאו ישראל מן הגלות, יתחברו כאחד. באותו זמן א"ז ישיר משה, ומיד ויאמר אלהים"ם יהי אור, שהוא יציאת הגלות. באותו זמן שהגבירה רוצה להפגס להיכלה, קול עולה ברומי הרקיעים ויאמר כף: המחנות הרבים של הישיבה העליונה

ובזמנא דאתפתחת ואתקשטת בקשויטהא, בארבעה בגדי לכן דאינון יהו"ה, ובארבעה בגדי זהב דאינון אדני", בארבע בתי תפלין דיד, ובארבע בתי תפלין דרישא, דאינון לקבלייהו, ארבע לבושין דכהן הדיוט אינון לקבל ארבע פנפות כסותף אשר תכסה בה (דברים כב יב).

וכד אתתקנת באלין לבושין, מיד אתפתח היכלא לגבה, הדא הוא דכתיב (תהלים נא יז) אדני"י שפתי תפתח, ולקול נעומו דרמונים וזוגין דלבושא דילה, אתמר בחיוון (יחזקאל א כד) ואשמע את קול כנפיהם, וכד אמרין ישראל קריאת שמע, מה פתיב בה (במדבר ז פט) וישמע את הקול מדבר אליו, קלא אשתמע לגבה מבין תרין פרוכיא דאינון דו פרצופין, וכד מתיחדא דבור בקלא אתעבידו קול דממה דקה, ודא צלותא בחשאי, ובההוא זמנא מאן דבעי למשאל שאלתוי ישאל, דבההיא זמנא יהא עת רצון, דהא תרין שמהן פחדא יאהדונה", אז תקרא ויהו"ה יענה (ישעיה נח טו). מיד א"ז יאהדונה", תרין שמהן ותמנא אתוון דבהון הא עשר, (ודא רוא ארור אשר לא יקים את דברי התורה הזאת וכו' (דברים כו כו), דא חבורא דחמן (דף עט ע"א) וכלה כי אז אהפוך אל עמים שפה ברורה וכו' (צפניה ג ט), ודא רוא ואמר כל העם אמין) (דברים כו כו).

ועד דיפקון ישראל מן גלותא לא יהון בזווגא חדא, ובזמנא דיפקון ישראל מן גלותא יתחברון פחדא, בההוא זמנא א"ז ישיר משה (שמות טו א), ומיד ויאמר אלהים"ם יהי אור דאיהו מפקנו דגלותא, בההוא זמנא דמטרוניתא בעאת לאעלא בהיכלא דילה, קלא סליק ברומי רקיעין ויימא הכי, משריין סגיאין דמתיבתא עלאה ותתאה דנשמתיין קדישיין, אתתקנו לקדמות

והתפתונה של נשמות קדושות,
התפתונו למול הגבירה שבאה
להתפתן, לגאל את בניה מן
הגלות. באותו זמן כמה בעלי
שופרות ובעלי קולות ובעלי
ברקים, שנאמר בהם ויהי קולות
וברקים וענן כבד על הדר וקול
שופר חזק מאד וכו', משה ידבר
והאלהים יעננו בקול, באותו
זמן משה ידבר עם השכינה. זהו
שכתוב פה אל פה אדבר בו,
והאלהים, שהיא האם העליונה,
יעננו בקול, שהוא העמוד
האמצעי, והרי פרשוהו בעלי
המשנה בקולו של משה.

ובאותו הזמן, השכינה העליונה
והתפתונה עולות זו על גב זו,
כמו שנאמר בהר סיני, שנאמר
שם מי זאת עולה מן המדבר, מי
בזאת עולה, מ"י - האם
העליונה, שבה פתח הקדוש
ברוך הוא בהר סיני אנכי.

קם זקן אחד מאחר הצל של רבי
שמעון ואמר: רבי רבי, הרי
ראיתי שנאמר מן השמים
השמייעף את קלו ליסרך וכו',
ובמקום אחר שמעתי שדבר עם
ישראל מצד של המלאכים, שפך
פרשוהו, שכל דבור ודבור שיצא
מפיו נעשה מלאך, וזהו וכל העם
ראים את הקולות ואת הלפידים,
ובמקום אחר אמר הכתוב אחת
דבר אלהים שמים זו שמעתי.
מה זה?

אמר רבי שמעון: זקן זקן,
שמעתי שבאדם נתן הקדוש
ברוך הוא שלשה קשרים, נשמה
ורוח ונפש, הנשמה מכפסא
הכבוד, שם יורדת השכינה
העליונה כולה משלש ספירות
עליונות, ועליהן נאמר אחת דבר
אלהים שמים זו שמעתי, אחת
ושמים - הרי שלש ספירות
עליונות, שנאמר בהן אחת, אחת

מטרוניתא דקא אתיא לאתפתנא, למפרק
בנהא מן גלותא, בההוא זמנא כמה מארי
שופרות ומארי דקלין ומארי דברקים, דאתמר
בהון (שמות יט טז) ויהי קולות וברקים וענן כבד
על הדר וקול שופר חזק מאד וכו', משה
ידבר והאלהים יעננו בקול, בההוא זמנא
משה ימלל בשכינתא, הדא הוא דכתיב (במדבר
יב ח) פה אל פה אדבר בו, והאלהים דאיהי
אימא עלאה, יעננו בקול דאיהו עמודא
דאמצעיתא, והא אוקמוהו מארי מתניתין
בקולו של משה.

ובההוא זמנא שכינתא עלאה ותתאה סלקין
דא על גב דא, כגוונא דאתמר
בטורא דסיני, דאתמר תמן (שיר ג ו) מי זאת
עולה מן המדבר, מי בזאת עולה, מ"י אימא
עלאה דבה פתח קודשא בריך הוא בטורא
דסיני אנכי.

קם סבא חדא מבתר טולא דרבי שמעון ואמר
רבי רבי, הא חזינא דאתמר (דברים ד לו) מן
השמים השמייעף את קולו ליסרך וכו', ובאתר
אחרא שמענא דמליל עם ישראל מסטרא
דמלאכיא, דהכי אוקמוהו דכל דבור ודבור
דנפיק מפומי אתעביד מלאך, ודא איהו וכל
העם ראים את הקולות ואת הלפידים (שמות כ
יח). ובאתר אחרא אמר קרא (תהלים סב יב) אחת
דבר אלהים שמים זו שמעתי, מאי האי.

אמר רבי שמעון סבא סבא, שמענא דבר נש
יהיב ביה קודשא בריך הוא תלת
קטירין, נשמתא ורוחא ונפשא, נשמתא
מפורסיא יקרא, תמן נחיתת שכינתא עלאה
כלילא מתלת ספירן עלאין, ועליהו אתמר
אחת דבר אלהים שמים זו שמעתי, אחת
ושמים הא תלת ספירן עלאין, דאתמר בהון

אחת, אחת ואחת, תלת אַחדין, וְדָא אִיהוּ אַחַת
דְּבַר אֱלֹהִי"ם שְׁתִּים זֵו שְׁמַעְתִּי, ז"ו בִּיה עֶבֶיד
לֹון אַחַד.

וְלִבְתָּר מְלִיל עֲמִיה מְרוּחָא דְאִיהוּ מַטְטְרוּן,
כְּלִיל כָּל צְבָא הַשְּׁמַיִם דְּלִתְתָא, בְּגִין
דְּאִתְלַבֵּשׁ בִּיה וְרָכִיב בִּיה עֲמוּדָא דְאִמְצָעִיתָא
כְּלִיל שִׁית סְפִירָן, וּבְגִין דָּא בְּכָל דְּבוּר וְדְבוּר
דְּנִפְק מִנִּיה הוּה נְפִיק מִנִּיה מְלֵאךְ, וְדָא אִיהוּ
וְכָל הָעָם רוּאִים אֶת הַקּוֹלֹת. לְבַתָּר נַחֲת
שְׂכִינְתָא תְּתָאָה עֲשִׂירִית בְּאוּפָן, דְּאִיהוּ נֶפֶשׁ
דְּבַר נֶשׁ מִתְמָן, וְאִתְמַר בִּיה (דְּבוּרִים דְּלו) וְעַל הָאֲרִץ
הָרֵאךְ אֶת אֲשׁוּ הַגְּדוּלָה בְּגִין דְּעֲלִיה
אִתְמַר (יִחְזַקְאֵל א טו) וְהִנֵּה אוּפָן אַחַד בְּאֲרִץ, בְּגִין
דִּישְׁתַּמַּע קְלִיה וְדְבוּרִיה מִן כְּרִסְיָא וּמְלֵאכְיָא
וּשְׂמִיָא וְאַרְעָא, דִּישְׁתַּמוּדְעוּן לִיה בְּכֹלָא עֵילָא
וְתַתָּא, כְּנִשְׁמַתָּא דְשִׁלְטְנוּתָהּ בְּכָל גּוּפָא אֶפִּילוּ
כְּאִבְר זַעִירָא וְלִית אִבְר פְּנוּי מִינָה.

תְּקוּנָא תִּשְׁעָה וְתַלְתִּין

בְּרֵאשִׁית תְּמָן אֲשִׁר דְּאִתְמַר בִּיה (שְׁמוֹת כ
א) אֲשִׁר הוּצֵאתִיךְ וְכו', אֶהְיֶה אֲשִׁר
אֶהְיֶה, אֲשִׁר בְּאֲשִׁרִי כִי אֲשִׁרוּנִי בְּנוֹת
(בְּרֵאשִׁית ל
א). וְדָא אִימָא עֲלָאָה, אֲשִׁר קִדְשָׁנוּ בְּמִצְוֹתֵינוּ
וְצוּנוּ, עַל כָּל פְּקוּדָא וּפְקוּדָא, דְּאִינוּן פְּטָר כָּל
רְחַם דְּאִינוּן רַמ"ח, דְּכִלְהוּ קְטִירִין בְּצַדִּיק
דְּאִיהוּ כָּל דְּאִיהוּ אוֹת בְּרִית, דְּאִפְתַּח (פְּטָר
כ) רְחַם דְּאִינוּן רַמ"ח פְּקוּדִין דְּעֵשָׂה, וְעֲלִיה
אִתְמַר אֲשִׁר קִדְשׁ יָדִיד מְבֻטָּן, וְדָא אִימָא
דְּאִתְמַר בָּהּ (אִיב לז כט) מְבֻטָּן מִי יֵצֵא הַקֶּרֶח,
(וְדָא אִיהוּ הַקֶּרֶח הַנוֹרָא) (יִחְזַקְאֵל א כב), אֲשִׁר דְּאִיהִי
אִימָא עֲלָאָה, (דף עט ע"ב) קִדְשָׁנוּ בְּמִצְוֹתֵינוּ
בְּצַדִּיק, דְּאִיהוּ קִדְשׁ יָדִיד מְבֻטָּן. וְצוּנוּ עֲלִיָּהּ,
בְּגִין דְּאִיהוּ מִצְוָה וְעוֹשָׂה, וְעוּד אֲשִׁר קִדְשָׁנוּ
דָּא עֲמוּדָא דְאִמְצָעִיתָא, דְּאִתְמַר בִּיה (ירמיה ב

וְאִחַת, שְׁלֹשָׁה אַחַדִּים, וְזֵהוּ אַחַת
דְּבַר אֱלֹהִי"ם שְׁתִּים זֵו שְׁמַעְתִּי,
ז"ו - בָּה עוֹשָׂה אוֹתָם אַחַד.
וְאַחַר כֵּךְ דְּבַר עֲמוּ מִהֲרִיחַ, שֶׁהוּא
מַטְטְרוּן, כּוֹלָל כָּל צְבָא הַשְּׁמַיִם
שְׁלַמְטָה, מְשׁוּם שֶׁהִתְלַבֵּשׁ בּוּ
וְרוּכַב עֲלָיו הָעֲמוּד הָאִמְצָעִי
הַכּוֹלָל שֵׁשׁ סְפִירוֹת, וְלִכְּן בְּכָל
דְּבוּר וְדְבוּר שִׁיֵּצֵא מִמֶּנּוּ, הִיָּה
יוֹצֵא מִמֶּנּוּ מְלֵאךְ, וְזֵהוּ וְכָל הָעָם
רֹאִים אֶת הַקּוֹלֹת. אַחַר כֵּךְ יִרְדֶּה
הַשְּׂכִינָה הַתְּתוּנָה עֲשִׂירִית
בְּאוּפָן, שֶׁהוּא נֶפֶשׁ הָאָדָם מִשָּׁם,
וְנִאֲמַר בּוּ וְעַל הָאֲרִץ הָרֵאךְ אֶת
אֲשׁוּ הַגְּדוּלָה, מְשׁוּם שֶׁעֲלָיו
נִאֲמַר וְהִנֵּה אוּפָן אַחַד בְּאֲרִץ, כְּדִי
שִׁישְׁמַע קוֹלוֹ וְדְבוּרוֹ מִן הַכֶּסֶף
וְהַמְּלָאכִים וְשְׁמַיִם וְאֲרִץ, שִׁיִּכְרוּ
בּוּ בְּכָל מַעֲלָה וּמִטָּה כְּנִשְׁמָה
שְׁשִׁלְטְנוּתָהּ בְּכָל הַגּוּף וְאֶפְלוּ
בְּאִיבָר קִטָּן, וְאִין אִיבָר פְּנוּי
מִמֶּנָּה.

תְּקוּנָא תִּשְׁעָה וְשִׁלְשִׁים

בְּרֵאשִׁית, שֵׁם אֲשִׁר, שְׁנַאֲמַר בּוּ
אֲשִׁר הוּצֵאתִיךְ וְכו', אֶהְיֶה אֲשִׁר
אֶהְיֶה, אֲשִׁר בְּאֲשִׁרִי כִי אֲשִׁרוּנִי
בְּנוֹת, וְזוּ הָאֵם הָעֲלִיּוֹנָה, אֲשִׁר
קִדְשָׁנוּ בְּמִצְוֹתֵינוּ וְצוּנוּ, עַל כָּל
מִצְוָה וּמִצְוָה, שֶׁהֵן פְּטָר כָּל רְחַם,
שֶׁהֵם מֵאִתִּים אַרְבַּעִים וּשְׁמוֹנָה,
שְׁכֵלָן קְשׁוּרוֹת בְּצַדִּיק שֶׁהוּא כָּל,
שֶׁהוּא אוֹת בְּרִית, שְׁנַפְתַּח (פְּטָר כ) רְחַם,
שֶׁהֵן מֵאִתִּים אַרְבַּעִים וּשְׁמוֹנָה מִצְוֹת
עֵשָׂה, וְעֲלָיו נִאֲמַר אֲשִׁר קִדְשׁ יָדִיד מְבֻטָּן, וְזוּ
הָאֵם שְׁנַאֲמַר בָּהּ מְבֻטָּן מִי יֵצֵא
הַקֶּרֶח, (וְזֵהוּ הַקֶּרֶח הַנוֹרָא). אֲשִׁר -
שֶׁהִיא הָאֵם הָעֲלִיּוֹנָה. קִדְשָׁנוּ
בְּמִצְוֹתֵינוּ - בְּצַדִּיק, שֶׁהוּא קִדְשׁ
יָדִיד מְבֻטָּן. וְצוּנוּ - עֲלִיָּהּ, מְשׁוּם
שֶׁהוּא מִצְוָה וְעוֹשָׂה. וְעוּד
אֲשִׁר קִדְשָׁנוּ - זֵה הָעֲמוּד הָאִמְצָעִי
שְׁנַאֲמַר בּוּ קִדְשׁ יִשְׂרָאֵל לִיהוּ"ה,

א) קדש ישראל ליהו"ה, וצוננו דאיהו הכי מצוה ועושה, ועוד קדשנו מסטרא דשמאלא, דאתמר ביה וקדשת את הלויים, ולית קדושה פחות מעשרה, ואלין עשרה מאמרות, (דאיהי קדש לי כל בכור (שמות יג ב) דאיהו כתר עלאה וחקמה דאיהי ישראל עלה במחשבה) דאתמר בהון (בראשית א א) ויאמר אלהי"ם יהי אור.

וצוננו - שפך הוא מצוה ועושה. ועוד קדשנו - מצד השמאל, שנאמר בו וקדשת את הלויים, ואין קדשה פחות מעשרה, ואלו עשרה מאמרות, (שהיא קדש לי כל בכור, שהוא כתר עליון וחקמה שהיא ישראל עלה במחשבה), שנאמר בהם ויאמר אלהי"ם יהי אור.

וצוננו על, מסטרא דימינא דאתמר ביה (שמואל ב כג א) הוקם על, דתמן כל ברכאן לימינא, דאינון מאה ברכאן פחושפן ע"ל, דאת י' בק' אסתליק למאה, דאיהי קרבנא דכלא, מסטרא דאבא ראש, מסטרא דאימא אשר, מסטרא דאבא מצוה, ומסטרא דאימא עושה, ומצוה דא עץ פרי, ועושה דא עושה פרי, ושמענו פרי, ושמינן דאינון גוף וברית דחשבינן חד, עליהו אתמר (שמות כח ז) שתי כתפת חברת, פמה דאינון חוברות, הכי שכינתא עלאה ותתאה חוברות אשה אל אחותה.

וצוננו על, מצד הימין שנאמר בו הוקם על, ששם כל הברכות לימין, שהם מאה ברכות כחשבון ע"ל, שאות י' עם ק' עולה למאה, שהיא הקרבן של הכל, מצד האב - ראש, מצד האם - אשר, מצד האב - מצוה, מצד האם - עושה, ומצוה זה עץ פרי, ועושה זה עושה פרי, ושמענו שהם גוף וברית שמחשיבים אחד, עליהם נאמר שתי כתפת חברת. כמו שהן חוברות, כף השכינה העליונה והתחתונה חוברות אשה אל אחותה.

עוד אשר קדשנו במצותיו וצוננו, ולא אמר קדשתנו וצויתנו, אשר אהי"ה ודאי, ודא פתר עלאה, מסטרא דנוקבא אתקרי אשר, ומסטרא דדכורא אתקרי ראש, רישא דכל רישין, קדשנו דא אבא (סבא), דאתמר ביה ויאמר אלהי"ם יהי אור, וצוננו דא אימא, דאתמר בה ויהי אור, ולית הויה אלא על ידי עשה, ותרוייהו לימינא ושמאלא.

עוד אשר קדשנו במצותיו וצוננו, ולא אמר קדשתנו וצויתנו, אשר הוא אשר אהי"ה ודאי, וזה כתר עליון, מצד הנקבה נקרא אשר, ומצד הזכר נקרא ראש, הראש של כל הראשים. קדשנו זה אבא (סבא), שנאמר בו ויאמר אלהי"ם יהי אור. וצוננו - זו האם, שנאמר בה ויהי אור, ואין הויה אלא על ידי עשה, ושניהם לימין ולשמאל.

ומאן מצוה ועושה על המצוה דאיהי שכינתא, דא עמודא דאמצעיתא, והכי צדיק בצלמיה וכדמותיה, ועל שמייה אתקריאו ישראל בני בכורי ישראל, ועל שם צדיק אתקרוין צדיקים, הדא הוא דכתיב (ישעיה ס כא) ועמך כלם צדיקים לעולם ירשו ארץ.

ומי מצוה ועושה על המצוה שהיא שכינה? זה העמוד האמצעי, וכף צדיק בצלמו וכדמותו, ועל שמו נקראו ישראל בני בכורי ישראל, ועל שם הצדיק נקראו צדיקים, זהו שכתוב ועמך כלם צדיקים לעולם ירשו ארץ.

ועמך כלם צדיקים (ישעיה ס כא) לעולם ירשו ארץ.

ועוד אנכי יהו"ה אלהיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים (שמות כב). אמר רבי אלעזר אבא וכי מאן דאיהו תחות שעבודא דרבוניה, ורבוניה אבטח ליה לאפקא ליה לחירו ואפיק ליה, אית ליה לשבחא גרמיה דאפיק ליה מגו שעבודא, והא קודשא בריך הוא אמר לאברהם (בראשית טו יג) כי גר יהיה זרעך בארץ לא להם, והא איהו אבטח לאפקא לבנוי מגלותא, הדא הוא דכתיב (שם יד) ואחרי כן יצאו ברכוש גדול, ואיהו משבח גרמיה כמה זמנין אשר הוצאתיך מארץ מצרים.

אמר ליה ברי שפיר קאמרת אבל לאו איהו דא לשבחא גרמיה, אלא כל ספירה וספירה אתקריאת ראש לחברתה, ובגין לאשתמודעא לון מאן אתר אפיק לון מגו שעבודא, פתח באנכי, ואדכיר ביה אשר הוצאתיך מארץ מצרים וגומר, חמשין זמנין לקבל חמשין תרעין דבינה.

ועוד אשר קדשנו, אמר רבי אלעזר אבא, הא אם עמודא דאמצעייתא איהו מצוה ועושה, הוה ליה למימר בגיניה אשר קדשנו וצוננו, מאי אשר קדשנו וצוננו, אמר ליה ודאי שפיר קאמרת, בודאי על עמודא דאמצעייתא וצדיק אתמר על תרוייהו אשר קדשנו במצותיו וצוננו, אשר ודאי דאיהו אשר אהי"ה אימא עלאה, מני לון על שכינתא דאיהו מצוה, לכל חד מנייהו, ואינון לעילא תרין כענפין דאילנא דאתפרשו לימינא ולשמאלא, ולתתא אתעבידו בה אגודה חדא, ובגין דא אינון לעילא תרין, ולתתא חד, דיחודא לא אית בכל ענפין דאילנא אלא בה, דאיהו אגד דכלהו, איהו אגודה דכל אבר ואבר, ובה אתעבידו פלהו חד.

ועוד אנכי יהו"ה אלהיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים, אמר רבי אלעזר: אבא, וכי מי שהוא תחת שעבוד אדונו, ורבונו הבטיח לו להוציאו לחרות והוציא אותו, יש לו לשבח את עצמו שהוציאו מתוך השעבוד? והרי הקדוש ברוך הוא אמר לאברהם כי גר יהיה זרעך בארץ לא להם, והרי הוא הבטיח להוציא את בניו מן הגלות, זהו שכתוב ואחרי כן יצאו ברכוש גדול, והוא משבח את עצמו כמה פעמים אשר הוצאתיך מארץ מצרים?

אמר לו: בני, יפה אמרת, אבל זה לא לשבח את עצמו, אלא כל ספירה וספירה נקראת ראש לחברתה, וכדי להודיע להם מאיזה מקום הוציא אותם מתוך השעבוד, פתח באנכי, והזכיר אשר הוצאתיך מארץ מצרים וגומר חמשים פעמים, כנגד חמשים שערי בינה.

ועוד אשר קדשנו, אמר רבי אלעזר: אבא, הרי אם העמוד האמצעי הוא מצוה ועושה, היה לו לומר בשבילו אשר קדשנו וצוננו, מה זה אשר קדשנו וצוננו? אמר לו: ודאי, יפה אמרת, בודאי על העמוד האמצעי וצדיק נאמר על שניהם אשר קדשנו במצותיו וצוננו, אשר ודאי, שהיא אשר אהי"ה, האם העליונה, צוה אותם על השכינה שהיא מצוה, לכל אחד מהם, והם למעלה שנים כענפי האילן שנפרשו לימין ולשמאל, ולמטה הם נעשו בה אגדה אחת, ומשום זה הם למעלה שנים ולמטה אחד, שאין היחוד בכל ענפי האילן אלא בה, שהיא אגדת של כלם, היא אגדה של כל איבר ואיבר, ובה כלם נעשים אחד.

ועוד, ויאמר אלהי"ם יהי אור, זו
נבואה במראה, שנאמר בה
במראה אליו אתודע, והיא חזון
הנביאים, היא חזון והקדוש
ברוך הוא חוזה, שהיא יהו"ה
אדנ"י, שפך עולה חזן חסר ו'
ששים וחמש כחשבון אדנ"י,
בנבואה ס"ו, ס"ה כחשבון
אדנ"י, ותבה הרי ס"ו, ובמה היא
חזון? באות ו', בו נעשית
אספקלריה המאירה האדון שלה.

תקון ארבעים

בראשית, שמעי בת וראי והטי
אזנך וגומר, בראשית שם
שמע"י, שם ב"ת, שם רא"י,
שמע"י ש' מן בראשית, ב"ת שם
נודע בראש וסוף התבה, רא"י
שם נודע באמצע, כמו זה
בראשית, וכשתהיה עמו בחבור
כמו זה: יאהדונה", הוא אומר
לה ושכחי עמך ובית אביך, שעל
כן יעזב איש את אביו ואת אמו
ודבק באשתו והיו לבשר אחד,
כי הוא אדוניך והשתחוי לו, אדון
כל הארץ ודאי.

ומשום זה מצד של יהו"ה נקראת
האספקלריה המאירה,
וכשאדנ"י היא, בלי בעלה,
נקראת אספקלריה שאינה
מאירה, והנביאים מצד של
יהו"ה הם אספקלריה שמאירה,
ונביאים מצד של אדנ"י הם מן
האספקלריה שאינה מאירה,
שאלו מתנבאים רחמים, ואלו
מתנבאים דין, שהנבואה שקולה
לתורה שבכתב ולתורה שבעל
פה.

ובאותו זמן שנפתחים היכלות
הנבואה, כמה בעלי עתידות
יתעוררו בעולם, זהו שפתוב
ונבאו בניכם ובנותיכם וכו',

פעלמא, הדא הוא דכתיב (יואל ג א) ונבאו בניכם ובנותיכם וכו', וכמה

ועוד ויאמר אלהי"ם יהי אור דא נבואה
במראה, דאתמר בה (במדבר יב ו) במראה
אליו אתודע, ואיהי חזון דנביאיא, איהי חזון
וקודשא בריך הוא חוזה, דאיהו יהו"ה
אדנ"י, דהכי סליק חזון חסר ו' חמש ושתין
כחשבון אדנ"י, בנבואה ס"ו, ס"ה כחשבון
אדנ"י, ותיבה הא ס"ו, (דף פ ע"א) ובמאי היא
חזון באת ו', ביה אתעבידת אספקלריאה
דנהרא אדון דילה.

תקונא ארבעין

בראשית, שמעי בת וראי והטי אזנך וגומר
(תהלים מה יא), בראשית תמן שמע"י,
תמן ב"ת, תמן רא"י, שמע"י ש' מן בראשית,
ב"ת תמן אשתמודע ברישא וסופא דתיבה,
רא"י תמן אשתמודע באמצעיתא, כגוונא דא
בר"אשית, וכד תהא בחבורא עמיה כגוונא
דא יאהדונה", איהו אמר לגבה ושכחי עמך
ובית אביך (שם), דעל כן יעזב איש את אביו
ואת אמו ודבק באשתו והיו לבשר אחד (בראשית
ב כד), כי הוא אדוניך והשתחוי לו (תהלים מה
יב), אדון כל הארץ ודאי.

ובגין דא מסטרא דיהו"ה אתקריאת
אספקלריאה דנהרא, וכד איהי אדנ"י
בלא בעלה אתקריאת אספקלריאה דלא נהרא,
ונביאיא מסטרא דיהו"ה אינון מאספקלריאה
דנהרא, ונביאיא מסטרא דאדנ"י אינון
מאספקלריאה דלא נהרא, דאלין מתנבאין
רחמי, ואלין מתנבאין דינא, דנבואה איהי
שקילא לאורייתא דבכתב ולאורייתא דבעל
פה.

ובהוא זמנא דמתפתחין היכלין דנבואה,
כמה מארי דעתידות יתערוון

פעלמא, הדא הוא דכתיב (יואל ג א) ונבאו בניכם ובנותיכם וכו', וכמה

מֵאֲרֵי דְאוֹתוֹת, וּמֵאֲרֵי דְעֵתִידוֹת, מִמָּה דְהוּוּ
וְעֵתִידִין לְמַהוּי, מִמָּה דְהוּוּ מִסְטָרָא דְמַחְשְׁבָה
דְּאַתְמַר בָּהּ יִשְׂרָאֵל עָלָה בְּמַחְשְׁבָה, וּמַה
דְּעֵתִיד לְמַהוּי מִסְטָרָא דְאִימָא עֲלָאָה, וְרָזָא
דְּמִלָּה (קֹהֶלֶת ג טו) מַה שְׁהָיָה כְּכֹר הוּא, וְאֲשֶׁר
לְהֵיּוֹת כְּכֹר הָיָה.

וּכְמָה מֵאֲרֵי דְעֵינִין דְּאִינוּן חוּזִים וּנְבִיאֵי
יִתְעָרוּן בְּעֲלָמָא דְאִינוּן עֵינֵי יְהוּ"ה,
וּכְמָה מֵאֲרֵי דְאוּדְנִין דְּתַמְן שְׁמִיעָה דְאַתְמַר
בְּהוּן (יִחְזַקְאֵל א כד) וְאֲשַׁמַּע אֶת קוֹל כְּנַפְיָהֶם,
וּמֵאֲרֵי דְאַנְפִּין דְאַתְמַר בְּהוּן (שם ו) וְאַרְבַּעַה
פְּנִים וּגּוֹמֵר, וּמֵאֲרֵי דְקָלִין, וּמֵאֲרֵי דְדְבוּרִין,
וּמֵאֲרֵי דְרוּחָא דְקוּדְשָׁא, וּמֵאֲרֵי דִיְדִין דְאַתְמַר
בְּהוּן (שם ח) וַיְדַי אָדָם וּגּוֹמֵר, וּמֵאֲרֵי דְקוּמָה,
וּמֵאֲרֵי דְאוֹת, וּמֵאֲרֵי דְרַגְלִין דְאַתְמַר בְּהוּן (שם
יד) וְהַחֲיֹת רָצוּא וְשׁוֹב, בְּהֵוּא זְמַנָּא וַיִּכְבְּדֵל
אֱלֹהִי"ם בֵּין הָאוּר וּבֵין הַחֶשֶׁךְ (בְּרַאשִׁית א ד), אֲלִין
אִינוּן נְבִיאֵי דְשַׁקְרָא, דְאַתְמַר בְּהוּן (שְׁמוֹת ז
יא) וַיַּעֲשׂוּ גַם הֵם חֲרָטוּמֵי מְצָרִים וּגּוֹמֵר,
דְּאַפְרִישׁ לוֹן קוּדְשָׁא בְּרִיף הוּא מְנַבְיָאֵי קְשׁוּט.
וַיֹּאמֶר אֱלֹהִי"ם יְהִי רְקִיעַ בְּתוֹף הַמַּיִם וַיְהִי
מְבַדִּיל בֵּין מַיִם לְמַיִם (בְּרַאשִׁית א ז), הָכָא
רָזָא לְאַתְעַסְקָא בְּאוּרִייתָא דְבַעַל פָּה,
וְלֹא־אֶפְרָשָׁא בֵּין אֶסוּר וְהֵתֵר, דְּאִינוּן מֵיִן מְתִיקָן,
וּמֵיִן מְרִירָן מִסְטָרָא דְשְׁמַאֲלָא, וְלֹא יִכְלוּ
לְשַׁתּוֹת מַיִם מִמָּרָה כִּי מָרִים הֵם (שְׁמוֹת טו
כג). וּמִסְטָרָא דִּימִנָּא וַיִּמְתְּקוּ הַמַּיִם (שם
כד). וַאִינוּן פְּגוּוּנָא דְדָם טְהוּר וְדָם נְדָה דְצָרִיף
לְאַפְרָשָׁא בִּינֵיהוּ, בְּגִין דְּהֵוּא זוּהָמָא דְהַטִּיל
נְחֹשׁ בְּתוֹה גְרִים לְעַרְבָא מֵיִן דִּדְכִּיּו עִם מֵיִן
דְּמִסְאָבו, וּבְגִין דָּא תְקִינוּ תְקִנָּה דָּא לְחוּבָה
לְאַפְרָשָׁא בִּינֵיהוּ, וְהֵוּא דְאַפְרִישׁ בִּינֵיהוּ דָּא רְקִיעַ דְעַל רְאשֵׁי חִיוּן,
דְאַתְמַר בֵּיה (יִחְזַקְאֵל א כב) וּדְמוֹת עַל רְאשֵׁי הַחַיָּה רְקִיעַ דָּא מִטְטְרוּן.

וּכְמָה בְּעֵלֵי אוֹתוֹת וּבְעֵלֵי עֵתִידוֹת
מִמָּה שְׁהִיוּ וְעֵתִידִים לְהֵיּוֹת, מִמָּה
שְׁהִיוּ מְצַד הַמַּחְשְׁבָה, שְׁנֹאֲמַר בָּהּ
וַיִּשְׂרָאֵל עָלָה בְּמַחְשְׁבָה, וּמַה
שְׁעֵתִיד לְהֵיּוֹת מְצַד הָאֵם
הַעֲלִינָה, וְסוּד הַדְּבָר - מַה שְׁהָיָה
כְּכֹר הוּא, וְאֲשֶׁר לְהֵיּוֹת כְּכֹר הָיָה.
וּכְמָה בְּעֵלֵי עֵינִים, שְׁהֵם חוּזִים
וּנְבִיאִים, יִתְעָרוּרוּ בְּעוֹלָם, שְׁהֵם
עֵינֵי יְהוּ"ה, וּכְמָה בְּעֵלֵי אָזְנִים,
שְׁשֵׁם שְׁמִיעָה, שְׁנֹאֲמַר בָּהֶם
וְאֲשַׁמַּע אֶת קוֹל כְּנַפְיָהֶם, וּבְעֵלֵי
פְּנִים שְׁנֹאֲמַר בָּהֶם וְאַרְבַּעַה פְּנִים
וּגּוֹמֵר, וּבְעֵלֵי קוֹלוֹת, וּבְעֵלֵי
דְבוּרִים, וּבְעֵלֵי רוּחַ הַקְּדוֹשׁ,
וּבְעֵלֵי יָדִים, שְׁנֹאֲמַר בָּהֶם וַיְדַי
אָדָם וּגּוֹמֵר, וּבְעֵלֵי קוּמָה, וּבְעֵלֵי
אוֹת וּבְעֵלֵי רַגְלִים, שְׁנֹאֲמַר בָּהֶם
וְהַחֲיֹת רָצוּא וְשׁוֹב, בְּאוֹתוֹ זְמַן
וַיִּכְבְּדֵל אֱלֹהִי"ם בֵּין הָאוּר וּבֵין
הַחֶשֶׁךְ, אֵלוּ הֵם נְבִיאֵי הַשַּׁקֵּר,
שְׁנֹאֲמַר בָּהֶם וַיַּעֲשׂוּ גַם הֵם
חֲרָטוּמֵי מְצָרִים וּגּוֹמֵר, שְׁהַפְרִידֶם
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּף הוּא מְנַבְיָאֵי הָאֱמֶת.
וַיֹּאמֶר אֱלֹהִי"ם יְהִי רְקִיעַ בְּתוֹף
הַמַּיִם וַיְהִי מְבַדִּיל בֵּין מַיִם לְמַיִם,
כְּאֵן הַסּוּד לְהַתְעַסֵּק בְּתוֹרָה
שְׁבַעַל פָּה וּלְהַפְרִיד בֵּין אֶסוּר
וְהֵתֵר, שְׁהֵם מַיִם מְתוּקִים, וּמַיִם
מְרִים מְצַד הַשְּׁמַאֲלָל, וְלֹא יִכְלוּ
לְשַׁתּוֹת מַיִם כִּי מָרִים הֵם, וּמְצַד
הַיָּמִין וַיִּמְתְּקוּ הַמַּיִם, וְהֵם כְּמוֹ
שְׁדָם טְהוּר וְדָם נְדָה שְׁצָרִיף
לְהַפְרִיד בִּינֵיהֶם, מִשׁוּם שְׁאוֹתָהּ
זוּהָמָה שְׁהַטִּיל נְחֹשׁ בְּתוֹה, גְרָמָה
לְעַרְב מִי טְהוּרָה עִם מִי הַטְּמָאָה,
וּמִשׁוּם זֶה תְקִנָּה תְקִנָּה זֶה כְּחוּבָה
לְהַפְרִיד בִּינֵיהֶם, וְאוֹתוֹ שְׁהַפְרִיד
בִּינֵיהֶם, זֶה הַרְקִיעַ שְׁעַל רְאשֵׁי
הַחֲיֹת, שְׁנֹאֲמַר בּוּ וּדְמוֹת עַל
רְאשֵׁי הַחַיָּה רְקִיעַ, זֶה מִטְטְרוּן.

וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת הַרְקִיעַ וַיְבַדֵּל וכו' (בראשית א ט)
 הָכָא לִית מִיָּא מַסְטָרָא דְמַסְטָאבו, אָלָא מִיִּין מַסְטָרָא דְשְׂמַאלָא הוּוּ בְּעָאן לְאַתְגַּבְרָא, וּמִיִּין מַסְטָרָא דִּימִינָא הוּוּ בְּעָאן לְאַסְתְּלָקָא עֲלִייהוּ, עַד דְּאֵלִין אֲמַרִּין אֲנֵן בְּעִינָן לְמַהוּי קָדָם מְלָפָא, וְאֵלִין אֲמַרִּין אֲנֵן בְּעִינָן לְמַהוּי קָדָם מְלָפָא, עַד דְּאֵתָא עֲמוּדָא דְאַמְצְעִיתָא וְאַעִיל שְׁלָם בִּינִייהוּ, וְקָשִׁיר לֹון וְאַתְעֵבִיד שְׁקֵל (ג"א שְׁלָום) בִּינִייהוּ, וְדָא מַחְלוּקַת לְשָׁם שְׁמַיִם, פְּגוּן לְאַה וְרַחֵל, דְּדָא בְּעָא לְאַתְחַבְרָא בְּבַעֲלָה, וְדָא בְּעָא לְאַתְחַבְרָא בְּבַעֲלָה, וְנָטִיל לֹון יַעֲקֹב וְקָשִׁיר לֹון בֵּיהּ (ד) (פ ע"ב)
 לְתַרְוִייהוּ, פְּגִין דִּיהוּה קָא מַחְשַׁבְתָּ לְאַה בְּלָפָה אִם יַעֲקֹב נָטִיל לְאַחְתֵּי נָטִיל לִי עֲשׂו חֲיִיבָא, וְהָכִי קָא חֲשִׁיבַת רַחֵל פְּגוּוּנָא דָא, פְּגִין דָּא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא יְהִיב לֹון לְיַעֲקֹב תַרְוִייהוּ, וְשִׁזִּיב לֹון מַההוּא חֲיִיבָא, וְאַתְחַבְרוּ בְּצַדִּיקָא.

וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת הַרְקִיעַ וַיְבַדֵּל וכו', כָּאן אִין מִיָּם מִצַּד הַטְּמָאָה, אָלָא שְׁהַמִּים שְׂמַצַּד הַשְּׂמַאל הִיוּ רוֹצִים לְהַתְגַּבֵּר, וְהַמִּים שְׂמַצַּד הַיְמִין הִיוּ רוֹצִים לְהַתְעַלּוֹת עֲלֵיהֶם, עַד שְׂאֵלוּ אוּמְרִים אֲנוּ רוֹצִים לְהִיּוֹת לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ, וְאֵלוּ אוּמְרִים אֲנוּ רוֹצִים לְהִיּוֹת לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ, עַד שְׂבָא הַעֲמוּד הַאֲמַצְעִי וְהַכְּנִיס שְׁלוֹם בִּינֵיהֶם, וְקָשִׁר אוֹתָם וַנַּעֲשֶׂה שְׁקֵל (שְׁלָום) בִּינֵיהֶם, וְזוּ מַחְלָקַת לְשָׁם שְׁמַיִם, כְּמוֹ לְאַה וְרַחֵל, שְׂזוּ רוֹצִה לְהַתְחַבֵּר עִם בְּעֵלָה וְזוּ רוֹצִה לְהַתְחַבֵּר עִם בְּעֵלָה, וְנָטִיל אוֹתָן יַעֲקֹב וְקָשִׁר אוֹתָן בּוּ אֶת שְׂתֵייהֶן, מִשּׁוּם שְׁהִיְתָה מַחְשַׁבְתָּ לְאַה בְּלָפָה, אִם יַעֲקֹב נוֹשֵׂא אֶת אַחֹתִי, נוֹשֵׂא אוֹתִי עֲשׂו הַרְשָׁע, וְכִךְ רַחֵל חֲשַׁבָה כְּזוּ, מִשּׁוּם זֶה הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא נִתַּן אֶת שְׂתֵייהֶן לְיַעֲקֹב, וְהִצִּיל אוֹתוֹ מֵאוֹתוֹ הַרְשָׁע, וְהַתְחַבְרוּ עִם הַצַּדִּיק.

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר: אָבָא, יוֹם אָחַד הָיִיתִי בְּבֵית הַמְּדֻרָשׁ, וְשְׂאֵלוּ הַחֲבֵרִים, מַה זֶה שְׂאָמַר רַבִּי עֲקִיבָא לְתַלְמִידָיו, כְּשֶׁתִּגִּיעוּ לְאַבְגֵי שֵׁישׁ טְהוֹר, אֵל תֵּאמְרוּ מִיָּם מִיָּם, שְׂמָא תְּסַכְּנוּ עֲצַמְכֶם, שְׂנַאֲמַר דְּבַר שְׁקָרִים לֹא יִפּוֹן לְנַגְדַּ עֵינֵי? [ג"א. קָם וְזָן הַזְּקֵנִים, עֲתִיק הַשְּׂתִיקִים, וְאָמַר: רַבִּי רַבִּי, מַה הוּא שְׂאָמַר רַבִּי עֲקִיבָא לְתַלְמִידָיו כְּשֶׁתִּגִּיעוּ לְאַבְגֵי שֵׁישׁ טְהוֹר אֵל תֵּאמְרוּ מִיָּם מִיָּם שְׂמָא תְּסַכְּנוּ בְּעֲצַמְכֶם, זֶהוּ שְׂכַתּוֹב דְּבַר שְׁקָרִים לֹא יִפּוֹן לְנַגְדַּ עֵינֵי, הֲרִי כְּתוּב (בְּרַאשִׁית א 1) וְהִי רְקִיעַ בְּתוֹךְ הַמַּיִם וְהִי מְבַדֵּיל בֵּין מַיִם לְמַיִם, וְעוֹד מַיִם עֲלִיוֹנִים וּמַיִם תַּחְתּוֹנִים יֵשׁ שָׁם, לְמַה אָמַר אֵל תֵּאמְרוּ מִיָּם מִיָּם? אָמַר לוֹ הַמְּנַרְהַת הַקְּדוּשָׁה: וְזָן הַזְּקֵנִים, לָךְ נָאָה לְגַלוֹת הַסּוּד הַזֶּה, שְׂאִין הַחֲבֵרִים יְבֹולִים לְעַמְד בּוּ עַל בְּרִין. אָמַר לוֹ וְזָן הַזְּקֵנִים: רַבִּי רַבִּי, מְנַרְהַת הַקְּדוּשָׁה, כְּוֹדָא אֲבָנִי שֵׁישׁ טְהוֹר הִי י', שְׁהוּ אַחַר יו"ד עֲלִיוֹנָה מִן א, וְהַשְּׂנֵה יו"ד תַּחְתּוֹנָה מִמְּנַרְהַת, וְכָאן אִין טְמָאָה אָלָא אֲבָנִי שֵׁישׁ טְהוֹר, וְאִין הַפְּרָשָׁה בֵּין מַיִם לְמַיִם, שְׂהַכֵּל יְהוּד אַחַר, שְׂאֵלוּ הֵם

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר אָבָא, יוֹמָא חָדָא הוּיִנָן בְּבֵי מְדֻרָשָׁא, וְשְׂאֵילוּ חֲבֵרָא מֵאִי נִיהוּ דְאָמַר רַבִּי עֲקִיבָא לְתַלְמִידָיו כְּשֶׁתִּגִּיעוּ לְאַבְגֵי שֵׁישׁ טְהוֹר אֵל תֵּאמְרוּ מִיָּם מִיָּם שְׂמָא תְּסַכְּנוּ עֲצַמְכֶם, שְׂנַאֲמַר (תַּהֲלִים ק א 1) דּוֹבַר שְׁקָרִים לֹא יִפּוֹן לְנַגְדַּ עֵינֵי, (ג"א קָם סְבָא דְסָבִין עֲתִיקָא דְעֲתִיקוֹן, וְאָמַר רַבִּי רַבִּי מֵאִי נִיהוּ דְאָמַר רַבִּי עֲקִיבָא לְתַלְמִידָיו כְּשֶׁתִּגִּיעוּ לְאַבְגֵי שֵׁישׁ טְהוֹר אֵל תֵּאמְרוּ מִיָּם מִיָּם שְׂמָא תְּסַכְּנוּ בְּעֲצַמְכֶם, חָדָא הוּא דְכְּתִיב דּוֹבַר שְׁקָרִים לֹא יִפּוֹן לְנַגְדַּ עֵינֵי, הָא כְּתִיב (בְּרַאשִׁית א 1) וְהִי רְקִיעַ בְּתוֹךְ הַמַּיִם וְהִי מְבַדֵּיל בֵּין מַיִם לְמַיִם, וְעוֹד מַיִם עֲלִיוֹנִים וּמַיִם תַּחְתּוֹנִים אֵית תַּמּוֹן, לְמַה אָמַר אֵל תֵּאמְרוּ מִיָּם מִיָּם, אָמַר לִיה בּוֹצִינָא קְדִישָׁא, סְבָא דְסָבִין לָךְ יְאוּת לְגַלְאָה רְזָא דָא, דְלִית חֲבֵרָא יְבֹלִין לְקוּיָא בֵּיהּ עַל בּוֹרְיָה, אָמַר לִיה סְבָא דְסָבִין, רַבִּי רַבִּי בּוֹצִינָא קְדִישָׁא, כְּוֹדָא אֲבָנִי שֵׁישׁ טְהוֹר אֲיִנוּן י', דְאֵינּוּן חַד יו"ד עֲלָאָה מִן א, וְתַנְיָנָא יו"ד תַּמְאָה מִיְתָה,

מועד של עין החיים, שהוא ו כאמנע של א, שנאמר
בו ולקח גם מעין החיים ואכל וחי לעלם, אבל האילן
של עין הדעת למטה. בין כך הגה זקן
הזקנים, עתיק העתיקים, יורד
ואומר להם: חכמים, כמה
עסקתם? אמרו לו: ודאי בזה
שאמר רבי עקיבא לתלמידיו,
כשתגיעו לאבני שיש טהור אל
תאמרו מים מים. ואמר להם:
ודאי סוד עליון יש כאן, והרי
פרשוה בשיבה העליונה, וכדי
שלא תטעו נודתי אליכם, כדי
שיתגלה הסוד הזה ביניכם,
שהוא סוד עליון טמיר מבני
האדם (הדור).

בנדאי אבני שיש טהור הן י י,
שמהם יוצאים מים זפים, והם
רמוזים באות א, בראש ובסוף י
י, ו' שהוא נטוי ביניהם, הוא עץ
החיים, מי שאוכל ממנו, וחי
לעלם.

ואלו שני היודים הם רמוזים
בויעצר, והם שתי יצירות, יצירה
של עליונים ויצירה של
תחתונים, והם חכמה בראש
וחכמה בסוף, תעלומות חכמה,
ודאי הם תעלומות מהחכמה
העליונה (שהיא) תחת הכתר
העליון.

והם כנגד שתי עינים, שבהם שתי
דמעות יורדות לים הגדול, ולמה
יורדו? משום שהתורה, משני
לוחות הללו היה מוריד משה
לישראל, ולא זכו, ונשברו ונפלו,
וזה גרם לאבדן של בית ראשון
ושני, ולמה נפלו? משום שפרח
מהם ו', שהיא ו' מן ויעצר.

ונתן להם אחרים מצד של עץ
הדעת טוב ורע, שמשם נתנה
תורה באסור והתר, מימין חיים
ומשמאל מיתה, ומשום זה אמר
רבי עקיבא לתלמידיו, כשתגיעו
לאבני שיש אל תגידו מים מים,
ואל תהיו שוקלים אבני שיש

והכא לית טומאה אלא אבני שיש טהור, ולית הפרשה בין מים
למים, דכלא יחודא חדא, דאלין אינון מסטרא דאילנא דחי דאיהו
ו באמצעיתא דא, דאתמר ביה ולקח גם מעין החיים ואכל וחי
לעולם, אבל אילנא דעץ הדעת לתתא). אדדכי הא סבא
דסבין עתיקא דעתיקין קא נחית ואמר לון,
רבנן במאי עסקיתו, אמרו ליה ודאי בהאי
דאמר רבי עקיבא לתלמידיו כשתגיעו לאבני
שיש טהור אל תאמרו מים מים, ואמר לון
ודאי רזא עלאה אית הכא, והא אוקמוה
במתיבתא עלאה, ובגין דלא תטעון נחיתנא
לכון, בגין דיתגלי רזא דא ביניכו דאיהו רזא
עלאה טמירא מבני נשא (נ"א דרא).

בנדאי אבני שיש טהור אינון י י,
מיין דכין נפקין, ואינון רמיזין באת
א רישא וסופא י י, ו' דאיהו נטוי ביניהו
איהו עץ חיים, מאן דאכל מגיה וחי לעולם.
ואלו תרין יודין אינון רמיזין בויעצר,
ואינון תרין יצירות יצירה דעלאין
ויצירה דתתאין, ואינון חכמה בראש וחכמה
בסוף, תעלומות חכמה, ודאי אינון תעלומות
מחכמה עלאה (דאיהו) דתחות פתר עלאה.

ואינון לקבל תרין עינין, דבהון תרין דמעין
נחתין בימא רבא ואמאי נחתו, בגין
דאורייתא מתרין לוחין אלין הוה משה נחית
לון לישראל, ולא זכו ואתברו ונפלו, ודא
גרים אבודא דבית ראשון ובית שני, ואמאי
נפלו, בגין דפרח ו' מיניהו דאיהו ו' מן
ויעצר.

והיב לון אחרנין מסטרא דעץ הדעת טוב
ורע, דמתמן אתיהיבת אורייתא
באסור והתר, מימינא חיי ומשמאלא מיתה,
ובגין דא אמר רבי עקיבא לתלמידיו כשתגיעו
לאבני שיש טהור אל תאמרו מים מים, ולא

טהור לאבנים אחרות, שהן חיים ומיתה, ששם לב חכם לימינו של אדם, ולב פסיל לשמאלו, ולא עוד, אלא אתם תסכנו עצמכם, משום שהאבנים הללו של עץ הדעת טוב ורע הן בפרוד, ואבני השיש טהור הללו הן ביחוד, בלי פרוד כלל, ואם תאמרו שהרי הסתלק מהם עץ החיים ונפלו ויש ביניהן פרוד - דבר שקרים לא יפון לנגד עיני, שהרי אין שם פרוד למעלה, ואלו שנשברו, מאותם (בלים) היו. באו לנשק אותו, פרח והסתלק מהם.

אמר רבי יצחק, כל אותם המתים של ארץ ישראל יחיו ויקומו בראשונה לזמן שיחיה הקדוש ברוך הוא את המתים, משום שהקדוש ברוך הוא יתעורר עליהם. זהו שכתוב יחיו מתיך נבלתי יקומו, יחיו מתיך - אלו הם של ארץ ישראל, נבלתי יקומו - אלו שבארץ נכריה, שלא כתוב בהם תחיה אלא קימה, שהרי רוח החיים לא תשרה עליהם אלא בארץ ישראל, ומשום כך פתוב בהם יחיו. נבלתי יקומו, אלו שבחוץ, ברא הגוף שלהם ויקומו, גוף בלי רוח, ואחר כך יתגלגלו מתחת העפר עד שיגיעו לארץ ישראל, ושם יקבלו נשמה, ולא ברשות אחרת, כדי שיתקומו בעולם כראוי.

אמר רבי אלעזר: בא וראה, בשעה שעתיד הקדוש ברוך הוא להחיות את המתים, כל אותן נשמות שיתעוררו, כלם יקומו באותו דמות ממש שהיו בעולם הזה, ומוריד אותן הקדוש ברוך הוא וקורא להם בשמות, זהו שכתוב לכלם בשם יקרא. וכל

תהוון שקילין אבני שיש טהור לאבנים אחרנין, דאינון חיי ומיתה, דתמן לב חכם לימינו (קהלת י ב) דבר נש, ולב פסיל לשמאלו (שם), ולא עוד אלא אתם תסכנו עצמכם, בגין דאלין אבנין דעץ הדעת טוב ורע אינון בפרודא, ואלין אבני שיש טהור אינון ביחודא בלא פרודא כלל, ואם תאמרו דהא אסתלק עץ החיים מנייהו ונפלו ואית פרודא בינייהו, דובר שקרים לא יפון לנגד עיני (תהלים קא ז), דהא לית תמן פרודא לעילא, ואלין דאתברו מאינון (מאנין) הוו, אתו לנשקא ליה פרח ואסתלק מנייהו.

אמר (דף פא ע"א) רבי יצחק כל אינון מתים דארעא דישראל, יחיו ויקומו בקדמיתא לעידן דיחיי קודשא בריך הוא מיתא, בגין דקודשא בריך הוא יתער עלייהו, הדא הוא דכתיב (ישעיה כו יט) יחיו מתיך נבלתי יקומו, יחיו מתיך אלין אינון דארעא דישראל, נבלתי יקומו אלין אינון דבארעא נוכראה, דלא כתיב בהו תחיה אלא קימה, דהא רוחא דחיי לא תשרי עליהו אלא בארעא דישראל, ובגין כך פתוב בהו יחיו, נבלתי יקומו אלין דלבר, יתברי גופא דלהון ויקומו גופא בלא רוחא, ולבתר יתגלגלון מתחות עפרא עד דמטו לארעא דישראל, ותמן יקבלון נשמתא ולא ברשו אחרא, בגין דיתקיימו בעלמא פדקא חזי.

אמר רבי אלעזר, תא חזי, בשעתא דזמין קודשא בריך הוא לאחייא מיתא, כל אינון נשמתין דיתערו, בלהון יקומו ביהוה דיוקנא ממש דהוו בהאי עלמא, ונחית לון קודשא בריך הוא וקרא לון בשמהו, הדא הוא דכתיב (ישעיה מ כו) לכלם בשם יקרא, וכל

נשמתא תיעול לדוכתהא,

נשמה תפנס למקומה, ויעמדו בקיום בעולם כראוי, ואז יהיה העולם שלם, ועל אותו זמן כתוב וחרפת עמו יסיר, זה יצר הרע שמחשיף פני האדם ושולט בו.

אמר רבי חזקיה: אם תאמר שכל הגופות של העולם יקומו ויתעוררו מן העפר, אותם גופים שנגטעו בנשמה אחת מה יהיה מהם? אמר רבי יוסי, אותם גופים שלא זכו ולא הצליחו, הרי הם כלא היו, כמו שהיו עץ יבש בעולם הזה, כך גם באותו הזמן, והגוף האחרון יקום, אותו שנגטע והצליח ונטע שרשיו כראוי, ועל אותו הגוף האחרון כתוב והיה כעץ שתול על פלגי מים, שעשה פרות ונטע שרשים והצליח כראוי, ועל אותו הגוף בראשון כתוב והיה כערער בערבה ולא יראה כי יבא טוב. כי יבא טוב, זו תחית המתים.

ומאיר אותו האור שעתיד להאיר לצדיקים, שהיה גנוז לפניו מיום שנברא העולם, זהו שכתוב וירא אלהים את האור כי טוב, בו עתיד הקדוש ברוך הוא להחיות מתים, זהו שכתוב וזרחה לכם יראי שמי שמש צדקה ומרפא, ואז יתגבר הטוב בעולם, ואותו שנקרא רע יעבר מן העולם, ואז אותם גופות ראשונים יהיו כלא היו.

אמר רבי יצחק: עתיד הקדוש ברוך הוא להריק על אותם גופות רוחות. אם זכו בהם, יקומו לעולם כראוי, ואם לא, יהיו אפר תחת רגלי הצדיקים. זהו שכתוב ורבים מישגי אדמת עפר קיצו וגומר.

אמר רבי אלעזר: וזה מי שהסתלק מן העולם טרם שהגיעו ימיו לעשרים שנים,

ויקומו בקיומא בעלמא כדקא חזי, וכדין יהא עלמא שלים, ועל ההוא זמנא פתיב (שם כה ח) וחרפת עמו יסיר, דא יצר הרע דאחשיף אפי דבר נש ושליט ביה.

אמר רבי חזקיה, אי תימא דכל גופין דעלמא יקומו ויתעורו מעפרא, אינון גופין דאתנטעו בנשמתא חדא מה תהא מנייהו, אמר רבי יוסי אינון גופין דלא זכו ולא אצלחו הרי אינון פלא הוו, כמה דהו עץ יבש בהאי עלמא, הכי נמי בההוא זמנא, וגופא בתראה יקום, ההוא דאתנטע ואצלח ונטע שרשוי כדקא יאות, ועל ההוא גופא בתראה פתיב (תהלים א ג) והיה כעץ שתול על פלגי מים, דעבד אבין ונטע שרשין ואצלח כדקא יאות, ועל ההוא גופא קדמאה פתיב (ירמיה יז ו) והיה כערער בערבה ולא יראה כי יבא טוב, כי יבא טוב דא תחיית המתים.

ואתנהיר ההוא נהורא דזמין לאנהרא לצדיקיא, דהוה קמיה גניז מיומא דאתברי עלמא, הדא הוא דכתיב (בראשית א ד) וירא אלהים את האור כי טוב, ביה זמין קודשא בריך הוא לאחיא מיתיא, הדא הוא דכתיב (מלאכי ג ב) וזרחה לכם יראי שמי שמש צדקה ומרפא, וכדין יתגבר טוב בעלמא, וההוא דאתקרי רע יתעבר מעלמא, וכדין אינון גופין קדמאין ליהוו כלא הוו.

אמר רבי יצחק זמין קודשא בריך הוא לארקא על אינון גופין רוחין, אי זכו בהו יקומו לעלמא כדקא יאות, ואם לאו יהו קטמא תחות רגליהון דצדיקיא, הדא הוא דכתיב (דניאל יב ב) ורבים מישגי אדמת עפר יקיצו וגומר.

אמר רבי אלעזר והאי מאן דאסתלק מעלמא עד לא מטון יומי לעשרין

מאיזה מקום נענש? משום (שהיה משלש עשרה שנים ומעלה), שהרי משלש עשרה ומטה אינו בר ענש, אלא בחטאו של אביו, אבל משלש עשרה ומעלה מה הוא? אמר לו הקדוש ברוך הוא, חס עליו שימות זכאי, ונותן לו שכר טוב באותו העולם, ולא ימות חייב שיענש באותו העולם, והרי פרושה.

אמר לו: אם הוא רשע ולא הגיע ימיו לעשרים שנים מה הוא? פיון שהסתלק מן העולם במה הוא ענשו? אמר לו: בזה התקיים - ויש נספה בלא משפט, שכשענש יורד לעולם, אותו שפוגש באותו המשחית נענש, שלא השגיחו עליו מלמעלה, ועליו כתוב עונותיו ילפדונו את הרשע. את - לרבות מי שלא הגיעו ימיו להענש, עונותיו ילפדונו, ולא בית הדין שלמעלה, ובחבלי חטאתו יתמד, ולא בית הדין שלמטה.

תקון אחר וארבעים

בראשית, שם תשר"י, וזו זרוע שניה, יום השני, יש"ת חשף סתרו. נשארה ר', היא ראש השנה, ושם הבדלה בין טוב ורע, ובראש השנה המלך הוא דין, וכל הספירות נקראו דינים ומשפטים מצדו, וכל צבא השמים עומדים עליו מימינו ומשמאלו, אלו מימינים לכף זכות, ואלו משמאילים לכף חובה, וכשיתעוררו ישראל עם שופרות, ומעלים לשם את השכינה, שהיא תרועת מלך כעשרה שופרות, משום שהיא אינה עולה פחות מעשרה, באותו זמן ויהי מבדיל בין מים למים, מפריד הקדוש ברוך הוא בין אלו שמימינים לכף זכות, ובין אלו

שנין, מאן אתר אתענש, בגין (דהוי מתליסר שנין ולעילא) דהא מתליסר ולתתא לאו בר ענשא הוא אלא בחטאה דאבוי, אבל מתליסר ולעילא מהו, אמר ליה, קודשא בריך הוא חס עליה דלימות זכאה, ויהיב ליה אגר טב בההוא עלמא, ולא ימות חייב דיתענש בההוא עלמא, והא אוקמוה.

אמר ליה אי חייבא הוא ולא מטון יומי לעשרין שנין מהו, פיון דאסתלק מעלמא במאי הוא עונשיה, אמר ליה בדא אתקיים ויש נספה בלא משפט (משלי יג כג), דכד ענשא נחית לעלמא איהו דאערע בההוא מחבלא אתענש, דלא אשגחו עליה מלעילא, ועליה פתיב (משלי ה כב) עונותיו ילפדונו את הרשע, את לאסגאה מאן דלא מטון יומי לאתענשא, עונותיו ילפדונו ולא פי דינא דלעילא, ובחבלי חטאתו יתמד (שם) ולא פי דינא דלתתא.

תקונא חד וארבעין

בראשית תמן תשר"י, ודא דרועא תננינא יום תננינא, יש"ת חשף סתרו (תהלים יח יב). (דף פא ע"ב) אשתאר ר' איהי רא"ש השנה ותמן הבדלה בין טוב לרע, ובראש השנה מלכא איהו דין, וכל ספירן אתקריאו דינין ומשפטין מסטריה, וכל צבא השמים קיימין עליה מימיניה ומשמאליה, אלין מימינין לכף זכות, ואלין משמאילין לכף חובה, וכד ישראל יתערוך בשופרות, וסלקין תמן לשכינתא דאיהי תרועת מלך בעשרה שופרות, בגין דאיהי לא סלקא פחות מעשרה, בההוא זמנא ויהי מבדיל בין מים למים (בראשית א ו), אפריש קודשא בריך הוא בין אלין דמימינים לכף זכות, ובין אלין דמשמאילים

שמשמאילים לכף חוכה, ונאמר
הבדלו מתוך העדה הזאת ואכלה
אותם כרגע.

ועל התשרי הזה נאמר בתשרי
נברא העולם, ושם שבת שניה
מאותן שבע שבתות, (ושם בת שש,
בת מאלו השש), וחקמשה רקיעים,
וששי שמים, הם כנגד ששת ימי
בראשית, ובכלם אמר טוב, פרט
ליום השני, משום שאין בתשרי
א' להשלים לבראשית, משום
שהסתלק בחטאו של אדם,
ומשום כף הצפון הוא פגום,
ומשום זה מצפון תפתח הרעה,
עד שמשתלם, וכמו שאברהם
שהוא ימין, יום הראשון שבו
כלולות ותלויות מאתים ארבעים
ושמונה מצוות עשה, כף גם
מיצחק, שהוא כמו היום השני,
תלויות בו שלש מאות ששים
והמש מצוות לא תעשה, יום
השלישי בו הכל כלול, וממנו
תלויות מצוות עשה ולא תעשה
כענבים באשכול.

תקון ארבעים ושנים

בראשית, שם איש, שנאמר בו
ויעקב איש תם, וזה היום
השלישי, שהרי שלשה אפנים
היו עד כאן. היום הראשון והיום
השני והיום השלישי, כל אחד
הוציא את אפנותו. היום הראשון
אמר לו אותו אפון מפלא
ומכסה, שהוא אי"ן, הפולל שלש
ספירות, א' פתור, י' חכמה, ו'
בינה, וה' אותיות מנצפ"ך
מהעולם הבא הם כנגד ה'
העליונה.

אמר לכל אחד משלשת הימים
שיוציא אפנותו, אמר ליום
הראשון יהי אור, מיד הוציא
אפנותו ועשה אותה, זהו שכתוב
ויהי אור, והרי פרשהו שאין
היה אלא על ידי עשיה, א' מן אי"ן שהיה פורח באור הוציא אור, י' הוציא רקיע, ו' מן אי"ן

לכף חוכה, ואתמר (במדבר יז כב) הבדלו מתוך
העדה הזאת ואכלה אותם כרגע.

ועל האי תשרי אתמר בתשרי נברא העולם,
ותמן שבת תניינא מאלין שבע שבתות,
(נ"א ותמן בת שית בת מאלין שית), וחקמשה רקיעין,
ושתיתאה שמים, אינון לקבל שית יומי
בראשית, ובכלהו אמר טוב, בר מיומא
תניינא, בגין דלית בתשרי א' לאשלמא
בראשית, בגין דאסתלק בחוכה דאדם, ובגין
דא צפון איהו פגים, ובגין דא מצפון תפתח
הרעה (ירמיה א יד), עד דאשתלים, וכמה
דאברהם דאיהו ימינא יומא קדמאה ביה
פלילן ותליין מאתן וארבעין ותמניא פקודין
דעשה, הכי נמי מיצחק דאיהו כגוונא דיומא
תניינא תליין ביה שס"ה מצות לא תעשה,
יומא תליתאה ביה פליל פלא, מגיה תליין
פקודין דעשה ולא תעשה, כענבין באתכלא.
תקונא ארבעין ותריין

בראשית תמן איש, דאתמר ביה (בראשית כה כז)
ויעקב איש תם, ודא יומא
תליתאה, דהא תלת אומנין הוו עד הכא, יומא
קדמאה ויומא תניינא ויומא תליתאה, כל חד
אפיק אומנותיה, יומא קדמאה אמר ליה ההוא
אפון מופלא ומכוסה דאיהו אי"ן, פליל תלת
ספירן א' פתור י' חכמה ו' בינה, וה' אתוון
מנצפ"ך מעלמא דאתי אינון לקבל ה' עלאה.
אמר לכל אחד מתלת יומין דיפיק
אומנותיה, אמר ליומא קדמאה יהי אור
מיד אפיק אומנותיה ועביד ליה, הדא הוא
דכתיב (שם א א) ויהי אור, והא אוקמוהו דלית
הויה אלא על ידי עשיה, א' מן אי"ן דהויה
פרח באור אפיק אור, י' אפיק רקיע, ו' מן
הויה אלא על ידי עשיה, א' מן אי"ן שהיה פורח באור הוציא אור, י' הוציא רקיע, ו' מן אי"ן

הוציא יבֿשָׁה. זֶהוּ שְׁפָתוֹב וַיֹּאמֶר
אֱלֹהִים יָקוּוּ הַמַּיִם מִתַּחַת
הַשָּׁמַיִם אֶל מְקוֹם אֶחָד וְתִרְאֶה
הַיַּבֶּשֶׁה. וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יָקוּוּ
הַמַּיִם, כָּאֵן כַּמָּה מַצּוֹת, מַצּוֹת
הַיַּחֲדוּד וּמַצּוֹת פְּרִיָה וּרְבִיָה. מַצּוֹת
הַיַּחֲדוּד שֶׁהֵיא יָקוּוּ הַמַּיִם,
מִתְּפַנְסִים הַיַּחֲדוּד שֶׁל כָּל סְפִירָה
וּסְפִירָה לְמְקוֹם אֶחָד, שֶׁהֵיא
הַכּוֹנֵס שֶׁל הַפֶּל, אֶל מְקוֹם אֶחָד,
שֶׁהוּא מְקוֹה יִשְׂרָאֵל יְהו"ה.

הַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי שְׁמַע יִשְׂרָאֵל
יְהו"ה אֱלֹהֵינוּ יְהו"ה אֶחָד,
וְיְהו"ה הוּא נִקְרָא מְקוֹם, וְהָרִי
פְּרֻשָׁה בְּעַלֵּי הַמְּשֻׁנָה, שֶׁהַקְּדוּשׁ
בְּרוּךְ הוּא נִקְרָא מְקוֹמוֹ שֶׁל עוֹלָם,
וְאֵין הָעוֹלָם מְקוֹמוֹ, כְּמוֹ כֵּן י'
עֶשֶׂר פְּעֻמִּים הוּא ק' מִן מְקוֹם,
ה"ה חֲמֵשׁ פְּעֻמִּים, כָּל אֶחָד וְאֶחָד
עוֹלָם עֶשְׂרִים וְחֲמֵשׁ עֶשְׂרִים
וְחֲמֵשׁ, פְּחֻשְׁבוֹן אוֹתִיּוֹת הַיַּחֲדוּד,
שְׁתֵּי הַפְּעֻמִּים שְׁמֵיחֻדִים שְׁמַע
יִשְׂרָאֵל, שֶׁהֵם שֵׁשׁ תְּבוּת, שְׁבָהֶן
עֶשְׂרִים וְחֲמֵשׁ עֶשְׂרִים וְחֲמֵשׁ
אוֹתִיּוֹת. אִם כֵּן, מָה זֶה ק'? מָה
כְּרֻכּוֹת שְׁחִיב אָדָם לְכַרֵּךְ אֶת
הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּכָל יוֹם, נִשְׁאָר
ו', שֵׁשׁ פְּעֻמִּים שֵׁשׁ עוֹלָם
שְׁלֹשִׁים וְשֵׁשׁ, כְּחֻשְׁבוֹן כְּנָפִי
הַשְּׂרָפִים, שְׁנֹאמֶר בְּהֵם שְׂרָפִים
עֲמָדִים מִמַּעַל ל"ו, וְהַכְּנָפִים
הַלְלוּ תְּלוּיּוֹת מו', שֶׁהוּא שֵׁשׁ
הַתְּבוּת שֶׁל הַיַּחֲדוּד, וּבוֹ עוֹלָם
אַרְבָּעִים וּשְׁתַּיִם אוֹתִיּוֹת שְׁבָהֶן
נִבְרְאוּ שָׁמַיִם וָאָרֶץ. תִּמְצֵא
שְׁמֵקוּם עוֹלָה יְהו"ה בְּחֻשְׁבוֹן
כְּמוֹ זֶה: י' ק', ה"ה כ"ה כ"ה, ו'
ל"ו, עוֹלָה הַפֶּל מָה שְׁמוֹנִים
וְשֵׁשׁ כְּחֻשְׁבוֹן מְקוּם, וּבוֹ פְּק"ו
פְּלִילִיָה, וּבוֹ קפ"ו תְּהוֹמוֹת בְּלָב
יָם.

בְּשֵׁם הַזֶּה שֶׁהוּא יְהו"ה, צְרִיף
לְכַנֵּס אֶת דְּרָגוֹת הַיַּחֲדוּד וְלֶהַכְּלִיל
בוֹ עֶשֶׂר סְפִירוֹת כְּמוֹ זֶה: יו"ד ה"א וַא"ו ה"א, שֶׁהֵן עֶשֶׂר סְפִירוֹת בְּלִימָה, יְהו"ה מְקוֹם לְיו"ד

אֵין אִפִּיק יַבֶּשֶׁה, הָדָא הוּא דְכָתִיב (שם) וַיֹּאמֶר
אֱלֹהִים יָקוּוּ הַמַּיִם מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם אֶל מְקוֹם
אֶחָד וְתִרְאֶה הַיַּבֶּשֶׁה, וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יָקוּוּ
הַמַּיִם, הָכָא כַּמָּה פְּקוּדִין, פְּקוּדָא דִּיחֻדָּא
וּפְקוּדָא דְפְרִיָה וּרְבִיָה, פְּקוּדָא דִּיחֻדָּא דְאִיהוּ
יָקוּוּ הַמַּיִם, מִתְּפַנְשִׁין יַחֲדָא דְכָל סְפִירָא
וּסְפִירָא לְאַתֵּר חַד דְאִיהוּ כְּנִישׁוֹ דְכָלָא, אֶל
מְקוֹם אֶחָד, דְאִיהוּ מְקוֹה יִשְׂרָאֵל יְהו"ה.

וַיֹּאמֶר תְּלִיתָא שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהו"ה אֱלֹהֵינוּ
יְהו"ה אֶחָד (דְּבָרִים ו' ד), וְאִיהוּ יְהו"ה
מְקוֹם אֲתְקָרִי, וְהָא אוֹקְמוּהָ מְאִרִי מִתְּנִיתִין,
דְּקוּדְשָׁא בְרִיף הוּא אֲתְקָרִי מְקוֹמוֹ שֶׁל עוֹלָם
וְאֵין הָעוֹלָם מְקוֹמוֹ, כְּגוֹוֹנָא דָא י' עֶשֶׂר זְמַנִּין
אִיהוּ ק' מִן מְקוֹם, ה"ה חֲמֵשׁ זְמַנִּין כָּל חַד
וְחַד סְלֶקֶן כ"ה כ"ה, פְּחֻשְׁבֵּן אֲתוּוֹן דִּיחֻדָּא
תְּרִין זְמַנִּין דְּמִיחֻדִין שְׁמַע יִשְׂרָאֵל דְאֵינוֹן שִׁית
תִּיבִין, דְּבַהוֹן כ"ה כ"ה אֲתוּוֹן, אִם כֵּן מְאִי
ק', מָהָה בְּרַכָּאן דְּחִיב בְּר נֶשׁ לְבָרְכָא לְקוּדְשָׁא
בְּרִיף הוּא בְּכָל יוֹמָא, אֲשַׁתְּאָר ו', שִׁית זְמַנִּין
שִׁית סְלֶקֶן תְּלַתִין וְשִׁית, פְּחֻשְׁבֵּן גְּדַפִּין
דְּשְׂרָפִים דְאֲתָמֶר בְּהוֹן (יִשְׁעִיהוּ ו' ב) שְׂרָפִים
עוֹמְדִים מִמַּעַל ל"ו, וְאֵלִין גְּדַפִּין תְּלַיִין מִן ו'
דְאִיהוּ שִׁית תִּיבִין דִּיחֻדָּא, וּבַה סְלֶקֶן אַרְבַּעִין
וְתִרִין אֲתוּוֹן, דְּבַהוֹן אֲתְבְּרִיאֵוּ שְׁמֵיָא וְאַרְעָא,
תְּשַׁכַּח (ד' פב ע"א) מְקוּם דְּסֶלִיק יְהו"ה
בְּחֻשְׁבֵּנָא כְּגוֹוֹנָא דָא, י' ק', ה"ה כ"ה כ"ה,
ו' ל"ו, סְלִיק כְּפ"ו פְּחֻשְׁבֵּן מְקוּם, וּבִיָה
(יִשְׁעִיה כח ז) פְּק"ו פְּלִילִיָה, וּבִיָה קפ"ו
תְּהוֹמֵי בְּלָבָא דִּימָא.

בְּהָא שְׁמָא דְאִיהוּ יְהו"ה צְרִיף לְאַתְפְּנֵשָׁא
דְרִגִין דִּיחֻדָּא, וְלֹאכְלָלָא בִיָה עֶשֶׂר
סְפִירָן כְּגוֹוֹנָא דָא, יו"ד ה"א וַא"ו ה"א,
בוֹ עֶשֶׂר סְפִירוֹת כְּמוֹ זֶה: יו"ד ה"א וַא"ו ה"א, שֶׁהֵן עֶשֶׂר סְפִירוֹת בְּלִימָה, יְהו"ה מְקוֹם לְיו"ד

ה"א וא"ו ה"א, שהוא סתום ונעלם, ומשום זה נקרא עולם עלם, צריך להעלים אותו מכל העולם, שהוא עלם, והשכינה נעלמה, זהו שכתוב ונעלמה מעיני כל חי.

אין ספירה שאין שם יהו"ה יו"ד ה"א וא"ו ה"א, וכך צריך לכנס בו הכל בכל מקום, שכל השמות הן פנויים לו, ושכינתו היא יהו"ה, היא כלולה מארבע אותיות, והוא לא נקרא מקום אלא בה, מקום אחד ודאי, הוא לא נקרא אדם (אחד) אלא בה, כמו שהאדם שלמטה שברא בדמותו, שנאמר בו זכר ונקבה בראם ויברך אתם ויקרא את שמם אדם.

ועוד, כי אחד קראתיו, כמו שעשר הספירות, שהן א' פתח עליון, ח' שמונה ספירות מחכמה עד צדיק, ד' המלכות הקדושה, עליה נאמר למען יאריך ימים על ממלכתו, ואם חס ושלום פוחת אדם מעשר ליחד בה, מסתלק הקוץ מן ד' מן אחד ונשארת יבשה, וסוד הדבר - יקווי הפנים מתחת השמים, שהיא תחת השמים, שהוא הקדוש ברוך הוא, שנאמר בו ואתה תשמע השמים, שהנקה היא תחת בעלה.

וכך כל מי שפוגם את אות הברית, באותה הטפה שהיא היחוד, וזורק אותה במקום אחר, גורם לה להיות יבשה מצדו, שהסתלק המעין והיחוד ממנה, והיא נשארת יבשה, וזה גורם חרבן העולם, ומיד נאמר ונהר יחרב ויבש, שהוא הנהר שיוצא מעדן, שמשקה את הגן, שהיא תורה שבעל פה שנושקית מתורה שבכתב, שכוללת

דאינון עשר ספירות בלמה, יהו"ה מקום ליו"ד ה"א וא"ו ה"א דאיהו סתים ונעלם, ובגין דא אתקרי עולם עלם, דצריך לאעלמא ליה מפולי עלמא, דאיהו עלם, ושכינתא נעלמה, הדא הוא דכתיב (איוב כח כא) ונעלמה מעיני כל חי.

לא ספירה דלית תמן יהו"ה יו"ד ה"א וא"ו ה"א, והכי צריך לאתפנשא פלא ביה בכל אתר, דכל שמחן אינון פנויין ליה, ושכינתיה איהי יהו"ה איהי פלילא מארבע אתוון, ולא אתקרי איהו מקום אלא בה, מקום אחד ודאי, איהו לא אתקרי אדם (ג"א אחד) אלא בה, כגוונא דאדם דלתתא דברא בדיוקניה, דאתמר ביה (בראשית ה ב) זכר ונקבה בראם ויברך אתם ויקרא את שמם אדם.

ועוד פי אחד קראתיו (ישעיה נא ב), כגוונא דעשר ספירות, דאינון א' פתח עלאה, ח' תמנא ספירן מחכמה עד צדיק, ד' מלכותא קדישא, עליה אתמר (דברים יז כ) למען יאריך ימים על ממלכתו, ואם חס ושלום פחית בר נש מעשר ליחדא בה, אסתלק קוצא מן ד' מן אחד ואשתארת יבשה, ורזא דמלה (בראשית א ט) יקווי הפנים מתחת השמים, דאיהי תחת השמים דאיהו קודשא בריך הוא, דאתמר ביה (מלכים א ב לב) ואתה תשמע השמים, דנוקבא איהי תחות בעלה.

והכי כל מאן דפגים אות ברית, בההיא טפה דאיהי יחודא, וזריק לה באתר אחרא, גרים לה למיהוי יבשה מסטריה, דאסתלק נביעו ויחודא מינה, ואשתארת איהי יבשה, ודא גרים חרבן עלמא, ומיד אתמר (ישעיה יט ח) ונהר יחרב ויבש, דאיהו נהר דנפיק מעדן, דאשקי ליה לגן דאיהי אורייתא שבעל פה,

חמשים ושלשה סדרים של
התורה.

תקון ארבעים ושלשה

בראשית, שם את"ר יב"ש, וזהו
נהר יחרב ויבש, באותו זמן
שהוא יבש והיא יבשה, צווחים
הבנים למטה ביחוד ואומרים
שמע ישראל, ואין קול ואין
עונה. זהו שפתוב אז יקראנני ולא
אענה.

וכך מי שגורם שתסתלק קבלה
וחכמה מתורה שבעל פה
ומתורה שבכתב, וגורם שלא
ישתדלו בהן, ואומרים שאין
אלא פשט בתורה ובתלמוד,
בודאי כאלו הוא יסלק את המעין
מאותו נהר ומאותו גן. אזי לו,
טוב שלא נברא בעולם ולא ילמד
אותה תורה שבכתב ותורה
שבעל פה, שגחשב לו כאלו
החזיר העולם לתהו ובהו, וגורם
עני בעולם וארץ הגלות.

ויאמר אלהים תדשא הארץ
דשא וכו', אמר רבי אלעזר:
אבא, וחרו קרא לו יבשה, מאיפה
תדשא הארץ? אמר לו: בני, כף
למד תשובה לכל בני העולם,
שאם אדם יחזור בתשובה, מוריד
לה המעין שהסתלק, ומה
שהיתה יבשה קורא לה ארץ,
ולקור שהיה חרב ויבש קרא לו
מקנה הפנים וימים, זהו שפתוב
ויקרא אלהים ליבשה ארץ
ולמקנה הפנים קרא ימים. באותו
זמן שנקראת ארץ, מה פתוב בו?
ויאמר אלהים תדשא הארץ,
להוציא זרעים ופרות שהן
נשמות, כל אחד למינהו, אלו
הנשמות שנגזרו מכפסא כבודו,
ואלו רוחות שנגזרו ממלאכים,
ואלו הנפשות שנגזרו מהאופנים,

דאיהי מתשקיא מאורייתא דבכתב, דכלילא
ג"ן סדרים דאורייתא.
תקונא ארבעין ותלת

בראשית תמן את"ר יב"ש, ודא איהו ונהר
יחרב ויבש (שם ה), בההוא זמנא
דאיהו יבש ואיהי יבשה, צווחין בנין לתתא
ביחודא ואמריין שמע ישראל, ואין קול ואין
עונה, הדא הוא דכתיב (משלי א כח) אז יקראנני
ולא אענה.

והכי מאן דגרים דאסתלק קבלה וחקמתא
מאורייתא דבעל פה ומאורייתא
דבכתב, וגרים דלא ישתדלון בהון, ואמריין
דלא אית אלא פשט באורייתא ובתלמודא,
בודאי כאלו הוא יסלק נביעו מההוא נהר
ומההוא גן, ווי ליה טב ליה דלא אתברי
בעלמא ולא יוליף ההיא אורייתא דבכתב
ואורייתא דבעל פה, דאתחשב ליה כאלו
אחזר עלמא לתהו ובהו, וגרים עניותא
בעלמא וארץ גלותא.

ויאמר אלהים תדשא הארץ דשא
וכו' (בראשית א יא), אמר רבי אלעזר אבא
והא קרא ליה יבשה, מאן תדשא הארץ, אמר
ליה ברי הכי אוליף תיובתא לכל בני עלמא,
דאם בר נש יחזור בתשובתא, נחית לה נביעו
דאסתלק, ומה דהוה יבשה קרא לה ארץ,
ונהר דהוה חרב ויבש קרא ליה מקנה הפנים
וימים, הדא הוא דכתיב (שם י) ויקרא אלהים
ליבשה ארץ ולמקנה הפנים קרא ימים, בההוא
זמנא דאתקרי ארץ מה פתיב ביה (שם יא) ויאמר
אלהים תדשא הארץ, לאפקא זרעין ואיבין
דאינון נשמתין (דף פב ע"ב) כל חד לזניהו, אלין
נשמתין דאתגזרו מפורסי יקריה, ואלין רוחין
דאתגזרו ממלאכים, ואלין נפשין דאתגזרו מאופנים, כל חד אפיק לזנייהו

כָּל אֶחָד הוֹצִיא לְמִינֵהוּ אֶת כָּל
אֶחָד כְּרֵאוּי. עֵץ פְּרִי - זֶה תַלְמִיד
חֹכֵם, עֵשָׂה פְּרִי - זוּ בַת זֹוגוֹ, לְכָל
אֶחָד כְּרֵאוּי, (כָּל אֶחָד הוֹצִיא לְמִינוֹ).

וְעוֹד, עֵץ פְּרִי - זֶה הַעֲמוּד
הָאֲמֻצְעִי, עֵשָׂה פְּרִי - זֶה צְדִיק,
אֲשֶׁר זָרְעוּ בּוֹ עַל הָאָרֶץ - זוּ
הַשְּׂכִינָה, שֶׁכָּל הַזְּרָעִים נִכְלָלִים
בָּהּ, וְכֵן הַמְצוּה שֶׁל פְּרִיָה
וְרֻכְיָה, לַעֲשׂוֹת פְּרוֹת וְזָרְעִים, זֶהוּ
שְׁפָתוֹב לֹא תִהְיֶה כְּרֵאוּי לְשִׁבַת
יְצָרָה, וּמִי שֶׁמִּתְבַּטֵּל מִפְּרִיָה
וְרֻכְיָה, כְּאֵלוֹ הַחֲזִיר אֶת אוֹתָהּ
אָרֶץ יִבְשָׁה, וּמוֹנֵעַ מִמֶּנָּה בְּרֻכּוֹת,
כָּל אֶחָד לְפִי דְרֻגָתוֹ, מִי שְׁפוּגִם
לְמַטָּה פּוֹגֵם לְמַעְלָה אֶת הַמָּקוֹם
שְׁנוֹגְזָרָה נִשְׁמָתוֹ.

תקון ארבעים וארבעה

בְּרֵאשִׁית, שָׁם תְּרֵי"ו, שָׁם א"ש,
וְעַלֵּיהֶם נֶאֱמַר וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי
מְאֹרֶת בְּרֻקִיעַ הַשָּׁמַיִם. מְאֹרֶת
כְּתִיב, חֶסֶד ו', זוּ תוֹרָה שְׁבַכְתָּב.
מַה זֶה מְאֹרֶת? זוּ תוֹרָה שְׁבַעַל
פֶּה, וְאֵף עַל גִּב שְׁבַעֲרוּהָ מְאֹרֶת
חֶסֶד זוּ לִילִית, שְׁבַעִים פְּנִים
לְתוֹרָה, וּמִשׁוֹם זֶה מְאֹרֶת בְּמָקוֹם
הַזֶּה, אוֹתָהּ שְׁנֵאֱמַר בָּהּ כִּי גַר
מְצוּה, וְתוֹרָה אוֹר זֶה הַעֲמוּד
הָאֲמֻצְעִי, וְעַלֵּיהֶם נֶאֱמַר אֶת
הַמְּאֹר הַגָּדוֹל לְמַמְשֶׁלֶת הַיּוֹם וְאֶת
הַמְּאֹר הַקָּטָן לְמַמְשֶׁלֶת הַלַּיְלָה.
כְּאֵן מְצוּה לַעֲשׂוֹת צְדָקָה, אֶת
הַמְּאֹר הַגָּדוֹל - סוּד הַעֲשִׂירִים,
וְאֶת הַמְּאֹר הַקָּטָן - סוּד הַעֲנִיִּים,
וּכְמוֹ שֶׁהַלְבָּנָה לוֹוֶה מִן הַשֶּׁמֶשׁ
וְאֵין לָהּ אוֹר אֶלָּא מִמֶּה שֶׁהַשֶּׁמֶשׁ
נוֹתֵנָת לָהּ, כִּף הַשְּׂכִינָה אוֹמֶרֶת
לוֹו עֲלֵי וְאֵין פּוֹרֵעַ, שֶׁכִּף צְרִיף
אָדָם לִהְיוֹת מְלוּה לְעֵנִי, וּכְמוֹ כֵּן
לוֹוִים הַפּוֹכְכִים וְהַמְּזֻלּוֹת זֶה מְזָה,
וְהַמְּלָאכִים זֶה מְזָה. וְסוּד הַדְּבָר
- וּמְקַבְּלִים זֶה מְזָה, כִּף לוֹוֶה
הַשְּׂכִינָה, שֶׁהִיא הַלְבָּנָה הַקְּדוּשָׁה,

לְכָל חֵד כְּדָקָא יָאוֹת, עֵץ פְּרִי דָא תַלְמִיד חֹכֵם,
עוֹשָׂה פְּרִי דָא בַת זֹוגִיָה, לְכָל חֵד כְּדָקָא יָאוֹת,
(כָּל חֵד אֲפִיק לְזֹנוּי).

וְעוֹד עֵץ פְּרִי דָא עֲמוּדָא דְאֲמֻצְעִיתָא, עוֹשָׂה
פְּרִי דָא צְדִיק, אֲשֶׁר זָרְעוּ בּוֹ עַל הָאָרֶץ
דָא שְׂכִינְתָא, דְכָל זָרְעִין אֲתַכְלִילֵן בָּהּ, וְהַכָּא
פְּקוּדָא דְפְרִיָה וְרֻכְיָה לְמַעַבְד אֲפִין וְזָרְעִין,
הַדָּא הוּא דְכְּתִיב (ישעיה מה יח) לֹא תִהְיֶה כְּרֵאוּיָה
לְשִׁבַת יְצָרָה, וּמֵאֵן דְאֲתַבְטֵל מִפְּרִיָה וְרֻכְיָה,
כְּאֵלוֹ אֲחִזֹר לְהֵיָא אָרֶץ יִבְשָׁה, וּמִנַּע בְּרֻכְאָן
מִינָהּ, כָּל חֵד לְפּוֹם דְרֻגִיָה, מֵאֵן דְפָגִים לְתַתָּא
פָּגִים לְעִילָא, לְאַתֵּר דְאֲתַגְזֹר נִשְׁמָתִיָה.

תקונא ארבעין וארבע

בְּרֵאשִׁית, תַּמָּן תְּרֵי"ו תַּמָּן א"ש, וְעַלֵּיהֶו
אֲתַמֵּר (בראשית א יד) וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים
יְהִי מְאֹרֶת בְּרֻקִיעַ הַשָּׁמַיִם, מְאֹרֶת כְּתִיב חֶסֶד
ו' דָא אוֹרִיָתָא דְכְּכְתָב, מֵאֵי מְאֹרֶת דָא
אוֹרִיָתָא דְכְּעַל פֶּה, וְאֵף עַל גִּב דְאוּקְמוּהָ
מְאֹרֶת חֶסֶד דָא לִילִית, שְׁבַעִין אֲנַפִּין
לְאוֹרִיָתָא, וּבְגִין דָא מְאֹרֶת בְּהֵאֵי אֲתֵר, הֵיָא
דְאֲתַמֵּר בָּהּ (משלי ו כג) כִּי נִר מְצוּה, וְתוֹרָה אוֹר
עֲמוּדָא דְאֲמֻצְעִיתָא, וְעַלֵּיהֶו אֲתַמֵּר (בראשית א
טז) אֶת הַמְּאֹר הַגָּדוֹל לְמַמְשֶׁלֶת הַיּוֹם וְאֶת
הַמְּאֹר הַקָּטָן לְמַמְשֶׁלֶת הַלַּיְלָה.

הַכָּא פְּקוּדָא לְמַעַבְד צְדָקָה, אֶת הַמְּאֹר
הַגָּדוֹל רְזָא דְעֵתִירִין, וְאֶת הַמְּאֹר הַקָּטָן
רְזָא דְמִסְפְּנִין, וּכְמָה דְסִיְהֵרָא לוֹוֶה מִן שְׁמֵשָׁא,
וְלֹא אֵית לָהּ נְהוּרָא אֶלָּא מִמֶּה דִיְהִיב לָהּ
שְׁמֵשָׁא, הֵכִי שְׂכִינְתָא אֲמֶרֶת לוֹו עֲלֵי וְאֵין
פּוֹרֵעַ, דִּהֵכִי צְרִיף בְּר נִש לְמַהוּי מְלוּה
לְמִסְפְּנָא, וּכְגוּוֹנָא דָא לוֹוִין כְּכִבֵּיא וּמְזֻלִי דָא
מִן דָא, וּמְלֹאכֵיא דָא מִן דָא, וְרְזָא דְמְלָה
וּמְקַבְּלִין דִּין מִן דִּין, הֵכִי לוֹוֶה שְׂכִינְתָא דְאֵיָהִי

מן הקדוש ברוך הוא, ומקבלת ממנו, שנאמר בו פי שמש ומגן יהו"ה אלהי"ם, וכן היה מקבל יהושע ממש, כמו שבארוהו פני משה בפני חמה ופני יהושע בפני לבנה, וכך היו כל הנביאים לפני משה כמו הלבנה והכוכבים לפני השמש, שאין להם אור אלא מן השמש.

תקון ארבעים וחמשה

בראשית ברא אלהי"ם, א"ל הי"ם, הים של התורה, ועליו נאמר ויאמר אלהי"ם ישרצו המים שרץ נפש חיה ועוף יעופף על הארץ. פאן מצוה לעסק בתורה, שנאמר בה הוי כל צמא לכו למים, ואלו שעוסקים בתורה יורשים נפש מהשכינה. זהו שכתוב ישרצו המים שרץ נפש חיה, ועוף יעופף - זו רוח, שנאמר בו פי עוף השמים יוליך את הקול ובעל כנפים יגיד דבר, וזהו יהו"ה, העמוד האמצעי.

בגדרו מטרו"ן ששמו פשם רבו, ו' הראש של העוף, ו' הגוף שלו, ה"ה שני כנפיו, שבהם פורח למעלה ויורד למטה, ואלו שני הכנפים הם שני הכלים ה"ה, שבהם נאמר והחיות רצוא ושוב, שהם י"ו, הכל עולה ב', הכל יורד בו, כהכל שיוצא מפי הכפשו, וכך הים עולה ויורד וגליו רצים ושבים, ורוצים להחזיר את העולם לתהו ובהו, ובוזמן שמסתכלים בשכינה, שהיא תחום הים, חוזרים למקומם. בא וראה, י' היא אמירה ודבור וקריאה, ו' קול, ה"ה הכל שיורד בדבור, הכל עולה בקול, הקול עולה, דבור יורד, וכשהוא עולה ויורד, מלאכי אלהי"ם עולים ויורדים בו, שהם המחונו והחילות שלו,

סיהרא קדישא מקודשא ברוך הוא, ומקבלת מניה, דאתמר ביה (תהלים פד יב) פי שמש ומגן יהו"ה אלהי"ם, והכי הוה מקבל יהושע מן משה, כמה דאוקמוהו פני משה בפני חמה ופני יהושע בפני לבנה, והכי הוה כל נביאי קדם משה פגון סיהרא וככביא קדם שמשא, דלא אית לון נהורא אלא משמשא.

תקונא ארבעין וחמשה

בראשית ברא אלהי"ם, א"ל הי"ם, ימא דאורייתא, ועליה אתמר (בראשית א כ)

ויאמר אלהי"ם ישרצו המים שרץ נפש חיה ועוף יעופף על הארץ, הכא פקודא למלעי באורייתא, דאתמר בה (ישעיה נה א) הוי כל צמא לכו למים, ואלין דעסקין באורייתא ירתינן נפש חיה משכינתא, הדא הוא דכתיב ישרצו המים שרץ נפש חיה, ועוף יעופף דא רוח דאתמר ביה (קהלת יב) פי עוף השמים יוליך את הקול ובעל כנפים יגיד דבר, והאי איהו יהו"ה עמודא דאמצעיתא.

דקבליה מטרו"ן דשמיה פשם רביה, י' רישא דעופא, ו' גופא דיליה, ה"ה

תרי גדפוי דבהון פרח לעילא ונחית לתתא, ואלין תרין גדפין אינון תרין הכלים ה"ה, דבהון אתמר (יחזקאל א יד) והחיות רצוא ושוב, דאינון י"ו, הכל סליק ב' הכל נחית בו, כהכל דנפיק מפומא דכבשו, והכי ימא סליק ונחית, וגלגלוי רצים ושבים. (דף פג ע"א) ובעאן לאחזרא עלמא לתהו ובהו, ובזמנא דמסתפלין בשכינתא דאיהי תחום ימא חזרין לאתרייהו, תא חזי י' איהי אמירה ודבור וקריאה, ו' קול, ה"ה הכל נחית בדבור, הכל סליק בקול, קול סליק, דבור נחית, וכד איהו סליק ונחית מלאכי אלהי"ם סלקין ונחתינן

וזה סוד מי עלה שמים וירד. אשרי מי שמעלה בו תפלות, שהרי התפלה היא סלם שבה מעלים ומורידים אותה מלאכי אלהים.

יש מי שמעלים אותה למעלה, ויש מי שמורידים אותה למטה. כשמעלים אותה למעלה, מעלים אותה בזכיות, וכשורידת, יורדת בזכיות, זה לצדיק גמור עולה ממנו בזכיות ויורדת בו בזכיות. לבינוני שזכיותו שקולים לחובותיו, היא תלויה באויר, אם החובות רבים על הזכיות (כחוט השערה), היא מעלה אותו בחובות ומורידה אותו בזכיות, ונוטל בה שכוו בעולם הזה. לרשע גמור, שאין לו זכות בעולם לא למעלה ולא למטה, עולה ממנו בחובות ויורדת עליו בחובות.

הרי פאן פי עוף השמים יוליד את הקול, שנאמר בו ועוף יעופף, כמו מועף ביעף. על פני רקיע השמים, זו הנשמה, שאלו שזוכים בתורה נאמר בהם ישרצו המים שרץ נפש חיה וגומר, שיורשים נשמות מן התורה, לאחרים - כל אחד למינו כפי מעשיו. זהו שכתוב ביום הששי ויאמר אלהים תוצא הארץ נפש חיה למינה בהמה ורמש וגומר. בהמה - אלו עמי הארץ שמעשיהם כבהמות, עליהם נאמר תוצא הארץ נפש חיה למינה בהמה ורמש.

תקון ששה וארבעים

בראשית, ברא שית, והן שש הכנפים של חיה, שנאמר בה ועוף יעופף על הארץ על פני רקיע השמים, הן שש ספירות שכולל העוף הזה, שהוא העמוד האמצעי, יש מי שיורש רוח הקדש בדרך אצילות מן העוף

ביה, דאינון משריין וחיילין דיליה, ודא איהו רזא מי עלה שמים וירד (משלי ל ד), זפאה איהו מאן דסליק צלותין ביה, דהא צלותא איהו סלם, דבה מלאכי אלהים סלקין ונחתין לה. אית למאן דסלקין לה לעילא, ואית למאן דנחתין לה לתתא, כד סלקין לה לעילא סלקין לה בזכוון, וכד נחתת נחתת בזכוון, האי לצדיק גמור סליקת מגיה בזכוון ונחיתת ביה בזכוון, לבינוני דזכוון דיליה שקילין לחובין, איהי תליא באוירא, אם חובין מתרבין על זכוון (כחוט השערה), איהי סלקא ליה בחובין ונחתת ליה בזכוון, ונטיל בה אגריה בהאי עלמא, לרשע גמור דלית ליה זכו בעלמא לא לעילא ולא לתתא, סלקא מגיה בחובין ונחית עליה בחובין.

הא הכא פי עוף השמים יוליד את הקול (קהלת י ט). דאתמר ביה ועוף יעופף, כגון מועף ביעף (דניאל ט טא), על פני רקיע השמים דא נשמה, דאלין דזפאן באורייתא אתמר בהון ישרצו המים שרץ נפש חיה וגומר, דירתין נשמתין מאורייתא, לאחרנין כל חד לזנוי כפום עובדוי, הדא הוא דכתיב ביומא שתיתאה (בראשית א כד) ויאמר אלהים תוצא הארץ נפש חיה למינה בהמה ורמש וגומר, בהמה אלו עמי הארץ דעובדהון כבעירן, עליהו אתמר תוצא הארץ נפש חיה למינה בהמה ורמש.

תקונא שית וארבעין

בראשית ברא שית, ואינון שית גדרפין דחיה, דאתמר בה (שם ט) ועוף יעופף על הארץ על פני רקיע השמים, אינון שית ספירן דכליל האי עוף דאיהו עמודא דאמצעיתא, אית מאן דירית רוחא דקודשא בארץ אצילות

הנה, ויש מי שיורש רוח מאותו העוף שהוא נער, ששמו פשם רביה, ויש מי שיורש רוח מלמטה של הארץ, כמו שאמר קהלת מי יודע רוח בני האדם העלה היא למעלה, ורוח הבהמה הירדת היא למטה לארץ.

תקון שבעה וארבעים

בראשית, ברא שית, וזה היום הששי, שנאמר בו ויהי ערב ויהי בקר יום הששי, כאן שלשה אמנים שניים. אמן אחד הוציא מאורות ביום הרביעי, שהיו תלויים ביום הראשון שנאמר בו אור, האמן השני הוציא את שרץ המים, זהו שכתוב ישרצו המים, וזה היה תלוי ביום השני שנאמר בו מים, זהו שכתוב יהי רקיע בתוך המים. כאן מים וכאן מים. האמן השלישי (הוציא עשבים ודגים) כנגד היום השלישי, שנאמר בו תדשא הארץ דשא עשב מזריע זרע למינהו, ונאמר ביום הששי פרו ורבו ומלאו את הארץ. מה זה ומלאו את הארץ? אלא אותה שהיתה יבשה ביום השלישי, נאמר כאן ומלאו את הארץ, זהו שכתוב מלא כל הארץ כבודו, וזה ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד. קדוש קדוש קדוש יהו"ה צבאו"ת כנגד יקווי המים מתחת השמים אל מקום אחד ותראה היבשה, כנגד מלא כל הארץ כבודו. ביום הששי התמקנו שש הדרגות של הפסא, ובו נברא אדם בצלמו, שהוא מוכן לשבת על הפסא. זהו שכתוב ויברא אלהי"ם את האדם בצלמו, וכאן שתי מצוות, אחת - נעשה אדם בצלמנו פדמותנו, והשנייה - ויברא אלהי"ם את האדם בצלמו.

מהאי עוף, ואית מאן דגירית רוחא מההוא עוף דאיהו נער, שמייה פשם רביה, ואית מאן דגירית רוחא מלתתא דארעא, כמה דאמר קהלת (קהלת ג כא) מי יודע רוח בני האדם העלה היא למעלה, ורוח הבהמה הירדת היא למטה לארץ.

תקונא שבע וארבעין

בראשית ברא שית, ודא יומא שתיתאה, דאתמר ביה (בראשית א לא) ויהי ערב ויהי בקר יום הששי, הכא תלת אומנין תננינן, אומן חד אפיק נהורין ביומא רביעאה, דהוו תליין ביומא קדמאה דאתמר ביה אור, אומנא תננינא אפיק ריחשא ממיא, הדא הוא דכתיב (שם) ישרצו המים, ודא הוה תליא ביומא תננינא, דאתמר ביה מים, הדא הוא דכתיב (שם ו) יהי רקיע בתוך המים, הכא מיא והכא מיא, אומנא תליתאה (אפיק עשבין ודגין) לקבל יומא תליתאה, דאתמר ביה (שם יא) תדשא הארץ דשא עשב מזריע זרע למינהו, ואתמר ביומא שתיתאה (שם כח) פרו ורבו ומלאו את הארץ, מאי ומלאו את הארץ אלא ההיא דהות יבשה ביומא תליתאה, אתמר הכא ומלאו את הארץ, הדא הוא דכתיב (ישעיהו ו ג) מלא כל הארץ (דף פג ע"ב) כבודו, ודא ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד, קדוש קדוש קדוש יהו"ה צבאו"ת (ישעיהו ו ג), לקבל יקווי המים

מתחת השמים אל מקום אחד (בראשית א ט) ותראה היבשה, לקבל מלא כל הארץ כבודו. ביומא שתיתאה אתקנו שית דרגין דכרסטיא, וביה אתברי אדם בצלמו, דאיהו מוכן לשבת על הפסא, הדא הוא דכתיב (שם כז) ויברא אלהי"ם את האדם בצלמו, והכא תרין פקודין, חד נעשה אדם בצלמנו פדמותנו (שם כז), ותננינא ויברא אלהי"ם את האדם בצלמו.

נעשה אדם, זו מצוה למול את הגר, להיות בצלמנו במילת הערלה, כדמותנו בפריעה, ואם שומר אות הברית בשניהם, הוא בצלמנו כדמותנו, ואם לא - לא. ואם מקיים זכור ושמור בשבת, הוא בצלמנו כדמותנו, ואם לא - לא, ואין לו חלק בזרע ישראל, ואם מיחד את הקדוש ברוך הוא פעמים בכל יום בקריאת שמע ביום ובליילה, הוא בצלמנו כדמותנו, ואם לא - לא, ואם הוא מניח תפלין של יד ותפלין של ראש בכל יום, שהם פנגד זכור ושמור, הוא בצלמנו כדמותנו, ואם לא - לא, ואם הוא מקיים יבום וחליצה הוא בצלמנו כדמותנו, ואם לא - לא, והכל באהבה ויראה של הקדוש ברוך הוא.

ועוד, נעשה אדם בצלמנו כדמותנו, למי אמר את זה (למעלה)? לאותם המלאכים שמברכים ומקדשים את הקדוש ברוך הוא למעלה בכל יום בברוך וקדוש קדוש קדוש. זהו שכתוב וקרא זה אל זה ואמר קדוש קדוש קדוש. ומנין לנו שמברכים אותו? אלא כששואלים איה מקום פבודו להעריצו, אומרים ברוך פבוד יהוה ממקומו, ואנו פנגדם מקדשים אותו בקדוש קדוש קדוש, ומברכים אותו ברוך פבוד יהוה ממקומו.

והם אומרים על ישראל נעשה אדם בצלמנו כדמותנו. בצלמנו, שמקדשים את הקדוש ברוך הוא כמו שבארנו, וקרא זה אל זה ואמר קדוש קדוש קדוש, כדמותנו כדמותנו, לעמתם משבחים ברוך פבוד יהוה, ואומרים ברוך פבוד יהוה ממקומו, ועוד למעלה נעשה אדם, כאן נכללו כל הספירות,

נעשה אדם, דא פקודא למגזר ית גיורא, למהוי בצלמנו בגזירו דערלה, כדמותנו בפריעה, ואם נטיר אות ברית בתרוייהו איהו בצלמנו כדמותנו ואם לאו לאו, ואי מקיים זכור ושמור בשבת איהו בצלמנו כדמותנו ואם לאו לאו, ולא אית ליה חולקא בזרעא דישראל, ואם מיחד לקודשא בריך הוא תרין זמנין בכל יומא בקריאת שמע ביממא ובלייליא איהו בצלמנו כדמותנו ואם לאו לאו, ואם הוא מנח תפלין דיד ותפלין דרישא בכל יומא דאינון לקבל זכור ושמור איהו בצלמנו כדמותנו ואם לאו לאו, ואי איהו מקיים יבום וחליצה איהו בצלמנו כדמותנו ואי לאו לאו, וכלא ברחימו ודחילו דקודשא בריך הוא.

ועוד נעשה אדם בצלמנו כדמותנו, למאן אמר דא (לעילא), לאינון מלאכיא דמברכין ומקדשין לקודשא בריך הוא לעילא בכל יומא בברוך וקדוש קדוש קדוש, הדא הוא דכתיב (ישעיהו א ג) וקרא זה אל זה ואמר קדוש קדוש קדוש, ומנלן דמברכין ליה, אלא כד שאלין איה מקום פבודו להעריצו, אמרין ברוך פבוד יהוה ממקומו (יחזקאל ג יב), ואנן לקבליהון מקדשין ליה בקדוש קדוש קדוש, ומברכין ליה ברוך פבוד יהוה ממקומו.

ואינון אמרין על ישראל נעשה אדם בצלמנו כדמותנו (בראשית א כו) בצלמנו דמקדשין לקודשא בריך הוא פמה דאוקימנא, וקרא זה אל זה ואמר קדוש קדוש קדוש, כדמותנו לעומתם משבחים ואומרים ברוך פבוד יהוה ממקומו, ועוד לעילא נעשה אדם, הכא אתפלילו כל ספירן, דאינון יו"ד ה"א וא"ו ה"א דאינון עשר, וסלקין לחושפן אדם,

שְׁהָן יו"ד ה"א וא"ו ה"א, שְׁהָן
עֶשֶׂר, ועולות לְחֻשְׁבוֹן אָדָם,
ואומרים בשביל ישראל לְמִטָּה,
נַעֲשֶׂה אָדָם בְּצַלְמֵנוּ כְּדַמוֹתָנוּ.
וַיֵּרְדוּ בְּדַגַּת הַיָּם - אֱלוֹ תַלְמִידֵי
חֻכְמַיִם שְׁמַתְגַּדְלִים בֵּינָם הַתּוֹרָה,
שְׂיֹרְשִׁים מִשֵּׁם נֶפֶשׁ חַיָּה, וּבַעוֹף
הַשָּׁמַיִם - אֱלוֹ בְּעֲלֵי הַזְּכִיּוֹת
שְׁבֻזְכוֹתָם (שְׁזֻכוֹתָם) פּוֹרְחִים
לְמַעַלָּה וַיּוֹרְשִׁים מִשֵּׁם רוּחַ,
שֶׁהוּא עוֹף יְעוֹפֵף בְּכַנְפָּיִם שֶׁל
מַצּוֹת עֲשֵׂה, וּבִבְהֵמָה - אֱלוֹ עַמִּי
הָאָרֶץ, שֶׁנֶּאֱמַר בָּהֶם אֵל תִּירָאוּ
אֶת עַם הָאָרֶץ כִּי לְחַמְנוּ הֵם.
וְעוֹד נַעֲשֶׂה אָדָם, הַשְּׂכִינָה
הַתַּחְתּוֹנָה נוֹטֶלֶת עֲצָה מִן הַקְּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא, שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ כַּתְּפָאֶרֶת
אָדָם לְשִׁבְתָּ בֵּית, שְׁעַל הַעַמּוּד
הָאֲמֻצְעֵי וְהַשְּׂכִינָה נֶאֱמַר זָכַר
וַיִּנְקְבָה בְּרָאִם, וַיִּנְקְרָאוּ אָדָם,
וּכְמוֹתוֹ אָמַר לְמִטָּה בְּאָדָם וַחֲוָה,
זָכַר וַיִּנְקְבָה בְּרָאִם וַיִּקְרָא אֶת שְׁמֵם
אָדָם, וּכְמוֹ שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
וּשְׂכִינְתּוֹ נִקְרָא אֶחָד, כִּי קָרָא
לְאָדָם וּלְאִשְׁתּוֹ אֶחָד. זֶהוּ שְׁכַתּוּב
כִּי אֶחָד קָרָא אֶתוֹ, שֶׁתְּפָאֶרֶת הוּא
א"ח כּוֹלֵל תְּשַׁע סְפִירוֹת,
הַמְּלָכוֹת ד' עֲשִׂירֵית לוֹ, כְּלוּלָה
מִעֶשֶׂר שָׁהם יו"ד ה"א וא"ו ה"א,
וְהַד' כְּלוּלָה מֵאַרְבַּע אוֹתִיּוֹת שְׁהָן
יְהו"ה. הַקּוֹץ שֶׁל הָאוֹת ד' מוֹרָה
עַל עֶשֶׂר, וְד' עַל אַרְבָּעָה, שְׁכַף
רְשׁוֹת הַיְחִיד - רְחִבּוֹ אַרְבָּעָה
וּגְבָהוּ עֶשְׂרֵה, וְהָרִי פְּרֻשׁוֹה.
וַיִּבְרָא אֱלֹהִי"ם אֶת הָאָדָם בְּצַלְמוֹ
בְּצֶלֶם אֱלֹהִי"ם בְּרָא אֹתוֹ, כָּאֵן
מַצּוֹת תְּפִלִּין. בֵּא וְרָאָה, כֹּל מִי
שְׁמַנִּיחַ תְּפִלִּין עַל רֹאשׁוֹ וְעַל
זְרוּעוֹ, קוֹל עוֹלָה בְּכָל יוֹם לְכָל
הַחַיּוֹת, מְרַכְּבוֹת, וְאוֹפְנִים
וּשְׂרָפִים וּמְלָאכִים שְׁמַמְנִים עַל
הַתְּפִלוֹת: תָּנוּ כְבוֹד לְדַמוֹת
הַמְּלָךְ, שֶׁהוּא מִי שְׁמַנִּיחַ תְּפִלִּין,
שְׁעָלָיו נֶאֱמַר וַיִּבְרָא אֱלֹהִי"ם אֶת

וְאָמְרוּ בְּגִין יִשְׂרָאֵל לְתַתָּא נַעֲשֶׂה אָדָם בְּצַלְמֵנוּ
כְּדַמוֹתָנוּ, וַיֵּרְדוּ בְּדַגַּת הַיָּם (שם) אֱלִין תַּלְמִידֵי
חֻכְמַיִם דְּמַתְּרַבִּין בִּימָא דְאוֹרִייתָא, דִּירְתִין
מִתְּמָן נֶפֶשׁ חַיָּה, וּבַעוֹף הַשָּׁמַיִם אֱלִין מְאִרֵי
דְּזַכּוּן, דְּבִזְכוּתָהוֹן (דְּזֻכוּתָהוֹן) פְּרַחִין לְעִילָא
וַיֵּרְתִין מִתְּמָן רוּחָא, דְאִיהוּ עוֹף יְעוֹפֵף בְּגַדְפִין
דְּפִקוּדִין דַּעֲשֵׂה, וּבִבְהֵמָה אֱלִין עַמִּי הָאָרֶץ
דְּאִתְמַר בְּהוֹן (בְּמִדְבַר י"ט) אֵל תִּירָאוּ אֶת עַם הָאָרֶץ
כִּי לְחַמְנוּ הֵם.

וְעוֹד נַעֲשֶׂה אָדָם, שְׂכִינְתָא תַתָּא נְטִילַת עֲצָה
מְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, דְאִתְמַר בֵּיה (ישעיה
מד יג) כְּתַפְאֶרֶת אָדָם לְשִׁבְתָּ בֵּית, דַּעֲמוּדָא
דְאֲמֻצְעִיתָא וּשְׂכִינְתָא עַלְיָהוּ אִתְמַר (בראשית ה
ב) זָכַר וַיִּנְקְבָה בְּרָאִם, וְאִתְקְרִיאוּ אָדָם, וּכְגוֹוֹנָא
דִּילֵיה אָמַר לְתַתָּא בְּאָדָם וַחֲוָה, זָכַר וַיִּנְקְבָה
בְּרָאִם וַיִּקְרָא אֶת שְׁמֵם אָדָם, וּכְמָה דְקוּדְשָׁא
בְּרִיךְ הוּא וּשְׂכִינְתָּיה אִתְקְרִי אֶחָד, הַכִּי קָרָא
לוֹן אֶחָד לְאָדָם וּלְאִתְתָּיה, הַדָּא הוּא
דְכַתִּיב (ישעיה נא ב) כִּי אֶחָד קָרָא אֶתוֹ, דְתַפְאֶרֶת
אִיהוּ א"ח כְּלוּל תְּשַׁע סְפִירָן, מְלָכוֹת ד'
עֲשִׂירֵית לֵיה, כְּלוּלָא מִעֶשֶׂר דְאִינוּן יו"ד ה"א
וְא"ו ה"א, וְאִיהִי ד' כְּלוּלָא מֵאַרְבַּע אֲתוּן
דְאִינוּן יְהו"ה, קוֹצָא דְאֵת ד' מוֹרָה עַל עֶשֶׂר,
וְד' עַל אַרְבָּעָה, דְהַכִּי רְשׁוֹת הַיְחִיד רְחִבּוֹ
אַרְבָּעָה וּגְבָהוּ עֶשְׂרֵה וְהָא אוּקְמוּהָ.

וַיִּבְרָא אֱלֹהִי"ם אֶת הָאָדָם בְּצַלְמוֹ בְּצֶלֶם
אֱלֹהִי"ם בְּרָא אֹתוֹ (בראשית ה ב), הַכָּא
פְּקוּדָא דְתְּפִלִּין, תָּא חֲזִי כֹל מָאן דְאֵנַח תְּפִלִּין
עַל רִישָׁיה וְעַל דְרוּעֵיה, קָלָא סְלִיק בְּכָל יוֹמָא
לְכָל חַיּוֹן מְרַכְּבוֹת, וְאוֹפְנִים וּשְׂרָפִים
וּמְלָאכִים דְמַמְנָן עַל צְלוֹתִין, הַבּוּ יִקְר לְדִיוֹקְנָא
דְמִלְפָא דְאִיהוּ מָאן דְאֵנַח תְּפִלִּין, דַּעֲלֵיה
אִתְמַר (שם) וַיִּבְרָא אֱלֹהִי"ם אֶת הָאָדָם בְּצַלְמוֹ

בְּצִלְמֵ אֱלֹהִים בָּרָא אוֹתוֹ. (דף ט"ו ע"א) **בְּצִלְמוֹ**
בְּתַפְלִין דְּרִישָׁא, פְּגוּנָא דְתַפְלִין דְּמֵאֲרֵי
עֲלָמָא, דְּאִינוּן שְׂכִינְתָא עֲלָאָה תַּפְלִין עַל רִישָׁא
(דְּאִיהוּ) דְּעַמּוּדָא דְּאִמְצְעִיתָא, דְּאִיהִי כְּלָלָא
דְּתַלְת סְפִירָן קְדָמָאִין, וְעַמּוּדָא דְּאִמְצְעִיתָא
כְּלִיל שֵׁית סְפִירָן, וְאִימָא עֲלָאָה תַּפְלִין עַל
רִישֵׁיהּ, אִיהוּ תַּפְלִין דְּאַנְח קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
בְּכָל יוֹמָא, בְּצִלְמֵ אֱלֹהִים תַּפְלִין דִּיד, דָּא
שְׂכִינְתָא תַּתָּאָה דְּאִיהִי קְשִׁירָא לִיהּ, וְעֲלָהּ
אַתְמַר (בְּרֵאשִׁית מ"ד ל) וְנִפְשׁוּ קְשׁוּרָה בְּנִפְשׁוּ,
תְּרוּיְהוּ בִּיחּוּדָא חֲדָא בְּקְשׁוּרָא חֲדָא, רְצוּעָה
כְּרִיכָא בְּאַצְבָּעָא שְׂמַאלָא דָּא קְדוּשִׁין דִּילָהּ,
דְּאִיהִי טַבְעַת כְּרִיכָא בְּאַצְבָּעָא דִּילָהּ, וּבָהּ אִיהִי
קְשִׁירָא עֲמִיָּה וְאִיהוּ עֲמָה, הָא קְדוּשָׁה.

בְּרַבָּה כְּלָלָא דְשִׁבְע סְפִירָן, וְאִינוּן שִׁבְע
בְּרַבְּאָן דְחֶתָן, דְּאִינוּן ז' יוֹם הַשְּׁבִיעִי
צְדִיק, עֲלִיהּ אַתְמַר (משלי י' ו) וּבְרָכוֹת לְרֹאשׁ
צְדִיק, דִּירִית מֵאִימָא עֲלָאָה, וְאֵת י' עַל רִישֵׁיהּ
אִיהוּ חֲכָמָה י', בָּהּ אַתְעֵבִיד ז', שִׁבְע בְּרַבְּאָן
דִּירִית חֶתָן וּכְלָהּ, וּכְלִילָן בְּצְדִיק יוֹם הַשְּׁבִיעִי,
דְּבִיָּה מִתִּיחַדִּין חֶתָן וּכְלָהּ, דְּאִיהוּ יֵאֵהֲדוּנָה י',
וְהָא אוּקְמוּהוּ כִּי כָל בְּשָׂמִים וּבְאַרְצֵן (ר"ה א כט
י"א) וְתִרְגּוּם דְּאַחִיד בְּשָׂמִיָּא וּבְאַרְעָא, וְאִיהוּ
אוֹת בְּרִית, דְּלִית יְחוּדָא לְחֶתָן וּכְלָהּ בַּר מַנִּיָּה.
וַיְכֻלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל צְבָאָם (בְּרֵאשִׁית ב
א). וַיְכֻלּוּ בְּצְדִיק אֶתְפְּלִילָן כָּל אַבְרִין
וְכָל סְפִירָן, כָּל אַבְרִין דְּאִינוּן פְּקוּדִין דְּעֵשָׂה,
דְּבִיָּה אֲשֶׁר קְדָשְׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצוּנּוּ לְמַעַבְד כָּל
פְּקוּדֵינוּ, דְּאִיהוּ כְּ"ל כְּלִיל כְּלָא וְאִיהוּ כְּלָא
וּמַנִּיָּה תְּלוּי כְּלָא, עַמּוּדָא דְּאִיהוּ סְבִיל שְׂמִיָּא
וְאַרְעָא עֲלִיהּ, וּבִיָּה אַתְעֵבִידוּ כְּלָל וּפְרֵט וּכְלָל,
וּבְגִין דָּא וַיְכֻלּוּ כְּלִיל שְׂמִיָּא וְאַרְעָא, שָׁמַיִם
וְאַרְצֵן עֲלֵיו, וּבּו נְעֵשׂוּ כְּלָל וּפְרֵט וּכְלָל, וּמִשׁוּם זֶה וַיְכֻלּוּ, כּוֹלָל שָׁמַיִם וְאַרְצֵן, שָׁמַיִם אֵשׁ וּמִיָּם,

הָאֲדָם בְּצִלְמוֹ בְּצִלְמֵ אֱלֹהִים
בָּרָא אוֹתוֹ. בְּצִלְמוֹ - בְּתַפְלִין שֶׁל
רֹאשׁ, כְּמוֹ הַתַּפְּלִין שֶׁל רַבּוֹן
הָעוֹלָם, שֶׁהֵן הַשְּׂכִינָה הָעֲלִיּוֹנָה,
תַּפְּלִין עַל הָרֹאשׁ (שְׁהוּא) הָעַמּוּד
הָאִמְצְעִי, שֶׁהִיא הַכְּלָל שֶׁל שְׁלֹשׁ
הַסְּפִירוֹת הָרֵאשׁוֹנוֹת, וְהָעַמּוּד
הָאִמְצְעִי כּוֹלָל שֵׁשׁ סְפִירוֹת,
וְהָאֵם הָעֲלִיּוֹנָה תַּפְּלִין עַל רֹאשׁוֹ,
הוּא הַתַּפְּלִין שֶׁמְנַיֵחַ הַקְּדוּשׁ
בְּרוּךְ הוּא בְּכָל יוֹם. בְּצִלְמֵ
אֱלֹהִים - תַּפְּלִין שֶׁל יָד, זֶה
הַשְּׂכִינָה הַתַּחְתּוֹנָה, שֶׁהִיא
קְשׁוּרָה לוֹ, וְעֲלֶיהָ נֹאמַר וְנִפְשׁוּ
קְשׁוּרָה בְּנִפְשׁוֹ, שְׁנֵיהֶם בִּיחּוּד
אֶחָד, בְּקֶשֶׁר אֶחָד, הַרְצוּעָה
כְּרוּכָה בְּאַצְבָּע שְׂמָאל, זֶה
הַקְּדוּשִׁין שֶׁלָּהּ, שֶׁהִיא הַטַּבְעַת
כְּרוּכָה בְּאַצְבָּע שֶׁלָּהּ, וּבָהּ הִיא
קְשׁוּרָה עִמּוֹ וְהוּא עֲמָה, הָרִי
קְדוּשָׁה.

בְּרַבָּה, הַכְּלָל שֶׁל שִׁבְע סְפִירוֹת,
וְהֵן שִׁבְע הַבְּרָכוֹת שֶׁל חֶתָן, שֶׁהֵן
ז', יוֹם הַשְּׁבִיעִי צְדִיק, עֲלֵיו נֹאמַר
וּבְרָכוֹת לְרֹאשׁ צְדִיק, שִׁיּוּרֵשׁ
מֵהָאֵם הָעֲלִיּוֹנָה, וְהָאוֹת י' עַל
רֹאשׁוֹ הִיא חֲכָמָה י', בָּהּ נַעֲשֶׂה
ז', שִׁבְע בְּרָכוֹת שִׁיּוּרֵשׁ חֶתָן
וּכְלָהּ, וּכְלוּלִים בְּצְדִיק יוֹם
הַשְּׁבִיעִי, שְׁבוּ מִתִּיחַדִּים חֶתָן
וּכְלָהּ, שֶׁהוּא יֵאֵהֲדוּנָה י', וְהָרִי
פְּרֻשׁוּהוּ כִּי כָל בְּשָׂמִים וּבְאַרְצֵן,
וְתִרְגּוּם - שְׂאֲחוּז בְּשָׂמִים וּבְאַרְצֵן,
וְהוּא אוֹת הַבְּרִית, שְׂאִין יְחוּד
לְחֶתָן וּכְלָהּ חוּץ מִמֶּנּוּ.

וַיְכֻלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל צְבָאָם.
וַיְכֻלּוּ, בְּצְדִיק נְכֻלָּים כָּל
הָאִיבָרִים וְכָל הַסְּפִירוֹת, כָּל
הָאִיבָרִים שֶׁהֵם מִצְּוֹת עֵשָׂה, שְׁבוּ
אֲשֶׁר קְדָשְׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצוּנּוּ
לַעֲשׂוֹת אֶת כָּל הַמִּצְּוֹת, שְׁכ"ל
כּוֹלָל הַכָּל, וְהוּא הַכָּל, וּמִמֶּנּוּ
תְּלוּי הַכָּל, הָעַמּוּד שְׁנוּשָׁא שָׁמַיִם
וְאַרְצֵן עֲלֵיו, וּבּו נְעֵשׂוּ כְּלָל וּפְרֵט וּכְלָל, וּמִשׁוּם זֶה וַיְכֻלּוּ, כּוֹלָל שָׁמַיִם וְאַרְצֵן, שָׁמַיִם אֵשׁ וּמִיָּם,

וְזֶה שְׂמַאל וְיָמִין, שְׁמַיִם - הַעֲמוּד
הָאֲמֻצְעִי, כּוֹלֵל אֶת שְׁנֵיהֶם, הָאֲרָץ
- הַשְּׂכִינָה הַתַּחְתּוֹנָה, וְכָל צְבָאָם
- נֶצַח וְהוּד, שְׁהֵם צְבָא הַשְּׁמַיִם,
מִשּׁוּם שֶׁהוּא כּוֹלֵל שְׁבַע סְפִירוֹת
שְׂדוּד שְׂבַח בָּהֶם אֶת הַקְּדוּשׁ
בְּרוּךְ הוּא. זֶהוּ שְׂפָתוֹב לִף יְהו"ה
הַגְּדֹלָה וְהַגְּבוּרָה וְגוֹמֵר. בְּגִלְל זֶה
נִקְרָא יוֹם הַשְּׁבִיעִי כָּלֵל שְׁבַע,
וְעוֹלָיִם לְשַׁבְעִים שֶׁל חֻשְׁבוֹן
הַתְּבוֹת שֶׁל קְדוּשׁ וְיִכְלוּ.

וַיְבָרַךְ אֱלֹהִי"ם בְּיוֹם הַשְּׁבִיעִי, זֶה
הָאֵם הָעֲלִיוֹנָה שֶׁהִיא אֱלֹהִי"ם.
אֲחֵר שְׁכָלֵל בּוֹ שְׁבַע סְפִירוֹת,
נִקְרָאוּ עַל שְׁמוֹ כָּל הַשְּׂפָתוֹת שְׁבַע
שְׂפָתוֹת, אֲחֵר כֶּף כּוֹלֵל בּוֹ שֶׁלֹּשׁ
סְפִירוֹת עֲלִיוֹנוֹת שְׁכָלוֹת בְּאֵם
הָעֲלִיוֹנָה, וְקוֹרָא לָהֶם שְׁבִיעִי
שְׁבִיעִי שְׁבִיעִי עַל שְׁמוֹ. זֶהוּ
שְׂפָתוֹב וַיְכַל אֱלֹהִי"ם בְּיוֹם
הַשְּׁבִיעִי, הִנֵּה אֲחָד שְׁכָלוֹל בּוֹ,
וַיִּשְׁבּוֹת בְּיוֹם הַשְּׁבִיעִי - זֶה הַשְּׁנִי,
וַיְבָרַךְ אֱלֹהִי"ם אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי
- הָרִי שֶׁלֹּשׁ, לְהַפְלִיל בְּעֶשֶׂר
סְפִירוֹת, שְׁאִין סְפִירָה שְׁלֹא
נִכְלָלָת בְּעֶשֶׂר, כָּל אַחַת
בְּמַמְשָׁלָתָהּ, אֲבָל מְמַשְׁלֵת הַצְּדִיק
הַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי, בּוֹ נִקְרָאוּ כָּל
הַסְפִירוֹת הַשְּׁבִיעִיּוֹת, שְׁבַעִים
תְּבוֹת הֵן בְּקְדוּשׁ וְיִכְלוּ, וְזָכוּר
וְשְׁמוֹר הָרִי שְׁבַעִים וּשְׁתַּיִם
כְּחֻשְׁבוֹן וַיְכָלוּ.

וּבְשַׁבַּת צְרִיף לְתַקֵּן שְׁלַחַן עִם
אַרְבַּע רַגְלִים, כְּמוֹ הַשְּׁלַחַן
שְׁלֻמְעֵלָה, שְׁנֹאֲמַר בּוֹ זֶה הַשְּׁלַחַן
אֲשֶׁר לְפָנַי יְהו"ה, וְעֲלֶיהָ נֹאֲמַר
תַּעֲרוֹף לְפָנַי שְׁלַחַן, שְׁלַחְנוּ שֶׁל
הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא זֶה הַשְּׂכִינָה,
הִיא מִצַּד הַצְּפוֹן שֶׁהוּא גְבוּרָה,
וּמִשּׁוּם זֶה תִּקְנּוּ בְּעֲלֵי הַמִּשְׁנָה
שְׁלַחַן בְּצַפּוֹן, וְגַר דּוֹלֵק לְיָמִין
כְּמוֹ שְׁלֻמְעֵלָה, שְׁנֹאֲמַר בּוֹ מְנוּרָה
בְּדָרוֹם, מִטָּה בְּאֲמֻצְעַי מִצַּד
הַעֲמוּד הָאֲמֻצְעִי.

אֲשׁ וּמִיָּם וְדָא שְׂמַאֲלָא וַיְמִינָא, שְׁמַיִם עֲמוּדָא
דְּאֲמֻצְעִיתָא כְּלִיל תַּרְוִייהוּ, הָאֲרָץ שְׂכִינְתָא
תַּתָּא, וְכָל צְבָאָם נֶצַח וְהוּד דְּאִינוּן צְבָא
הַשְּׁמַיִם, בְּגִין דְּאִיהוּ כְּלִיל שְׁבַע סְפִירָן דְּשַׁבַּח
דְּדוּד בְּהוֹן לְקוּדְשָׁא בְּרִיף הוּא הַדָּא הוּא, דְּכַתִּיב
(ד"ה א כט יא) לִף יְהו"ה הַגְּדֹלָה וְהַגְּבוּרָה וְגוֹמֵר,
בְּגִין דָּא אֲתִקְרִי יוֹם הַשְּׁבִיעִי כָּלֵל שְׁבַע, וְסִלְקִין
לְשַׁבְעִין דְּחֻשְׁבוֹן תִּיבִין דְּקְדוּשׁ וְיִכְלוּ.

וַיְבָרַךְ אֱלֹהִי"ם בְּיוֹם הַשְּׁבִיעִי (בראשית ב ב), דָּא
אִימָא עֲלָאָה דְּאִיהִי אֱלֹהִי"ם בְּתַר דְּכְלִיל
בִּיהַ שְׁבַע סְפִירָן, אֲתִקְרִיאוּ עַל שְׁמִיהַ כְּלִיהוּ
שְׂפָתוֹת שְׁבַע שְׂפָתוֹת, לְבַתַּר כְּלִיל בִּיהַ תְּלַת
סְפִירָן עֲלִינָן דְּכְלִיל בְּאִימָא עֲלָאָה, וְקָרָא לוֹן
שְׁבִיעִי שְׁבִיעִי שְׁבִיעִי עַל שְׁמִיהַ, הַדָּא הוּא
דְּכַתִּיב (שם) וַיְכַל אֱלֹהִי"ם בְּיוֹם הַשְּׁבִיעִי הָא
חַד דְּכְלִיל בִּיהַ, וַיִּשְׁבּוֹת בְּיוֹם הַשְּׁבִיעִי דָּא
תַּנְיִנָא, וַיְבָרַךְ אֱלֹהִי"ם אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי הָא
תְּלַת לְאֲתַכְּלָלָא בְּעֶשֶׂר סְפִירָן, דְּלִית סְפִירָה
דְּלָא אֲתַכְּלִילָת בְּעֶשֶׂר, כָּל חַדָּא בְּמַמְשָׁלָה
דִּילָהּ, אֲבָל מְמַשְׁלָה דְּצְדִיק יוֹם הַשְּׁבִיעִי בִּיהַ
אֲתִקְרִיאוּ כָּל סְפִירָן שְׁבִיעִיּוֹת, שְׁבַעִין תִּיבִין
אִינוּן בְּקְדוּשׁ וְיִכְלוּ, וְזָכוּר וְשְׁמוֹר הָא שְׁבַעִין
וְתִרִין כְּחֻשְׁבוֹן וַיְכָלוּ.

וּשְׁבַת צְרִיף לְתַקֵּנָא בִּיהַ פְּתוּרָא בְּאַרְבַּע
רַגְלִין, כְּגוּוֹנָא דְּפְתוּרָא דְּלְעִילָא
דְּאֲתַמַּר בִּיהַ (יחזקאל מא כב) זֶה הַשְּׁלַחַן אֲשֶׁר לְפָנַי
יְהו"ה, וְעֲלֶיהָ אֲתַמַּר (תהלים כג ה) תַּעֲרוֹף לְפָנַי
שְׁלַחַן, פְּתוּרָא דְּקוּדְשָׁא בְּרִיף הוּא דָּא
שְׂכִינְתָא, אִיהִי מְסֻטְרָא דְּצַפּוֹן דְּאִיהוּ גְבוּרָה,
וּבְגִין דָּא תִּקְנּוּ מְאִרִי מִתְּנִיתִין שְׁלַחַן בְּצַפּוֹן,
וְגַר דְּלִיק לְיְמִינָא כְּגוּוֹנָא דְּלְעִילָא, דְּאֲתַמַּר
בִּיהַ מְנוּרָה בְּדָרוֹם, מִטָּה בְּאֲמֻצְעִיתָא מְסֻטְרָא
דְּעֲמוּדָא דְּאֲמֻצְעִיתָא.

תָּא חֲזִי שְׂכִינְתָא אַתְקֵרִיאת פְּתוּרָא מִסְטָרָא
 דְּשִׁמְאָלָא, וּמְנַרְתָּא מִסְטָרָא דִּימִינָא,
 וּמִטָּה מְמוּצַעַת מִסְטָרָא דְעַמּוּדָא דְאַמְצָעִיתָא,
 וּבְגִין דָּא זְווגָא דִּילֵיהּ בְּאַמְצָעִיתָא בֵּין צְפוּן
 לְדָרוּם, וְהָא אוּקְמוּהָ רַבְּנֵי כָּל הַנוֹתֵן מִטָּתוֹ
 בֵּין צְפוּן לְדָרוּם הוּיִין לֵיהּ בְּנִים זְכָרִים וְכוּ',
 פְּתוּרָא אִיהִי סְמִיכָא עַל אַרְבָּעָה סְמִיכִין, דְּאִיהִי
 כְּגוּוּנָא דְגּוּפָא דְסְמִיכִין לֵיהּ דְרוּעִין וְשׁוּקִין
 דְּאִינוּן אַרְבַּע, וְצָרִיף שִׁית נְהֵמִין מֵהֵאִי סְטָרָא
 וְשִׁית נְהֵמִין מֵהֵאִי סְטָרָא. (דף ט"ד ע"ב).

וְרָזָא דְמִלָּה זֶה הַשְּׁלַחַן אֲשֶׁר לְפָנֵי
 יְהו"ה (יחזקאל מא כב), ז"ה בְּחֻשְׁבוֹן ו' ו',
 דְּאִינוּן שִׁית פְּרָקִין דְּתָרִין דְרוּעִין וְשִׁית פְּרָקִין
 דְּתָרִין שׁוּקִין, דְּהָא שְׂכִינְתָא אַתְעֵבִידַת גּוּפָא
 לְמִלְפָּא בְּכָל תְּקוּנָא דִּילָהּ, וּבְאֵלִין תָּרִין עֲשָׂר
 פְּרָקִין דְּנוּקְבָא, וְתָרִין עֲשָׂר פְּרָקִין דְּדְכוּרָא,
 מְלֹאכְיָא אֲמָרִי וְקָרָא זֶה אֶל זֶה וְאָמַר קְדוּשׁ
 קְדוּשׁ קְדוּשׁ וְגוּמַר, ז"ה עִם קוּדְשָׁא בְּרִיף
 הוּא אָח"ד, ז"ה עִם שְׂכִינְתָא אָח"ד, וְכֻלָּא
 יְהו"ה אָחַד, מֵיחַד תְּרוּוּיְהוּ, וְלִקְבַל זֶה אֶל זֶה
 אָמַר דּוּד עֲשָׂרִים וְאַרְבַּע רְנָנוֹת, וְאִינוּן לְקַבַּל
 עֲשָׂרִין וְאַרְבַּע סְפָרֵי אוּרִייתָא.

זֶה אִיהוּ לְקַבַּל אַרְבַּע אַנְפִּין לְכָל חִיָּה לְתַלַּת
 חִיוּוּן, זֶה תְּנִינָא לְקַבַּל אַרְבַּע גְּדָפִין לְכָל
 חִיָּוָא לְתַלַּת חִיוּוּן, וְדָא אִיהוּ רִזָּא דְמִלָּה
 וְאַרְבָּעָה פְּנִים לְאַחַת וְאַרְבָּעָה פְּנִים לְאַחַת
 לָהֶם (יחזקאל א' ו'), דְּכֻלְהוּ פְּרַחֲזִין בְּפְתוּרָא קְדָם
 יְהו"ה בְּכַמְּהָ רְנָנוֹת, וְצָרִיף לְחַבְרָא לְהֵאִי
 פְּתוּרָא אוּרִייתָא דְאִיהוּ קוּדְשָׁא בְּרִיף הוּא,
 וּבְגִין דָּא אוּקְמוּהוּ מְאָרִי מִתְּנִיתִין, שְׁנַיִם
 שְׂאוּכְלִין עַל שְׁלַחַן אָחַד וְכוּ', וְאִם הוּא חַד
 אוּרְחַ וְחַד בְּעַל הַבֵּית, בְּעַל הַבֵּית בּוֹצֵעַ וְאוּרְחַ
 מְבָרַךְ, בְּעַל הַבֵּית בּוֹצֵעַ דָּא עַמּוּדָא

בָּא וְדָאָה, שְׂכִינָה נִקְרֵאת שְׁלַחַן
 מִצַּד הַשְּׂמָאל, וְהַמְּנֹרָה מִצַּד
 הַיְמִין, וּמִטָּה מְמוּצַעַת מִצַּדוֹ שֶׁל
 הָעַמּוּד הָאֲמִצְעִי, וּמִשּׁוּם זֶה זְווגוּ
 בְּאַמְצַע בֵּין צְפוּן לְדָרוּם, וְהָרִי
 פְּרֻשׁוּהָ חֲכָמִים, כָּל הַנוֹתֵן מִטָּתוֹ
 בֵּין צְפוּן לְדָרוּם יִהְיֶה לוֹ בְּנִים
 זְכָרִים וְכוּ'. הַשְּׁלַחַן סְמוּךְ עַל
 אַרְבָּעָה עַמּוּדִים, שֶׁהוּא כְּמוֹ
 שְׁהַגּוּף שְׁתּוּמְכִים בּוֹ הַזְרוּעוֹת
 וְהַשּׁוּקִים שֶׁהֵם אַרְבַּע, וְצָרִיף
 שֶׁשָּׂה לְחַמִּים מִצַּד זֶה, וְשֶׁשָּׂה
 לְחַמִּים מִצַּד זֶה.

וְכוּד הַדְּבָר - זֶה הַשְּׁלַחַן אֲשֶׁר
 לְפָנֵי יְהו"ה, ז"ה בְּחֻשְׁבוֹן ו' ו',
 שֶׁהֵם שֶׁשָּׂה פְּרָקִים שֶׁל שְׁתֵּי
 הַזְרוּעוֹת וְשֶׁשָּׂה הַפְּרָקִים שֶׁל שְׁתֵּי
 הַשּׁוּקִים, שֶׁהָרִי הַשְּׂכִינָה נַעֲשִׂית
 גּוּף לְמִלְךָ בְּכָל תְּקוּנָהּ, וּבְאֵלוֹ
 שְׁנַיִם עֲשָׂר הַפְּרָקִים שֶׁל הַנּוּקְבָה
 וְשְׁנַיִם עֲשָׂר הַפְּרָקִים שֶׁל הַזְּכָר,
 הַמְּלֹאכִים אוֹמְרִים וְקָרָא זֶה אֶל
 זֶה וְאָמַר קְדוּשׁ קְדוּשׁ קְדוּשׁ
 וְגוּמַר. ז"ה עִם הַקְּדוּשׁ בְּרוּף הוּא
 הוּא אָח"ד, ז"ה עִם הַשְּׂכִינָה
 אָח"ד, וְהַכֵּל יְהו"ה אָח"ד, מֵיחַד
 אֶת שְׁנַיִהֶם, וּכְנָגַד זֶה אֶל זֶה אָמַר
 דּוּד עֲשָׂרִים וְאַרְבַּע רְנָנוֹת, וְהֵם
 כְּנָגַד עֲשָׂרִים וְאַרְבָּעָה סְפָרֵי
 הַתּוֹרָה.

זֶה הוּא כְּנָגַד אַרְבָּעָה פְּנִים לְכָל
 חִיָּה לְשֵׁלֶשׁ חִיּוֹת, זֶה הַשְּׁנַיִם כְּנָגַד
 אַרְבַּע כְּנָפִים לְכָל חִיָּה לְשֵׁלֶשׁ
 חִיּוֹת, וְזֶהוּ סוּד הַדְּבָר - וְאַרְבָּעָה
 פְּנִים לְאַחַת וְאַרְבַּע כְּנָפִים לְאַחַת
 לָהֶם, שְׁכֻלָם פּוֹרְחִים בְּשְׁלַחַן
 לְפָנֵי יְהו"ה בְּכַמְּהָ רְנָנוֹת, וְצָרִיף
 לְחַבְרָא לְשְׁלַחַן הַזֶּה תּוֹרָה, שֶׁהִיא
 הַקְּדוּשׁ בְּרוּף הוּא, וּמִשּׁוּם זֶה
 פְּרֻשׁוּהוּ בְּעַלֵּי הַמִּשְׁנָה, שְׁנַיִם
 שְׂאוּכְלִים עַל שְׁלַחַן אָחַד וְכוּ',
 וְאִם הוּא אָחַד אוּרְחַ וְאָחַד בְּעַל
 הַבֵּית, בְּעַל הַבֵּית בּוֹצֵעַ וְאוּרְחַ
 מְבָרַךְ. בְּעַל הַבֵּית בּוֹצֵעַ זֶה

דאמְצַעִיתָא לְעִילָא, וְאוֹרַח מְבָרַךְ דָּא צְדִיק
דְּאַתְמַר בֵּיהּ (משלי ד יח) וְאוֹרַח צְדִיקִים כְּאוֹר נִגְהָ
וְגוֹמֵר, וְצְדִיק אִיהוּ בְּשַׁבַּת כְּאוֹרַח דְּאַתִּי וְאַזִּיל
בְּכָל שַׁבַּת וְשַׁבַּת.

שַׁבַּת שְׁכִינְתָא, בְּעַל הַבַּיִת דִּילָה עֲמוּדָא
דְּאַמְצַעִיתָא, וְאִיהוּ בּוֹצֵעַ וּפְרִיס פְּרוּסָא
דְּנִהֲמָא דְאִיהִי טְפָה, וְיִהִיב לְאוֹרַח דְּאִיהוּ צְדִיק
וְעָנִי, וְאוֹרַח מְבָרַךְ לְבַעַל הַבַּיִת בְּכָל מְכַל כָּל
דְּאִינוּן תְּלַת אַבְהוֹן, בְּבִרְכָן דְּאַתְבְּרָכוּ אִינוּן,
דְּבִרְכָאן עַל יְדֵי דְצְדִיק נְחִתִין לְעֲמוּדָא
דְּאַמְצַעִיתָא, הֲדָא הוּא דְכְתִיב (משלי יו) וּבִרְכּוֹת
לְרֹאשׁ צְדִיק, מָאן רֹאשׁ צְדִיק דָּא עֲמוּדָא
דְּאַמְצַעִיתָא, תִּשְׁע בְּרִכָּאן אִינוּן מְעִילָא לְתַתָּא
מְכַתֵּר עַד צְדִיק, וְתִשְׁע אִינוּן מִתַּתָּא לְעִילָא
מְצְדִיק עַד כְּתֵר עֲלָאָה, וְכִלְהוּ סְלָקִין ח"י,
וְכִלְהוּ כְלִילָא מְנִיְהוּ.

תְּפִלָּה לְמִשָּׁה תְּפִלָּה לְדוֹד, בֵּית הַכְּנֶסֶת אִיהוּ
כְּנוּסְיָא דְכִלְהוּ בְּרִכָּאן, תְּפִלָּה אִיהִי
בְּגִין דְּאִיהוּ סוּס לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְאִיהִי
אַתְעֵבִידַת טְפָלָה לְרוּכְב, הֲכִי אִוְקְמוּהוּ מְאַרִי
מִתְנִיתִין אִין הָרוּכְב טְפַל לְסוּס אָלָא הַסוּס
טְפָלָה לְרוּכְב, אִית טְפַל בְּט' וְאִית תְּפַל בַּת',
כְּגוֹן הִיאֲכַל תְּפַל מְבִלִי מְלַח (אייב ו י), וְהִיא
תְּפִלָּה הֲכִי אִיהִי בַת'.

וְאִיהִי פּוּס דִּינִין, דְּאִיהוּ יִי"ן חוֹשְׁבִין סו"ד מִן
יְסוּד, וְצְרִיף בֵּיהּ עֲשָׂרָה דְבָרִים כְּמָה
דְּאוּקְמוּהוּ מְאַרִי מִתְנִיתִין, וְאִינוּן כְּחֻשְׁבִין י'
מִן יְסוּד, וְאִינוּן עֲטוּר וְעֲטוּף הֲדָחָה וְשְׁטִיפָה
ח"י וּמְלָא, מְקַבְּלוּ בְּתַרִי יְדוּי וְנוֹתְנוּ בְּיַמִּין,
וְיִהִיב עֵינוּי בֵּיהּ, וּמְסַלְקוּ מִן הַקְּרַקַע טְפַח,
וּמְשַׁגְּרִיה בְּמִתְנָה לְאַנְשֵי בֵיתִיהּ, עֲטוּר מְסַטְרָא
דְּעֲטָרָה דְּבְרִית מִילָהּ, עֲטוּף עוֹטָה אֹר
כְּשִׁלְמָה (תהלים קד ב), וְאַם הוּא עָנִי דְלִית בֵּיהּ

הַעֲמוּד הָאֲמַצְעִי לְמַעְלָה, וְאוֹרַח
מְבָרַךְ זֶה הַצְדִיק, שְׁנֹאֲמַר בּו
וְאוֹרַח צְדִיקִים כְּאוֹר נִגְהָ וְגוֹמֵר,
וְהַצְדִיק הוּא כְּשַׁבַּת כְּאוֹרַח שְׁבָא
וְהוֹלֵךְ בְּכָל שַׁבַּת וְשַׁבַּת.

הַשַּׁבַּת שְׁכִינָהּ, בְּעַל הַבַּיִת שְׁלָה
- הַעֲמוּד הָאֲמַצְעִי, וְהוּא בּוֹצֵעַ
וּפְרִיס פְּרוּסָת לְחָם שְׁהִיא טְפָה,
וְנוֹתֵן לְאוֹרַח שְׁהוּא צְדִיק וְעָנִי,
וְאוֹרַח מְבָרַךְ לְבַעַל הַבַּיִת בְּכָל
מְכַל כָּל, שְׁהִם שְׁלֹשַׁת הָאֲבוֹת,
בְּבִרְכּוֹת שְׁהִם הַתְּבָרְכוּ,
שְׁהַבְּרָכוֹת עַל יְדֵי הַצְדִיק יוֹרְדוֹת
לְעֲמוּד הָאֲמַצְעִי. זֶהוּ שְׁכַתוּב
וּבִרְכּוֹת לְרֹאשׁ צְדִיק. מִי זֶה רֹאשׁ
הַצְדִיק? זֶה הַעֲמוּד הָאֲמַצְעִי.
תִּשְׁע בְּרָכוֹת הֵן מְמַעְלָה לְמַטָּה,
מְכַתֵּר עַד צְדִיק, וְתִשְׁע הֵן מְמַטָּה
לְמַעְלָה, מְצְדִיק עַד כְּתֵר עֲלִיוֹן,
וְכָלן עוֹלוֹת לְשִׁמוּנָה עֲשָׂרָה,
וְהַפְּלָה כְּלוּלָה מֵהֶם.

תְּפִלָּה לְמִשָּׁה, תְּפִלָּה לְדוֹד, בֵּית
הַכְּנֶסֶת הוּא כְּנוּס שֶׁל כָּל
הַבְּרָכוֹת, הַתְּפִלָּה הִיא מְשׁוּם
שְׁהוּא סוּס לְקוּדוֹשׁ בְּרִיךְ הוּא,
וְהִיא נַעֲשִׂית טְפָלָה לְרוּכְב, כִּף
פְּרֻשׁוּהוּ בְּעַלֵי הַמִּשְׁנָה, אִין
הָרוּכְב טְפַל לְסוּס אָלָא הַסוּס
טְפָלָה לְרוּכְב. יֵשׁ טְפַל בְּט' וְיֵשׁ
תְּפַל בַּת', כְּמוֹ הִיאֲכַל תְּפַל מְבִלִי
מְלַח?! וְהַתְּפִלָּה הַזֹּאת כִּף הִיא
בַּת'.

וְהִיא פּוּס שֶׁל יִי"ן, שְׁהוּא יִי"ן
כְּשׁוֹבֵן סו"ד מִן יְסוּד, וְצְרִיף בּו
עֲשָׂרָה דְבָרִים, כְּמוֹ שְׁבָאֲרוּהוּ
בְּעַלֵי הַמִּשְׁנָה, וְהֵן כְּחֻשְׁבִין י' מִן
יְסוּד, וְהֵם עֲטוּר וְעֲטוּף, הֲדָחָה
וְשְׁטִיפָה, ח"י וּמְלָא, מְקַבְּלוּ
בְּשַׁתֵּי יְדָיו וְנוֹתְנוּ בְּיַמִּין, וְנוֹתֵן
עֵינוּ בּוֹ, וּמְסַלְקוּ מִן הַקְּרַקַע
טְפַח, וּמְשַׁגְּרוּ בְּמִתְנָה לְאַנְשֵי
בֵיתוֹ, עֲטוּר מְצַד שֶׁל עֲטָרָה שֶׁל
בְּרִית מִילָהּ, עֲטוּף, עֲטָה אֹר
כְּשִׁלְמָה, וְאַם הוּא עָנִי שְׁאִין לוֹ

אַלָּא רביעית לוג דַּאיְהי שְׁעוּרָא דַּאת ד', אַתְמַר (שם קב א) תְּפִלָּה לְעַנִּי כִי יַעֲטוּף, הַדְּחָה וּשְׁטִיפָה, הַדְּחָה מְלַגְאוּ וּשְׁטִיפָה מְלַבֵּר, וְרִזָּא דְמַלְהָ וְטַהְרוּ וְקַדְשׁוּ (ויקרא טו יט).

אַלָּא רביעית לוג, שְׁהִיא הַשְׁעוּרָא שְׁל הָאוּת ד', נְאֻמַר תְּפִלָּה לְעַנִּי כִי יַעֲטוּף, הַדְּחָה וּשְׁטִיפָה, הַדְּחָה מִבְּפָנִים וּשְׁטִיפָה מִבְּחוּץ, וְסוּד הַדְּבַר - וְטַהְרוּ וְקַדְשׁוּ.

קָם סְבָא חֲדָא מִבְּתַר טוּלָא דְרַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי, וְאָמַר רַבִּי רַבִּי שְׁפִיר קְאָמַרְתָּ, אֲבָל הָאִי כּוּס צָרִיף לְסַלְקָא לִיהַ בְּדַרְגוּוֹי, עֲטוּר מְסֻטָּרָא דַּעֲטָרָה דַּאיְהי כְּתַר עֲלִיוֹן עַל רִישָׁא דְצַדִּיק, עֲטוּף פְּגוֹן עוֹטָה אֹר פְּשַׁלְמָה, מַאי עוֹטָה דָּא י' דַּאתְעַטְף בָּאוּר וְאַתְעֵבִיד אֹוִיר, וְהָאִי דַּאתְעַטְף אִיהוּ חֲכָמָה, הַדְּחָה וּשְׁטִיפָה דַּאיְהוּ וְטַהְרוּ וְקַדְשׁוּ, טַהְרָה מְסֻטָּרָא דְכַהֲנָא, דַּאתְמַר בְּכַהֲנָא טָבַל וְעָלָה אַתְדַּפִּי לְמִיכַל בְּתַרוּמָה, וְקַדְשׁוּ מְסֻטָּרָא דְשְׁמַאֲלָא, הַדָּא הוּא דְכַתִּיב וְקַדְשֵׁת אֶת הַלְוִיִּם, ח"י מְסֻטָּרָא דְצַדִּיק ח"י עֲלָמִין פְּלִיל ח"י בְּרַכָּאָן דְצִלוֹתָא, וּמְלָא מְסֻטָּרָא דַּעֲמוּדָא דְאַמְצַעִיתָא, וּמְקַבְלוּ בְּשַׁתִּי יָדָיו וְנוֹתְנֵנוּ בְּיָמִין, דָּא הֵהוּא דַּאתְמַר בֵּיהַ (דברים לג ב) מִימִינוֹ אֵשׁ דֵּת לָמוּ, כִּי יִמִּינְךָ פְּשׁוּטָה לְקַבֵּל שָׁבִים, וְאִיהוּ יִמִּינְךָ יְהו"ה (דף פה ע"א) נְאֻדְרִי בְּפַח (שמות טו ו), תְּרִין יָדִין אִינּוֹן ה"ה, חַד שְׁמַאֲלָא וְחַד יִמִּינָא, וּבְגִין דָּא צָרִיף לְאַתִּיחָבָא בְּחַמֵּשׁ אֲצַבְעָאן, מִשׁוּם כּוּס יְשׁוּעוֹת אָשָׁא (תהלים קיז יג), וְנוֹתֵן עֵינָיו בּוֹ, עֲלִיָּיהוּ אַתְמַר (שם קמה טו) עֵינִי כָל אֵלֶיךָ יִשְׁבְּרוּ, וְאִינּוֹן תְּרִי סְמִכֵי קְשׁוּט דַּאינּוֹן י' י', דַּאינּוֹן בַּת עֵינָא יִמִּינָא וּבַת עֵינָא שְׁמַאֲלָא, וּבִינֵייהוּ ו' זַעִירָא זַעִיר אַנְפִּין, דַּאיְהוּ שׁוֹקִיו עֲמוּדֵי שֵׁשׁ (שיר ה טו).

קָם זָקֵן אֶחָד מֵאַחַר הַצֵּל שְׁל רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי, וְאָמַר: רַבִּי רַבִּי, יְפָה אִמְרַתָּ, אֲבָל אֶת הַכּוּס הַזֶּה צָרִיף לְהַעֲלוֹתָהּ בְּדַרְגוֹתֶיהָ, עֲטוּר - מִצַּד שְׁל עֲטָרָה, שְׁהִיא כְּתַר עֲלִיוֹן עַל רִאשׁ הַצַּדִּיק, עֲטוּף - כְּמוֹ עֲטָה אֹר פְּשַׁלְמָה. מַה זֶה עוֹטָה? זֶה י' שְׁהַתְעַטְף בָּאוּר וְנַעֲשֶׂה אֹוִיר, וְזֶה שְׁהַתְעַטְף הוּא חֲכָמָה, הַדְּחָה וּשְׁטִיפָה, שְׁהוּא וְטַהְרוּ וְקַדְשׁוּ, טַהְרָה מִצַּד הַכְּהֵן, שְׁנַאֲמַר בְּפַחֵן טָבַל וְעָלָה, נְטַהַר לְאַכֵּל בְּתַרוּמָה, וְקַדְשׁוּ מִצַּד הַשְּׁמַאֲלָא. זֶהוּ שְׁפַתּוֹב וְקַדְשֵׁת אֶת הַלְוִיִּם, ח"י מִצַּד שְׁל צַדִּיק ח"י הַעוֹלָמִים כּוֹלֵל שְׁמוּנָה עֲשָׂרָה בְּרַכּוֹת שְׁל הַתְּפִלָּה, וּמְלָא מִצַּד שְׁל הַעֲמוּד הָאַמְצַעִי, וּמְקַבְלוּ בְּשַׁתִּי יָדָיו וְנוֹתְנֵנוּ בְּיָמִין, זֶהוּ שְׁנַאֲמַר בּוֹ מִימִינוֹ אֵשׁ דֵּת לָמוּ, כִּי יִמִּינְךָ פְּשׁוּטָה לְקַבֵּל שָׁבִים, וְהוּא יִמִּינְךָ יְהו"ה נְאֻדְרִי בְּפַח, שְׁתֵּי יָדַיִם הֵן ה"ה, אַחַת שְׁמַאֲלָא וְאַחַת יָמִין, וּמִשׁוּם כֶּף צָרִיף לְהַנְתֵּן בְּחַמֵּשׁ אֲצַבְעוֹת, מִשׁוּם כּוּס יְשׁוּעוֹת אָשָׁא, וְנוֹתֵן עֵינָיו בּוֹ, עֲלִיָּיהֶם נְאֻמַר עֵינִי כָל אֵלֶיךָ יִשְׁבְּרוּ, וְהֶם שְׁנֵי עֲמוּדֵי אֶמֶת שְׁהֶם י' י', שְׁהֶם בַּת עֵין יָמִין וּבַת עֵין שְׁמַאֲלָא, וּבִינֵיהֶם ו' קְטָנָה, זַעִיר אַנְפִּין, שְׁהוּא שׁוֹקִיו עֲמוּדֵי שֵׁשׁ.

וּמִסְלֵק מִן הַקְּרַקַּע טַפַּח מִצַּד שְׁל י' קְטָנָה חֲכַמַת שְׁלֵמָה, וּמִשְׁגְּרוּ בְּמַתְנָה לְאַנְשֵׁי בֵיתוֹ, זֶה הָאֵם הַעֲלִינָה, שְׁנַאֲמַר בַּהּ יִשְׁמַח מִשָּׁה בְּמַתְנַת חֵלְקוֹ, וּבְגִלוֹת אֵין לָנוּ

אַלָּא אַרְבַּעַה, ח"י מ"לא לְאִינּוֹן תְּרִי סְמִכֵי קְשׁוּט דַּאינּוֹן י' י', דַּאינּוֹן בַּת עֵינָא יִמִּינָא וּבַת עֵינָא שְׁמַאֲלָא, וּבִינֵייהוּ ו' זַעִירָא זַעִיר אַנְפִּין, דַּאיְהוּ שׁוֹקִיו עֲמוּדֵי שֵׁשׁ (שיר ה טו).

אַלֵּא אַרְבַּעַה, ח"י מ"לֵּא ש"טיפה
ה"דְּחָה, וְסִימְנֵיָה חֲמִשָּׁה, וְהֵן מִצַּד
שֶׁל הָאוֹת ה' שְׁהִיא רְבִיעִית
לְחֻשְׁבוֹן, וְהִיא דְל"ת עֲנִיָּה,
מִשּׁוּם שֶׁהִסְתַּלַּק מִמֶּנָּה ו' שֶׁהוּא
שֶׁשׁ הַדְּרָגוֹת, הַפּוֹס הוּא בְּסוּד שֶׁל
יֵאֵהֲדוּנָה"י, שֶׁהוּא כ"ו ה"ס, פּוֹס
בְּחֻשְׁבוֹן אֱלֹהִים.

תקון שמונה וארבעים

בְּרֵאשִׁית, שֶׁם תְּר"י, שֶׁם שְׁבַת,
כְּמוֹ כֵן ב' רֵאשִׁי"ת בְּר"א שִׁי"ת,
וְהֵן שְׁתֵּי שַׁבָּתוֹת, עֲלֵיהֶם נֶאֱמַר
וְשָׁמְרוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשַּׁבָּת
לַעֲשׂוֹת אֶת הַשַּׁבָּת וְגוֹמֵר. פְּעַמִּים
הַזְכִּיר פֶּאן שַׁבָּת, כְּנֶגֶד הַשְּׂכִינָה
הַעֲלִינָה וְהַתַּחְנוּנָה. לְדַרְתָּם, מָה
זֶה לְדַרְתָּם? אֵלֵּא אֲשֶׁרִי הוּא מִי
שְׁעוֹשֶׂה אוֹתָם דִּירָה בְּשַׁבָּת בְּשֵׁנֵי
בְּתֵי הַלֵּב, וּמִפְּנֵי מִשְׁם יֵצֵר הָרַע
שֶׁהוּא חֲלוּל שַׁבָּת. בְּרִית עוֹלָם,
זֶה צְדִיק, שֶׁשְּׁנִיָּהֶם שׁוֹרִים עָלָיו,
אֶחָד לְמִלְאֵת אוֹתוֹ וְאֶחָד
לְהַתְּמֵלֵא מִמֶּנּוּ.

בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הֵם שְׁתֵּי כְלִיּוֹת - נֶצַח
וְהוֹד, בְּנֵי יִשְׂרָאֵל סְבָא - הַעֲמוּד
הָאֲמֻצְעִי, שְׁלֹשׁ שְׁבִיעֵי שְׁבִיעֵי
שְׁבִיעֵי אֵלּוּ שְׁלֹשֶׁת הָאֲבוֹת, עֲנַג
שַׁבָּת וְנ"הָר יוֹצֵא מֵעֵדֶן
לְהַשְׁקוֹת אֶת הַגִּזְוֹן. וְנִהָר, יֵשׁ נִהָר
וְיֵשׁ נִהָר, יֵשׁ נִהָר שְׁנִקְרָא נִהָר
פְּלִגְיוֹ, וְיֵשׁ נִהָר שְׁנִקְרָא נַחַל
קְדוּמִים, עַל הַעֵדֶן הַעֲלִיּוֹן נֶאֱמַר
עֵינַי לֹא רָאִתָּה אֱלֹהִים זולָתְךָ,
הַנִּהָר הַזֶּה הוּא ו', שִׁיּוֹצֵא מֵהַעֵדֶן
הַעֲלִיּוֹן שֶׁהוּא א', וְעוֹבֵר בֵּין
הָאָפָא וְהָאָמָא וְהוֹלֵךְ חֲמֵשׁ מֵאוֹת
שָׁנָה, וּמְגִיעַ עַד צְדִיק שְׁבִיעֵי,
וּמִשְׁם מִשְׁקָה אֶת הַגִּזְוֹן, שְׁהִיא
הַשְּׂכִינָה הַתַּחְתּוֹנָה.

אֲשֶׁרִי הוּא מִי שְׁשׁוּמְרֵי דִירָה
לְשַׁבָּת, שֶׁהוּא הַלֵּב, שְׁלֹא מִתְקַרֵּב
לְשֵׁם עֶצֶב הַטְּחוּל וְכַעַס הַמְרָה
שֶׁהִיא אֵשׁ הַגִּיהֵנּוּם, שְׁעֲלִיָּה נֶאֱמַר

ש"טיפה ה"דְּחָה, וְסִימְנֵיָה חֲמִשָּׁה, וְאִינוֹן
מִסְטָרָא דָּאֵת ה' דְּאִיְהִי רְבִיעִית לְחֻשְׁבְּנָא,
וְאִיְהִי דְל"ת עֲנִיָּה, בְּגִין דְּאִסְתַּלַּק מִמֶּנָּה ו'
דְּאִיְהוּ שִׁית דְּרָגִין, הַפּוֹס אִיְהוּ בְּרִזָּא
דִּיאֵהֲדוּנָה"י דְּאִיְהוּ כ"ו ה"ס, פּוֹס בְּחֻשְׁבְּנָא
אֱלֹהִים.

תקונא תמניא וארבעין

בְּרֵאשִׁית תַּמְנֵי תְּר"י תַּמְנֵי שְׁבַת, כְּגוֹוֹנָא דָּא
ב' רֵאשִׁי"ת בְּר"א שִׁי"ת, וְאִינוֹן
תְּרֵי שַׁבָּתוֹת, עֲלִיְהוּ אֲתַמְר (שמות לא טו) וְשָׁמְרוּ
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשַּׁבָּת לַעֲשׂוֹת אֶת הַשַּׁבָּת
וְגוֹמֵר, תְּרִין זְמַנִּין אֲדַפִּיר הַכָּא שַׁבָּת, לְקַבֵּל
שְׂכִינְתָּא עֲלָאָה וְתַתָּאָה, לְדַרְתָּם מֵאִי לְדַרְתָּם,
אֵלֵּא זְכָאָה אִיְהוּ מָאן דְּעֵבִיד לֹון דִּירָה בְּשַׁבָּת
בְּתֵרֵי בְּתֵי לְבָא, וְאֲתַפְּנִי מִתַּמְנֵי יֵצֵר הָרַע דְּאִיְהוּ
חֲלוּל שַׁבָּת, בְּרִית עוֹלָם דָּא צְדִיק, דְּשָׁרְיִין
תְּרוּיְהוּ עֲלֵיהּ, חַד לְאֲמִלְאָה לִיהּ וְחַד
לְאֲתַמְלִיא מִיְנִיָּה.

בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אִינוֹן תְּרִין פְּלִיין נֶצַח וְהוֹד, בְּנוֹי
דִּישְׂרָאֵל סְבָא עֲמוּדָא דְּאֲמֻצְעִיתָא, תְּלַת
שְׁבִיעֵי שְׁבִיעֵי שְׁבִיעֵי אֵלִין תְּלַת אֲבָהֶן, עֲנַג
שַׁבָּת וְנ"הָר יוֹצֵא מֵעֵדֶן לְהַשְׁקוֹת אֶת
הַגִּזְוֹן (בראשית ב ט), וְנִהָר, אִית נִהָר וְאִית נִהָר, אִית
נִהָר דְּאֲתַקְרִי נִהָר פְּלִגְיוֹ, וְאִית נִהָר דְּאֲתַקְרִי
נַחַל קְדוּמִים, עֵדֶן עֲלָאָה עֲלִיָּה אֲתַמְר (ישעיה סד
א) עֵינַי לֹא רָאִתָּה אֱלֹהִים זולָתְךָ, הֵאִי נִהָר
אִיְהוּ ו', דְּנִפְקִי מֵעֵדֶן עֲלָאָה דְּאִיְהוּ א', וְאֲעֵבֵר
בֵּין אָפָא וְאִימָא, וְאֲזִיל חֲמֵשׁ מֵאוֹת שָׁנָה, וּמִטֵּי
עַד צְדִיק שְׁבִיעֵי, וּמִתַּמְנֵי אֲשָׁקִי לְגַנְתָּא דְּאִיְהִי
שְׂכִינְתָּא תַּתָּאָה.

זְכָאָה אִיְהוּ מָאן דְּנִטִיר דִּירָה לְשַׁבָּת דְּאִיְהוּ
לְבָא, דְּלֹא אֲתַקְרִיב תַּמְנֵי עֲצִיבוּ דְּטְחוּל,
וְכַעַס דְּמְרָה דְּאִיְהוּ נוֹרָא דְּגִיְהֵנּוּם, דְּעֲלָה אֲתַמְר

לא תבערו אש בכל מושבותיכם ביום השבת, והכי הוא ודאי דכל מאן דכעיס כאלו אוקיד נורא דגיהנם, ארבעים מלאכות חסר חד אינון לקבל ארבעים מלקיות חסר חד בשבת, ואינון עשרה דלקה אדם ועשרה לחוה ועשרה לנחש ותשעה לארעא, ובגין דא אמרו מארי מתניתין אין לוקין בשבת, דאלין מלאכות אינון חשיבין לישראל לקבל מלקיות.

וציאות השבת שמים. אינון עקירה והנחה, דעביד לון בבת אחת, מאן דאעקר חפץ מאתריה ואנח ליה לבר מאתריה ומרשותיה, כאלו אעקר אילנא דחיי דאיהו אות ברית, ואנח ליה ברשו נוכראה, מאן דעביד דא גרים דאעקר נשמתיה מרשות דילה, ואנח לה ברשו אחרא דאיהי מרה וטחול, ודא גרם לישראל דאתעקרו מארעא דישראל, ואתגליאו בארעא נוכראה דאיהי רשות הרבים, והכי איהו מאן דאעיל אות ברית קדש דיליה ברשו נוכראה, שבתא"י איהו טחול חמ"ה, אתתא בישא מרה, שבתא"י עליה אתמר (בראשית לו כד) והבור רק אין בו מים, מים אין בו אבל נחשים ועקרבים יש בו, והוא רעב וצמאון וקינה והספד וחשכה וערפל, והיא גלות לישראל, וצריכים ישראל לעשות לה שנוי בכל, והרי פרשוה, והוא דבור של חל שהוא אסור בשבת, וכשאניח מוצאת מקום לשרות שם, היא בורחת, כמו השפחה של אברהם שנאמר בה מפני שרי גברתי אנכי ברחת.

ער הטחול נאמר של נעליך מעל רגליך, נעל מטנף של טפה סרוחה, כי המקום אשר אתה עומד עליו אדמת קדש הוא, זה שבת, ועליו אומרת השכינה

לא תבערו אש בכל מושבותיכם ביום השבת, והכי הוא ודאי דכל מאן דכעיס כאלו אוקיד נורא דגיהנם, ארבעים מלאכות חסר חד אינון לקבל ארבעים מלקיות חסר חד בשבת, ואינון עשרה דלקה אדם ועשרה לחוה ועשרה לנחש ותשעה לארעא, ובגין דא אמרו מארי מתניתין אין לוקין בשבת, דאלין מלאכות אינון חשיבין לישראל לקבל מלקיות.

וציאות השבת שמים. אינון עקירה והנחה, דעביד לון בבת אחת, מאן דאעקר חפץ מאתריה ואנח ליה לבר מאתריה ומרשותיה, כאלו אעקר אילנא דחיי דאיהו אות ברית, ואנח ליה ברשו נוכראה, מאן דעביד דא גרים דאעקר נשמתיה מרשות דילה, ואנח לה ברשו אחרא דאיהי מרה וטחול, ודא גרם לישראל דאתעקרו מארעא דישראל, ואתגליאו בארעא נוכראה דאיהי רשות הרבים, והכי איהו מאן דאעיל אות ברית קדש דיליה ברשו נוכראה, שבתא"י איהו טחול חמ"ה, אתתא בישא מרה, שבתא"י עליה אתמר (בראשית לו כד) והבור רק אין בו מים, מים אין בו אבל נחשים ועקרבים יש בו, ואיהו רעב וצמאון וקינה והספד (דף פ"ב ע"ב) וחשוכא וקבלא, ואיהי גלותא לישראל, וצריכין ישראל למעבד לה שנוי בכלא והא אוקמוה, ואיהו דבור דחול דאיהו אסור בשבת, וכד לא אשפחת אתר לשריא תמן, איהי ברחת, פגוונא דשפחה דאברהם דאתמר בה (בראשית טז ח) מפני שרי גברתי אנכי ברחת.

טחול עליה אתמר (שמות ג ה) של נעליך מעל רגליך, נעל מטנף דטפה סרוחה, פי המקום אשר אתה עומד עליו אדמת קדש

פֿשטתי אַת פֿתנתי איכֿכה
אַלְבֿשְׁנָה, רַחֲצִיתִי אֶת רַגְלֵי
אִיכֿכָּה, וּמְשֹׁם זֶה צָרִיךְ אָדָם
בְּשֶׁבֶת לִשְׁנוֹת בְּלִבוֹשִׁים, בְּנֵר
וּבמֶאֱכָלִים, וְצָרִיךְ לְהִיֹּת מוֹסִיף
מִחֵל עַל הַקֹּדֶשׁ, וְכֹל הַמוֹסִיף,
מוֹסִיפִים לוֹ נֶפֶשׁ יִתְּרָה בְּשֶׁבֶת,
וְכֹל הַגּוֹרֵעַ, גּוֹרֵעִים לוֹ אוֹתָהּ נֶפֶשׁ
יִתְּרָה חֵס וְשָׁלוֹם.

תקון תשעה וארבעים

בְּרֵאשִׁית בְּרָא אֱלֹהִים. שְׂאוּ
מְרוֹם עֵינֵיהֶם וְרֹאוּ מִי בְּרָא אֱלֹהִים,
מִי אֱלֹהִים - הוּא אֱלֹהֵינוּ, מִי בְּרָא
לְאֱלֹהֵינוּ. שְׂאוּ מְרוֹם עֵינֵיכֶם - זֶה
קְרִיאַת שְׁמַע, רֵאשִׁי תְּבוֹת שְׁמַע
שְׁמִינִידִים יִשְׂרָאֵל אֶת הַקֹּדֶשׁ
בְּרוּךְ הוּא פְּעֻמִּים, וְתִמְצְאוּ שֵׁם
מִי שֶׁהוּא כָּלֵל שֶׁל חֲמִשִּׁים
אוֹתִיּוֹת. וּבִמְהַר צָרִיךְ לִיחַדוֹ
בְּשִׁחְרִית? בְּאוֹתוֹ שְׁנֵאֲמַר בּוֹ רוֹם
יְדִיהוּ נָשָׂא, שֶׁהוּא מְרוֹם, מִשּׁוֹם
שֶׁהוּא מְרוֹמִים יִשְׁפֹּן, וְרֹאוּ
שְׁשֵׁם אוֹר, וְזֶה אוֹר הַפּוֹכְכִים,
שְׂבָהֶם הַשְׂכִּינָה יוֹצֵאת. זֶהוּ
שְׂפָתוֹב הַמוֹצִיא בְּמִסְפָּר צְבָאָם,
וּמִשּׁוֹם זֶה קְרִיאַת שְׁמַע בְּלִילָה,
כְּמוֹ שֶׁבְּאוֹתוֹ בְּעֵלֵי הַמִּשְׁנָה
בִּיצִיאַת הַפּוֹכְכִים, עָרַב וּבִקֵּר
צְרִיכִים לִיחַד אוֹתָהּ עִם הַמְּלִיךְ,
מִשּׁוֹם שֶׁבְּעָרַב הִיא כְּאֵה עֵמוֹ
וּבִבְקֵר הִיא שְׂבָה אֲלֵיו, וְזֶה הָעָרַב
שֶׁל יִצְחָק וּבִקֵּר שֶׁל אַבְרָהָם,
שְׁשֵׁם בְּעֵלָה בֵּין יִשְׂרָאֵל.

וְעוֹד הַמוֹצִיא, זֶה הַמוֹצִיא לְחֵם
מִן הָאָרֶץ, בְּשִׁבְלָה נֹאמַר לְחֵמוֹ
נִתֵּן וְכוּ'. וְעוֹד הַמוֹצִיא בְּמִסְפָּר
צְבָאָם, אֵלּוּ מֵאֲתֵיב אַרְבָּעִים
וּשְׁמוֹנֵה תְּבוֹת שֶׁל קְרִיאַת שְׁמַע,
לְכֹלֶם בְּשֵׁם יִקְרָא. זֶהוּ שְׂפָתוֹב
וּיִקְרָא הָאָדָם שְׁמוֹת וְגוֹמֵר, זֶה
אוֹתוֹ שְׁנֵאֲמַר בּוֹ כְּתִפְאָרַת אָדָם

הוּא, דָּא שְׂבָת, וְעֵלִיָּה אֲמַרְתָּ שְׂכִינְתָּא פֿשְׁטִיתִי
אֶת פֿתְנִיתִי אִיכֿכָּה אֶלְבֿשְׁנָה, רַחֲצִיתִי אֶת רַגְלֵי
אִיכֿכָּה אֶטְנַפֿם (שיר ה' ג'), וּבְגִין דָּא צָרִיךְ בַּר נֶשׁ
בְּשֶׁבֶת לְשְׁנוּי בְּלִבוֹשִׁין בְּשִׂרְגָּא בְּמֶאֱכָלִין,
וְצָרִיךְ לְמַהוּי מוֹסִיף מִחֹל עַל הַקֹּדֶשׁ, וְכֹל
הַמוֹסִיף מוֹסִיפִין לִיה נֶפֶשׁ יִתְּרָה בְּשֶׁבֶת, וְכֹל
הַגּוֹרֵעַ גּוֹרֵעִין לִיה הִיא נֶפֶשׁ יִתְּרָה חֵס
וְשָׁלוֹם.

תקונא תשע וארבעין

בְּרֵאשִׁית בְּרָא אֱלֹהִים. שְׂאוּ מְרוֹם עֵינֵיכֶם
וְרֹאוּ מִי בְּרָא אֱלֹהִים (ישעיה מ לו), מִי
אֱלֹהִים, הוּא אֱלֹהֵינוּ, מִי בְּרָא לְאֱלֹהֵינוּ, שְׂאוּ
מְרוֹם עֵינֵיכֶם דָּא קְרִיאַת שְׁמַע, רֵאשִׁי תִיבִין
שְׁמַע דְּמִינִידִין יִשְׂרָאֵל לְקוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא
פְּעֻמִּים, וְתִשְׁפְּחוּ תַפְּזֵן מִי דְאִיהוּ כָּלֵל
דְּחֲמִשִּׁין אַתְּוּוֹן, וּבְמֵאֵי צָרִיךְ לִיחַדָּא לִיה
בְּשִׁחְרִין, בְּהֵהוּא דְאֲתַמַּר בֵּיה (חבוק ג י) רוֹם
יְדִיהוּ נָשָׂא, דְאִיהוּ מְרוֹם, בְּגִין דְאִיהוּ מְרוֹמִים
יִשְׁפֹּן. וְרֹאוּ דְתַפְּזֵן אוֹר, וְדָא אוֹר הַפּוֹכְכִים,
דְּבַהוֹן שְׂכִינְתָּא נִפְקַת הָדָא הוּא דְכְּתִיב (ישעיה
מ כו) הַמוֹצִיא בְּמִסְפָּר צְבָאָם, וּבְגִין דָּא קְרִיאַת
שְׁמַע בְּלִילָה, כְּמָה דְאוּקְמוּהָ מְאִרֵי מִתְּנִיתִין
בִּיצִיאַת הַפּוֹכְכִים, עָרַב וּבִקֵּר צְרִיכִין לִיחַדָּא
לָה עִם מְלִפָּא, בְּגִין דְבְּעָרַב הִיא כְּאֵה עֵמִיָּה,
וּבִבְקֵר הִיא שְׂבָה לְגַבִּיָּה (אסתר ב יד), וְדָא עָרַב
דְּיִצְחָק וּבִקֵּר דְאַבְרָהָם, דְתַפְּזֵן בְּעֵלָה בֵּינֵיהוּ
יִשְׂרָאֵל.

וְעוֹד הַמוֹצִיא, דָּא הַמוֹצִיא לְחֵם מִן הָאָרֶץ,
בְּגִינָה אֲתַמַּר (ישעיה לג טז) לְחֵמוֹ נִתֵּן וְכוּ',
וְעוֹד הַמוֹצִיא בְּמִסְפָּר צְבָאָם, אֵלּוּ רַמ"ח
תִּיבִין דְקְרִיאַת שְׁמַע, לְכֹלֶם בְּשֵׁם יִקְרָא, הָדָא
הוּא דְכְּתִיב (בראשית ב כ) וּיִקְרָא הָאָדָם שְׁמוֹת

וְגוֹמֵר, דָּא הֵהוּא דְאֲתַמַּר בֵּיה (ישעיה מד יג) כְּתִפְאָרַת אָדָם לְשֶׁבֶת בֵּית, דְּקָרָא

לשכת בית, שקרא שמות לכל חיות הקדש ולכל השרפים והאופנים והצבא שלמעלה, לכל אחד קרא לו בשם ידוע ובדרגה ידועה, להודיע לכל אחד ממקום שנטל, כמו שנחלי הם שחוזרים למקום שנטלו בשליחות. זהו שכתוב כל הנחלים הולכים אל הם וגומר, אל מקום שהנחלים הולכים שם הם שבים ללכת. ממקום שהולכים, לשם חוזרים בשליחות.

מרב אונים - זה כתר עליון, ואמין כח - זו חכמה, מהו כחו? האם העליונה, איש לא נעדר - זהו כלל של שלש ספירות. מה זה איש, יהו"ה איש מלחמה יהו"ה שמו? איש - א' כתר עליון, י' חכמה, ש' שרש האילן, שהם האם העליונה תשובה ודאי. ועוד, מרב אונים - זה העמוד האמצעי, האונים שלו נצח והוד, ואמין כח - זה צדיק, איש לא נעדר - יהו"ה איש מלחמה, והרי נתבאר.

קם הזקן מאחר צלו של רבי שמעון, ואמר: רבי רבי, כף שמעתי את הפסוק הזה, שאו מרום עיניכם, שאו כמו שאו ידיכם קדש, וזה קדש ישראל ליהו"ה ראשית, המרום שלו כתר עליון. מי - האם העליונה שברא העולם באלה. מי הם אלה? אלה ראשי בית אבותם, והם שלשת האבות. המוציא במספר צבאם, אלו צבא השמים שהם נצח והוד, מה מספר שלהם? אלא מספר וחשבון שבכל, זה השכינה העליונה. לכלם בשם יקרא, זו השכינה התחתונה, שנאמר למשה בשבילה ואדעך בשם. מרב אונים, אותו שנאמר בו וידגו לרב בקרב הארץ, וזה צדיק, והוא אמין כח, איש צדיק,

שמהן לכל חיות הקודש ולכל שרפים ואופנים וצבא דלעילא, לכל חד קרא ליה בשם ידוע ובדרגא ידיעא, לאשתמודע לכל חד מאתר דאתנטייל, כגוויי דנחלי ימא דאתחזרו לאתר דאתנטיילו בשליחותא, הדא הוא דכתיב (קהלת א ז) כל הנחלים הולכים אל הם וגומר, אל מקום שהנחלים הולכים שם הם שבים ללכת, מאתר דאזלין תמן חזרין בשליחותא.

מרוב אונים (ישעיה מ כו) דא כתר עלאה, ואמין כח דא חכמה, מאי כח דיליה אימא עלאה, איש לא נעדר איהו כללא דתלת ספירן, מאי איש יהו"ה איש מלחמה יהו"ה שמו (שמות טו א), איש א' פתר עלאה י' חכמה ש' שרשא דאילנא דאיהי אימא עלאה תשובה ודאי, ועוד מרוב אונים דא עמודא דאמצעיתא, אונים דיליה נצח והוד, ואמין כח דא צדיק, איש לא נעדר יהו"ה איש מלחמה, והא אתמר.

קם סבא כתר טולא דרבי שמעון, ואמר רבי רבי, האי קרא הכי שמענא ליה, שאו מרום עיניכם, שאו כמו שאו ידיכם קדש (תהלים קלד ב), ודא קדש ישראל ליהו"ה ראשית (ירמיה ב ג), מרום דיליה כתר עלאה, מי אימא עלאה דברא עלמא באלה, מאן אלה אלה ראשי בית אבותם (שמות ו יד), ואינון תלת אבהן, המוציא במספר צבאם (ישעיה מ כו) אלין צבא השמים דאינון נצח והוד, מאי מספר דלהון, אלא מספר וחשבון דכלא דא שכינתא עלאה, לכלם בשם יקרא (שם) דא שכינתא תתאה, דאתמר למשה בגינה (שמות לג יז) ואדעך (דף פ"ט ע"א) בשם, מרוב אונים (ישעיה מ כו). ההוא דאתמר ביה (בראשית מח טז) וידגו לרוב

הפח שלו הוא הפח של מעשה בראשית, שנאמר בו ועתה יגדל נא פח אדנ"י, לא נעדר מהשכינה לעולם, וזה וזה הכל אמת, שבעים פנים לתורה.

אמר לו: זקן זקן, מרב אונים ואמיץ פח, שם אדם הראשון, שם אברהם יצחק ויעקב, שם משה ואהרן, שם דוד ושלמה, ושנים עשר שבטים, וכל הנשמות של ששים רבוא של ישראל ושל כל הדורות העליונים והתחתונים, שנאמר בהם כי את אשר ישנו פה עמנו עומד היום וגומר, כלם שם, איש לא נעדר, לא חסר מהם אחד מהחשבון, כמו צבא השמים.

ועוד מרב אונים - זה הכהן, שנאמר בו כהן און, ואמיץ פח - זה אלהי"ם, שהיא האם העליונה שמתלבשת בגבורה, וברא העולם במדת הדין, ומשום כן הוא גבור אמיץ פח. איש לא נעדר - זה יעקב, שנאמר בו ויעקב איש תם. מה שנאמר בשלש אלה, נאמר בשלש העליונים ונאמר בשלש התחתונים, המספר של כלם, השכינה היא מספר הימים.

תקון חמשים

בראשית ברא אלהי"ם, פתח רבי שמעון ואמר: שאו מרום עיניהם וראו מי ברא אלה, ראשי תבות שאו מרום עיניכם - ש'חרית מ'נחה ע'רבית, שלש תפלות, עליהן נאמר הן כל אלה יפעל א"ל פעמים שלוש עם גבר, משום שהם המרפכה של שלשת האבות, ועליהם נאמר אלה תולדות השמים והארץ בהבראם, אלה פסל את הראשונים, אלה ודאי פסל את הראשונים שאמרו אלה אלהי"ך

בקרוב הארץ ודא צדיק, ואיהו אמיץ פח איש צדיק, פח דיליה איהי פח דעובדא דבראשית, דאתמר בה (במדבר יד יז) ועתה יגדל נא פח אדנ"י, לא נעדר משכינתא לעלם, והאי והאי פלא קשוט, שבעין אנפין לאורייתא.

אמר ליה סבא סבא, מרוב אונים ואמיץ פח תמן אדם קדמאה, תמן אברהם יצחק ויעקב, תמן משה ואהרן, תמן דוד ושלמה, ותריין עשר שבטין, וכל נשמתין דשתין רבוא דישראל, ודכל דרין עלאין ותתאין, דאתמר בהון (דברים כט יד) כי את אשר ישנו פה עמנו עומד היום וגומר, פלהו תמן, איש לא נעדר לא חסר מנייהו חד מחשבנא, פגוונא דצבא השמים.

ועוד מרוב אונים דא כהנא, דאתמר ביה כהן און, ואמיץ פח דא אלהי"ם דאיהי אימא עלאה, דאתלבשת בגבורה וברא עלמא במדת הדין, ובגין דא איהו גבור אמיץ פח, איש לא נעדר דא יעקב, דאתמר ביה (בראשית כה כז) ויעקב איש תם, מה דאתמר בתלת אלין, אתמר בתלת עלאין, ואתמר בתלת תתאין, מספר דכלהו שכינתא איהי מספר הימים.

תקונא חמשיין

בראשית ברא אלהי"ם, פתח רבי שמעון ואמר, שאו מרום עיניכם וראו מי ברא אלה (בראשית כה כז), ראשי תיבין שאו מרום עיניכם ש'חרית מ'נחה ע'רבית, תלת עלותין, עלייהו אתמר (איוב לג כט) הן כל אלה יפעל א"ל פעמים שלוש עם גבר, בגין דאינון מרפכה דתלת אבהון, ועלייהו אתמר (בראשית ב ד) אלה תולדות השמים והארץ בהבראם, אלה פסל את הראשונים, אלה ודאי פסיל לקדמאין דאמרו (שמות לב ד) אלה אלהי"ך ישראל, דאנון

גודל השכר והזכות בהוראת אצבע

הגר"א במשלי (יב, יד), מבאר גודל הזכות שיש למזכי הרבים ומוכיח את חבירו, אם שמע, מקבל שכר על כל מה שיעשה לדורות, וגם אם לא שמע, אז מקבל כל חלקו הטוב, וזה שלא שמע לוקח ממנו את חלק הגיהנום שלו.

הידעת? ברגע אחת אתה יכול לזכות לעולמות נצח! "עין לא ראתה.."
 - עתה הכול בידך - אתה יכול לחלק ס' "ערכה של שעה", שמעודד ומעורר ללמוד זה"ק בכל יום. וכל הלומד שעה זה"ק בשבת עולה לו למאה מיליון שנה תורה, ואם תכפיל בכל שבתות השנה ויו"ט, לכל ימי חייו, תגיע ל' 640 מיליארד שנה תורה. ואם בזכותך יתארגן שיעור לעשר יהודים, תגיע ל' 6 טריליון ו' 400 מיליארד שנה תורה. ובזה"ק (פ' ויצא קס"א). כתוב: שכל מה שנותנים משמים הוא באלף, ועוד כידוע כל עשרה ביה שכינה שריה, אתה מכפיל כל מנין יהודים באלף. תגיע ל' 6 זיליון ו' 400 טריליון שנה תורה. - ומי יוכל לחשב את גודל השכר הנצחי שיש לך מכך בוודאות!!!

החפץ חיים והחזון איש זי"ע

במכתבי מרן החפץ חיים זצ"ל (דף יד אות ג'), שספר בנו הר' אריה ליב על אביו, שהחזיק מאד בחכמת הקבלה באמרו כי הוא אחד מחלקי תורה היותר נעלים, ומרגלא בפומיה תמיד כי בלי סתרי תורה מגששים אנו באפלה, ובס' "מאיר עיני ישראל" (כ"ג ע' תקנ"ו), שרבי שלמה ספר לו על רבו החפץ חיים, שכל שבת קודש למד את הזהר של הפרשה, גם היה אומר לאחרים שילמדו הזהר של הפרשה, אפילו בחורים. והיה אומר שרבו כמדרש. (אור הזהר דף 82). ובספר מעשה איש (חלק ג' ע' צ"ח): שמרן החזון איש זצ"ל אמר להג' ר' שמריהו גריינימן זצ"ל, שאין ספר מוסר כל כך טוב כמו ספר הזהר. (מפעל הזהר העולמי - 0548436784)

קונטרס

"מי גלה ר"ז זה לבני"

הדפסת ספר הקדוש "אור הזהר"

הוצאה שלישית עם הוספות ותקונים

לרגל התחלת מחזור הגדול ר"ז [בגימטריא או"ר]

של המאור הגדול לממשלת היום

ברכת החמה - ערב פסח שנת תשס"ט לפ"ק

עכשו הזמן להתחיל ללמד ספר הזהר ותקונים

ועל ידי למוד "הזהר היומי" מדי יום ביומו יתקיים "ולכל

בני ישראל היה או"ר במושבותם"

(א) או"ר בגימטריא ר"ז

או"ר איהו ר"ז כו', דההוא אור דאתמר ביה ולכל בני ישראל
היה אור במושבותם, כגונא דא בגלותא בתראה (היאורה) הזהר
ביה הנה ר"ז, [אתנון הזהר הנהו אתנון הו"ה ר"ז] דאיהו אור
דפירקנא בתרייתא, לקים כימי צאתך מארץ מצרים ארצנו
נפלאות.

(תקוני זהר תקנון כ"א - דף נג:)

רשב"י גלה ופתח הע' פנים שבמלת בראשית, וקרא אותם
תקוני זהר, מפני שהוא לשון אור, ואו"ר גימטריא ר"ז, והוא
האור הגנוז שגנזו הקדוש ברוך הוא בתורה וכו', שעל ידי זה יהיה
ביכלת האדם לתקן כל מה שעבר עליו על ידי תשובה, ועל ידי זה
יברך אותו השם יתברך שיהיה חטאיכם כשנים הללו, שסדורות
ובאות מששת ימי בראשית, ואז כשלא ילבינו.

(פרי צדיק לרבינו צדוק הכהן מלובלין זכותו יגן עלינו, סימן ח' דף נא.)

וְזֶהוּ עֲצָמוּ הַיְתֵה עֵקֶר כְּנַנֵּת רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאִי בְּחִבּוּר סִפְרֵי הַזְהָרָה, לְהִיּוֹת הַשְּׂכִינָה בְּגִלּוֹת בְּאַפְסֵי שְׁפַע בְּאִין תּוֹמְךָ וְאִין עוֹזֵר, וְרֻצָּה לְיַחֲדָה עִם הַתַּפְאָרָ"ת? חוּד מוֹעֵט עַל יְדֵי חִבּוּר זֶה בְּמָה שְׁהִיָּה הוּא עִם חֲבֵרָיו עוֹסְקִים בְּסוּד, שְׁזֵה גוֹרֵם לְיַחֲד קוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְשְׂכִינְתִּי עַל יְדֵי הַסוּד שֶׁהוּא ר"ז דְּהִינּוּ או"ר, וְגַם עַל יְדֵי חִבּוּר זֶה הוּא בְּטוֹל הַקְּלָפוֹת וְקִלּוֹת הַגְּלוֹת וְהַשְּׁבֵתת קִטְרוּגִים שְׁהִם לוֹחֲמוֹת בְּכָל עֵת וּבְכָל שְׁעָה נֶגְדַּת הַשֵּׁם וְנֶגְדַּת שְׂכִינְתּוֹ וְנֶגְדַּת בְּנֵי שְׁהִם יִשְׂרָאֵל הַנִּתְּוֹנִים בְּגִלּוֹת בֵּין הָאֲמוֹת הַנִּקְרָאִים חִינּוּ, חִינּוּ בִישִׁין וְדַבִּין דְּאֶכְלִין עֲנָא שְׁהִם יִשְׂרָאֵל, וְעַסְק הַתּוֹרָה נִקְרָא הַקְּלַע וְהַחֲרַב וְהַרְמַח, וְהֵם בְּחִינַת הַסוּדוֹת לְהַצִּילֵם מִרְעַתָּם בְּחִבּוּר זֶה כו', וְהַסִּפְרֵי הַזֶּה עֵתִיד לְהַתְּפָרֵס בְּיַמֵּי מַלְכָא מְשִׁיחָא. וְהִנֵּה כָּל אוֹתָם שְׂיִזְכוּ אֱלֹוֵי יִזְכוּ לְגֵאֲלָה בְּעֻזַּת הַשֵּׁם, וּבְהַשֵּׁם בְּטַחְנוּ שְׁנֵהִיָּה בְּכָלל הַזּוֹכִים, אֲמֵן כֵּן יְהִי רָצוֹן.

(הַקְּדָמָה הַשְּׁנִיָּה לְסִפְרֵי אוֹר הַחֲמֵה)

וְדַע כִּי עֵקֶר כְּנַנֵּת הַרַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאִי עָלָיו הַשְּׁלוֹם בְּחִבּוּר הַזְהָרָה הָיָה לָהּ לְהִיּוֹת הַשְּׂכִינָה בְּגִלּוֹת בְּאַפְסֵי שְׁפַע בְּאִין תּוֹמְךָ וּבְאִין עוֹזֵר לָהּ, וְרֻצָּה לְעֲשׂוֹת לָהּ סִמְךָ לְיַחֲדָה בְּבַעֲלָהּ? חוּד גְּמוּר עַל יְדֵי הַחִבּוּר הַזֶּה כְּמָה שְׁהִיָּה הוּא וְחֲבֵרָיו עוֹסְקִים בְּסוּדוֹת הַתּוֹ" שְׁזֵהוּ גוֹרֵם לְיַחֲד קוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְשְׂכִינְתָא עַל יְדֵי הַסוּד שֶׁהוּא סוּד ר"ז בְּגִימְטְרִיא או"ר, וְגַם עַל יְדֵי הַחִבּוּר הַזֶּה יְהִיָּה בְּטוֹל הַקְּלָפוֹת וְקִלּוֹת הַגְּלוֹת וְהַשְּׁבֵתת הַקִּטְרוּגִים אֲשֶׁר הַחִיצוֹנִים לוֹהֲטִים בְּכָל עֵת וּבְכָל שְׁעָה נֶגְדַּת מִדַּת הַקְּדוּשָׁה וְהַשְּׁמוֹת הַקְּדוּשִׁים הֵם בְּסוּד הַשְּׂכִינָה וְנֶגְדַּת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַנִּתְּוֹנִים בְּגִלּוֹת בֵּין אֲמוֹת הָעוֹלָם הַנִּקְרָא חִינּוּ בִישִׁין אֲרִיּוֹת וְדַבִּין וכו', וְהַעוֹסֵק בַּתּוֹרָה נִקְרָא קֶלַע וְחֲרַב וְרַמַּח, וְהֵם בְּחִינַת סוּדוֹת כְּדִי לְהַצִּילֵם מִרְעַתָּם עַל יְדֵי חִבּוּר זֶה כְּנֻזָּר, וְסִפְרֵי זֶה עֵתִיד לְהַתְּגַלּוֹת בְּיַמֵּי מַלְכָא מְשִׁיחָא כְּדִי לְתַן סַעֲדָא לְשְׂכִינְתָא. וְהִנֵּה כָּל אֱלֹוֵי שְׂיִזְכוּ אֱלֹוֵי יִזְכוּ לְגֵאֲלָה כִּי עַבּוּדָה זֶה הַמוֹעֵטת בְּזַמַּן הַזֶּה הוּא יוֹתֵר חָשׁוּב מִכָּל אֵילֵי נְבִיּוֹת שְׁהִיָּה בְּזַמַּן שְׁהִיָּה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ קָיָם.

(חֲסֵד לְאַבְרָהָם מֵעֵין רֵאשׁוֹן נְהַר כ"ד)

❖ לימוד היומי - כח אלול ❖

כל התורה פלה חלק הנגלה והנסתר הכל אחדות אחד, והדוחה חלק הנסתר שאינו חפץ בה, דוחה פלה ונענש, כי הדוחה חלק מן האחדות פאלו דוחה פלו. ומפל שפן המלעיג על דברי חכמים העוסקים בחכמה זו להשפיע להשכינה, פמו שפכת בספר הקנה לו חכמו ישפילו זאת, כי הלומד כל התורה פלה לא נקרא חכם רק למדן, כי אם הלומד פדי להשפיע למדה הנקראת זא"ת וכו'.

וזה שפכת הנעור בפילה, הינו שהוא נעור ועוסק רק בלבושי התורה בחלק הנגלה הנקרא לילה פידוע, ואינו חפץ באו"ר התורה, כי או"ר גימטריה ר"ז, הינו ברזי התורה וסודותיה, שזהו בחינת תורת השם שנקרא יום, הרי זה דומה פאלו דוחה את האחדות פלו ומתחייב בנפשו, מה שאין פן אם חפץ גם בחלק הנסתר שבתורה הגם שאי אפשר לו להשיגו, על זה נאמר כי אם בתורת השם חפצו, וכמו שפי' האלשיך, וכאלו השיג גם חלק זה שבתורה, כי התופס חלק מן האחדות פאלו תופס פלו כו'.

(תולדות יעקב יוסף פרשת קדושים) (מהרב הקדוש רבי יעקב יוסף כ"ץ מפולנאה, מתלמידי הבעל שם טוב) (וכן פתיב בספרו פתנת פסים פרשת קדושים)

רבי שמעון פן יוחאי גלה ופתח הע' פנים שפמלת בראשי"ת, וקרא אותם תקוני זהר, מפני שהוא לשון אור, ואו"ר גימטריה ר"ז, והוא האור הגנוז שגנזו הקדוש ברוך הוא בתורה וכו', ששל ידי זה יהיה ביכלת האדם לתקן כל מה שעבר עליו על ידי תשובה, ועל ידי זה יברך אותו השם יתברך שיהיה חטאיכם פשנים הללו, שסדורות ובאות מששת ימי בראשית, ואז פשלג לבינו.

ולכן נוהגין ישראל ללמד בספר התקונים בחדש אלול ועשרת ימי תשובה, שאלו הארבעים יום הם ימי רצון שאז נתנו הלוחות שניות למשה רבינו עליו השלום עם כל הדברי תורה, ולתקן הכל על ידי תשובה.

(פרי צדיק לרבינו צדוק הכהן מלובלין זכותו יגן עלינו, סימן ח' דף נ"א עמוד א)

הנעור בלילה, הינו שהוא נעור ועוסק רק בלבושי התורה בחלק הנגלה הנקרא ליל"ה פידוע, ואינו חפץ מאור התורה, כי או"ר גימטריא ר"ז, הינו ברזי התורה וסודותיה, שזהו בחינת תורת השם שנק' יו"ם, הרי זה דומה כאלו דוחה את האחדות כלו ומתחייב בנפשו. מה שאין כן אם חפץ גם תורת הנסתר, הגם שאי אפשר לו להשיגו, על זה נאמר כי אם בתורת השם חפצו, וכמו שפי' האלשיך הקדוש, וכאלו השיג גם חלק זה שבתורה, כי התופס חלק מן האחדות כאלו תופס כלו וכו'.

(כתנת פסים פרשת קדושים)

עקר הגאלה הוא מרזי דאורייתא, כי או"ר גימטריה ר"ז, וזה נקרא כ"ן שגימטריה סו"ד מיסו"ד. וזה שכתוב במדרש, אני אמרתי יהי כו, והרשעים אומרים לאו כו, שהם אומרים שאין בתורה אלא הפשט, על כ"ן לא יקומו. ועקר היא חכמת התורה ורזיה שיתגלה לנו ב"ב כו', ועל דור שלנו נאמר משד עניים גופייהו, עתה אקום, בזכות אמרות השם המזקקות שבעתים, אך השם ישמרנו מהרשעים אשר סביב יתהלכון ואינם רוצים ברזי וסודות התורה, שהם כרם זלות, דברים העומדים ברומו של עולם והקדוש ברוך הוא ירומם.

(אור ישראל על תקוני זהר תקון ל"ו - דף ע"ז ע"ב)

ת. ו. ש. ל. ב. ע.

הַדָּבָר הַשֵּׁנִי עַל הַיְיָ אֱלֹהֵינוּ
לְכַבֵּד הַתְּנָא הַאֱלֹקִי רַבֵּן שְׁמַעוֹן בְּרַי יוֹחָנָן
בְּיָמֵי יְבוּסֵי בְרַי יוֹחָנָן

ספר

מאורות

הזהר

המנקה

בו יבאר גדל החיוב ללמוד וללמד
הזהר הקדוש והתקונים והכמות האמת שחבר
התנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי זיע"א

שבו גלה סודות נפלאים אשר בתורתו ושמותיו
הקדושים בהם העולם קים
ועל ידי זה תמלא הארץ דעה את השם באמונה

❖ בזהר דא יפקון מן גלותא ברחמי ❖

יוצא לאור על ידי "מפעל הזהר העולמי"
בעיה"ק בית שמש תובב"א
ל"ג בעומר שנת תש"ע לפ"ק

Rabbi Y.M. Morgenstern
Rosh hayeshiva of
"Toras Chochom"
Yerushalaim

יצחק מאיר מארגנשטערן
ראש ישיבת "תורת חכם"
לתורת הנגלה והנסתר
פנייה"ק ירושלים תובב"א

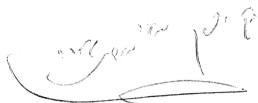
בס"ד, שני בתרא כ"ז למטמוני"ם תש"ע לפ"ק, פנייה"ק תובב"א

הן נודע ביהודה ובישראל גדול שמו של כ"ק המאוה"ג המפוזר לשו"ת הגה"צ מוה"ר שלי' יהודה גראס שליט"א אדמו"ר מהאלמין שליט"א, וכאשר יעידון עשרות חיבוריו המעידים על מעשה תקפו וגבורתו בתורה, ועל פעולת צדיק לחיים לגדור פריצי החומה בכרם בית ישראל זה רבות בשנים כ"י, והנה זה עתה יהודה יעלה להרבות פעלים בקרב העם על דבר לימוד ספר הזוהר, והגדיל לעשות ביסודו שיעורים רבים בספר הזוהר בכמה ערים, ואסף איש טהור מכל דברי רבותינו קמאי ובתראי המדברים בסגולת לימוד הזוהר וקראו בשם ספר 'אור הזוהר', גם זכה להחזיר ולהדפיס מחדש ספרי הזוהר והתיקונים, ולמותר לעלות בהסכמה על גברא רבא כגון דא דאיתמחי גברא ויהללוהו בשערים בכל תפוצות ישראל, גם מן המותר להלל ולשבח הדבר הטוב שעשה בעמיו בקירוב נפשות ישראל לעסק הק' דלימוד ספר הזוהר, ומקדמת דנא מצינו לרבינו האר"י ז"ל עצמו בשער רה"ק (דף י"ב) שאמר למהר"א הלוי "שילמוד בוזהר דרך בקיאות בלבד בלי שיעמיק בעיון מ' או נ' עלים בכל יום ושיקרא בספר הזוהר פעמים רבים", ובספר שבחי האר"י (הנד"מ עמוד נ"א) כתב שנתן תיקון לבע"ת אחד לומר בכל יום עשרה דפים מספר הזוהר הלשון לבד בלתי שום הבנה, וכן הובא בספר שבחי האר"י דפ"י שנתן תיקון לבע"ל תשובה אחד ללמוד בכל יום ד' או ה' דפים, והחיד"א בשם הגדולים (מערכת ספרים ערך ספר הבהיר) הביא משמיה דרבינו האר"י שנתן תיקון לבע"ל תשובה לומר כל יום ה' דפים זוהר, וכיו"ב כתב הגה"ק מקאמרנא בספר נתיב מצותיך (נתיב התורה שביל א' אות ל"א), וכתב שם שגם הגה"ק מהרצ"ה מידיטשוב נהג כן, וכן מצינו להגה"ק מוהר"פ מקארין (אמרי פנחס הנמ"ח ח"א עמוד רס"ד) שצריך לומר ב' או ג' דפין בכל יום, וע"ע המעשה הנורא המובא בספר בן ביתי על אבות, ואכמ"ל.

והגם דבהיותו קורא ספר הזוהר לא ידע מאי קאמר, כבר כתב הרחיד"א בספר מורה באצבע אות מ"ד "לימוד ספר הזוהר מרומם על כל לימוד בשגם לא ידע מאי קאמר, ואף שיטעה בקריאתו הוא תיקון גדול לנשמה". וכ"כ בספרו שם הגדולים מערכת ספרים שם, ועוד בשו"ת חיים שאל ח"א סימן ע"ה סוף אות ב', ומקדמת דנא כבר כתב מעין זה מהר"י צמח בספרו לחם מן השמים בסדר הלימוד דליל שבועות (דף ל"א ריש ע"ב), והרמח"ל בשלהי קונטרס דרך עץ חיים, והמק"מ בספרו כסא מלך על התיקונים (תיקון מ"ג אות ס') כי "לימוד הזוהר בנידא בעלמא בונה עולמות וכל שכן אם יזכה ללמוד ולהבין פירוש מאמר אחד יעשה בו תיקון למעלה בשעה אחת שלא יעשה לימוד הפשט שנה תמימה", וע"ע בספר זכירה לחיים להגר"ח פלאג"י ח"ב דף ע' ע"ד, ובשו"ת אפרקטא דעניא סימן ע"ד.

איברא, כבר העיד הגה"ק אדמו"ר האמצעי זיע"א באגרת הקודש (נדפס בריש ספר ביאורי הזוהר להגה"ק הנ"ל) "שמעתי מפי קדשו ז"ל (דהגה"ק בעל התניא זיע"א) לא פעם ושתים, שכל ימיו עשה קבע ללימוד הזוהר הק' בשבת וכו' בעיון גדול, וכה אמר דמה שאמר בר"מ בזהר פרשת נשא דבהאי חבורא דספר הזוהר ביה יפקון מן גלותא כו', היינו בלימוד בעיון גדול דוקא וכו', בדקדוק הלשון בכל מלה שיהיה מכוון על פי אמיתות חכמת הקבלה". ועיין שם שהראה מקורו בדברי רבינו האר"י בשוה"ק (שם) שמה שזכה להשגה יתר על כל בני דורו "כי כמה לילות היה נשאר בלתי שינה על מאמר אחד של ספר הזוהר, ולפעמים ששה לילות של ימי החול שבשבוע היה מתבודד ויושב על עיון מאמר אחד בזהר בלבד, לא היה ישן כל הלילות ההם". ואכן ירא שמים יוצא ידי שניהם, מזה וגם מזה בל יניח ידו, ואשרי לו ואשרי חלקו בזה ובבא. ועל כל אלה ועוד טובא יש לומר כי כמה גדולים מעשי כ"ק הגה"צ מהאלמין שליט"א אשר גדול זכותו עד מאוד בזיוכי הרבים, ויהא רעוא דתירום רישיה אכולא כרכא, ויזכה להגדיל תורה ולהאדירה כאוות נפשו הטהורה, ויארץ ימים על ממלכתו הוא ובניו בקרב ישראל עד כי מלאה הארץ דעה את ה' כמים לים מכסים בביאת גוא"ץ במהרה דידן, אכ"ר.

והנני בזה דושי"ת באה"ר

שיעורים בזוהר היומי

0722-990044

ניתן לשמוע שיעורים בדה היומי של:

• תיקוני זוהר,

• זוהר הקדוש,

• ספרי קבלה,

• ובזוהר היומי של החוק לישראל

בקרב יתווספו עוד ועוד שיעורים

טעמו וראו כי טוב!!!

הרוצה לזכות הרבים בפרסום שיעורים שנאמרו ברבים, נא ליצור קשר:

0548-436784 או בפקס 02-9951300

קול הזוהר 0722-990044

קול הזוהר נשמע בארצינו

מפתח הפרקים לספר "מאורות הזהר"

- פּרָק א – לקוט נפלא אודות תורת הח"ץ נז
- פּרָק ב – ספר גנזי המלך לרבינו יעקב אבוחצירא זצ"ל ע
- פּרָק ג – נפלאות רבי שמעון בר יוחאי פא
- פּרָק ד – למוד ספר הזהר הקדוש במרוץ פה
- פּרָק ה – העליה למירוץ מימי המשנה עד ימינו צ
- פּרָק ו – שמחת ל"ג בעומר צו
- פּרָק ז – גדל מעלת התפלה במירוץ קג
- פּרָק ח – "חאלאקע" בל"ג בעומר במירוץ קד
- פּרָק ט – רושמי העליה למירוץ קה
- פּרָק י – להיות במחצתו בעולם הבא קז

ספר מאורות הזהר

גדל החיוב ללמוד וללמד הזהר הקדוש והתקונים וחקמת האמת שחבר התנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי זיע"א

— פרק א —

לקוט נפלא אודות תורת הח"ן

א) בפסאין לכם מקוה צריכים אתם להטהר בקדשת הזהר. אמר: קצת בני אדם אומרים בעבור שיושבין בפפרים ואין להם מקוה אינם רוצים ללמד זהר, ואני אומר להם אדרבא, על דרך ששמעתי מהרב שאמר כשחל יום טוב בערב שבת אין צריך לטבל על השבת, כי מה צריך מקוה גדולה מקדשת יום טוב.

(רבי פנחס מקאריץ זי"ע, אמרי פנחס השלם דף קס"ד)

(ב) בשבח הזהר

הפליא מאד בשבח הזהר מחמת שנתפשט מאד כמו שכתוב אתפשטותא בכל דרא ובכל צדיק והוא מחיה כל הנשמות, מה שאין כן בספר שחבר צדיק אחד אינו יכול להחיות כי אם בחינת מדרגתו שהוא בחינת אותו צדיק, ורעיא מהימנא הוא יותר מבאר ואין בו חמרות כמו בספר הזהר באידרא ובכמה מקומות מחמת בחינת שאתפשטותא בכל דרא וכו' וכן בספרי הנביאים מחמת שנתפשטו עד סוף המדרגה נראה כל אדם שהוא מבין והוא מחיה את כל האדם, ומחמת התפשטות הנ"ל מתלבש בספורי מעשיות.

(רבי פנחס מקאריץ זי"ע, אמרי פנחס השלם דף קס"ד)

(ג) אמר רשב"י שהזהר מגן בדרא דמלכא משיחא

על פטירת בני, אמר לי שאני צריך ללמד הרבה זהר, זאל זיך אריין טיען, כי מחמת חשכת הגלות צריך להאיר באור גדול, ואין מספיק שאר למודים, אפלו שהוא מתמיד בלמוד בשאר שעורים, וכן הוא בזהר שאמר רשב"י שהזהר מגן בדרא דמלכא משיחא.

(רבי פנחס מקאריץ זי"ע, אמרי פנחס השלם דף קס"ד)

(ד) הזהר מסייע לגוף ונשמה

מאד הזהירנו ללמד ספר הזהר והבטיח לנו שהזהר יסיענו הן בדברים גופניים הן בנשמה.

(רבי פנחס מקאריץ זי"ע, אמרי פנחס השלם דף קס"ד)

(ה) טוב לטרדות

בשם הרב: זהר טוב לטרדות, כי טרדות באים מעץ הדעת טוב ורע, וזהר הוא מאילנא דחיי.

(רבי פנחס מקאריץ זי"ע, אמרי פנחס השלם דף קס"ד)